

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 6. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 6 -

**Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran**

**www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org**

Fihrist

Takdim	4
Mekke: Huzur ve Güvenlik Beldesi	5
Savaşta ve Barışta İslam	10
Şaban Ayının On Beşinci Gecesi	13
Hastalıklarla İmtihan ve Meyveleri	16
Sahabeyi Rahmetle Anın!	22
Arap Yarımadası'na Bağışlanan Nimetler	27
Allah Sevgisini Kazanmanın Yolları	31
Asılları Kaybetmekten Sakının!	35
Seçkin İslam Toplumu	37
İnsanlardan Uzak Durmanın Sakıncaları	41
Nasihahat ve Önemi	45
Ramazan'dan Sonra Ne yapmalı?	48
İslami Esaslara ve İlkelere Bağlı Kalmanın Gerekliliği	53
Önce Kendimizi Düzeltmeliyiz	58
Aile Bağlarının Kopması	63
İslami Uygarlık Projesi	68
Haksız Yere Cana Kıymanın Haramlığı	72
Terör	75
"Seni Ancak Alemlere Rahmet Olarak Gönderdik!"	80
Hayır ve Yardım Faaliyetleri	85
Üstünlüğün Tamamı Allah'ındır!	89
İnanıyorsanız En Üstün Sızsınız!	93
Kriz Fıkıhı	97
Güzel Hayat	102
Duanın Fazileti ve Âdâbı	106
Ümmetin Halinden Kesitler	110
İbadet Ramazan'a Has Değildir!	114
Ramazan'a Vedâ Ederken	117
Günahların Toplum Üzerindeki Kötü Etkisi	120
Yeni Yılın Başında Nefis Muhasebesi	124
Yeryüzünde Halifelik Nimeti	128
İhsan	133
Güvenlik İslam'dadır!	136

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılmaması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırırsa da, kardeşirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Mekke: Huzur ve Güvenlik Beldesi

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys

Mekke, 28/11/1423 Hicri – 31/01/2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Sizlere ve kendi nefsim, Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak yani takva, en güçlü sığınak, en kalıcı azık ve en arınmış yoldur. Cennete giden yolda en iyi araçtır.

Ey Müslümanlar! Geçmiş zamanlardan beri insan yeryüzünde nefsinin istikrara kavuşacağı, huzur ve teselli bulacağı güvenilir ve sakin bir hayat aramaktadır.

Korku ve endişe içindeki insan yeme-içmenin tadını alabilir mi? Uykunun ve rahatın faydasını görebilir mi?

Maddi ilerleme alanında ulaşılması güç hedeflere ulaşan çağdaş hayat hâlâ korku ve endişe ateşi altındadır. Korku ve ızdırap bağlarından, tahakküm ve karmaşa kemendinden kurtulamamıştır. Bu soğuk ve karanlık gerçekler altında hayatın ne tadı olur?

İslam güneşi doğduğunda kainata anlatmayla bitmeyecek ve kalemlerin yazmaya güç yetiremeyeceği huzur ve güven geldi.

Suçların verdiği rahatsızlıktan ve felakete yol açacak unsurlardan uzak bir şekilde güven içinde yaşamak bütün fertlerin ve toplumların arzuladığı, bütün halkların ve uygarlıkların peşinde koştuğu bir hedeftir.

Ey Müslümanlar! Bunları söylerken, bu günlerde İslam Ümmeti kendisini bir araya toplayan güvenlik eksenine yönelmektedir. Bu gezegenin toprakları üzerindeki huzur, güvenlik ve istikrar merkezine doğru boyunlar uzatılmış ve bakışlar çevrilmiştir.

Beytullah'ı hacetmeye gelenler! Allah'ın kullar üzerindeki nimetlerinden biri de, Allah Teâlâ'nın onlar için Ümmü'l Kurâ'da (Mekke'de) Beytullah'ta, güvenilir ülkede ve temiz topraklarda mübarek mekanlar ve mukaddes alanlar seçmesidir.

Bu mekanlar, kesinlikle en hayırlı ve en faziletli mekanlardır. Nasıl olmasın; Allah, bu mekanları Kıyamet'e kadar okunacak Kur'ân ayetlerinde zikretmiştir: **(Ben ancak burayı kutlu kılan bu şehrin (Mekke'nin) Rabbi'ne ibadet etmekle emrolundum.)** (27/en-Neml/91) Kitabı'nda iki yerde bu belde adına yemin etmiştir. Şöyle buyurur: **(Hayır! Bu beldeye (Mekke'ye) yemin ederim ki...)** (90/el-Beled/1) **(Bu emin beldeye yemin ederim ki...)** (95/et-Tin/3)

Müslüman kardeşim!.. Allah'ın en hayırlı beldesi, Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e en sevimli belde olan mübarek topraklar hakkında ne düşünürsün? Mekke-i Mükerreme (Allah güvenliğini ve şerefini korusun) Kıyamet Günü'ne kadar harem beldedir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Oraya giren emniyette olur.)** (3/Âl-i İmran/97) Yine Allah Subhanehu, bu diyarın sakinlerine huzur ve güvenlik nimeti bağışlamıştır. Şöyle buyurur: **(Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, bizim (Mekke'yi) güven içinde kutsi bir yer yaptığımızı görmediler mi?)** (29/el-Ankebut/67) Oysa aynı zamanda dünyayı korku, endişe,

savaşlar kasıp kavurmakta; terör olayları ve felaketler uykularını kaçırmakta; en çirkin suçlar güvenliğini bozmaktadır.

Kutsal beldede güvenlik sadece insanla sınırlı değildir. Bilakis hayvanları, bitkileri, ekinleri, ağaçları, malları ve diğer cansız varlıkları da içine alır. İslam'ın, insan haklarına verdiği değeri gösteren bunun ötesinde bir başka delil olabilir mi? İslam; rahmet, şefkat, hak, adalet ve barış dinidir.

Buhari ve Müslim, İbni Abbas radiyallahu anhuma kanalıyla Mekke'nin fethi günü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Şüphesiz bu beldeyi Allah, gökleri ve yeri yarattığı gün haram belde kılmıştır ve o, Allah'ın haram kılması ile Kıyamet'e kadar haram bölgedir. Onun dikenini koparılmaz; avı ürkütülmez, ilan edenden başkası, onda bulduğu eşyayı alamaz; yaş otu da kesilemez”**

İslam ümmeti! Bu beldenin haramlığı hâlâ geçerlidir ve yüce konumu İbrahim aleyhisselam ve İsmail aleyhisselam'dan Kıyamet'e kadar süreklidir. Allah Subhanehu onu her türlü tuzaktan korumuş ve en iri hayvanlarla saldıran zalim insanları ondan uzaklaştırmıştır. Görülmemiş bir şekilde taşlarla helak edilmişlerdir: **(Rabbi'nin fil sahiplerine yaptığını görmedin mi?) (105/el-Fil/1)**

Bu emin beldede, Allah'a hamdolsun, hakkın sesinden yüksek hiçbir ses çıkmamış, tevhid sancağından başka bir sancak dalgalanmamış, İslam dininden başka bir dine inanılmamış; hanif inanca ve imana ters düşen bir slogan yükselmemiştir.

Bu geniş güvenlik bütün yeryüzünde yalnızca Haram beldeye mahsustur. Barış ve güvenliğin olduğu, silahların bırakıldığı, hasımların kendilerini güvencede hissettiği, kanların korunduğu ve korkudan emin olunan haram bir bölge oluşturmak için girilen bütün çabaları geride bırakmıştır. Sloganlar ve uygarlıklar sonbahar yaprağı gibi bir bir düşerken Mekke tarih boyunca Allah'ın korumasıyla korunmuş olarak; tevhidin simgesi, akidenin barınağı, huzur ve güvenlik çınarı olarak kalır. Allah'a hamdolsun.

Değerli hacılar! Şu kabul edilen bir gerçektir ki, Haremeyn-i Şerifeyn'in (Mekke ve Medine'nin) kutsallığına inanmak ve onların güvenliğini bozacak her şeyden uzak durmak sağlam bir inanç ve ezeli bir davadır. Yıllar ve asırlar bu gerçeği değiştiremez. İman ehlinin bu durumu göz önünde bulundurması ve onu koruması gerekir. Özellikle de; fitneler ve saldırılar zamanında...

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti çılgın saldırıların ve her yönden yükselen haksız çığılıkların ateşiyle dağlanırken bu durum daha çok önem kazanmaktadır. Hiç kimse karşı çıkıp bu haksız saldırıları yalanlamamaktadır. Dillerine iftira dolamakta ve gizli bir kinle hareket etmektedirler. Onlara söylenecek şey şudur: “Tarih okuyun, çünkü tarihte ibretler vardır. Beyt'in, onu koruyan bir Rabbi var!”

İslam'a ve Müslümanlara karşı gizli ve aleni bir şekilde tuzaklar düzenlemekten geri durmayan dünya siyonizmi tarafından İslam'ın kutsal değerlerine, Müslümanlara ve İslam'a yapılan saldırılar karşısında Harem Bölge'nin güvenliğini güçlendirmek kökü yerde ve dalları semada olan yüce bir inançtır.

Siyonistlerin; Filistin topraklarında ve Mescid-i Aksa'da yaptıkları kibir ve terörün delilinden başka bir şey değildir ve bu akıl sahipleri için bir ibrettir.

Allah; Beytullah'ın hizmetkarları şeriatı ile hükmeden, rızasını talep eden, Beytullah'ın misafirlerine hizmet eden ve kolaylıklar sağlayan tevhid ehli iken de mutlaka onu korur.

İslam ümmeti! Haremeyn-i Şerifeyn ülkesine bütünüyle hakim olan genel güvenlik – Allah'a hamdolsun- örnek gösterilir olmuş, huzur ve barışın eşsiz kaynağı haline gelmiştir. Papağanvari yükselen sesler güvenliğin sürekliliğine hiçbir zarar verememiş, hakka ve hidayete karşı çıkma olayları gücünü zayıflatamamıştır.

“Ecrini Allah'tan bekleyen insan görevi yerine getirince (Allah'ın şeriatını uygulayınca), Şam'dan Aden'e kadar olan toprakları Allah'ın izniyle güvenlik kapladı ve suçlular teslim oldu.”

İhsanı için Allah'a hamdolsun ve nimetleri dolayısıyla O'na şükürler olsun. Ülkenin ve insanların güvenliğine uzanan; kan dökmeye ve suçsuz insanların haklarını çiğnemeye susamış eller kurusun.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hadis-i şerifte şöyle buyurur: **“Allah katında, dünyanın yokolması, Müslüman bir kimsenin öldürülmesinden daha önemsizdir.”** Bu hadisi Tirmizi ve Nesai, Abdullah b. Amr radiyallahu anhuma kanalıyla rivayet eder. Tirmizi de rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Kabe'ye bakar ve **“Ne yücesin ve değer ne yüce! Fakat mü'min Allah katında değer bakımından senden daha yücedir.”**

İslam ümmeti! Bu emin beldeyi (Allah değerini ve şerefini artırsın) ve bu kutsal toprakları Allah, sağlam bir korumayla kuşatmış ve orada kötülük isteyen ağır bir şekilde tehdit etmiştir: **(Kim orada böyle zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız) (22/el-Hacc/25)**

İslam kardeşleri!.. Beytullah'a hacca gelenler! Bu Haram Bölge'ye saygıda selefin yoluna uyun. Abdullah b. Amr b. El-As radiyallahu anhuma şöyle der: “Hayır, vallahi!” ve “Evet vallahi!” sözlerini (gereksiz yere yemin etmeyi) Haram Bölge'de haktan sapmak sayardık.” Onlardan biri şöyle der: “Yiyecekte karaborsacılık yapmak ve hizmetçiye zulmetmek Haram Bölge'de haktan sapmaktır.”

Allah'ın haram kıldığı kutsal bölgeye karşı bu edep ne güzel! Bu kutsal topraklar seni ne kadar cezbeder. Allah'a yemin olsun ki bu doğruluğun ve kurtuluşun adresi, gizli ve aşıkarda Allah'tan hakkıyla korkmanın alâmetidir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Durum böyle. Her kim Allah'ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbi'nin katında kendisi için daha hayırlıdır.) (22/el-Hacc/30)**

Değerli hacı kardeşim!.. Bu huzur ve güvenlik ortamını bozmaktan sakının ve kutsal topraklarda saygılı olun. Sizler, Allah'ın izniyle güvenlik ve iman mensuplarıdır. Sizden her biriniz Haremeyn Ülkesi'nin güvenliğini koruyan bir gözcü olsun. Çünkü onun güvenliği sizin güvenliğinizdir.

Değerli hacı kardeşim!.. Beytullah'a yönelen kişinin zihninden çıkmamamsı gereken bir konu da güvenlik ve iman, Beytullah ve tevhid, hacc ve inanç arasında sağlam bir bağ ve derin bir ilişki olduğudur. **(İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarıdır ve onlar doğru yolu bulanlardır.) (6/el-En'am/82) (Hatırla ki İbrahim şöyle demişti: “Rabbim!**

Bu şehri (Mekke'yi) emniyetli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!” (14/İbrahim/35) **(Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (O'na şöyle demiştik: “Bana hiçbir şeyi eş tutma!”)** (22/el-Hacc/26) Taşlara ve tarihi eserlere bağlananlar, duvarlara ve örtülere el sürenler, Aziz ve Gaffar olan Allah'ı unutanlar bunu anlıyorlar mı? **(Çeşitli tanrılar mı daha iyi yoksa gücüne karşı durulamaz olan bir tek Allah mı?)** (12/Yusuf/39)

Ey Allah'ın kulları! İşin başında ve sonunda tevhid ve inanç gelir. Ümmet Rabbini birleyince, safları da birleşecektir. **(Hakikaten bu bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim, öyle ise bana kulluk edin!)** (21/el-Enbiya/92) Bu şekilde güvenlik ve huzur, rahat ve sükunet gerçekleşir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın belirlediği ibadetlere ve ibadet mekanlarına saygı duyun ki dünyada ve ahirette hayra ve üstünlüğe ulaşsınız. **(Durum öyledir. Her kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvasındandır.)** (22/el-Hacc/32)

Ey değerli hacılar! Ey Alemlerin Rabbi'nin misafirleri! Rabbiniz Allah'tan hakkıyla korkun; çünkü O, kendisinden hakkıyla korkmaya layıktır.

Allah'ın kulları!.. İşte mübarek hacc günleri gelip çattı. Değerli geceleri kendini gösterdi. Özlem duyguları yerinden fırladı ve bu mekana gelmekle sevinenlerin kalpleri coştı. Ve işte Harameyn-i Şerifeyn ülkesi sizlerin gelişine sevinerek bütün ışıltısıyla ortaya çıktı.

Ey hacı kardeşlerim!.. Ey bu yüce ibadet için zorluklara katlananlar!.. İçinde bulunduğunuz zaman ve mekan şerefi dolayısıyla Allah azze ve celle'ye şükreden. Sizler müslümanların kiblesi, nebilerin ve rasullerin yolu, yüce İslam çağrısının beşiği önündesiniz. İşte bu mekan şerefidir. Zaman şerefine gelince; sizler bir ayda (Zilkade ayında) yaşıyorsunuz ve çok değerli günleri karşılıyorsunuz. Bu günler Zilhicce'nin ilk on günüdür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, İbni Abbas radiyallahu anhuma'nın rivayet ettiği hadiste şöyle buyurur: **“Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün, bu günlerden (yani Zilhicce'nin ilk on gününden) Allah'a daha sevimli değildir.”** Dediler ki: “Allah yolunda cihad etmek de mi, ey Allah'ın Rasulü?” **“Allah yolunda cihad etmek de; ancak canıyla ve malıyla cihada çıkan ve onlardan hiçbir şey geriye dönmeyen kimse müstesna.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ecirleri ve bağışları değerlendirin! Günahlardan ve hatalardan sakının! **(Hacc bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse hacc esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur.)** (2/el-Bakara/197) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Makbul haccın sevabı ise ancak cennettir.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Mübarek hacı kardeşim!.. İşte Allah seni buralara kavuşturarak ve isteğine ulaştırarak sevindirdi. Günahlardan korkarak ve bağışlanma dileyerek gözyaşların aktı. Sözlerinin temiz olmasına ve gözlerini haramdan sakınmaya gayret göster. Kendini ibadete ver ve kalbini heva ve hevsten koru! Çağrısına katılıp hacca geldiğin Allah'a karşı samimi ol! Bu senin her yerde yaptığın alışkanlığın olsun. Güzel ahlakla ve değerli niteliklerle donan. İlişkilerinde edepli ol, huzur ve güvenliği koru! Başkalarına eziyet vermekten ve izdihama yol açmaktan sakın! Sakin ol ve Rasulullah sallallahu

aleyhi ve sellem'i örnek al! Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur:
“Hacc ibadetlerinizi benden alın!”

İçinde bulunduğunuz ruhani hava ve sizlere sağlanan imkanlar Allah Teâlâ'nın Hameyn-i Şerifeyn'e dürüst insanlar nasip ettiğinin en iyi delilidir. O insanlar, onlar için başarı ve daha çok salih amel dileyen dualarınıza layıktırlar. Allah celle ve alâ'dan bu hizmetleri salih amel sayfasına yazmasını; herkese hidayet, doğruluk ve takva nasip etmesini dileriz. Yine Allah celle ve alâ'dan bütün hacıların haccını kabul eylesini ve günahlarını bağışlamasını, onları sağ-salim ve sevap kazanmış bir şekilde ülkelerine döndürmesini dileriz. Şüphesiz O, kendisinden istenilenlerin en hayırlısı ve kendisinden ümit edilenlerin en cömerdidir.

Savaşta ve Barışta İslam

Şeyh Usâme el-Khayyât

Mekke, 21/11/1423 Hicri – 24/01/2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), kulun Allah'a yürüyüşünde edindiği en hayırlı azıktır. Kişinin; hayat aşamalarını hatalardan uzak, günahlardan ve pisliklerden korunmuş bir şekilde katetmek için sahip olduğu en iyi hazırlıktır.

Ey Müslümanlar!.. Allah azze ve celle, Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i hidayet ve hak din ile gönderdiğinde ve çağrısını, alemlere rahmet kıldığında takdir ettiği hikmeti ve tayin ettiği geniş rahmeti ile nimetini tamamlamıştır. Allah Subhânehu, nimetlerini zikrederken şöyle buyurur: **((Ey Rasûlüm!) Biz, seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.)** (21/el-Enbiya/107)

Ey Allah'ın kulları!.. "Alemler"den kasıt, Allah'ın yarattığı her şeydir. Bunların en başında da; ırklarının ve renklerinin çeşitliliği, dillerinin ve görünüşlerinin farklılığı ile birlikte ademoğulları gelir. Bu kerem sahibi Peygamber'in çağrısındaki rahmetin genel ve kapsamlı yönleri sayılamayaca kadar çoktur. Bununla birlikte, bu yönlerin en belirginini ve merhamet anlayışına en çok işaret edeni; canların ve malların korunmasına gösterdiği, bir benzeri daha olmayan özendir. Sadece İslam Dini'ne mensup olanları değil, başkalarını da içine alan ilgidir. Bu ilginin en açık delillerinden biri de; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmetine çizdiği, kendisine uyulmasını emrettiği ve karşı gelinmesinden; savaşta da, barışta da çiğnenmesinden sakındırdığı eşsiz nebevi metottur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in barış anında, küfür diyarından İslam diyarına müslümanların güvencesi altında giren birini öldüreni ağır bir şekilde tehdit ettiği sabittir. Buhari; Sahihi'nde, Abdullah b. Amr b. El-Âs kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim bir muâhedi (barış anında İslam diyarına müslümanların güvencesi altında giren kişiyi) öldürürse cennetin kokusunu alamaz. Şüphesiz onun kokusu, kırk yıllık mesafeden alınır."** Ey Allah'ın kulları!.. Bu, akıllı insanların uykularını kaçıran ve onları dehşete düşüren korkunç bir tehdittir.

Savaşta ise; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, savaşa hazırlık sırasında ordu komutanlarına öğütte bulunmuş ve apaçık emirler vermiş, kanların haramlığını ve canların değerini belirtmiştir. Çünkü kanları ve canları zanlara ve şahsi görüşlere, ilimden ve hidayetten yoksun yorumlar üzerine kurulu içtihatların yağmasına bırakmak caiz değildir. Bu öğütlerden biri; Müslim'in Sahihi'nde, İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Sünen sahiplerinin sünenlerinde Bureyde radiyallahu anh kanalıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet ettiği şu hadistir: **"Allah yolunda savaşa çıkın ve Allah'ı inkar edenlerle savaşın. Savaşa çıkın ve aşırı gitmeyin, ihanet etmeyin, ölümlere işkence etmeyin ve küçük çocukları öldürmeyin."**

Buhari ve Müslim'in İbni Ömer radiyallahu anhuma kanalıyla rivayet ettiği hadis de bu öğütlerdendir. İbni Ömer şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in savaşlarının birinde ölü bir kadın bulundu ve bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kadınların ve çocukların öldürülmesini yasakladı." İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Ebu Davud'un Süneni'nde ise şu rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu

aleyhi ve sellem, öldürülmüş bir kadın görünce şöyle buyurdu: **“Bu savaşmak için değildir.”** Sonra onlardan birine şöyle buyurdu: “Halid’e yetiş ve ona “Kadınları ve çocukları, ücretle çalışanları öldürmeyin!” de.”

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in halifeleri ve mü’minlerin emirleri de, kendisinden sonra asırlar boyu bu nebevi metoda sarıldı ve onun üzerinde yürüdü. Düşmanla karşılaşmak üzere gönderdikleri ordulara verdikleri öğütlerde bu açık bir şekilde görülmektedir. Râşid Halife Ebû Bekr es-Sıddîk radiyallahu anh, Şam’a gönderdiği orduların komutanlarından Yezid b. Ebi Süfyan’a şu öğütte bulunur: “Sana on nitelik öğütlerim: Ne bir kadını, ne bir küçük çocuğu, ne de bir yaşlıyı öldür. Meyveli ağacı kesme. İmar edileni harap etme. Yemek için olması hariç, ne bir koyunu ne de bir deveyi kes. Hiçbir hurma ağacını kesme ve yakma. Ganimetten haksız yere alma.” Bu hadisi, İmam Malik Muvattâ’da rivayet eder.

Mü’minlerin Emiri Ömer radiyallahu anh’ın savaşa hazırlık esnasında ordularına yaptığı nasihat de bu türdendir. Onlara şöyle der: “Allah’ın adıyla ve Allah’ın yardımıyla; Allah’ın desteğiyle yürüyün. Zafer ancak Allah katındandır. Hakka bağlı kalmak ve sabır iledir. Allah yolunda, kafirlerle savaşın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. Düşmanla karşılaştığınızda kaçmayın ve gücünüz yetince ölümlere işkence etmeyin. Galip gelince israfta bulunmayın. Ne bir yaşlıyı, ne bir kadını, ne de küçük bir çocuğu öldürün. Saflar karşı karşıya geldiğinde ve baskın düzenlediğinizde onları öldürmekten kaçının.”

Ey Allah’ın kulları!.. Mü’minlerin emirlerinden hiçbir emir yok ki, kendisinden buna benzer parlak nasihatler nakledilmesin. Bu nasihatler; bu dinin güzelliğini ve yüceliğini, adaletini ve rahmetini ortaya koyar. Hakkı ifade eder ve doğruluğu resmeder. Allah Subhânehu’nun şu kavlinin canlı uygulamasını yansıtır: **(Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.)** (2/el-Bakara/190)

Bu; Allah için ve Allah yolunda bir savaştır. Ganimet ya da dünya malları elde etmek için değil!.. Adil bir dâvâ için adil bir savaştır ve onda haksız saldırıya, yakıp yıkmaya ve yeryüzünde bozgunculuğa yer yoktur. Kitabı ve Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem, yeryüzünün karanlıklarını ortadan kaldıran bunun gibi parlak bir ışıkla gelen bir din, dün olduğu gibi bugün de dünyayı aydınlatmaya layık değil midir?!. Terörle, adam öldürmeyle ve kan içicilikle tanımlanma yerine özgürlük, barış ve adalet ile tanımlanmak bu dinin hakkı değil midir?!

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **(Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoşlanmasa da, Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.)** (9/et-Tevbe/32)

Allah’ın kulları!.. Allah’tan hakkıyla korkun. Sürekli olarak şunu hatırlayın ki; hakkın yüzü ne kadar da tozlanırsa, ne kadar da üzerini batılın örtüsü kapatsa üstünlük ve galibiyet, izzet ve hakimiyet sonunda Allah’ın Dini’nin olacaktır. Allah Subhânehu, Kur’an’ı indirdiği ve korunmasını üzerine aldığı gibi dinini üstün kılmayı ve sancağını yükseltmeyi de vaat etmiştir. O’nun vaadi haktır, değişmez. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Müşrikler istemeseler de, dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O’dur.)** (61/es-Saff/9)

Öyleyse mü’mine düşen, Rabbi’nden beklentisinin güzel olması ve O’nun vaadine güvenmesidir. Vaat ettiğine kesin olarak inanmalı ve kendisi de, o vaat edilene

erişebilmek için çalışmalıdır. Çaresizlik ve ümitsizliğin kalbine işlemesinden ve benliğini sarmasından sakınmalıdır. Çünkü bu; ne mü'minlerin işidir, ne de takvâ sahiplerinin huyudur.

Sonra; Alemlere rahmet olarak gönderilen nebilerin sonuncusu ve takva sahiplerinin önderine salât ve selamda bulunun. Allah'ın Kitabı'nda bu size emredilmiştir. Rabbiniz şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzâb/56)

Şaban Ayının On Beşinci Gecesi

Şeyh Üsâme el-Khayyât

Mekke, 14.08.1424 Hicri – 10.10.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Peygamber size ne verdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı şiddetlidir.)** (59/el-Haşr/7) Ve şöyle buyurur: **(De ki: “Siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Allah çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.)** (3/Âl-i İmrân/31)

Ey Allah'ın kulları!.. Müslüman'ın her yaptığı, mutlaka eşsiz Rabbani ölçüye uygun olmalıdır. Bu ölçü; getirdiği dinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e itaat etmek, emrettiği ve yasakladığı şeylerde O'na uymaktır.

Rahmet ve hidayet peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem bizleri, O'nun belirlemediği ve izin vermediği şeylerle ibadet ederek dinde bid'at icat etmekten sakındırmıştır. Câbir radyallahu anh'tan rivayet edilen hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in, Cuma hutbesinde şöyle buyurduğu belirtilir: **"Bundan sonra: Şüphesiz sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı ve yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır (bid'atlardır) ve her bid'at sapıklıktır."** Bu hadisi, Müslim, Sahihi'nde rivayet eder.

Buhari ve Müslim'de, Aişe radyallahu anha kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim, bizim bu işimizde (dinimizde) onda olmayan bir şey icat ederse, o reddedilmiştir."** Müslim'deki rivayette ise şöyle buyurur: **"Kim, üzerine emrimiz olmayan bir amel işlerse, o reddedilmiştir."**

Burada, Allah Teâlâ'nın bu ümmet için dini kemale erdirdiği ve nimetini tamamladığı açıklanmaktadır. Allah, din olarak belirlediği bütün sözleri ve fiilleri ümmetine açıklamadan Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in ruhunu almadı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in açıkladığı bu şeylerden biri de, kendisinden sonra insanların icat ettiği sözlerin ve fiillerin bid'at olduğudur. Bu bid'atı çıkaran kim olursa olsun bid'atının reddedileceğidir. Bid'atının İslam'a dayandığını ve bu bid'atı icat etmedeki niyetinin güzel olduğunu öne sürse de bu, sonradan ortaya çıkarılan o amelin bid'atlığını değiştirmez; o bid'ata delil olma özelliği ve kabul edilirlilik kazandırmaz.

Bazı insanların Şaban ayında icat ettikleri bid'atlardan biri de, Şaban ayının on beşinci gecesinin kutlanmasıdır. Gündüzünde özel olarak oruç tutulması ve gecesinde özel olarak ibadete kalkılmasıdır. Bu ikisi için de hüccet olabilecek bir delil yoktur. Bu gecenin fazileti, onda namaz kılmanın fazileti veya oruç tutmanın fazileti hakkında gelen bütün rivayetler ya aslı olmayan uydurma rivayetlerdir, ya da delil olamayacak ölçüde zayıftır. Hafız el-İrâki rahimehullah, bu konuda şöyle der: "Şaban ayının on beşinci gecesi namazı ile ilgili hadis, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem adına bir uydurmadır ve O'nun adına söylenmiş bir yalandır."

Allâme İmam Nevevi rahimehullah ise şöyle der: "Regâip namazı olarak bilinen, Recep ayının ilk Cuma gecesi akşamla yatsı arasında kılınan on iki rekatlık namaz ve Şaban ayının on beşinci gecesi kılınan yüz rekatlık namazın ikisi de çirkin birer bid'attır. Bu namazların bazı kitaplarda zikredilmesine ve onlar hakkında zikredilen hadise aldanılmasın. Çünkü onların hepsi batıldır."

Ey Allah'ın kulları!.. Bu iki büyük imam da, İmam Şafii rahimehullah'ın mezhebinde, araştırmacı ve meşhur imamlardır. Yine; İmam Ebu Muhammed Abdurrahman b. İsmail el-Makdisi de, bu iki namazın aslı olmadığını gösteren ve sonradan uydurulmuş birer bid'at olduklarını açıklayan önemli bir kitap yazmıştır. El-Makdisi, bu kitabı öyle güzel hazırlamış ki, eklenebilecek hiçbir şey bırakmamıştır.

Şaban ayının on beşinci gecesinin faziletli bir gece olduğu kabul edilse bile bu, diğer gecelerden ayrı olarak ona özel bir ibadet yapılmasını gerektirmez. Cuma günü gerçekte, üzerine güneşin doğduğu en hayırlı gündür. Ebu Hureyre radiyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu sabit olmuştur: **"Üzerine güneşin doğduğu en hayırlı gün Cuma günüdür. Onda Adem yaratılmış, onda cennete konulmuş ve onda cennetten çıkarılmıştır. Kıyamet de ancak Cuma günü kopar."** Bu hadisi Müslim, Sahihi'nde rivayet eder.

Cuma gününe ait bu büyük fazilette birlikte, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem o güne has olarak oruç tutmayı veya o geceye has olarak ibadete kalkmayı yasaklamıştır. Sahihi Müslim'de, Ebu Hureyre radiyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Geceler arasında Cuma gecesini (yalnızca o gün yapılan) bir gece ibadeti ile özel hale getirmeyin. Günler arasında da Cuma gününü (yalnızca o gün tutulan) bir oruç ile özel hale getirmeyin. Sizden birinizin (önceki günlerden başlayıp) tuta geldiği bir oruç müstesnâ."** Bu gecelerden birini özel bir ibadetle geçirmek caiz olsaydı, diğer günlere nazaran Cuma günü buna daha layık olurdu.

Allah azze ve celle'nin **(Şüphesiz biz onu mübarek bir gecede indirdik)** (44/ed-Duhan/3) ayetinde geçen mübarek gece ise, Şaban ayının on beşinci gecesi değil, Kadir gecesidir ve "el-Kadr Suresi"nde bu belirtilmiştir. **(Şüphesiz biz onu Kadir gecesinde indirdik.)** (97/el-Kadr/1) Ayette geçen bu gece ise, yani Kadir gecesini, bilindiği gibi Şaban'da değil Ramazan ayındadır.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Sabit ve meşru ibadetlerle ibadet etmeye gayret edin. Ne kadar süslerlerse süslesinler ve ne kadar güzel gösterirlerse göstereyin, sonradan uydurulmuş bid'atların peşine takılmaktan sakının! Çünkü, Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in belirlediğinin dışında bir ibadet yoktur. Ey Müslümanlar!.. Sünnete uyun ve bid'at icat etmeyin. Sünnette olan size yeterlidir.

Ey Allah'ın kulları!.. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde; Ebu Davud, Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde İrbâd b. Sâriye radiyallahu anh'tan sahih bir senetle rivayet ettikleri hadiste şöyle denir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bir vaaz etti ki, onunla kalpler ürperdi ve gözler yaşardı. Dedik ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Sanki vedâ edenin vaazı gibidir. Bize öğütte bulun!" Şöyle buyurdu: **"Sizlere Allah'tan hakkıyla korkmayı (takvâyı) ve üzerinize bir köle bile yönetici olsa işitip itaat etmenizi tavsiye ederim... Şüphesiz sizin içinizden, benden sonra yaşayacak olanlar çokça ihtilaflar görecekler. Sünnetime ve hidayet üzere olan Hulefâ-i Râşidîn'in yoluna sarılın ve azı dişleriyle (yani sımsıkı) ona**

tutunun. Sonradan çıkarılan işlerden (ibadetlerden) sakının. Çünkü sonradan çıkarılan her iş (ibadet) bid'at ve her bid'at sapıklıktır.”

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in “**Her bid'at sapıklıktır**” buyruğu, ilim ehlinin dediği gibi, “cevâmiu'l kelim”den, yani kısa ve öz sözlerdendir. Hiçbir bid'at bunun dışına çıkamaz. Bu, dinin temellerinden yüce bir temeldir. “Kim, bizim bu işimizde (dinimizde) bir bid'at icat ederse, o reddedilmiştir” buyruğu gibidir.

Kim sonradan bir şey icat eder onu bu dine nispet ederse ve icat ettiği şeyin bu dinde dayandığı bir asıl yoksa, icat ettiği o şey sapıklıktır. Din ondan uzaktır. İster inançla ilgili konularda olsun, ister gizli ve aşikar sözlerde ve davranışlarda olsun bu böyledir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bid'at icat etmekten sakının. Çünkü bid'at icat etmek, kötü sonu haber veren bir uğursuzluktur. Dininizin sabit ve meşru ibadet ve inançlarına sarılın. Çünkü sünnet ile amel etmek, uğur ve berekettir. Şerefli bir son ve Alemlerin Rabbi'nin rızasını kazanmaktır.

Ve; Allah'ın sizlere, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmanızı emrettiğini sürekli olarak hatırlayın. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzab/56)

Hastalıklarla İmtihan ve Meyveleri

Şeyh Suud eş-Şüreyym

Mekke, 07.08.1424 Hicri – 03.10.2003 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsimi Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Çünkü takvâ, musibetler anında sığınak ve üzüntü ve keder anında tesellidir. Bilin ki musibet, her zaman için geçerli Rabbani bir sünnettir. Allah Subhânehu'nun hikmetinin ve adaletinin gereklerinden biridir. Fakirlikte ve zenginlikte, sağlıkta ve hastalıkta, korkuda ve güvenlikte, yoklukta ve çoklukta etkisi açıkça kendini gösterir. Daha da ötesi sevdiğimiz ve hoşlanmadığımız her şeyde imtihan dairesinin dışına çıkmayız. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onları biz, bazen nimetlerle, bazen de musibetlerle imtihana çektik. Sonunda belki hakka dönerler diye.)** (7/el-A'raf/168) Ve şöyle buyurur: **(Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.)** (21/el-Enbiya/35) İbni Abbas radiyallahu anhumâ, ayetin anlamının şöyle olduğunu söyler: "Zorlukla ve rahatlıkla, sağlıkla ve hastalıkla, zenginlikle ve fakirlikle, helalle ve haramla, itaatle ve masiyetle, hidayet ve sapıklıkla sizleri imtihan ederiz."

Aklı selim sahibi insanın, her şeyin takdirinin tamamlandığını kesin olarak bilmesi gerekir. Allah Subhânehu, küçük-büyük her şeyi takdir etmiştir. Olmuş ve olacak şeyleri, olmayan şeylerin de olsaydı nasıl olacağını bilmıştır. **(Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardır. Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.)** (6/el-En'am/38) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "Allah ilk önce kalemi yarattı ve ona, "Yaz!" buyurdu. Kalem, "Ey Rabbim! Ne yazayım?" dedi. Allah, "Kıyamet kopuncaya kadarki her şeyin kaderlerini yaz." Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Allah'ın kulları!. Takdir edilenler, mutlaka gerçekleşecektir ve bundan kaçış yoktur. Olmayacak olanın da olabilmesi için insanların yapabileceği bir şey yoktur. Kişi için zorluk takdir edilip işler karmaşık hale gelince; işte o zaman, birincisi sabır, ikincisi rıza olan iki taraflı bir elbise giymesi gerekir ki ecri tam olsun. Ne çok sıkıntının zevali bütün dünyaya zor geldi de sonunda çok az bir sürede kolayca ortadan kalkıverdi. Hasan el-Basri'ye denildi ki: "Ey Ebâ Saîd! Bu insanlara zarar nereden geldi?" Şöyle cevap verdi: "Allah'tan razı olmalarının azlığından." Denildi ki: "Allah'tan razı olmalarının azlığı onlara nereden geldi?" Şöyle cevap verdi: "Allah hakkındaki bilgilerinin azlığından."

Said b. Cubeyr öldürülmek üzere Haccâc'a getirilince bir adam ağlar. Said ona der ki: "Seni ağlatan nedir?" Adam, "Senin başına gelen için ağlıyorum" der. Bunun üzerine Said der ki: "Öyleyse ağlama! Bu işin olacağı Allah'ın bilgisi dahilindedir. Sonra şu ayeti okudu: **(Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazılmış olmasın.)** (57/el-Hadid/22)

İnsanın başına gelen onu sevindiren bir şeyse bu apaçık bir nimettir. Ona kötü gelen bir şey ise, o da yine bir nimettir. Ya günahlara keffaret olup onların bağışlanmasına neden olur ve sabrı nedeniyle sevaba erer. Veya onda, ancak Allah'ın bildiği bir hikmet ve rahmet vardır. **(Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi**

sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.) (2/el-Bakara/216) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle derken ne doğru buyurmuştur: **"Mü'minin işine hayret! Şüphesiz bütün işi hayırdır. Sevindirici bir şey ona isabet etse şükreder ve onun için hayır olur. Üzücü bir şey ona isabet etse sabreder ve onun için hayırlı olur. Bu ancak mü'min için olur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey insanlar!.. Bütün insanlık, sağlığın, sağlıklı insanların başında bir taç olduğunda ve bunu ancak hastaların görebildiğinde hiç şüphesiz aynı görüşe sahiptir. Sağlık ve afiyet, kendisi hakkında insanlardan çoğunun aldandığı bir nimettir.

Ey Allah'ın kulları! Hastalıklar, ateşin kuru odunda yayılması gibi yayılır. Hiçbir çağ ve hiçbir bölge hastalıktan boş kalmaz. Allah'ın rahmet ettiği dışında neredeyse her insan hastalığa uğrar. Çünkü bunların hepsi beklenen şeylerdir. Hayatının hastaliksız geçmesi mümkün değildir. Hastalık seline uğramasa da, oraya buraya saçılan parçaları ona isabet eder.

Sekiz şey mutlaka gence uğrar ::: Bu sekiz şey mutlaka başına gelir
Sevinç, hüznün, birliktelik, ayrılık ::: Kolaylık ve zorluk, hastalık ve afiyet...

Hastalıklar zor ve ağır olsa da, Allah celle celâluhu onlarda bir çok hikmetler ve yararlar yaratmıştır. Bilenler bunu bilir, bilmeyenler bilmez. İbnu'l Kayyim rahimehullah, Şifâu'l Alîl isimli eserinde kendisinden bahsederek, hastalıkların faydalarını ve hikmetlerini saydığını, bunların yüzü geçtiğini belirtir. Yine, şöyle der: "Kalbin ve ruhun acılardan ve hastalıklardan yararlanmasını ancak kendisinde hayat olan biri hissedebilir. Kalplerin ve ruhların sağlığı, bedenlerin acı ve meşakket çekmesine bağlıdır."

Hastalıklarla imtihan, günahların bağışlanması ve derecelerin artması için Allah'tan bir bağış ve rahmet olabilir. Humma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den izin ister. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem **"Bu nedir?"** buyurur. Humma, "İbni Mildem" der. (Bu hummanın künyesidir.) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun Kuba ehline götürülmesini emreder. Kuba ehli ondan, ancak Allah'ın bildiği (sıkıntıyı) çeker ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek ondan şikayetçi olurlar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ne isterseniz; isterseniz sizin için Allah'a dua edeyim, onu sizden kaldırsın; isterseniz sizin için (günahlardan) arındırıcı olsun."** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bunu yapar mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet"** deyince, "Öyleyse onu bırak!" derler. Bu hadisi, İmam Ahmed ve Hakim iyi bir senetle rivayet eder.

Yine; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bir hastalık ya da başka bir (musibet) başına gelen hiçbir Müslüman yoktur ki, ağacın yapraklarını döktüğü gibi Allah onunla onun günahlarını dökmesin."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Adamın biri, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e "Başımıza gelen bu hastalıklara ne dersin; onlarda bizim için ne vardır?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Keffârât/günahları bağışlatıcı unsurlar"** buyurur. Ubeyy b. Ka'b, "Az da olsa mı?" deyince, **"Bir diken ve daha fazlası olsa bile"** buyurur. Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hummaya yakalanmış bir hastayı ziyaret eder ve ona şöyle der: **"Sevin; çünkü Allah azze ve celle "Bu benim ateşimdir; onu dünyadayken mü'min kuluma musallat ederim ki, ahiretteki ateşten nasibini (dünyada) çeksin."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve İbni Mâce rivayet eder.

Böylece ey Allah'ın kulları, hastalığın verdiği olumlu meyveleri biliriz. Hastalığın tadının acı fakat sonucu hakiki baldan daha tatlıdır. Öyleyse neden bizden biri, başına gelen hastalığa söver ve "keşke ve keşke" diyerek yorumda bulunur? "Keşke" demesi ona bir fayda verir mi?

Bilin ki; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmü's Sâib'in yanına girer ve **"Neyin var ki zangır zangır titriyorsun ey Ümmü Sâib?"** buyurur. Ümmü Sâib, "Allah kendisinde bereket kılmayasınca humma!" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hummaya sövme; çünkü o, körüğün demirdeki pası giderdiği gibi ademoğlunun günahlarını giderir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Seleften birinin ayağına bir hastalık isabet eder. Bunun üzerine inleyip sızlamaz, bilakis gülümser ve "İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn/Şüphesiz bizler Allah'a aidiz ve O'na döndürüleceğiz" der. Ona derler ki: "Başına bu gelir de sen, acı çekmez misin?" Şöyle der: "Sevabının tadı bana acısını unutturdu."

Ey Allah'ın kulları!.. Buraya kadar geçenlerden hastalığın istenilen bir şey olduğu anlaşılmasın. Asla!. Çünkü mü'minin musibeti temenni etmemesi gerekir. Allah'ın kendisine hastalık vermesini de istememesi gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Allah'tan af ve afiyet isteyin. Çünkü hiç kimseye, kesin inançtan sonra afiyetten daha hayırlısı verilmemiştir."** Bu hadisi, Nesâi ve İbni Mâce rivayet eder.

Mutarrıf şöyle der: "Afiyette olup şükretmek benim için musibete uğrayıp sabretmekten daha sevimlidir." İşte bu noktadan hareketle, hastalığın bizzat istenilen bir şey olmadığını anlarız. Bilakis kastedilen, sabra ve tahammül edip karşılığını Allah'tan beklemek, her halükarda nimet verene hamdetmek gibi yolaçtığı şeylerdir.

Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kulun seçimi olmadan gerçekleşen hastalık, sevdiği birinin ölümü, malının hırsızlar tarafından çalınması gibi musibetlerde musibetin bizzat kendisine değil, musibete sabretmeye sevap verilir. Bu musibet ile günahları silinir. Sevap ancak, isteyerek yapılan amellere ve onlardan doğan sonuçlara verilir."

Ey Allah'ın kulları!.. Bu noktadan hareketle; kafir ve Müslüman, iyi insan ve kötü insan hastalık musibetinde eşittir fakat sonucunda ve meyvesinde ayrılırlar. Ancak ne yaptığını ve ne söylediğini bilmeyen bu ikisinin eşit olduğunu söyler. İbni Mes'ud radiyallahu anh şöyle der: "Sizler, kafirin beden bakımından insanların en sağlıklı ve kalp bakımından onların en hastalıklısı olduğunu görürsünüz. Mü'minin ise, kalp bakımından insanların en sağlıklı ve beden bakımından onların en hastalıklısı olduğunu görürsünüz. Allah'a yemin olsun ki, kalpleriniz hasta olup bedenleriniz sağlıklı olsaydı, Allah katında pislik böceğinden daha değersiz olurdu."

Selman el-Fârisi radiyallahu anh, ziyaret için bir hastanın yanına girer. Ona şöyle der: "Sevin; çünkü mü'minin hastalığını Allah onun için keffâret ve bağışlanma vesilesi

kılar. Fâcirin hastalığı ise, sahibinin bağlayıp gönderdiği deve gibidir. Niçin bağlandığını ve niçin gönderildiğini bilmez."

Allah'ın kulları!.. İslam, musibetlere sabretmeye teşvik ederken ve hastalıkların iyi sonuçlarını ve hikmetlerini açıklarken, kimse bundan acıları övdüğünü ve rahatsızlıklara değer verdiğini anlamasın. İslam ancak, musibet sahiplerinin ve hastalıklara uğrayanların sükunetlerini kaybetmemelerine ve kesin inançlarına övgüde bulunur. **(Eğer siz iman eder ve şükrederseniz, Allah size neden azap etsin! Allah, şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir.)** (4/en-Nisâ/147)

Urve b. Zübeyr, ayağındaki bir kangren nedeniyle hastalanır ve ayağını dizinden keserlerken susar ve inlemez. O gece bir çocuğu damdan düşer ve ölür. Bunun üzerine Urve şöyle der: "Allah'ım! Sana hamdolsun! Allah'ım! Sana hamdolsun! Yedi çocuk idiler; birini aldın, altısını bıraktın. Benim dört etrafım vardı; birini aldın, üçünü bıraktın. Eğer almışsan, sen vermiştin. Musibete uğratmışsan, sen afiyet vermiştin."

Urve'ye Allah rahmet etsin ve onu bağışlasın! Onun yanında hastalıkların biri diğerinden daha basitti. Başına gelen musibet, ona göre, başkasının başına gelen musibetten daha hafifti. Bu nedenle, hastalığı kendisine hafif geldi ve musibeti kendisine hafif geldi. İşte bu, mü'minin adetidir. Basiret gözüyle bakar ve iki şeyden dolayı Allah'a hamdeder: Birincisi; başa gelebilecek daha büyük bir musibeti defettiği için...Çünkü kenarda köşede nice gizli musibetler olduğunu bilir. İkincisi ise; yok olabilecek bir çok nimet ve sağlık kaldığı için... Çünkü o, kaybettiği nimete bakmadan önce, var olan nimete bakar.

Allah'ın kulları!.. Hastalıklar kökleşip çözümsüz bir hal alınca ve arka arkaya gelip uzayınca, yalnızca sabır, Allah'ın izniyle, tahammülsüzlükten korur. Sıkıntı anında, ümitsizliğe kapılmaktan koruyucu hidayettir. Mü'min, ufukta beliren bir buluttan, arkasından bir ikincisi ve bir üçüncüsü dahi gelse ürkmez. Fakat insan, gaflet anında gerçekleri görmezden gelir. Bağına gelen zorluklar karşısında dehşete kapılır ve bu onda, kendisine sabrı kötü ve acı gösteren bir endişe uyandırır.Sözü ağzında geveler ve darlık hisseder. İçinde bulunduğu durumdan bir an evvel çıkmaya çalışır ve Allah azze ve celle'nin şu kavlini unuttur: **(İnsan, aceleci (bir tabiatta) yaratılmıştır.)** (21/el-Enbiya/37)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Eyyub aleyhisselam hakkında anlattıklarını dinleyin! Şöyle buyurur: **"Allah'ın peygamberi Eyyub aleyhisselam on sekiz yıl (hastalıkla) imtihan edildi. Uzak-yakın herkes onu reddetti. Arkadaşlarından iki kişi hariç... Onlar arkadaşları içinde en özel olanları idi. Ona gelir-giderlerdi. Onlardan biri diğerine şöyle dedi: "Vallahi bilir misin ki Eyyub, bütün alemde hiç kimsenin işlemediği bir günah işledi." Arkadaşı "Nedir o?" deyince şöyle dedi: "On sekiz yıldır Allah O'na merhamet etmedi ve içinde bulunduğu durumu gidermedi." Adam, Eyyub aleyhisselam'a gidince sabredemedi ve bunu O'na söyledi. Eyyub aleyhisselam şöyle dedi: "Dediğini bilmiyorum; ancak ben birbiriyle çekişen iki adamın yanından geçirdim ve Allah'ı anarlardı. Eve dönerdim ve Allah'ın, hak olan bir şeyin dışında zikredilmesinden hoşlanmayarak onların adına keffaret verirdim."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İhtiyacını gidermek için dışarı çıkardı. İhtiyacını giderince hanımı elinden tutardı. Bir gün gecikti. Allah, Eyyub'a bulunduğu yerde (Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su!)** (38/Sâd/42)

diye vahyetti. Hanımı O'nu bekledi ve sonra O'na doğru gitti. Allah, Eyyub'un üzerindeki hastalığı gidermişti, olduğundan daha güzel bir haldeydi. Hanımı O'nu görünce, "Ey sen! Allah sana bereket versin! Allah'ın Peygamberi'ni, şu hastalıkla imtihan edilen adamı gördün mü? Allah'a yemin olsun ki, onun sağlıklıkenki haline senden daha çok benzeyen birini görmedim." Eyyub, "İşte ben O'yum" dedi. Biri buğday kabı, diğeri arpa kabı olmak üzere iki kabı vardı. Allah, iki bulut gönderdi. Onlardan biri buğday kabının üzerine gelince taşıncaya kadar ona altın boşalttı. Diğeri ise, arpa kabının üzerine taşıncaya kadar gümüş boşalttı." Bu hadisi İbni Hibban ve Hakim rivayet eder. Zehebi sahih olduğunu belirtir.

Bakın ey Allah'ın kulları; bakın ey hastalar; Eyyub'a ve sabrına!.. Şu hikmetli söz ne doğrudur ve onu söyleyen ne doğru söylemiştir: "Sabır, Eyyûb'un sabrıdır." Onsekiz yıl, sabrının sonu selamet olsun diye, hastalığıyla dolaşır.

Çoğunlukla acılar arındırıcıdır. Zihinlerini meşgul eden dünya malından kurtulmaları, uzun bir süre dünya malına aldanmamaları ve ona güvenmemeleri için Allah onu samimi mü'minlere gönderir. Zararlı görünen bir şey faydalı olabilir. Daha da ötesi, ne helak edici musibetler, içerisinde gizli bağışlar ve rahmetler taşır.

Allah'ım!.. Senden af ve afiyet dileriz. Dinde, dünya ve ahirette, devamlı sıhhat ve afiyet dileriz.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Burada, hastaların bilmesi gereken bazı şeyler vardır. Bunlardan biri, sağlığı esnasında devamlı yaptığı sünnetleri ve nafil ibadetleri hastalığı nedeniyle yerine getiremeyen her hasta için onları yerine getirmiş gibi sevap yazılacağı müjdesidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "**Kul hastalanınca ya da yolculuğa çıkınca, onun için sağlıklı ve ikamet halinde iken yaptığı yazılır.**" Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Yine; bazı hastalıklara, özellikle de psikolojik rahatsızlıklara- yakalananların içine düştüğü, Allah'ın ve Rasulü'nün haram kıldığı çalgı ve müzikle tedavi gibi bir takım hatalara da dikkat etmek gerekir. Çünkü ümmetin şifası, asla Allah'ın ona haram kıldığı şeylerde değildir. İlaçların üç kısma ayrıldığı bilinen bir şeydir: Rukye (sahih dualarla tedavi), bal, zezem ve benzeri meşru ilaçlar... Şeriat sahibinin haram kılmadığı ve emretmediği mubah ilaçlar... Kendisiyle tedavinin caiz olmadığı haram ilaçlar... "Her hastalığın bir ilacı vardır. Onu bilen bilir, bilmeyen bilmez."

Sonra; hastalar bilsin ki, hastalık anında namazı ihmal etmemek gerekir. Hastanın, gücü yettiğince namazını vaktinde kılması gerekir. Buna gücü yetmezse, hikmet sahibi şeriat koyucunun bir ruhsatı olarak öğleyi ve ikindiye birlikte, akşamı ve yatsıyı birlikte kılabilir.

Aynı şekilde; hastanın namaz için şer'i temizlenmeyi (abdest, gusül) yapması gerekir. Buna gücü yetmezse, teyemmüm yapar. Buna da gücü yetmezse, bulunduğu hal üzere namazını kılar ve namazın vaktini geçirmez. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde, gücünüz yettiğince Allah'tan hakkıyla korkun.)** (64/et-Teğâbun/16) Ve şöyle buyurur: **(Allah, her şahsı ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar.)** (2/el-Bakara/286)

Yine; hastalar şunu bilmelidir ki, inleyip sızlamak iki türdür: Birincisi, şikayet niyetiyle yapılan inlemedir ki, bu hoş karşılanmaz. İkincisi ise, rahatlama ve ferahlama niyetiyle yapılan inlemedir ki, bu inleme hoş karşılanır. İbnu'l Kayyim ve diğer araştırmacı alimler bu görüştedir.

Sonra; rahmet ve hidayet peygamberine salât ve selamda bulunun. Allah celle ve alâ size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Sahabeyi Rahmetle Anın!

Şeyh Abdalbâri es-Sübeyti

Medine, 07.08.1424 Hicri – 03.10.2003 Miladi

Müslümanlar, Sahabilerin; evliyaların en başında geldiği, takva sahiplerinin en seçkinleri olduğu, mü'minlerin önderleri ve Müslümanların örneği olduğu, peygamberlerden sonra Allah'ın kullarının en hayırlıları olduğu konusunda birleşmiştir. Sahabiler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği ilim ile O'nunla birlikte cihadı gerçekleştirmişlerdir. Allah onları, peygamberlerinin en sonuncusunu görmekte, darlıkta ve bollukta O'nunla birlikte olmakla şereflendirmiştir. Onlar, Allah azze ve celle yolunda cihatta canlarını ve mallarını vermiş, seçkinlerin en seçkini olmuşlardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şahitliği ile, en faziletli nesillerdir. Geçmiş ve gelecek, ilk ve son ümmetlerin en hayırlılarıdır.

İslam'ın direklerini onlar dikmiş, dinin binalarını onlar kurmuştur. Şirk ağlarını koparmış, İslam dinini yeryüzünün her tarafına yaymışlardır. Böylece İslam'ın sahası genişlemiş, yeryüzüne iman kuralları hakim olmuştur. Onlar; insanların en ince anlayışlısı ve en çok ilmi olanlarıdır. İmanları en doğru ve amelleri en güzel olanlarıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in elinde eğitilmiş, O'nun ilminin tertemiz pınarından içmişlerdir. Vahyin inişine şahit olmuş, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yönetiminde ve O'nun direktifleriyle İslam'ın uygulanmasını bizzat yaşamışlardır.

İmam Ahmed, Abdullah b. Mes'ud radiyallahu anh'tan şunu rivayet eder: “Şüphesiz Allah, kulların kalplerine baktı ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in kalbini, kulların kalplerinin en hayırlısı buldu. Böylece onu kendisi için seçti ve çağrısı ile birlikte elçi olarak gönderdi. Sonra, Muhammed'in kalbinden sonra diğer kulların kalplerine baktı ve O'nun ashabının kalplerini, kulların kalplerinin en hayırlısı buldu. Böylece onları; peygamberinin, dini üzere savaştan vezirleri kıldı.”

Müslümanlardan Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'le arkadaşlık eden veya O'nu gören, O'nun ashabındandır. Sahabenin faziletleri ile ilgili açık ayetler ve sahih hadisler vardır. Bunlardan biri Allah azze ve celle'nin şu ayetidir: **(Muhacir ve Ensar'dan İslâm'a ilk önce girenlerin başta gelenleri ve iyi amellerle onların ardınca gidenler var ya, işte Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular ve onlara, altlarında ırmaklar akan cennetler hazırladı ki, içlerinde ebedi kalacaklar. İşte büyük ve muhteşem kurtuluş budur.)** (9/et-Tevbe/100) Ve Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Andolsun o ağacın altında (Hudeybiye'de) sana bey'at ederlerken Allah, müminlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş onlara güven indirmiş ve onları pek yakın bir fetih ile mükâfatlandırmıştır. Allah onları elde edecekleri birçok ganimetlerle de mükâfatlandırdı. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.)** (48/el-Fetih/18-19) Allah'ın kendisinden razı olduğu kimsenin, küfür üzere ölmesi mümkün değildir. Çünkü Allah'ın razı olması konusunda geçerli olan, kişinin İslam üzere vefat etmesidir.

Cabir radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Ağacın altında biat edenlerden hiç kimse cehenneme girmez.”** Bu hadisi; Tirmizi, Ebu Davud ve İmam Ahmed rivayet eder. Allah azze ve

celle şöyle buyurur: **(Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz.)**
(3/Âl-i İmran/110)

Allah azze ve celle, onların diğer insanlardan daha hayırlı olduğunu ispat etmiştir. Ve Allah Teâlâ'nın onlar için bu şahitliğine hiçbir şey denk olamaz. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Bir de göç eden fakirlere aittir ki yurtlarından ve mallarından çıkarılmışlardır, Allah'ın lütuf ve rızasını ararlar; Allah'a ve Resulüne yardım ederler. İşte doğru olanlar onlardır. Ve onlardan önce o yurda yerleşen imana sarılanlar kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir çekememezlik duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa dahi, onları öz canlarına tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar umduklarına erenlerdir.)** (59/el-Haşr/8-9) Ve şöyle buyurur: **(Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında koşar.)** (66/et-Tahrîm/8) Yine, Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır.)** (48/el-Fetih/29)

Buhari, İmran b. Husayn radiyallahu anhuma'dan, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Ümmetimin en hayırlısı benim çağımdakiler, sonra onlardan sonra gelenler ve sonra onlardan sonra gelenlerdir.”** İmran der ki: “Kendi çağından sonra iki çağ mı, üç çağ mı zikretti bilmiyorum.” Buhari ve Müslim'de, Ebu Said el-Hudri radiyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **“Sahabilerimin hiç birine sövmeyin. Çünkü sizden biri Uhud Dağı kadar altın infak etse (sadaka verse); onların ne bir avuç, ne de yarım avuç (infak etmesinin derecesine) ulaşamaz.”**

Hayırların hepsi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinin üzerinde buldukları yoldur. Allah, Kitabı'nı onlarla korumuştur. Güvenilir kimseden bir başka güvenilir kimseye nakletmiş, böylece Rablerinin emanetini, daha önceki ümmetlerde görülmemiş bir özenle yerine getirmişlerdir. Sahabilerden bir grup da, sünnet emanetini taşıma görevini üstlenmişlerdir. Sünneti yaymak için yeryüzünü dolaşmışlardır. Bir diğerleri de, hilafet ve yönetim, cihad ve fetih emanetini yüklenmiş, insanların İslam'a girmesi için çalışmışlardır. Nefislerini arındırmış ve onları, doğru yola yöneltmişlerdir. Allah onların vakitlerini bereketli kılmış, onların eliyle yüz yılda, başkaları için gerçekleşmeyen şeyler tamamlamıştır. Her türlü hayırda; cihad alanında, davet alanında, İslam için harcama ve bağış alanında ve çokça ibadet etmede insanların en önde gelenleri idiler.

Savaşlarında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e yardım ettiler. Allah yolunda canlarını vermek üzere O'na biat ettiler. Buhari, Enes radiyallahu anh'tan şunu rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hendeğe geldi ki Muhacirler ve Ensar soğuk bir sabah vaktinde hendeği kazıyorlardı. Kendileri adına çalışacak köleleri yoktu. Üzerlerindeki yorgunluğu ve açlığı görünce şöyle buyurdu: **“Allah'ım! Şüphesiz ki, gerçek yaşam, ahiret yaşantısıdır. Ensar'ı ve Muhacirleri bağışla!”**

Sahabiler, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte olma şerefine ermiştir. O'na sevgi ve saygıda en büyük pay onların olmuştur ve bununla, başkalarını geçmişlerdir. Bu konuda hiç kimse onlara yetişememiştir ve yetişemeyecektir.

Ali b. Ebi Talip radiyallahu anh'a şu soru sorulur: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e sevginiz nasıldı?" Şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki, O bize mallarımızdan, çocuklarımızdan, babalarımızda, annelerimizden, susuzluk üzere içilen soğuk sudan daha sevimli idi."

Ebu Süfyan b. Harb henüz Müslüman olmamışken, Mekke ehlinin öldürmek için haram bölge dışına çıkardığı Mekke ehlinin elinde esir olan Zeyd b. Ed-Desinne'ye şöyle sordu: "Allah için sana soruyorum ey Zeyd; Muhammed'in şimdi yanımızda ve senin yerinde olmasını, O'nun boynunu vurmamızı ve senin ailenin yanında olmanı ister misin?" Zeyd şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki, Muhammed'in şu an bulunduğu yerde O'na bir dikenin isabet ederek eziyet vermesini ve benim ailemin arasında oturmamı dahi istemem." Bunun üzerine Ebu Süfyan şöyle der: "Muhammed'in ashabının Muhammed'i sevdiği gibi insanlardan hiç kimsenin bir başka kimseyi sevdiğini görmedim."

Sahabiler (Allah onlardan razı olsun), Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i canları ve malları konusunda hakim kabul etmişlerdi. O'na şöyle dediler: "İşte mallarımız senin önünde, onlar hakkında istediğin hükmü ver. İşte canlarımız senin elinde. Bizden denizi geçmemizi istersen ona dahi dalarız. Senin önünde, arkanda, sağında ve solunda savaşırız." İşte bu, sevginin en samimi ifadesidir. Amr b. Âs radiyallahu anh şöyle der: "Hiç kimse bana Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den daha sevimli ve gözümde O'ndan daha yüce değildi. O'na olan saygımdan dolayı gözlerimi doldura doldura O'na bakamazdım. O'nu tanımlamam istense buna gücüm yetmez. Çünkü ben, O'na doya doya bakmadım."

Bizler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerini severiz. Ne onlardan birinin sevgisinde aşırıya kaçar, ne de onlardan birinden uzak olduğumuzu söyleriz. Onları ancak hayırla anarız.

Muhacirlerin ve Ensar'ın tümünün cennette olduğuna, Allah'ın onları bağışlayıp onlardan razı olduğuna ve Allah'ın rahmeti içerisinde olduklarında şehadet edilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i gören ve O'na iman eden, bir günün bir bölümünde bile olsa O'na uyanın O'nu görmeyenden daha faziletli olduğunu iyice bilmen ve bütün kalbinle kesin olarak inanman gerekir. Sonra, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinin hepsine; küçüğüne-büyüküne, öncesine-sonrasına; rahmet dilemen gerekir. Onların güzel yönlerinden bahsetmen, faziletlerini yayman, onların yolundan gitmen ve izlerini takip etmen gerekir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinin aralarında geçen anlaşmazlıklar hakkında susarız. Çünkü onlar, O'nunla birlikte savaşlara katıldılar ve faziletlerde diğer insanları geçtiler. Allah onları bağışlamış, onlar için bağışlanma dilenmesini ve onların sevgisiyle Allah'a yaklaşılmasını emretmiştir. Bunu, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle farz kılmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabının ufak tefek hatalarını ancak dininde fitneye düşmüş kimse araştırır.

Sahabilerin kötülüğü hakkında nakledilen rivayetlerden bir kısmı yalandır. Bir kısmı ise ekleme ve çıkarma yapılarak yönünden saptırılmıştır. Doğrusu; sahabeler bu konuda özür sahibidirler. Ya isabet eden müçtehitlerdir, ya da yanılan müçtehitlerdir.

Sonra; onlardan bazılarının kabul edilmeyen davranışları Allah'a ve Rasulü'ne iman, Allah yolunda cihad, hicret, Allah'ın dinine yardım, faydalı ilim ve salih amel gibi güzel yönlerinin ve faziletlerinin yanında çok küçüktür ve bağışlanmıştır. Onlardan hiç birinin adil (güvenilir) olup olmadığı sorulmaz. Kur'ân ve Sünnet'in naslarıyla ve ümmet içinde icması geçerli olanların icması ile genel olarak güvenilirlerden sayıldıkları için, bu konu kapanmıştır.

Enes b. Malik radiyallahu anh kanalıyla şu hadis rivayet edilir: **“İmanın alameti Ensar'ı sevmektir. Münafıklığın alameti ise, Ensar'a buğzetmektir.”** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. İmam Müslim ise, Ebu Said radiyallahu anh kanalıyla şu hadisi rivayet eder: **“Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir kişi Ensar'a buğzetmez.”**

Sahabilerin en faziletlisi dört halife (Ebu Bekr, Ömer, Osman ve Ali)'dir. Sonra cennetle müjdelenen on sahabinin diğerleridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Nebisi'nden sonra bu ümmetin en hayırlısı Ebu Bekr, sonra Ömer'dir.”** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Ve yine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Benden sonraki iki kişiye, Ebu Bekr ve Ömer'e uyun!”** Bu hadisi Tirmizi, İmam Ahmed ve İbni Mace rivayet eder. Sahih-i Müslim'de şu rivayet edilir: “Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri bir yolculukta idiler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“Ebu Bekr ve Ömer'e itaat ederlerse doğru yolda olurlar.”**

Sahih-i Buhari'de; Muhammed ibnu'l Hanefiyye'nin, babası Ali b. Ebi Talib radiyallahu anh'a şöyle dediği rivayet edilir: “Ey babacığım! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra insanlardan en hayırlısı kimdir?” Ali radiyallahu anh şöyle der: “Bilmiyor musun, ey oğulcuğum?” Muhammed ibnu'l Hanefiyye “Hayır” deyince, Ali radiyallahu anh ,”Ebu Bekr'dir” der.

Allah, Ebu Bekir radiyallahu anh'ın fazileti hakkında Kur'ân'dan ayetler indirmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler.)** (24/en-Nur/22) Bu ayetin Ebu Bekr radiyallahu anh ile ilgili olduğunda ihtilaf yoktur ve onu faziletle nitelendirmiştir. Ve Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İki kişiden biri iken, ikisi de mağarada buldukları sırada...)** (9/et-Tevbe/40) Bu ayetin de, Ebu Bekr radiyallahu anh hakkında olduğunda ihtilaf yoktur. Alemlerin Rabbi, onun sahabiliğine şahitlik etmiş, “sekinet” ile müjdelemiş, iki kişinin ikincisi olarak tanımlamıştır. Ömer ibnu'l Hattab radiyallahu anh şöyle der: “Üçüncüleri Allah olan iki kişinin ikincisinden daha faziletli kim olabilir?” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Ebu Bekr'in malının bana fayda verdiği gibi hiçbir mal bana fayda vermedi.”** Bunun üzerine Ebu Bekr radiyallahu anh ağlayarak şöyle der: “Ben ve malım ancak senin içiniz ey Allah'ın Rasulü!” Bu hadisi İbni Mace rivayet eder.

Ömer radiyallahu anh hakkında ise, Sahih-i Buhari'de rivayet edildiği gibi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şeytan, bir yoldan yürürken seninle karşılaşsa mutlaka senin yolundan başka bir yola koyulur.”** Ve şöyle buyurur: **“Sizden önceki ümmetlerde “muhaddesûn”/ kendilerine ilham**

edilenler olurdu. Şayet ümmetimde onlardan biri olacak olursa, Ömer ibnu'l Hattab onlardandır.” Bu hadisi Müslim rivayet eder. Ömer radiyallahu anh, gerçekten kendisine ilham edilen idi. Kur’ân, onun görüşüne onay getirmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e, eşlerinin görülmesine engel olmasını öğütlemiş, “Ey Allah’ın Rasulü! Makam-ı İbrahim’e yakın bir namaz kılma yeri edinsen?” demiş, esirler konusunda görüşünü belirtmiş ve Kur’ân, ilham edilen Ömer’i onaylamak üzere inmiştir. Ayrıca Allah, Ömer radiyallahu anh eliyle bir çok fetihler gerçekleştirmiştir.

Câbir radiyallahu anh’tan şu rivayet edilir: Aişe radiyallahu anha’ya denildi ki: “Bazı insanlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sahabileri hakkında, hatta Ebu Bekr ve Ömer hakkında ileri geri konuşuyorlar.” Bunun üzerine Aişe radiyallahu anha şöyle der: “Buna neden şaşırıyorsunuz? Onların amelleri kesildi ama Allah, ecrin onlardan kesilmemesini istedi.”

Osman b. Affân’a gelince, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zorluk ordusunu (Tebuk seferine çıkacak orduyu) hazırlarken elbisesinin içinde bin dinarla Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’e geldi ve onları, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in kucağına döktü. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem eliyle onları karıştırırken, **“Bu günden sonra yaptığı İbni Affân’a zarar vermez!”** buyurarak bu sözü tekrarlıyordu. Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ali radiyallahu anh hakkında ise, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hayber Savaşı’nda şöyle buyurur: **“Sancağı yarım, eliyle fethin gerçekleşeceği, Allah’ı ve Rasulü’nü seven, Allah’ın ve Rasulü’nün de onu sevdiği bir adama vereceğim.”** İnsanlar o gecelerini, sancağın hangilerine verileceğini düşünerek geçirirler. Hepsi, sancağın kendisine verilmesini ümit eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **“Ali nerede?”** buyurur. “Gözünden rahatsız” denilir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ali radiyallahu anh’ın gözlerine tükürür, onun için dua eder ve gözleri iyileşir. Sanki daha önce hiç acısı yokmuş gibi olur. Sancağı ona verir ve Ali radiyallahu anh, “Onlar da bizim gibi oluncaya kadar onlarla savaşıcağım” der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Onların sahasına ininceye kadar yavaşça git. Sonra onları İslam’a davet et ve onlara, üzerlerine vacip olan şeyleri haber ver. Allah’a yemin olsun ki, Allah’ın senin elinle bir kişiye hidayet vermesi senin için kırmızı develerden (en değerli dünya mallarından) daha hayırlıdır.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Sahabilerin hepsi, cennet ehliendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşan bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel sonucu vaat etmiştir.)** (57/el-Hadid/10)

Arap Yarımadası'na Bağışlanan Nimetler

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Mekke, 29.07.1424 Hicri – 26.09.2003 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'ın sizin üzerinizdeki gizli ve aşikar nimetlerini hatırlayın ve bu nimetler dolayısıyla O'na şükredin ki, onları artırsın ve sizi korusun. Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetleri sayılamayacak kadar çoktur: **(Allah'ın nimetlerini teker teker saymaya kalkışsanız, onları sayamazsınız. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.)** (16/en-Nahl/18)

İnsanlar, nefesleri ve göz açıp kapamaları sayabilir mi? Şüphesiz buna güç yetiremezler. Allah'ın nimetleri ise, nefeslerden ve göz açıp kapamalardan daha çoktur. Nefesler ve göz açıp kapamalar Allah'ın, kulları üzerindeki nimetlerinden sadece bir kısmıdır.

Ey insanlar! Şüphesiz Allah azze ve celle, lütfu ve keremi ile bu ülkeye, hakkıyla şükretmek bir tarafa sayamayacağınız kadar çok nimetler bağışlamıştır. Mutlaka gözetmemiz ve takdir etmemiz, gizli ve aşikar hallerimizde onun için Allah'a şükretmemiz gereken ayrıcalıklar vermiştir. Allah'ın bu ülkeye verdiği özelliklerden biri de, birbiriyle çekişip duran partilerden ve zararlı düşüncelerden onu korumasıdır. Birbiriyle sürekli kavga halinde olan partilerin ve zararlı düşüncelerin zararının etkisi, bulunduğu ülkelerde kendisini göstermiştir. Bizim ülkemizde birbiriyle kavgalı partilere yer yoktur. Çünkü bu memleketteki vatandaşların dini Yüce İslam'dır. Ve İslam, grupçuluğu ve heva ve hevesleri haram kılar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sınımsız sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz.)** (3/Âl-i İmran/103) Ve şöyle buyurur: **(Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, sizin onlarla hiçbir ilişkin yoktur.)** (6/el-En'am/159)

İslam, haktır ve hak; bölmez, toplar. Zulmetmez, adil davranır. Bozmaz, ıslah eder. Katı davranmaz, merhametli davranır. Müslüman'ın bağlılığı işte bu hakka ve onu uygulayanlarıdır. Hakkın hakim olduğu toprakları, her türlü savunmayla müdafaa eder. Müslüman'ın gayesinin İslam'a yardım etmek olduğu, şeriatın uygulanmasında idarecilere yardımcı olması gerektiği ve dini savunması gerektiği açıkça ortadadır. Bu konuda Müslümanlar arasında görüş birliği olduğuna göre ülkemizde partilere yer yoktur. Çünkü partiler, farklı şahsi görüşlere sahiptir ve bu şahsi görüşler, ümmeti zayıflatır. Yöneticilerin zihnini meşgul ederek onları halkın önemli işleriyle ilgilenmekten alıkoyar.

Müslümanlar için en iyi hal, yöneticinin nüfuzunun güçlü olmasıyla birlikte dinin etkisinin, Ümmet mensuplarının nefislerinde güçlü olmasıdır. Dinin bazı kimseler üzerindeki etkisi zayıf olsa bile, yöneticinin etkisi güçlü olursa işler yine başarıyla gerçekleşir ve yeryüzündeki bozguncular etkisiz hale getirilir. Önce Allah'ın izniyle ve sonra, İslam Dini'nin emrettiği hak üzere birlik olma ve dayanışma, ayrılık ve bölünmeyi bırakma gereği yönetim ve vatandaşlar arasında oluşan bütünlük nedeniyle, bu ülkenin yöneticisi ve yardımcılarının etkileri güçlüdür. Bizler, Muhacirler'in ve Ensar'ın, iyilikle onlara uyanların inancı üzereyiz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O kimseler ki, iman ettiler, hicret ettiler ve Allah yolunda cihada**

katıldılar, bir kısımları da onları barındırıp yer, yurt sahibi yaptılar ve yardıma koştular, işte bunlar hakkıyla mümin olanlardır. Bunlara bir mağfiret ve cömertçe bir rızık vardır.) (8/el-Enfal/74)

Bizleri Müslümanlar kıldığı için Allah'a hamdederiz. Çünkü İslam, Allah'ın kulları üzerindeki nimetlerinin en büyüğüdür. Allah Teâla şöyle buyurur: **(Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâmı beğendim.) (5/el-Maide/3)**

Müslüman, içerisinde bulunduğu hidayetle birlikte, Allah'a boyun eğmeli, alçak gönüllü olmalı ve Rabbi'ne itaat etmelidir. Allah'ın kullarını hor görmemeli ve Rabbi'nin sınırlarını aşmamalıdır. İslam, Müslüman olmayanlara zulmetmeyi dahi yasaklamıştır. Müslüman'a dini; adaleti ve iyiliği, merhameti ve insanlığa hayırlı olmayı emretmiştir. İnsan için hayırlı olan şeylerden biri de; hikmetle ve güzel öğütle, hakka destek olan ve batılı çürüten meşru yolla Allah'a davet etmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Ey Resulüm!) Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır! Ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz Rabbin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete kavuşanları da en iyi bilendir.) (16/en-Nahl/125)**

İslam, Müslüman için kendisinden, ailesinden ve malından ve çocuğundan daha değerlidir. Müslüman, malından olabilir ve makamını kaybedebilir. Çeşitli zorluklarla karşılaşabilir. Fakat dini yönü sorunsuz olursa mutlu olur. İşte Medine-i Münevvere'ye ilk hicret eden Mus'ab b. Umeyr radiyallahu anh... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem İslam'a davet etmek ve Kur'ân öğretmek üzere onu Medine'ye gönderir. Mus'ab zenginlik ve bolluk içinde yaşayan bir gençti. Müslüman olunca, annesi onu maldan mahrum etti. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun renginin değişmiş olduğunu ve üzerinde yırtık bir elbise bulunduğunu görünce gözyaşları boşandı. Fakat Mus'ab imanı ile zengindi. Uhud Savaşı'nda şehit oldu.

Bu ülkenin özelliklerinden biri de, Müslümanların kıblesi ve kalplerinin yöneldiği yer olan Beytullah'tır. Allah onu, insanların yararına olan şeylerin düzene girmesi için sebep kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, Kâbe'yi, o Beyt-i Haram'ı, insanlar için bir nizam kıldı.) (5/el-Maide/97)**

Tefsir alimleri şöyle der: "Beytullah, onların yaşantılarının ve dinlerinin etrafında döndüğü merkezdir. Orada, dinlerini ve dünyalarını ıslah edecek işler gerçekleştirirler. Korkanlar orada emniyette olur. Güçsüzleri orada destek bulur. Tacirleri orada kazanç elde eder ve ibadet edenleri orada ibadet eder.

Bu ülkenin özelliklerinden biri de, peygamber mescitlerinin en sonuncusu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in mescididir. Allah, orada kılınan namazı, Mescid-i Haram'da kılınan hariç, bin namazdan daha faziletli kılmıştır. Medine'nin toprağında Rasulullah'ın mübarek kabri şerifleri vardır ve O'ndan başka hiçbir peygamberin kabri bilinmemektedir.

Bu ülkenin özelliklerinden biri de; mallar, kanlar, had cezaları, anlaşmazlıklar ve diğer davalarda şeriatla hükmeden şeriat mahkemeleridir. Kral ve daha aşağı seviyede olanlar bu mahkeme önünde eşittir.

Allah'ın bu ülkeye bağışladığı nimetlerden biri de, istikrarlı güvenlidir. İnsanların canları, malları, dini ve dünyevi çıkarları güvenlidir. Bu güvenlik, dünyada örnek

gösterilir olmuştur. Bu ülke, Allah'a hamdolsun, güvenlik açısından diğer ülkeleri geçmiştir. Son zamanlarda meydana gelen terör olaylarının kaynağı ise dışardan gelen zararlı düşüncelerdir. Bu düşüncelere alimler ve yöneticiler tarafından kararlılıkla karşı çıkılmış ve savaş açılmıştır. Eğitim programlarımız belirlendiği günden bu güne tekfirci düşünceyle savaşmıştır. Eğitim programlarımız dinlerine ve vatanlarına hizmet eden, insanlığın iyiliğini isteyen düzgün insanlar yetiştirmektedir. Fakat her kuralın istisnaları vardır ve herkese kendi suçu yüklenmeli, hiç kimse bir başkasının günahının cezasını çekmemelidir. Bu ülkenin güvenliği yoldan çıkmış bu grubun tahribatından etkilenmeyecektir. Yaptıkları, suyun üzerindeki baloncuklar gibi sönüp gidecektir. Allah'ın bu ülkeye bağışladığı nimetlerden biri de siyasi istikrardır. Siyasi istikrarla durumlar düzelir, hayat canlanır, imar faaliyetleri genişler. İlim ve kalkınma yayılır. Nüfus oranı artar. Mallar, insanlara yararlı olacak işlerde çalıştırılır. Din üstün olur ve fitne ateşi söner.

Allah'ın bu ülkeye bağışladığı bir diğer nimet ise; insan haklarının, İslam şeriatının gölgesinde garanti altında olmasıdır. Bu ülkenin düşmanları ülkemizde kadın haklarında eksiklik olduğunu söylemekte ve insan haklarına ters düştüğü gerekçesiyle şeriatın belirlediği had cezalarının uygulanmasına karşı çıkmaktadır. Onların söyledikleri bu söz ve niyetleri ne kötüdür. Bu ülkede kadın; anne olsun, kız çocuğu olsun, kız kardeşi, hala, teyze, kardeş kızı veya eş olsun her yakınından alması gereken hakkı almaktadır. Onlar kendisinin hakkını isteyerek ve gönül rahatlığıyla, İslami bir ödev olarak yerine getirmektedirler. Erkek, eşinin haklarını yerine getirir ve onu başkasına muhtaç etmez. Bu ülkede kadın vatandaşlık haklarını elde eder ve onun için şerefli bir yaşam hazırlanır. Önünde, yaratılışına ve kabiliyetine uygun, dini ve ahlaki ile ters düşmeyen iş imkanları vardır. Kadının, evinde ve toplumunda üstlendiği yeni nesilleri eğitme görevini ne hizmetçiler ne de başkaları yerine getirebilir. Kadın haklarının yetersizliği konusunda söylenenlerle bu ülkenin düşmanları, kadını, dini ve ahlaki değerlerinden soyutlamayı ve kadını ucuz bir mal haline getirmeyi hedeflemektedir. Toplumumuzda kadın, yaşı ilerledikçe ve bedeni güçsüzleştikçe daha çok takdir edilir, kendisine daha çok hürmet ve şefkat gösterilir. Kadın haklarını dile getirenlerin yanında ise düşük değil mi? Aldığından daha çok kendi şerefinden vermez mi? Evlenme yaşına gelince onu evden kovmuyorlar mı? Hayatın zorluklarına ve beşeri kurtların önüne atmıyorlar mı? Bu nedenle kadınlar, insanoğlunda bulamadıkları vefayı köpek ve benzeri hayvanlar besleyerek onlarda aramıyorlar mı? Bir şey veremeyecek kadar yaşlanınca, yaşayan bir ölü gibi huzur evlerine bırakılmıyorlar mı? Bu mu kadın hakları? Evi camdan yapılmış olan kimse insanlara taş atmasın.

Suudi Arabistan'da uygulanan, hırsızın elini kesme gibi kötiledikleri had cezalarına gelince; hiç şüphesiz had cezaları Allah Teâlâ'nın emriyle uygulanmaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah daima üstündür, hikmet sahibidir.)** (5/el-Maide/38) Bu kuralı koyan merhametlilerin en merhametlisi ve Alemlerin Rabbi'dir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **“Allah'ın koyduğu had cezalarından birinin uygulanması, onlar için kendilerine kırk sabah yağmur yağmasından daha iyidir.”**

Suçlular ve bozguncular için ağlar görünenler; canlarına kıyılan ve malları ellerinden alınan suçsuz insanlara hiç mi üzülmeyiz?! Bir had cezasının uygulanması, milyonlarca insanı bozguncuların kötülüğünden korur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmek, yeryüzünü ıslah etmektir ve asla insan haklarını çiğnemek değildir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların**

keyiflerine uyma. Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın. Eğer Allah'ın hükmünden yüz çevirirlerse, bil ki Allah, bir kısım günahları sebebiyle onları musibete uğratmak istiyor. Muhakkak ki insanların çoğu yoldan çıkanlardır. Yoksa cahiliyye hükmünü mü arıyorlar? Kesinlikle bilen bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir?) (5/el-Maide/49-50)

Ey insanlar! Allah'ın, sizin ve bizim üzerimizdeki nimetleri oldukça büyüktür ve Allah Teâlâ'ya şükretmeyi gerektirir. Allah'a şükretmek ise, Allah'tan hakkıyla korkmak (takva) ve Allah'ın dini üzere dosdoğru yürümekle olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve hatırlayın ki Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Yüceliğim hakkı için şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım.) (14/İbrahim/7)** Bu nimetlere karşılık Allah'a şükretmemizin bir gereği de, bu gün dünden daha iyi olmamız ve yarın bugünden daha iyi olmamızdır. Çünkü Allah Kur'ân-ı Kerim'in ilk suresinde ve en son inen ayette bizlere takvayı emretmiştir. Müslüman'ın her halinde takvaya bağlı kalması, dünya ve ahiret hayırlarını kazanmak amacıyla hayatının son nefesine kadar sürekli takva basamaklarında yükselmesi için birçok ayette takvaya vurgu yapmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Akibet (güzel son) takva sahiplerinindir.) (20/Tâ-Hâ/132)** Yine dinimiz; İslam'ı ve öğretilerini hedef alan, toplumumuzun sabit değerlerini hedef alan saldırılar karşısında yöneticilerimizle tek yumruk ve tek saf olmamızı vacip kılmaktadır. Daha da ötesi; bu ülkenin, yeryüzündeki her Müslüman üzerinde hakkı vardır. Çünkü Allah ona, bilinen ayrıcalıkları ve faziletleri bağışlamıştır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla: **(İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.) (5/el-Maide/2)** Ve Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.) (3/Âl-i İmran/105)**

Rabbinizden hakkıyla korkun! Allah'a döndürüleceğiniz bir günden korkun. Sonra her nefse kazandığı verilir ve onlara asla zulmedilmez!

Allah'ın kulları! Kul, haramlardan sakınarak ne kadar ibadet ederse etsin Allah'ın nimetlerinin şükrünü hakkıyla eda edemez. Fakat, Allah'ın nimetlerini bilmesi ve şükrünü eda etmekteki kusurunu hissetmesi, ihlasla ve sünnete uyarak gücü yettiğince Rabbi'ne ibadet etmeye çalışması kula yeterlidir. Şükür, nimetlerden bahsetmekle olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat Rabbinin nimetini anlat da anlat.) (93/ed-Duha/11)** Şükür, o nimetleri veren Allah Tebarake ve Teâlâ'yı sevmekle olur. Şükür ayrıca fiille, ibadetleri artırmakla ve nimetleri Allah Teâlâ'nın razı olduğu yollarda kullanmakla olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın. Ama kullarım içinde şükreden azdır.) (34/es-Sebe/13)** Aişe radyallahu anha Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Ey Allah'ın Rasulü! Geçmiş ve gelecek günahların bağışlandığı halde, hala ayakların çatlayıncaya kadar gece namazı mı kılarırsın?" deyince, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey Aişe! Şükreden bir kul olmayayım mı?!"**

Allah'ın kulları! Kabre konulmadan önce kendinizi hesaba çekin! Sizleri azaptan kurtarması için Rabbinize ibadet edin. Kıyamet göz açıp kapayıncaya kadar veya daha yakındır. Ve, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunun...

Allah Sevgisini Kazanmanın Yolları

Şeyh Huseyin Âlu's Şeyh

08.07.1424 Hicri – 05.09.2003 Miladi

Buhari ve Müslim'de, Enes b. Malik radiyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Adamın biri Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem'e geldi ve "Ey Allah'ın Rasulü! Kıyamet ne zaman? dedi" Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem **"Onun için ne hazırladın?"** buyurdu. Enes b. Malik der ki: Adam sanki boynunu büktü ve sonra şöyle dedi: "Onun için çok fazla ne namaz, ne oruç ne de sadaka hazırladım. Fakat ben, Allah'ı ve Rasulü'nü seviyorum." Bunun üzerine, Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Öyleyse sen, sevdiğinle berabersin."**

Enes radiyallahu anh'ın rivayetinde şöyle denir: "İslam'dan (müslüman olduktan) sonra, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Şüphesiz sen, sevdiğinle berabersin"** sözüne sevindiğimiz kadar hiçbir şeye sevinmedik.

Sahih'i Müslim'de, Enes b. Malik'ten şu rivayet edilir: "Ben Allah'ı, Rasulü'nü, Ebu Bekir'i ve Ömer'i seviyorum, onların amelleri gibi amel işlesem de onlarla birlikte olmayı umuyorum."

İmam İbnu'l Kayyim rahimehullah bu sevgiden bahsederek şöyle der: "Bu, yarışanların onda yarıştığı ve çalışanların ona gözlerini diktiği, öne geçenlerin kendisi için kollarını sıvadığı, sevgililerin üzerine titredığı ve esintisiyle ibadet edenlerin serinlediği bir makamdır. O, kalplerin azığı ve ruhların gıdasıdır. Gözlerin aydınlığıdır. Mahrum olanın ölümlerden sayıldığı hayattır. Kaybedenin, karanlık denizlerde mahrum kaldığı nurdur. Öyle bir şifadır ki, kendisinden yoksun olanın kalbine bütün hastalıklar iner. Öyle bir lezzettir ki, ona ulaşamayanın bütün yaşantısı üzüntü ve elemidir. Allah'a yemin olsun ki, bu makama sahip insanlar, dünya ve ahiret şerefini alıp gittiler. Çünkü, sevdikleriyle birlikteliklerinden en büyük nasibi almışlardır."

İslam kardeşleri! Bu sevgi makamına ulaşmak ve bu saadeti kazanmak için alimler birçok sebep ve yol zikretmiştir. Bu sebepler ve yollar, kulaklarımıza hoş gelecek ve dikkatle dinleyeceğimiz şu asıllara döner:

Birinci asıl: Manalarını anlayarak, sırlarını ve hikmetlerini düşünerek Kur'ân okumak. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden biri Allah sevgisini İhlas Suresi'ni okuyarak kazanmak ister ve namazında sürekli onu okur. Bu yaptığı kendisine sorulunca "Çünkü o, Rahman'ın sıfatıdır ve ben onu okumayı seviyorum" der. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, **"Ona bildirin ki, Allah onu sever"** buyurur. Bu hadisi Buhari rivayet eder.

İkinci asıl: Allah'ın koyduğu sınırlara ve farzlara bağlı kalmaya gayret gösterdikten sonra, nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, Allah Subhanahu'dan rivayet ettiği kutsi hadiste Allah Teâlâ şöyle buyurur: **"Kim benim bir velime (dostuma) düşmanlık ederse mutlaka ona savaş ilan ederim. Kulum bana, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimlisi ile yaklaşmadı. Kulum, nafil ibadetler ile bana yaklaşmaya devam eder ki sonunda onu severim. Onu sevince, onun kendisiyle işittiği kulağı, kendisiyle gördüğü gözü, kendisiyle tuttuğu eli ve kendisiyle yürüdüğü**

ayağı olurum. Benden isterse, mutlaka ona istediğini veririm. Bana sığınırrsa, mutlaka onu korurum.” Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Üçüncü asıl: Din ile, kalp ile ve fiil ile her halükarda sürekli Allah celle ve alâ'yı zikretmek. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Beni anın ki, ben de sizi anayım.)** (2/el-Bakara/152) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Allah azze ve celle buyurur ki: “Beni zikrettiği ve dudakları benim zikrimle hareket ettiği müddetçe ben kulumla beraberim.”** Bu hadisi İbni Mace sahih bir senetle rivayet eder. Ve şöyle buyurur: **“Muferridûn öne geçti.”** Derler ki: “Muferridûn kimlerdir ey Allah'ın Rasulü?” Şöyle buyurur: **“Allah'ı çokça zikreden erkekler ve zikreden kadınlardır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Dördüncü asıl: Heva ve heveslerin galip geldiği anda, Allah ve Rasulü'nün sevgisini, nefis sevgisine tercih etmek ve yükseliş zor olsa da Allah azze ve celle'nin sevgisine yükselmek:

Böylece kul; başına gelecek musibetler büyük de olsa, şartlar ağır ve güçsüz de olsa, Allah'ın rızasını başkasının rızasına tercih eder. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: “Allah azze ve celle'nin rızasını başkasına tercih etmek. İnsanları kızdırsa bile Allah'ın rızası olan şeyleri yapmak ve istemektir. Bu, özveri derecesidir ve bu derecenin en yükseği peygamberlerindir. Onların derecelerinin en yükseği de “ulu'l azm / azimet sahibi” olanlarıdır. Ve onların derecelerinin en yükseği de, Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'indir.”

Allah'ın rızasını başkasına tercih etmek şu üç şeyle olur:

1. Nefsin heva ve hevesini bastırmak.
2. Nefsin heva ve hevesine karşı çıkmak.
3. Şeytan ve dostlarıyla mücadele etmek.

Beşinci asıl: Kalbin; Allah'ın isimlerini ve sıfatlarını anlaması, onları gözlemlemesi ve bilmesidir. Bu marifet bahçelerinde dolaşmasıdır. Kur'ân ve sünneti, anlamını bozmadan ve yorumlamadan, nasıllığına işaret etmeden ve yaratılmışı benzetmeden Allah için zikrettiği isimleri, sıfatları ve fiilleri ile Allah'ı tanıyanı Allah azze ve celle sever, şereflendirir ve razı eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Oysa en güzel isimler Allah'ındır. Bundan dolayı Allah'a onlarla dua edin.)** (7/el-A'raf/180) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in de şöyle buyurduğu sabit olmuştur: **“Şüphesiz, Allah'ın doksan dokuz ismi vardır; kim onları sayarsa ve onlara uygun davranırsa cennete girer.”**

Altıncı asıl: Allah celle ve alâ'nın, kuluna iyilik ve ihsanını gözlemlemek ve Allah'ın gizli ve aşikar nimetlerini tanımak. Çünkü bu, Allah Subhanehu'yu sevmeye davet eder. Nimet vermek, iyilik ve lütufta bulunmak; bunlar insanın duygularını incelten ve hislerine hakim olan anlamlardır. Kendisine nimet veren ve iyilikte bulunanı sevmeye sevk eder. Allah'tan başka gerçek anlamda nimet veren ve ihsanda bulunan yoktur. Sağlıklı akıl ve sahih nakil buna delalet eder. Basiret sahiplerinin yanında Allah Teâlâ'dan başka gerçek anlamda sevgili yoktur ve O'nun dışındakiler gerçek sevgiye layık değildir.

İnsan, yapısı gereği kendisine iyilik ve lütufta bulunanı, bütün işlerinde kendisine yardım edeni ve tesellide bulunanı sever. İnsan bunu tam anlamıyla anlarsa kendisine gerçek anlamda ihsanda bulunanın Allah Subhanehu olduğunu bilir. O'nun

ihsan çeşitleri sınırsızdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'ın nimetini saymak isterseniz sayamazsınız! Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.)** (14/İbrahim/34) İşte o zaman, diliyle, kalbiyle ve fiiliyle Allah'a şükretme görevini yerine getirmeye muvaffak olur. Her türlü hayrı kazanır ve her türlü güzel son ile mutlu olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım.)** (14/İbrahim/7) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **“Mü'minin işine hayret; şüphesiz bütün işi onun için hayırlıdır. Ona bir bolluk isabet etse şükreder ve bu onun için hayırlıdır. Ona bir darlık isabet etse sabreder ve bu onun için hayırlıdır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Ve şöyle buyurur: **“Şüphesiz Allah; kulunun yemek yiyip, onun üzerine kendisine hamd etmesinden ve içecek içip, onun üzerine kendisine hamd etmesinden razı olur.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Yedinci asıl: Bu, tüm bu asılların en hayret vericisidir. Kalbin bütünüyle Allah Teâlâ önünde eğilmesidir. Sözle ve fiille, kalple ve bedenle Allah'ın büyüklüğüne boyun eğilmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir,Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler.)** (23/Mü'minun/1-2) Ve, kullarının en hayırlılarından bahsederek şöyle buyurur: **(Doğrusu onlar iyiliklerde yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı.)** (21/el-Enbiya/90)

Sekizinci asıl: Allah'a yakarmak, Kur'ân-ı Kerim okumak ve O'nun önünde kulluk adabıyla davranmak için ilahi nüzul vaktini gözetmektir. Sonra bunu, bağışlanma dileme ve tevbe ile noktalamaktır. Allah Teâlâ, seçkin kulları hakkında şöyle buyurur: **(Onların yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayıra sarfederler.)** (32/es-Secde/16) Gece ibadet edenler, muhabbet ehlinin en şereflieleridir. Çünkü geceleyin Allah'ın huzurunda kıyama durmaları onlar için bütün sebeplerini ve asıllarını bir araya toplar. Bu nedenle; gökyüzünün emini Cebrail aleyhisselam'ın yeryüzünün emini Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e inerek şöyle demesinde şaşılacak bir şey yoktur: **“Bil ki mü'minin şerefi geceleyin ibadete kalkmasıdır. İzzeti ise, insanlardan müstağni olmasındadır.”** Hadis sahihtir. Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: “İbadetler içinde gecenin ortasında namaz kılmaktan daha ağırını görmedim.” Derler ki: “Teheccüd ehlinin, insanların en güzel yüzlüleri olması nedendir?” Şöyle onlar Rahman ile baş başa kaldılar ve onlara kendi nurundan giydirdi.

Dokuzuncu asıl: Salihleri sevmek, onların yakınında olmak ve onlarla oturmak. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: “Allah azze ve celle buyurdu ki: Benim için birbirini sevenlere sevgim vacip oldu. Benim için birlikte oturanlara sevgim vacip oldu. Benim için birbirini ziyaret edenlere sevgim vacip oldu. El-Elbani bu hadisin sahih olduğunu belirtir. Ve, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur. **“İman bağlarının en sağlamı, Allah için sevmen ve Allah için buğzetmendir.”** Hadis, sahihtir.

Onuncu asıl: Kalp ile Allah azze ve celle arasına girecek her türlü etkenden uzak durmak. Bu da, her türlü kötülükten, bütün haramlardan ve büyük günahlardan uzak durmakla olur. Kalp bozulunca, kişi dünya işlerinin düzgünlüğünden bir fayda görmez. Ahirette de, hiçbir yarar ve kazanç görmeyecektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar! Ancak Allah'a temiz bir kalple gelenler o günde (kurtuluşa erer)** (26/eş-Şuara/88-89)

Ey Müslümanlar topluluğu! Kulun, Allah'ın sevgisini kazanması yüce bir makam ve büyük bir lütuftur. Ebedi bir saadet, tertemiz ve arınmış bir hayattır. Dolayısıyla kulun, her türlü Muhammedî yolla ve Nebvî metotla bu sevgiyi elde etmeye çalışması gerekir. İncanın ve ibadetinin sağlıklı olması, ahlakının güzel olması gerekir. Bunların hepsi de sahih imanı sağlamakla ve gizli ve aşikar hallerde takvayı elden bırakmamakla olur. **(Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar.)** (10/Yunus/62)

Dikkat edin! Allah'ı sevmenin gereklerinden biri de, rahmet peygamberi ve hidayet önderi Muhammed Mustafa'ya çokça salât ve selamda bulunmaktır...

Asılları Kaybetmekten Sakının!

Şeyh Usame el-Khayyât

Mekke, 07/11/1423 Hicri – 10/01/2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve gözlerin şaşkınlıktan bakakalacağı günde O'nun önünde duracağınızı sürekli olarak hatırlayın.

Ey müslümanlar! Afetler iyice yerleşip sorunlar kökleştiğinde ve hastalıklar çoğaldığında akıllar ne yapacağını şaşırır ve anlayışlar hayret içinde kalır. Kişiyi ana yoldan uzaklaştırır ve doğru yoldan saptırır. Hayat düzeninde geniş bir bozukluk oluşturur. Düzensizlik ve eğrilik yayılır. Dengeler bozulur ve işler tersine döner. Geri kalan öne geçirilir ve önde olan geri bırakılır. Büyükler küçültülür ve küçükler büyütülür. Teferruat korunur ve asıllar kaybedilir.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu eski hastalığın yaşadığımız dünyada sayılamayacak kadar çeşidi vardır. İnsanlar arasında Rabbi'ne yaklaşmak, O'nun katında yüksek dereceler ve kalıcı nimetler elde etmek için gecesinde ve gündüzünde çeşitli ibadetler yapanlar görürsün. Fakat o; bununla birlikte gayretini bozacak, ibadetini boşa götürecek şeyler de yapar. Dua ile, yardım dileme ile, kurban ile, adak ile ya da sadece Allah'ın hakkı olan ve O'ndan başkası için yapılması caiz olmayan ibadetlerden biri ile Allah'a şirk koşar. Kahine veya bakıcıya/medyuma gider. Ona sorar ve söylediğini tadik eder. Nazarlık takar ve onunla kendinden, ailesinden ve çocuklarından kötülüğü uzaklaştırdığını zanneder. Oysa Allah Teâlâ Kitabı'nda kullarına; bu şirk sonucu amellerin boşa gideceğini ve yapan kişiye ahirette hiçbir fayda vermeyeceğini, ona cennetin haram kılınacağını ve onun gideceği yerin cehennem olduğunu açıkça bildirmiştir.

Allah Subhanehu şöyle buyurur: **((Ey Muhammed!) Andolsun ki sana da senden önceki peygamberlere de şu vahyolunmuştur: Andolsun ki; Allah'a ortak koşarsan, şüphesiz işlerin boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun!))** (39/ez-Zümer/65) Ve şöyle buyurur: **(İşte o, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini ona iletir. Eğer onlar da Allah'a ortak koşarsaydı, yapmakta oldukları amelleri elbette boşa giderdi.)** (6/el-En'âm/88) Yine şöyle buyurur: **(Andolsun ki, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih: "Ey İsrailoğulları! Rabbim ve Rabbimiz olan Allah'a kulluk ediniz. Biliniz ki, kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak Allah ona cenneti haram kılar; artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcıları yoktur" demişti.)** (5/el-Mâide/72)

Kur'an'ın harflerinin yazılımlına ve tecvidine, Kur'an okurken sesinin güzel olmasına özen gösterdiği halde O'nun sınırlarını çiğneyen ve Allah'ın O'nda indirdiği ile amel etmeyen, anlamını düşünmeyen, öğütlerinden etkilenmeyen, verdiği örneklerden ve anlattığı kıssalardan ders almayan kişileri görmen de bu türdendir.

İnsanlardan bazıları elbisesine pislik bulaşmaması için sakınır da dedikodudan ve laf taşımaktan, yalan söylemekten sakınmaz. Bazıları çokça sadaka verir fakat faizle muameleye aldırılmaz ve haram yemekten çekinmez. Bazıları insanlar uyurken gece namazı kılar fakat farz namazları vaktinde kılmaz. Oruç tutar fakat komşularına eziyet eder. Haklarını çiğner ve namuslarına dil uzatır. Öyle ki, komşuluğu onlar için ağır bir sıkıntı ve büyük bir bela haline gelir. Bazıları tanıdıklarına ve çevresine iyi davranır ve onlarla sağlam ilişkiler kurar fakat anne-babasına ve kardeşlerine kötü

davranır. Akrabaları ile ilişkilerini keser. Akrabalarını ve ailesini inkar eder. Bazıları uzak fakirlere yardım eder fakat ailesini başkalarına muhtaç, insanlara el açar halde bırakır. Vermesi gereken nafakayı kısar ve onlara yeteri kadar para harcamaz. Bazıları elbisesini, arabasını ve yatağını pisliklerden korur fakat gözünü ve kulağını en çirkin haramlarla pislenmekten korumaz. Bazıları büyük işlerde değil, küçük işlerde; zor işlerde değil kolay işlerde itaatkar olur.

Hicri altıncı yüzyıl alimlerinden Hafız İbnu'l Cevzi rahimehullah şöyle der: “Bu işlerde (yani insanların teferruatı koruyup asılları kaybetmeleri konusunda) insanlar arasında sayması uzun sürecek acayıplıklar gördük.”

Allah'ın kulları!.. Şüphesiz bu sapmanın ve eğriliğin kaynağı adetlerin sultasına boyun eğmektir. Kur'an ve Sünnet'in nurundan ve vahyin kurallarından uzak bir şekilde günlük olaylara kapılmaktır. Yine; Allah'ın hidayetinden ayrılıp hevâ ve hevese uymak, Allah'ın Dini'nde cahillik, nasihat edenlerin ve yardımcılardan azlığıdır.

Ey kardeşler!.. Bütün bunlardan çıkış, ilim ve amel olmadan mümkün değildir. İlim; sahibini yan konuların üzerine bina edildiği kaidelere ve asıllara vakıf eder. Bu ona, tertipli ve düzenli bir düşünce kazandırır. Her şeyi yerli yerine koyar ve her şeyin konumunu bilir. Amel ise; Allah'ın şeriatına ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna uygun olarak doğru bir şekilde yapılırsa kişi amelinin kabulü ile mutlu olur ve her isteğine kavuşur. Örf ve adet kurallarına uymada şeriat kurallarını ölçü alarak hevâ ve hevese muhalefet etmek de, ilim ve amel ile birlikte, bu sapmanın ve eğriliğin düzeltilmesine katkıda bulunur. Böylece müslüman, dininin doğru yoluna koyulur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: (Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.) (28/el-Kasas/50)

Ey Allah'ın kulları! Şüphesiz ki en büyük kayıp, teferruatı koruyup asılları kaybetmektir. Özellikle de bu asıllar tevhid ve iman olursa... Akıl sahibi insanların bu konuya dikkat etmeleri, bu yanılsa düşmekten sakınmaları ve ona götüren her yoldan uzak durmaya gayret etmeleri gerekir. Kişinin amelinin boşa gitmesinden, ecrinin eksilmesinden ya da günahının katlanmasından hangi kayıp daha büyüktür?!

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Asılları kaybetmekten sakının! Her şeyin değerini bilin ve ona göre davranın ki işleriniz düzgün olsun, yaşamınız temiz olsun ve Rabbinizin rızasını kazanın. Alemlere rahmet olarak gönderilen nebilerin sonuncusu ve takva sahiplerinin önderine salât ve selamda bulunun. Allah'ın Kitabı'nda bu size emredilmiştir. Rabbiniz şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin) (33/el-Ahzâb/56)**

Seçkin İslam Toplumu

Şeyh Suud eş-Şureym

Mekke, 23/10/1423 Hicri - 27/12/2002 Miladi

Ey insanlar! Seçkin İslam toplumu; zaruri gereksinimlerini ve ihtiyaçlarını, hiçbir krizin ve akıntının bozamayacağı yüce şeriatın gölgesinde gerçekleştiren toplumdur. O toplum, değerinin korunmuş olduğunu, hiçbir saldırganın pençesinde boşa gitmediğini görür. Müslüman toplum, bilinen istikrarı ve örnek şeklinde ise işte böyle yaşar. Fakat bunun en ufak bir şekilde bozulması ve tersi bir durumun gerçekleşmesi, kendini beğenme ve büyülenme surları arkasında Allah'ın vahyinin ve onu yüklenenlerin küçümsenmesi, onlardan hoşlanılmaması, Allah'ın yoluna koyulanların üzerine üşüşen sorunlar ve yükler nedeniyle o yolun ıssızlaşması kötü bir yaşam ve kapalı bir geleceğe açılan gerçek kapıdır ki işte o zaman sabit olan ayaklar kayar, düşmanları kendisini saptırmak ve özgürlüğünü kısıtlamak için yarışır.

İnsanlar arasındaki genel duygu dünyanın bugün maddi yükseliş ve ilerleme yolunda büyük aşamalar katettiği yönündedir. İnsanların arzuları arka arkaya yarışmaktadır. Kimi zeki ve kabiliyetlidir, kimi de sanayi, uygarlık ve benzeri alanlardaki ilerlemenin ardından yetişebilmek için çalışmaktadır. Fakat bütün bunlar salih ve takva sahibi, iyiliksever ve vefakar insan yetiştirmenin aleyhine olacak şekilde yapılmaktadır. Sanayi gelişmiş, ruh geri kalmıştır. Maddecilik azmış, dine bağlılık aşağılanmıştır. Öyle ki, şuurdaki bu körelmeden endişe verici bir tezat doğmuştur ve hiç şüphesiz bu tezat İslam kfilesinin seyrinin ve dengesinin yöneldiği ve geri durduğu şeyleri kavrayışının bozulmasına neden olmuştur. Sonra; Müslümanların her yönüne dikkat çekici bir şekilde çöken ruhsal kıtlıktan yakınma sesleri yükseldikten sonra alimlerden ve düşünürlerden bir grubun düşüncelerini umutsuzluk kaplar.

Şüphesiz gerçek dindarlık kalple ve bedenle Allah'a iman etmek ve yeryüzündeki hilafetini hissetmektir. Bu hilafetin gerektirdiği şeriatın hakimiyetini gözlemektir. Fakat bu anlayışın gerçekleşmesi için Allah'ın belirlediği tüm meşru araçların kullanılmasıyla ancak mümkün olur. İnanan bir toplum Allah'ın adıyla, O'nun bereketi ve lütfuyla, şeriat ve metot olarak O'nun indirdiği ile hükmederek, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma kuralını canlandırarak, Allah celle ve alâ'ya davet için yollar açarak, O'nun yolunda ve O'nun rızası için cihat ederek dünyaya hükmetmelidir. Bu şekilde; İslam toplumu gemisinin üstünlük ve hakimiyet kıyılarına ulaşması için, İslam ve uygarlık anlayışları arasındaki anlaşmazlık giderilir ve açık kapatılır.

Aynı şekilde şunu da açıkça belirtmek gerekir ki; Allah'ın bizler için belirlediği ibadetler ve faziletler, İslam toplumlarında maddi ilerlemeye ve hayatın akışına engel değildir. Çünkü insan, akıl ve kalpten oluşur. Kalbin bilincinin ancak düşüncenin körelmesi ve her yönüyle dünyanın ikinci plana atılması ile gerçekleşeceğini zanneden büyük bir yanlış içindedir. Yine; aklın önderliğinin ve maddi ilerlemedeki hedefe ulaşılmanın ancak Allah'a imanı bir kenara bırakarak ve günlük yaşamdan kopararak gerçekleşeceğini zanneden de büyük bir yanlış içindedir. Çünkü ruhun arınması, bedenın yıkımı olmadan da gerçekleşebilir. Ahiretin garantiye alınması ve ahiret için çalışmak, dünyayı kaybetmeden ve ziyan etmeden de gerçekleşebilir. Allah Teâlâ ne doğru buyurmuştur: **(Allah'ın sana verdiği ile ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de ihsan et! Yeryüzünde fesat çıkarma. Çünkü Allah fesat çıkarıcıları sevmez.)** (28/el-Kasas/77)

Ey Müslümanlar! Hiçbir akıl sahibi insan, Müslümanların bugün, yeryüzündeki olayların kontrolünü geçmişteki Müslümanlar gibi tutmaktan geri kaldığında ve başkasına tabi hale geldiğinde şüphe etmez. Bununla birlikte sürekli büyüyen bir kaygı ve endişeye sahiptirler. Kendilerini şişenin boğazında; ne dışarı çıkabiliyor, ne aşağı inebiliyor hissetmekte. Bütün bunlar dinlerinden uzaklaşmalarının, Allah'ın şeriatını günlük yaşamdan uzaklaştırmalarının, sözleri ve anlaşmaları bozmalarının sonucudur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bir kavim anlaşmayı bozarsa mutlaka Allah onlara kendileri dışından bir düşman musallat eder ve onların elindekilerin bir kısmını alırlar. İmamaları (yöneticileri), Allah'ın Kitabı'nda indirdiği ile amel etmezse mutlaka Allah sorunlarını kendi aralarında kılar.”** Bu hadisi Beyhaki ve İbni Ma'ce rivayet eder.

Sonra; bilin ki ümmeti acizler kafilesine katmak için bünyesini büyük bir iştahla kemiren iki faktör var. Bu faktörlerden ilki, maddi üstünlük felsefesi üzerine kurulu batılı akımların peşinden koşmaktır. İslam Ümmeti'ne mensup insanlardan, kültürlülerinden ve bolluk içinde yaşayanlarından hatta fakirlerinden yaygaracı bir grubun arasında yankı bulan bu düşünce ve felsefe sonucu onlar, siyasette ve uygarlıkta, kültürde ve medyada batılı düşüncenin ve metodun gözü ve kulağı, dili ve kalemi oldular. Bozdular ve ıslah ettik dediler. Veba getirdiler ve tedavi ettik dediler. Geri kaldılar, ilerlediklerini öne sürdüler. Kör bir taklit ve ahmakça peşinden koşma ile Müslümanların hakları ihmal edildi, kişilikleri yok edildi. Müslümanlar hakkında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözü gerçekleşti: **“Sizden öncekilerin yollarına uyacaksınız. Keler deliğine girseler dahi gireceksiniz.”** Derler ki: “Ey Allah'ın Rasulü! Yahudiler ve hristiyanlar mı?” Şöyle buyurur: **“Ya kimler?”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Tehlikeli dar ve karanlık bir keler girmeye benzetilen bu bağımlılıktan daha çirkin hangi bağımlılık olabilir? Bununla birlikte bu benzetme, gözü kapalı ve farkında olmayarak intihara sürüklenme şeklinde bir bağlılığa delildir. **((Ey münafıklar!) Siz de kendinizden öncekiler gibisiniz. Halbuki onlar sizden daha güçlü idi. Malları ve evlatları da daha çoktu. Onlar payları kadar faydalandılar. Sizden öncekiler kendi payları kadar faydalandıkları gibi siz de payınız kadar faydalandınız ve onlar gibi siz de daldınız.)** (9/et-Teuve/69) İbni Abbas radiyallahu anhuma şöyle der: “Bugün düne kadar da benziyor! Bizler o İsrailoğulları'na benzetildik.” İbni Mes'ud radiyallahu anh da şöyle der: “Sizleri ümmetler arasında yol ve sıfat bakımından İsrailoğulları'na en çok benzeyensiniz.” Onların yaptığına tıpatıp uyacaksınız. Fakat buzağıya ibadet edip etmeyeceğinizi bilmiyorum.”

Ey Allah'ın kulları! İkinci faktör ise; İslam Ümmeti'nin kimliğini ve İslam ile gurur duyma, “Allah için sevme ve Allah için buğzetme”, “dostluğunu ve düşmanlığını Allah'ın rızasına göre belirleme” gibi Allah'ın farz kıldığı tavırlarla gurur duyma şeklinde kendini gösteren farklılığını eritip yok etmeye çalışan ağır kabustur. Fertlerin ve toplumların maddi çıkarlarına uyduğu müddetçe, şeriat çerçevesinin dışında da olsa, her türlü ortak çıkara, Müslümanları boyun eğdirme şeklinde kendine gösterir. Bu kabus, isteyerek veya istemeyerek batıdan ve batının maddesinden, felsefesinden hakimiyetinden kurtulamaz hale getiren hayatın yükünün, fert ve toplum çıkarına gerekli kıldığı şeylere binaen geri dönüşü ya da çiğnemesi zor kurallar aracılığıyla kendi alanına çeker.

Ey Allah'ın kulları! İki faktörde de; müslümanın Rabbi ve dini ile bağı tamamen kopmasa da zayıflar. Fertler ve toplumlar, dar bir düşünce potasında sıkışır kalır. Orada ancak kendi çıkarlarını görürler. Bütün çabaları, helal ya da haram olduğuna

bakmaksızın, dünyada elde edecekleri yararın peşinde sürüklenir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun –babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Rasulü'ne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin.)** (58/el-Mücadele/22) Cerir b. Abdullah b. Beceli radiyallah anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, her müslümana karşı iyi niyet beslemek ve kafirden uzak olmak üzere beyat etmiştir. Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları! Bu anlayıştan yola çıkarak, her insaf sahibi şunu bilir ki; kafirler, Müslümanların kalplerinin boşluğu nedeniyle galip geldikleri kadar kendi özel güçleriyle galip gelmemişlerdir. Müslümanların şehvetlerine düşkünlüğünden, dünyaya bağlılıklarından, heva ve heveslerine uymalarından, arzu ve isteklerinin peşinde koşmalarından yararlanmışlardır. Müslümanların saflarının birlikten ve diniyle gurur duymaktan yoksun oluşundan faydalanmışlardır. **(Andolsun ki sizden önce, peygamberleri kendilerine mucizeler getirdiği halde zulmettiklerinden dolayı nice milletleri helak ettik; zaten onlar iman edecek değillerdi. İşte biz suçlu kavimleri böyle cezalandırırız. Sonra da, nasıl davranacağınızı görmemiz için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.)** (10/Yunus/14)

Ey insanlar! Allah'ın Kitabı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde, Müslümanların tümüne zaman zaman isabet eden yenilgi ve bölünme nedenlerini ortaya çıkaran şeyler vardır. Bu, diğer ümmetlerin aksine İslam Ümmeti için yeni bir şey değildir. Allah Teâlâ, Kur'ân-ı Kerim'de, zalimler ve Allah'ın Dini'nden kaçanlar hakkındaki her zaman ve mekanda geçerli kuralını açıklayarak şöyle buyurur: **((Bunların gidişatı) Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidişatı gibidir. (onlar da) Allah'ın ayetlerini inkar etmişlerdi de Allah onları günahları sebebiyle yakalanmıştı. Allah güçlüdür. O'nun cezası şiddetlidir. Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı değiştirmeye kadar Allah'ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır. Gerçekten Allah işitendir, bilendir.)** (8/el-Enfal/53) **(Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. Allah çoğunu affeder.)** (42/eş-Şura30)

Bütün bunlarla birlikte Allah celle ve alâ, kullarına karşı merhametlidir. Lütuf ve rahmetiyle onlara nimetler verir ve onları korur. Hakimiyette ve rızıkta onlara başarı ve bereket verir. Fakat toplumlardan bir çoğu bu nimetleri güzelce alırlarda, hakkıyla şükretmezler. Nimetlerle sevinirler de, Allah'ı hakkıyla takdir etmezler. Böyle bir karşılama zirveye ulaşır ve buna ilave olarak hiçbir düzeltme ve nefis muhasebesine gerek duymadan nimetleri nankörlükle karşılama ısrar edilirse işte o zaman milletlerin kapısında gazap çanları çalar. Dünyadaki yenilgiler yüzleri karartır ve ahiret hesabından önce korkuyu tadarlar. Allah celle ve alâ; milletlerin güvenliğini endişeye, rahathgını darlığa, sağlıgını hastalığa ve üstünlüğünü zillete zulüm olsun diye çevirmez. Çünkü Allah birdir, değişmez fakat insanlar değişirler. Allah adaletlidir, asla insanlara zulmetmez fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler. **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirmeye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.)** (13/Ra'd/11)

Ey Allah'ın kulları! Değişim rüzgarları tuzsuz ve dumansız yumuşak olarak esmez. Aynı şekilde, Müslümanların ancak kendi safları içinden esebilir. Müslümanların geleceğini, Allah'tan korkmayan ve şeriatına inanmayanların yapması mümkün

değildir. Bilakis; yüce şeriatlarından hareketle bölgesel ve ırksal çerçevelerden uzak bir şekilde Müslümanlar kendileri yapmalıdır.

Müslümanlar ne zaman Allah'a, durumlarını düzeltmedeki samimiyetlerini gösterirse, Allah onların güzel amaçlarını ve kendisine sığınmalarındaki samimiyetlerini bilirse, yaşadıkları durum ve çektikleri acı ne kadar olursa olsun bu, Allah'ın onların durumunu sıkıntıdan kurtuluşa ve üzüntüden sevince döndürmesine engel değildir. Allah celle ve alâ, Bedir'de müşrik esirler hakkında şöyle buyurur: **(Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: Eğer Allah sizin kalbinizde (iyi niyet ve iman gibi) hayırlı davranış olduğunu bilirse, sizden alınandan (fidyeden) daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.)** (8/el-Enfâl/70)

Allah'a dönmek, kurtuluş sebebi ve başarının sırrıdır. Fakat Allah'a dönmek; sadece konuşmakla, bazı hareketler yapmakla ya da sıkıntının ortadan kalkmasının hemen ardından düzelme olacağına dair sahte vaatlerle olmaz. Bunlar, asılsız vaatlerdir. Bazı insanları kandırır dahi Allah'ı kandıramaz. Bu nedenle Allah, esirler hakkındaki kavlini şu şekilde sürdürür: **(Eğer sana hainlik yapmak isterlerse (üzülme çünkü onlar) daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de Allah onlara karşı sana imkan vermişti. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.)** (8/el-Enfâl/71)

Kısacası, ey Allah'ın kulları; toplumun doğruluğu ve kurtuluşu, genel politikasındaki başarısı ve yüksek bir konuma ulaşması tekamüle gayret etmesi, Allah ile bağ kurduktan sonra nefisleri yabanilikten arındırması sonucu gelir.

Bu zamanda Müslümanların elinde, aralarında dağıtılsa yeryüzündeki bütün insanlara yetecek kadar bol, bu gibi anlamlarla yüklü hazineler vardır. Fakat onlar bundan habersiz ve yüce gayeye ulaşmada ihmalkardırlar. **((De ki:) Ben ancak her şeyin sahibi olan ve burayı kutlu kılan bu şehrin (Mekke'nin) Rabbi'ne kulluk etmekle emrolundum. Yine bana, müslümanlardan olmam ve Kur'an okumam emredildi. Artık kim doğru yola gelirse, yalnız kendisi için gelmiş olur; kim de saparsa ona de ki: Ben sadece uyarıcılardanım. Ve şöyle de: Hamd Allah'a mahsustur. O, ayetlerini size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.)** (27/en-Neml/91-93)

İnsanlardan Uzak Durmanın Sakıncaları

Şeyh Salih b. Humeyd

Mekke, 16/10/1423 Hicri - 20/12/2002

Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsim Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin. Allah'ın emir ve yasaklarına saygı duyun, ibadette daima ihlaslı olun, Ehli Sünnet ve'l Cemaat yoluna bağlı kalın, Cuma'ya ve cemaate devam edin ki en karlı kazancı elde edin. Saatleri cahillikle tükenen ve vakitleri ihmal ile geçen kişinin gözyaşları akmalı ve gece uykusu az olmalıdır.

Ey Müslümanlar! Allah azze ve celle'nin yarattıkları üzerindeki kuralı, aralarında ülfet ve birliktelik olmadan doğru-dürüst yaşayamayacakları şeklinde gerçekleşmiştir. İslam, yaratılışa uygun olan dindir. İnsanlar arasında yakınlık ve samimiyet kurulması için onları birbirleriyle tanışmaya yönlendirmiştir. **(Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir diğiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah katında en değerliniz O'ndan en çok korkanınızdır.)** (49/el-Hucurât/13) İnsanlarla tanışma ve onların arasına karışma eğilimi, cemaatle yaşamaya ve düzenliliğe yönlendiren İslami direktiflerde de varolan köklü bir eğilimdir.

Birliktelikte; nefisler istikrara kavuşur, bilgiler doğru olur, kültürel faaliyetler yaygınlaşır ve faziletli bir şekilde medenileşme hareketi zirveye ulaşır. Allah'a basiret ile ibadet edilir. Din yolu açıkça ortaya çıkar. İyilik artar ve hile azalır. İslam'ın birlikteliği tercih etmesi O'nun birçok âdâbında ve hükmünde kendini gösterir. İnsandan istenilen en şerefli şeylerden biri olan ibadet bir manastıra çekilmek ve bir hücreye kapanmak değildir. Cemaatle namaz niçin konulmuştur? Cuma namazları kimlere farz kılınmıştır? Bayram namazları, istiska (yağmur isteme) ve cenaze namazlarındaki hikmet nedir? Sevinç ve mutluluk anlarında, korku ve şiddet vakitlerinde, bayramlarda ve başsağlığı dilemelerde, hasta ziyaretlerinde ve cenaze törenlerinde bir araya gelmenin hikmeti nedir? Şayet ümmet mensuplarının ilişkileri sağlam olmazsa, kardeşlik ve cemaat hukuku korunmazsa bütün bunlar asla gereği gibi yerine gelmez!

İslam ehli; sayıları çoğalınca ve bir birliktelik sağlayınca, işi daha değerli ve ameli daha takvalı olur. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **“Kişinin bir başka kişiyle birlikte kıldığı namaz, yalnız kıldığı namazdan daha iyidir. İki kişiyle birlikte kıldığı namaz, bir kişiyle birlikte kıldığı namazdan daha iyidir. Sayı ne kadar çoğalırca Allah'a daha sevimli olur.”** Bu hadisi İbni Mace, İbni Hibban ve diğere bazı hadis alimleri rivayet eder. İlim ehlinden bir çok kimse bu hadisin sahih olduğunu bildirmiştir. Müslümanların çokluğunu artırmayı ve onları bölük-pörçük değil, sınıksız bir saf halinde birliktelik görmeyi kim istemez?

Ey kardeşler! Bunları söylerken bazı insanların; özellikle de ilim ve fazilet ehlinden bazılarının toplumdan ve insanların arasına karışmaktan kaçtığını, yalnızlığı ve uzleti seçtiğini görürüz. Hatta onların kardeşlerine kaba ve soğuk davrandıkları dahi görülebilir? Birliktelik olmazsa iman kardeşliği nasıl gerçekleşir? **(Müslümanlar ancak kardeşlerdir.)** (49/el-Hucurât/10) Müslüman cemaatten uzaklaşırsa istişare nasıl gerçekleşir? **(Onların işleri aralarında istişare ilemdir.)** (42/eş-Şûrâ/38) Allah'ın kullarından biri **“Bizi takvâ sahiplerine önder kıl!”** (25/el-Furkân/74) şeklinde dua ettiğinde, kardeşlerinden uzak duran kimse örneğin ne zaman davette ve

hidayette önder olabilir? İnsanlar onun yaşantısını nasıl görür ve güzel davranışlarını nasıl örnek alır?

Ey din kardeşleri! Birlikteliği korumak için İslam'da birtakım hükümler ve edep kuralları belirlenmiştir. Selam vermek ve selamı yaymak bunlardan biridir. Selamı almak vacip kılınmıştır. Tokalaşma, gülümseme ve gülyüzlülük de bu kurallardandır. Sevginin açıkça gösterilmesi emredilmiştir. Mü'minler, karşılıklı hediyeleşmeye; akrabalara, yetimlere, miskinlere ve yolda kalmışlara iyilik yapmaya teşvik edilmiştir. İçki, kumar, sahtekarlık, küskünlük ve haddi aşan tartışma gibi çekişmeye yol açacak sebepler, kin ve düşmanlık yaratacak unsurlar ve ilişkileri koparmaya götüren etkenler haram kılınmıştır.

Güzel ahlak ve şeref niteliklerinin çoğu sadece insanların arasına karışan ve güzel geçinen kimse için geçerli olur? Şefkatle ve iyilikle elini uzatmayan nasıl cömert olabilir? İnsanların halleri önceden bilinmezse iyilik tam olarak nasıl yerini bulabilir? Yumuşak başlılık ve aceleci olmama özellikleri, bu özelliklere sahip olan kişi katı kalpli ve dili keskin insanlarla karşılaşmadan ortaya çıkar mı? Hak ehli, insanlarla birlikte yaşayarak batıl ehline hikmetle öğütte bulunarak şöyle der: "Doğrusu söylediğiniz değildir. Hak, sizin düşündüğünüzden farklıdır? Hayır, gittiğiniz yolda değildir."

Birliktelik olmazsa, Muhammed Ümmeti'nin insanlar içinden çıkarılmış en hayırlı ümmet olabilmesi için iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, davet, cihat ve ıslah nasıl gerçekleşir? Bu nedenle ilim ve fazilet sahibi seçkin insanların toplantılara katıldıklarını, güzel sözler söylediklerini ve iyi işler yaptıklarını görürsün. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **"İnsanların arasına karışan ve onların eziyetine sabreden mü'min, insanların arasına karışmayan ve onların eziyetine sabretmeyen mü'minden daha hayırlıdır."** İbni Mes'ud radiyallahu anh şöyle der: "İnsanlar arasına karış fakat dinini yaralama."

Sevgili kardeşler! Bazı değerli insanlar zamanın bozukluğunu, sapıklık yollarının çokluğunu ve kötülüğe davet edenlerin çalışmalarını mazeret olarak öne sürebilir. Onlar bilmezler mi ki; geri çekilmek, sapıklığın saldırılarını daha da artırır ve toplumun içinde bulunduğu karanlık daha da genişler. Niçin sapıklara, heva ve heves sahiplerine karşı koymaya yönelmezler. Toplulukla el ele veren ve kardeşlerinin gücüne güç katan, hayırdan payına düşeni yerine getirmiştir.

Bir diğer grup faziletli insan da ibadette vakit geçirmek ve hayırdan nasibini almak için yalnızlığı isteyip bunu özür olarak öne sürebilir? Onlar bilsinler ki ilim meclislerinde bulunmak, onlardan faydalanmak ve insanları faydalandırmak da ibadettir.

İnsanlardan uzak durmak kişiyi başkalarının namusuna dil uzatmaktan, dedikodu ve laf taşımaktan, insanları hoşlanmadığı lakaplarla çağırmaktan ve kişinin yapısının kötülüklerle bozulmasından kurtarsa da salih insanların arasına karışmak bütün bu kusurlardan kişiyi zaten alıkoyar. Nasihatın bir yerde faydası olmazsa diğer bir yerde faydası olur. Yönlendirme bir an yararlı olmazsa başka bir an yararlı olur. Görev tebliğ etmektir. Hidayet ise Allah'ın elindedir; fakat Allah bir kısmınızı diğer bir kısmınız ile imtihan eder. İnsanlardan uzaklaşmayı istediklerine dair selef alimlerinden bazılarından nakledilen sözler özel durumları ifade eder ve o duruma düşen insanlar için geçerlidir. O kişi için insanlardan uzaklaşmak daha kuvvetli bir seçenek olur.

Fakat bunun bütün insanları kapsayacak bir mezhep haline gelmesi mümkün değildir.

Birliktelik ve cemaat ile kastedilen, bütün vakti toplantılarda geçirmek değildir. Gerçekte her insanın kendi özel işini görmek için ya da nafile ibadet için nefsiyle başbaşa kalacağı vakitlere ihtiyacı vardır. Ömer radiyallahu anh, bu gibi durumları gözönünde bulundurarak şöyle der: “Uzletten (insanlardan uzak durarak yalnız kalmaktan) nasibinizi alın!” Doğrusu, müslümanın vaktini güzel bir birliktelik ve yararlı bir yalnızlık arasında pay etmesidir. Böylece iki durumdan da kendisine yarayacak şeyler çıkarır. Birliktelikte müslüman; doğruluk, dürüstlük ve vefa sahibi insanlardan, aralarında yaşayacağı arkadaşlar seçer. O arkadaşlar rahatlık anında bir süs ve sıkıntı anında bir hazırlıktır. Hikmetli bir sözde şöyle söylenir: “Kendisine kardeşler aramayan insanların en acizlerindedir. Ondan daha acizi ise, o kardeşleri elde edip daha sonra sevgilerini kaybedendir. Kendisi için güzeli seçebilen kişi ancak başkası için güzeli seçebilir.” Ali radiyallahu anh şöyle der: “Arkadaşlığın şartı hatayı bağışlama, sosyal yaşamda hoşgörü ve darlıkta tesellidir.”

Arkadaşların, ilişkilerinde yapması gereken doğal davranmak ve yapmacılıktan uzak durmaktır. Davranışlarda kolaylığı yaymak, zor durumlardan ve çirkin iki yüzlülükten uzak durmak bağları kuvvetlendirir ve sevgiyi çeker.

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **((Lokman oğluna öğüt vererek şöyle demişti:))** “Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar azmedilmeye değer işlerdendir. Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünge kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde doğal ol. Sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkinini eşeklerin sesidir.” (31/Lokman/17-19)

Ey kardeşler!.. İslam’daki tanışma ve güzel geçinme kurallarından biri de, diyalogun açık ve belirgin bir şekilde olmasıdır. Kişinin arkadaşına, kendisi için içinde taşıdığı sevgi ve takdir duygusunu iletmesine bir engel yoktur. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **“Sizden biriniz kardeşini sevdiğinde, kendisini sevdiğini ona bildirsin.”** Bu hadisi İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder; isnadı hasendir.

Enes radiyallahu anh’tan şu rivayet edilir: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yanında bir adam vardı. Bu arada bir adam geçti. (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yanındaki) adam dedi ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Ben bu adamı seviyorum.” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **“Ona bildirdin mi?”** buyurdu. Adam, “Hayır” deyince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **“Öyleyse ona bildir”** buyurdu. Bunun üzerine adam ona yetiştirdi ve “Ben seni Allah için seviyorum” dedi. O da, “Kendisi için beni sevdiğin (Allah) da seni sevsin!” dedi. Bu hadisi İmam Ahmed, İbni Hibbân ve Hâkim rivayet eder. Hakim, sahih olduğunu belirtir ve İmam Zehebi de bu görüşe katılır.

Arkadaşlığın kurallarından biri de belli bir çıkar gözetmeden yapılan ziyaretleşmelerdir. Ebu Hureyre radiyallahu anh’dan rivayet edilen bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bir adam, bir köydeki kardeşini ziyaret etti. Allah onun izinden bir melek gönderdi ve melek ona gelince, “Nereye gitmek istiyorsun?” dedi. Adam, “Şu köydeki bir arkadaşına gitmek istiyorum” dedi. Melek, “Onun yanında geliştirmek istediğin bir menfaatin mi var?” dedi. Adam da, “Hayır; fakat ben onu Allah için**

seviyorum” dedi. Bunun üzerine melek, “Ben, kendisi için onu sevdiğin gibi Allah’ın da seni sevdiğini bildirmek üzere Allah’ın sana gönderdiği elçiyim” dedi.” Bu hadisi, İmam Müslim rivayet eder. Bir başka hadiste ise şöyle buyrulur: **“Kim bir hastayı ziyaret ederse ya da Allah için bir kardeşini ziyaret ederse bir münadi şöyle seslenir: “İyi oldun, yürüyüşün de iyi oldu ve cennette bir yer hazırladın.”** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve “Hasen bir hadistir” der.

Allah’tan hakkıyla korkun! Kardeşlerinizle aranızı düzeltin ve onların haklarını koruyun. Birlikteliğe ve sevgiye özen gösterin. Yapmacık davranmayın, sevgide samimi olun ve sözünüzü yerine getirin. Fudayl b. İyâd rahimehullah şöyle der: “İnsanların birbirleriyle ilişkiyi kesmesi yapmacıklık nedeniyledir. Onlardan biri kardeşini ziyaret eder, kardeşi ona yapmacık davranır ve bu da onu kardeşinden koparır.” Ömer ibnu’l Hattâb’ın şu sözünü ezberleyin: “Müslümanın ağzından çıkan sözü, onu hayırla yorumlayabileceğin bir anlam varsa kötü sanma!”

Sonra; insanların en hayırlısı, peygamberiniz Muhammed’e, Allah’ın Rasulü’ne salât ve selamda bulunun. Rabbiniz sizlere bunu emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Nasihat ve Önemi

Şeyh Usâme el-Khayyât

Mekke, 09/10/1423 Hicri – 13/12/2002 Miladi

Ey müslümanlar!.. Dünya hayatının süsü ve zineti, şaşaaası ve parlaklığı, oyun ve eğlencesi uyanık ve abid mü'minin Allah'a giden yolda sağlam adımlarla ve kararlılıkla yürümesine asla engel olmaz. Dünya ehlinin bütün uğraşı, dünyadaki evlerini ve kazançlarını koruyacak her yola özenle sarılmaksa, Allah'ın kullarından akıl ve basiret sahiplerinin yolu da iman makamlarını ve takva derecelerini, tevhidin samimiyetini ve sünnetin saflığını, salih amelleri ve sözleri koruyacak unsurlara en büyük özeni göstermektir. Bu nedenle onlar, bu sevdikleri nimetleri ve değerli bağışları korumada uyanık davranırlar.

İman ve tevhid nimetinden sonra Allah'ın onlara bağışladığı en büyük nimetlerden biri de, Allah azze ve celle'nin onlar için hazırladığı, onlara nasihat eden samimi din kardeşleridir. Onlara Allah'ı hatırlatarak en sağlam ve en etkili iyiliği yaparlar, en büyük yararı bağışlarlar. Hikmetli bir şekilde onlara, gizli kusurlarını gösterirler. Hastalık alanlarını, felaket gelebilecek yerleri ve helaka yol açan unsurları görmelerini sağlarlar. Böylece onlar, başarıdan en büyük nasibi elde ederler. İşte bu noktada, selef alimlerinden birinin şu kapsamlı öğüdünün anlamı anlaşılır: “Bil ki; sana nasihat eden seni sevmiştir, iki yüzlü davranarak seni idare eden ise seni aldatmıştır.” Ve yine bu noktada; bu sözde belirtilen doğruluk ve samimiyetin; Allah için, Rasulü için ve mü'minler için nasihatın önemi anlaşılır.

Allah'ın kulları!.. Nasihatı ve hatırlatmayı kabul etmek güzel bir nitelik ve değerli bir huydur. Nasihat edilenin olgunluğunu ve seçkinliğini, geçmişinin ve tabiatının temizliğini gösterir. Nasihat edilen, keskin görüşü ve doğru düşüncesi ile eksikliğin kaçınılmaz ve mükemmelliğin çok zor olduğunu, kusurların insanları kuşattığını ve onların ayrılmaz bir parçası olduğunu; eksikliklerin ve eğriliklerin ancak Allah'ın lütfu ve rahmeti ile, sonra da o samimi insanların öğütleri ile giderilebileceğini kesin olarak bilir.

“Nasihat” kelimesinin ifade ettiği anlamı bilen biri bu anlayışın doğruluğunu ve bu gerçeğin değerini nasıl anlamaz? Nasihat kelimesinin ifade ettiği anlam hakkında ilim ehli şöyle der: “Nasihat edilenin nasibini korumak” Yani yakın ya da uzak her türlü hayırdan nasibini korumaktır. Nasihat kelimesinin aslı berraklık ve saflıktır. “Nasahtu'l asele” “Balı süzdüm” anlamındadır. “Nasahtu's sevbe” “Elbiseyi yamadım ve kusurunu örttüm” anlamındadır. Kulakları nasihat dinlemeye kapalı olanın helaka sürükleyen kibir ve hakkı reddetme, batıla yapışma ve insanları küçük görme şeklinde ortaya çıkan kendini beğenme çukurunda aşağıya doğru yuvarlandığını ve böylece sonunun –Allah korusun- Allah azze ve celle'nin, hakkında **(Kendisine “Allah'tan kork!” denilince işlediği günahlar sebebiyle benlik ve gurur kendisini yakalar (da daha çok günah işler). Ceza ve azap olarak cehennem ona yeter! O ne kötü yataktır!)** (2/el-Bakara/206) buyurduğu kimseninki gibi olmasından korkulduğunu bilen biri bu anlayışın doğruluğunu ve bu gerçeğin değerini nasıl anlamaz?

Yine sabah-akşam Rabbi'nin Kitabı'nı okuyan biri bu anlayışın doğruluğunu ve bu gerçeğin değerini nasıl anlamaz? Allah Subhanehu bizlere geçmişte azaba uğrayan ümmetlerin hikayelerini anlatırken, Allah'ın azabının inmesine yol açan faktörün büyülenme ve küstahlık, Allah'a karşı gelme ve Allah'ın elçilerinin öğütlerini

reddetme olduğunu açık bir şekilde bildirir. Salih aleyhisselam'ın kavmi Semud hakkında bildirilen haberlerde olduğu gibi...Salih aleyhisselam'ın öğüdünü dinlemezler, uyarısına ve hatırlatmasına kulaklarını tıkarlar. Allah Subhanehu onlar hakkında şöyle buyurur: **(Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler ve Rablerinin emrinden dışarı çıktılar da: “Ey Salih! Eğer sen gerçekten peygamberlerdensen bizi tehdit ettiğin azabı getir” dediler. Bunun üzerine onları şiddetli sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü donakaldılar. Salih de o zaman onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi: “Ey kavmim! Andolsun ki ben size Rabbimin elçiliğini tebliğ ettim ve size öğüt verdim, fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.”)** (7/el-A'râf/77-79)

Allah'ın kulları! Nasihatın konumunun yüceliği ve değerinin yüksekliği nedeniyle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendisine İslam üzere bey'at eden sahabilere nasihatı şart koşardı. Buhari rahimehullah Sahihî'nde, Ziyad b. Alaka'dan şunu rivayet eder: “Muğire b. Şu'be vefat ettiği gün Cerir b. Abdullah'ın ayağa kalkıp Allah'a hamd ve senada bulunduktan sonra şöyle dediğini işittim: “Tek olan ve ortağı olmayan Allah'tan korkun. Size bir emir(yönetici) gelene kadar vakarlı ve sakin olun. O şimdi size gelecektir.” Sonra şöyle dedi: “Emiriniz için Allah'tan af dileyin, çünkü o affedilmek isterdi.” Sonra şöyle dedi: “Bundan sonra... Ben, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek “İslam üzere sana beyat ediyorum” dedim. Bana her müslümana nasihatı şart koştu ve bunun üzerine O'na beyat ettim. Bu mescidin Rabbi'ne yemin olsun ki, ben size nasihat ediyorum.” Sonra Allah'tan bağışlanma diledi ve aşağıya indi. Allah ondan razı olsun ve onu da razı etsin!

Ey kardeşler!.. Öyleyse Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği gibi dinin nasihat olmasında şaşılacak bir durum yoktur. Müslim rahimehullah'ın Sahihî'nde, Temim ed-Dâri radyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem üç kere **“Din nasihatır!”** buyurur. Derler ki: “Kim için ey Allah'ın Rasulü?” **“Allah azze ve celle için, Kitabı için, Rasulü için, Müslümanların imamları (idarecileri) ve geneli için”** buyurur.

Allah için nasihat; rabliğinde, ilahlığında, isimlerinde ve sıfatlarında O'nu birlemektir. Gizli ve aşikâr olarak O'na boyun eğmek, O'nun hakkını başkalarının haklarından üstün görmektir. Razi olduğu şeyleri yaparak, sevgisini kazanmak istemektir. O'na isyanı terkederek ve isyankarları O'na döndürmeye çalışarak, O'nun gazabından korkmaktır.

Allah'ın Kitabı için nasihat; O'nu öğrenmek, öğretmek ve içerisindeki hükümlerle amel etmektir. Okuyarak harflerini telaffuz etmek ve yazıya dökerek yazmaktır. Manasını anlamak ve sınırlarını korumaktır. Anlamını iptal edenlerin tahrifatına karşı onu savunmaktır.

Allah'ın Rasulü için nasihat; O'nu sevmek, O'na itaat etmek ve O'na yardım etmektir. Öğrenerek, öğretmek ve yaşayarak sünnetini diriltmektir. Sözlerinde ve davranışlarında O'na uymaktır. Dininde bid'at ortaya çıkarmamak ve aşırıktan sakınmaktır.

Müslümanların imamlarına (idarecilerine) nasihat, yüklendikleri görevde onlara yardım etmektir. Gaflet anında onları uyarmak ve eksikliklerini tamamlamaktır. Onların etrafında toplanmak ve onlardan uzaklaşan kalpleri tekrar onlara döndürmektir. Müçtehit imamlar da müslümanların imamlarındandır. Onlar için nasihat, ilimlerini ve menkibelerini yaymak, haklarında hüsnü zanda bulunmaktır.

Müslümanların geneli için nasihat ise, onlara şefkat göstermektir. Onlara fayda getirecek şeyler yapmaya çalışmak, onlara yararlı bilgiler vermek ve her çeşit eziyeti onlardan uzak tutmaktır. Kendisi için sevdiğini onlar için sevmek, kendisi için istemediğini onlar için de istememektir. Bütün bunları; Hafız İbni Hacer rahimehullah ve diğer hadis alimleri, bu yüce hadisin anlamını ve işaret ettiği noktaları açıklarken zikreder.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Nasihattan nasibinizi alın ve hatırlatmalara karşı duyarlı davranın ki kazanan ve kurtuluşa erenlerden olun.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Tâğüt'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. (Ey Muhammed!) Dinleyip de sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele! İşte Allah'ın hidayet edip, doğru yola ilettiği kimseler onlardır. İşte onlar akıl sahipleridir.)** (39/ez-Zümer/17-18)

Ey Allah'ın kulları!.. Selef alimlerinin, bayramın anlamı ve delâleti hakkındaki açıklamaları ve sözleri pek çoktur. Bu konuda onlardan nakledilen sözlerden biri de şudur: “Allah'a isyan etmediğin her gün bayramdır.” Bununla o günü, sevinç ve mutluluk yönünden bayrama benzetirler. Değilse, literatürde bilinen anlamıyla bayram kastedilmemektedir.

Ey Allah'ın kulları!.. Kişinin, Allah'a isyan etmediği gün gerçekten bayramdır. Bu nedenle Allah'a isyandan her an kaçının ki bütün günleriniz bayram olsun ve şu sözleri söyleyen gibi olun:

“Bayramım kalıcıdır, insanların bayramı gidici”
“Çünkü kalbim lezzetlerden uzaktır!”
“Ve benim ayrılmaz yoldaşlarım var:”
“Uzunca bir özlem ve dinmeyen gözyaşı..”

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan korkun! Alemlere rahmet olarak gönderilen son peygamber ve takva sahiplerinin önderine salât ve selamda bulunun. Kur'an-ı Kerim 'de bu sizlere emredilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Ramazan'dan Sonra Ne yapmalı?

Şeyh Abdurrahman es-Südeys

Mekke, 02/10/1423 Hicri – 06/12/2002 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah Tebarake ve Teâlâ'dan hakkıyla korkun. Sizleri, oruç tutma ve teravih namazı kılma başarısıyla ve mübarek Ramazan Bayramı'nın gelmesiyle nimetlendirdiği için O'na şükredin Allah bu bayramı; İslam Ümmeti'ne hayır ve bereket, sevinç ve rızâ ile tekrar yaşatsın.

Ey Müslümanlar!.. Daha dün İslam Ümmeti yüce bir aya ve değerli bir mevsime vedâ etti. İnanan kalpler, onun ayrılığı ile üzülmekte. Bu ay, mübarek Ramazan ayıdır. Çadırlarını toplamış, günleri tükenmiştir. Daha dün gelişyle kutlamaları kabul ediyorduk. Allah'tan O'na tekrar kavuşmayı dileriz. Bugün ise göçüp gitmesiyle tesellileri kabul ediyoruz. Allah'tan, onda işlediğimiz amelleri kabul eylesini dileriz. Daha dün bütün bir sevinç ve huşu ile onu gözlüyorduk. Bugün ise üzüntü ve göz yaşları ile ona vedâ ediyoruz. Bu, Allah'ın yarattıkları için koyduğu kuraldır. Günler geçer, yıllar tükenir. Tâ ki Allah, yeryüzünü ve üzerindeki miras alıncaya kadar. O, miras alanların en hayırlısıdır. Bu değerli ay geçip gitti. Bir takım insanlar onda iyi işler yaptı, bir diğeri ise kötü işler yaptı. O, bizim lehimize veya aleyhimize şahittir. Orucu ve teravihiyle kolları sıvayanın lehine, gafleti ve yüz çevirmesiyle ihmalkâr davrananın aleyhine şahittir.

Ey Allah'ın kulları!.. Ona bir daha kavuşabilecek miyiz, yoksa onunla aramıza lezzetleri yıkan ve insanları ayıran ölüm mü girecek bilmiyoruz. Oruç ve gece namazı ayına selam olsun! Şimşek çakması yada göz açıp kapaması gibi gelip geçti.. Hayırda yarışanların ve rekabet edenlerin yarıştığı bir alan idi. Ne çok yakarış eli açıldı ve gözyaşları döküldü. Allah ile alış-veriş yapılan bu mevsimde; rahmet, mağfiret ve cehennemden bağışlanma mevsiminde gözyaşlarının akması da haklıdır.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Bu mübarek ay, hayal gibi gelip-geçti. Hayırları ve bereketleri ile geçti. Onun için koyduklarımızla bizim lehimize veya aleyhimize ömrümüzden geçti. Bizden her birimiz kendisi için muhasebe sayfası açsın. Ramazan'da ne yaptı? Ondand ne fayda elde etti? Ramazan'ın nefislerdeki etkisi nedir? Günlük yaşamdaki ürünleri nedir? Amellere, davranış ve ahlâka etkisi ne derecededir?

Şimdi ısrarla sorulması gereken soru şudur: Ramazan'dan sonra, amellerin kabulüne etki eden faktörlere tutunup salih amellere devam etmeye kesin karar verdik mi? Ya da, insanlardan bir çoğunun durumu bunun tam tersi mi? Amellerinin kabul edilmemesinden korktukları için Ramazan ayı bittiğinde kalpleri ürperen ve nefislerini hüznün kaplayan Selef-i Salih'i örnek aldık mı? Onlar; bu korku nedeniyle, Ramazan'dan sonra amellerinin kabul edilmesi için çokça dua ederlerdi. Hafız İbni Hacer rahimehullah, Mualla b. Fadl'dan, Ramazan'daki amellerini kabul etmesi için altı ay Allah'a dua ettiklerini nakleder. Onlar aynı zamanda, amelin tam ve kusursuz olması için çalışır sonra da kabul olmasına özen gösterir ve reddedilmesinden korkarlardı.

Sıddıka binti Sıddık Aişe radiyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e, Allah Subhanahu'nun **(Yapmakta oldukları işleri kalpleri çarparak yapanlar..)** (23/el-Mü'minun/60) kavlini zikrederek, "Onlar; zina edenler, hırsızlık edenler ve içki içenler mi?" diye sorar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle

buyurur: “**Hayır, ey Sıddık’ın kızı. Bilakis onlar; namaz kılanlar, oruç tutanlar, sadaka verenler ve amellerinin kabul edilmemesinden korkanlardır.**”

Ali b. Ebi Talib radiyallahu anh şöyle der: “Amele gösterdiğinizden daha çok amelin kabulüne özen gösterin. Allah azze ve celle’nin **(Allah, ancak takva sahiplerinden kabul eder)** (5/el-Maide/27) kavlini işitmediniz mi?” Fadale b. Ubeyd’den şöyle dediği rivayet edilir: “Şayet Allah’ın benden hardal tanesi ağırlığınca bir ameli kabul ettiğini bilsem, bu benim için dünya ve içindekilerden daha çok sevimlidir. Çünkü Allah **(Allah, ancak takva sahiplerinden kabul eder)** (5/el-Maide/27) buyurur.” Malik b. Dinar der ki: “Allah’ın ameli kabul etmemesinden korkmak, amelden daha ağırdır.”

İman kardeşleri! Ramazan’dan sonra ne yapmalı? Oruç tutanların nefislerine işleyen orucun etkilerinden ne haber? Halimize bakalım; kendi durumumuzu, toplumumuzun ve ümmetimizin durumunu düşünelim. Ramazan’ın başındaki durumumuzu Ramazan sonraki durumumuzla karşılaştıralım. Takvâ kalplerimizi doldurdu mu? Amellerimiz salih oldu mu? Ahlakımız güzelleşti mi? Davranışlarımız düzeldi mi? Söylemimiz bir oldu mu? Düşmanlarımıza karşı saflarımız birleşti mi? Hâlâ nefislerimizde kin ve düşmanlık mevcut mu? Ailelerimizde ve toplumlarımızda, haramlar ve kötülükler yok oldu mu?..

Ey Müslümanlar!.. Ey Ramazan’da Rableri’nin çağrısına katılanlar!.. Diğer günlerde de Onun çağrısına katılın. **(Allah’tan geri çevrilmesi imkansız bir gün gelmezden önce, Rabbiniz’e uyun.)** (42/eş-Şura/47) Kalplerimizin, Allah’ın zikrine boyun eğme zamanı gelmedi mi? Yollarımızın, sırat-ı müstakimde birleşme zamanı gelmedi mi?

Ey kardeşler!.. Şeriatın metinleri, Allah’a ibadeti ve her zaman ve her mekanda O’nun yolunda dosdoğru yürümeyi emretmiştir. İbadet ve istikamet, ömrün belirli bir aşaması ya da belli bir zaman dilimi ile sınırlı değildir. Bilakis, ölümden başka sonu yoktur. Hasan el-Basri rahimehullah, “Müminin ameli için ölümün ötesinde bir ecel yoktur” der ve Allah Subhânehu’nun kavlini okur: **(Ve sana ölüm gelene kadar Rabbine ibadet et.)** (15/el-Hicr/99) Bısr el-Hâfi rahimehullah’a, Ramazan’da ibadet etmeye gayret eden ve Ramazan çıkınca ibadeti terk edenler sorulur. Şöyle der: “Allah’ı sadece Ramazan’da tanıyan insanlar ne kötüdür!”

İnanç kardeşleri!.. İslam Ümmeti, Allah’a yönelip çokça salih amel işledikten sonra mübarek Ramazan ayına vedâ etti diye Müslümanların da Ramazan’dan sonra salih amele vedâ etmeleri gerekmez. Bilakis orucun etkileri fert ve ümmet hayatında kendini gösteren bir simge olarak kalmalıdır. Sabır, fedakarlık, Allah’ın emrine boyun eğme, ümmetin fertleri arasında birlik ve dayanışma, sevgi ve şefkat gibi orucun verdiği dersler Müslümanlar arasında devam etmelidir. Bunların, Ramazan’dan sonra pratik hayatlarında vücut bulduğu görülmelidir. Müslümanlar ancak onları zafere ve üstünlüğe götüren en değerli unsurdan, İslam Dini’nden uzaklaştıklarında düşmanları karşısında güçsüz düşmüş ve İslam Ümmeti gerilemiştir. İslam mensuplarından bazıları İslam’ı kötü anlayıp taate bir vakit ve günahlara bir çok vakit, hayra bir zaman ve şerre bir çok zaman ayırdıklarında; işte o zaman hayır ve rahmet fırsatları, iyilik ve bağışlanma mevsimleri bir çok insanın kalbinde gerçek görevini yapamamıştır. Onların davranışlarına ve ahlakına etki edememiştir. Allah’ın rahmet ettikleri hariç, onların sorunlarının ve problemlerinin çözümünde yararlı olamamıştır.

Ey mü'min kardeşler! Allah azze ve celle'nin nimetlerine, bizleri oruç tutmada ve teravih namazı kılmada başarılı kılmasına şükretmenin bir gereği de, Müslümanın hayatında Allah azze ve celle'ye ibadete devam etmesidir. Ramazan'da kendisi için oruç tutulan ve ibadet edilen ilah, her zamanki ilahdır. İyiliğin kabul edilmesinin bir işareti de kendisinden sonra başka bir iyiliğin gelmesidir. Nimete karşı nankörlük etmenin ve amellerin kabul edilmemesinin bir işareti de ibadetten sonra günahlara dönmektir. Ka'b şöyle der: "Ramazan orucunu tutarken, kendi kendine Ramazan çıktığında Rabbi'ne isyan edeceğini söyleyenin orucu reddedilmiştir ve başarı kapısı yüzüne kapalıdır."

Bugün Müslümanlardan bir çoğunun Ramazan'daki hayatına ve Ramazan'dan sonraki hayatına bakan bazı insanların Ramazan'dan sonra camileri ve cemaati terk ettiğini, namaz konusunda gevşek davrandığını; Kur'an okumak, zikir ve dua, sadaka ve ihsan, gibi ibadetleri bıraktığını; çeşitli günahlara yöneldiğini, haramları ve fuhşiyatı normal karşıladığını görerek oldukça üzülür. Bu ancak ey kardeşler; dini basiretin azlığından ve İslam'ın ibadetlerini yanlış anlamadan kaynaklanmaktadır. Namazları terk etmek, şehvetlerin peşinden koşmak, zevk ve sefâya dalmak, gece boyu sürekli haramlarla meşgul olmak, haram görüntüler barındıran sahillere ve gezinti yerlerine gitmek, pis filmleri ve uydu kanallarını izlemek sadece ve sadece insanlardan bir grubun nefislerindeki imanın zayıflığına delildir.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkalım. Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Ramazan ayında inşa ettiğiniz salih amelleri yıkmayın. Ramazan'dan sonra günah işlemeye karar verenler! Allah'tan korkun! Ayların Rabbi tektir ve O, sizin amellerinizi gözetlemektedir. **(Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.)** (4/en-Nisa/1) Bilin ki ölüm ansızın gelecektir. Yılların geçmesi, gecelerin ve gündüzlerin tekrarı ömürlerin tükenişini ve Allah'a dönüşü hatırlatmaktadır.

Ey Müslümanlar! Allah'ın kendisine ibadeti sizlere her vakit için farz kıldığını unuttunuz mu? Ramazan'a veda etmekle salih amellere de veda edenler, Aziz ve Cebbar olan Allah'ı razı etmeyecek ve Kıyamet günü kendilerine fayda vermeyecek bir hal üzereyken gece ve gündüz ölümün ansızın kendilerine gelmeyeceğinden eminler mi? **(İpliğini sağlamca büktükten sonra çözüp bozan kadın gibi olmayın.)** (16/en-Nahl/92)

Ey İslam Ümmeti! Bizlere isabet eden zayıflık ve güçsüzlüğün kendi nefislerimizden kaynaklandığını, iyilik ve ihsan mevsimlerinden faydalanamamamızın sonucu olduğunu anlamamızın zamanı gelmedi mi? bu mevsimler gereği gibi kalplere işleyip onları ölümden diriltmezse ümmete etki edip dağınıklığını bir araya toplamazsa ve kökleşen sorunlara çare bulmazsa şüphesiz bu, şuarsuzluğun ve İslam'ı eksik anlayışın bir delilidir.

İslam Ümmeti, ibadette dosdoğru yoluna devam eder ve hayır mevsimlerinde inşa ettiğini yıkmasa; fertleri ve mensupları, şeytanın ve yardımcılarının kıskırtmasına teslim olmazsa, Ramazan'da işlediği amelleri boşa çıkarmazsa, Allah'ın izniyle barış ve güvenlik kıyılarına ulaşmak için kurtuluş ipini yakalar.

Ey İslam Ümmeti! Bizler huzur ve güvenlik içinde bayram sevincini yaşarken, bizlerle aynı inancı paylaşan kardeşlerimiz savaşlar ve trajediler içinde bayrama girmiştir. İlk kiblemiz ve Rasulullah'ın miraca çıktığı yer olan mübarek Filistin topraklarında

Müslümanlar ve aynı şekilde dünyanın diğer bölgelerindeki Müslümanlar bugün hangi halde yaşıyor ve bayramı karşılıyor? Katliam ve sürgünle, mülteci kampları ve göçle birlikte bayramı nasıl yaşadıklarını hatırlayın. Yardımlarınızda ve dualarınızda onları unutmayın.

Ramazan'dan sonra günahlara dönmeye karar verenlere şefkatle ve acıyarak şöyle sesleniriz. Allah Subhanehu'dan korkun! Ömürler kısa, eceller sınırlıdır ve nefesler sayılıdır. Allah'ı güya aldatmaya çalışmanız, şeytanın yoluna kaymanız ve İslam'ın ibadetleri ile oynamanız yeter. Gaflet ve yüz çevirme ne zamana kadar sürecek?

Ey Allah'ın kulları! Bir daha günahlara ve isyana dönmeyeceğiniz samimi bir tevbeyle ilan edin. Allah'a yemin olsun ki, oruç nimetine gerçek şükür böyle olur.

Müslüman gençlere de Allah Tebarake ve Teâlâ'dan hakkıyla korkmalarını, O'na yönelmelerini, Ramazan'dan sonra vakitlerini korumalarını ve vakitlerini Allah'a ibadetle geçirmelerini tavsiye edin. Allah'a isyan etmeye tutkun insanların yaptıkları onları aldatmasın. Dinlerine ve kutsal değerlerine kötülük getiren şeylerden, nefislerindeki imanı zayıflatan, kalplerindeki ve yaşantılarındaki ahlakı öldüren şeylerden sakınsınlar. Medya organlarında görülen, işitilen ve okunan Allah azze ve celle'ye isyandan ve kötü arkadaştan da sakınsınlar.

Müslüman kadına düşen görev de Allah azze ve celle'den hakkıyla korkması, iffeti ve örtüsüyle Ramazan'dan sonra da Rabbi'ne itaate devam etmesidir. Sapıklığa ve fitneye çağıran insanlardan sakınmasıdır. Aile reislerinin de, sorumlulukları konusunda Allah'tan korkmaları gerekir. Ailelerinin gözetimi ve terbiyesi ile emanetleri korumaları ve Allah subhanehu'nun şu kavli gereği onlarla ilgilenmeleri gerekir. **(Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.) (66/et-Tahrim/6)**

Allah azze ve celle'den güzel isimleri ve yüce sıfatları ile bizleri topluca sırat-ı müstekımda kılmasını ve dinde sabit kılmasını dileriz. Yine; Allah azze ve celle'den, Ramazan'dan sonra da bizlere salih amellere devamı nasip etmesini, bizlere kabul ve başarı bağışlamasını dileriz. Şüphesiz O, kendisinden istenenlerin en hayırlısı ve kendisinden ümit edilenlerin en cömerdidir.

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Gizli ve saklı hallerinizde O'nu gözetin. Sizleri İslam'a yönelttiği, oruç tutmada ve teravih namazı kılmada başarılı kıldığı için, sizlere bağışladığı bu mübarek Ramazan Bayramı günleri için O'na şükredin. Bilin ki mutlu kimse, yeni elbiseler giyen ve ziyafetten hoşlanan değildir. Gerçek mutlu, Kıyamet Günü'nden korkan ve azaptan kurtulandır.

İslam'da bayramın birtakım hükümleri ve sırları olduğunu hatırlayın. Allah azze ve celle'ye sözlü ve fiili olarak şükretmek için ne derin anlamlar taşıdığını düşünün. Yetimleri, dulları, fakir ve yoksulları hatırlayın. İçinizdeki İslam kardeşliği duygusu harekete geçsin. Bu günlerde Rabbiniz'e itaate sarılın. Bu günleri gaflet, eğlenceye dalma ve günah işleme, mübahlarda israfa gitme günleri haline getirmeyin. Bu günler; nefis muhasebesi için, kalplerin temizlenmesi, kin ve garezden arınması için, iyilik ve akraba ziyareti için, Müslümanlar arasında sevgi kurmak için fırsat olsun.

Vuheyb b. el-Verdi rahimehullah, bayram günlerinde eğlenip oynayan insanlara rastlar. Onlara şöyle der: "Sizlere hayret! Şayet Allah; oruçlarınızı kabul etmişse, bu yaptığınız şükredenlerin yapması gereken davranışlardan değildir. Şayet Allah

oruçlarınızı kabul etmemişse, bu yaptığınız korkan insanların yapması gereken insanların davranışlarından da değildir.”

Bilin ki, Rasulünüz sallallahu aleyhi ve sellem, sizleri Şevval ayından altı gün oruç tutmaya teşvik etmiştir. İmam Müslim Sahihi’nde, Ebu Eyyub radiyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Kim Ramazan orucunu tutar ve Şevval’den altı günü de ona eklerse bu, bütün bir yılı oruç tutmuş gibidir.”**

Bu yüce fazileti kaçırmayın. Çünkü bizler bir daha Ramazan’a kavuşup kavuşamayacağımızı bilmiyoruz. Hepimiz, nafil oruçlarla Ramazan orucundaki kusurlarımızı gidermeye muhtacız. Şevval ayından altı gün oruç tutmak isteyenlerin bunları peşpeşe veya aralıklarla tutması caizdir. Allah’a hamdolsun bunda bir darlık yoktur.

Ramazan ayında tuttuğunuz oruçtan sonra nefislerinizi hesaba çekin. Nasıl ticaret erbabı ticaret mevsiminden sonra kazançlarına bakarlarsa, Allah ile alışveriş yapanların da kazançlarına bakması uygun olacaktır. Ramazan’da kendiniz için ne takdim ettiniz bir bakın! Ramazan’dan sonra da ona devam edin ve kat kat artırın. Çeşitli ibadetlerle Allah’a yaklaşın. Allah’a yemin olsun ki, ahiret çarşılarındaki kazançlı alışveriş işte budur. **(Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin. İşlerinizi boşa çıkarmayın.) (47/Muhammed/33)**

İslami Esaslara ve İkelere Bağlı Kalmanın Gerekliliği

Şeyh Abdurrahman es-Südeys

Mekke, 29.07.1424 Hicri – 26.09.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsim Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Çünkü takvâda bütün hayırlar toplanmıştır. Bereket pınarı ve rahmet kaynağı vardır. Takvâ, karanlıkları aydınlatır ve derecelerin yükselmesine sebep olur. Aşağılara düşmekten korur ve günahların bağışlanmasına neden olur.

(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve peygamberine iman edin ki O, size rahmetinden iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin; ve sizi bağışlasın. Allah çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.) (57/el-Hadid/28)

Ey Müslümanlar!.. Milletlerin bekâsının sırrı ve halkların övünç sebebi, soyluluk binasının esası ve medeniyetlerin temeli ilkeler ve sabit değerler üzerine kuruludur. Tarih boyunca milletlerin yaşadığı krizleri ve halkların gerilemesini, asaletlerinin ve uygarlıklarının yıkılmasını inceleyen, bütün bunların kaynağının ilkeleri ihmal ve sabit değerlere saygısızlık olduğunu görür. Allah Teâlâ'nın hikmeti, bizlere, yani Muhammed Ümmeti'ne bu dosdoğru dini bağışlaması şeklinde tecelli etmiştir. Allah Subhânehu, bu dinin yeryüzünün her köşesindeki tüm insanlara ulaşması için Arap yarımadasını ona üs olarak seçmiştir ki, O'nun yarattığında ve seçtiğinde derin bir hikmet vardır.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. İnsanların dünyasında bir çok medeniyetler kurulmuş ve bunlar, çeşitli krizlerle karşılaşmıştır. Fakat tüm tarih boyunca fertlerin ve milletlerin hayatındaki en önemli konu, sabit değerler ve metot konusu olmuştur. Allah Subhânehu bu ümmete, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmetine rahmeti gereği, onu tamamen yok olmaktan korumuştur. Allah'ın yardımına mazhar bir topluluğun ve kurtuluşa ermiş bir grubun Kıyamet'e kadar var olmasına hükmetmiştir. Dolayısıyla; tevhid sancağı asla düşmeyecek ve İslam'ın hükmü asla son bulmayacaktır. **(Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.) (61/es-Saff/9)** Buhari ve Müslim, Sahihleri'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ümmetimden bir topluluk, onlar üstün bir haldeyken Allah'ın emri gelinceye kadar hak üzere aşikâr olmaya devam edecektir."**

Güçsüzlük etkenleri hâlâ varolsa da, İslam'a ve Müslümanlara yönelik saldırılar ümmetin yarayla dolu bedenine sürekli hastalıklar ve zayıflık isabet ettirse de, Allah Subhânehu lütfu ve keremiyle tevhid akidesinin ve İslam şeriatının yerleşmesi için yardıma devam etmektedir.

İnanç kardeşleri!.. Bu ümmetin tarihinin çeşitli aşamalarını inceleyen, Allah'a hamdolsun, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ilk İslam uygarlık merkezini inşa etmesinden beri, İslam devleti kfilesinin durmadığını ve nurunun sönmediğini görür. Evet; İslam'ın nurunu söndürme ve Müslümanları maddi ve manevi imkanlarından soyutlama, çeşitli alanlarda haklarından ve güçlerinden mahrum etme girişimleri; inanç ve düşünce, eğitim ve medya alanlarında Müslümanlarla savaş hâlâ devam etmektedir. Fakat Allah, kafirler istemese de nurunu tamamlayacaktır.

İman kardeşleri!.. Allah; bu yarımadaı ebedi İslam çağrısının çıkış noktası, vahyinin indiği yer, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in davetinin beşiği, Müslümanların kıblesi, gönüllerinin arzuladığı ve ibadetlerini eda ettikleri yer olarak seçmiştir. Bu nedenle onun güvenliği, bütün ülkelerin güvenliğidir. İmanın nuru, Allah'a hamdolsun, her yerde parlamaktadır. Dininde baskı ve zulme uğrayan herkesin sığınağıdır. Hidayet kalelerinden biri, düşman oklarının gelip çarptığı ve yok edici etkenlerin yüceliği önünde eridiği sağlam bir kayadır. Bu yarımada, İslam'ın minaresi ve imanın toplandığı yerdir. İncanın yuvası ve uygarlığın merkezidir. Hidayetin, liderliğin, yönetimin ve komutanın İslam dünyasına çıkış noktasıdır. İslami varoluşun son çizgisi, iman ve inanç savunmasının son surudur. Şeriatın kalesi ve ölümsüz başkentidir. Ümmetin sermayesi ve en değerli kazancıdır. İnsan bedenindeki kalp gibidir. Allah onu korumuş, sömürge ona ayak basmamıştır. Sorumsuz hiçbir el onun güvenliğiyle oynamamıştır. Orada, terör olaylarına yer yoktur. Orada, tahribata yer yoktur. Allah Subhânehu, güvenliği onun her köşesine yaymıştır. Bu nedenle, O'na hamdolsun! Gerçek Müslüman, oradaki inanç saflığını görünce sevinir. Bir zamanlar hac ve umre yolculukları ölüm-kalım yolculuğu iken şimdi tam bir güvenlik ve huzur içinde haccını veya umresini yapar ve gördüğü rahatlıkla yüreğini sevinç kaplar. Başında ve sonunda, gizlide ve aşıkarda Allah'a hamdolsun.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Arap yarımadası zor dönemlere şahit olmuş, zulüm ve yağmadan, cahillik ve hırsızlıktan, anarşi ve cinayetin yaygınlığından başka bir şeyin anılmadığı zamanlar görmüştür. Bütünlüğü dağılıp gücünü kaybedince, her türlü suçun işlendiği bir alan haline gelmiş, güvenliğin yokluğuna ve korkuların çokluğuna örnek verilir olmuştur. Bu kötü halde yaşamaya devam ediyordu ki, Allah ona mübarek ıslah hareketinin imamlarını gönderdi. Cahilliğin ve korkunun çoğaldığı, geri kalmışlığın ve karmaşanın yaygın olduğu, insanların inançlarıyla bağının zayıfladığı ve şeriatlarına güvenlerinin kalmadığı bir zamanda, hükmetme gücü ile ilmin gücü birbiriyle kucaklaştı. Allah, onların eliyle ülkeye ve insanlara hayırlar başlatmıştır. İnsafı insanlar buna şahittir ve bu durum, düşmanların boğazını tıkamaktadır. Tevhid sancağı yükseldi, hurafeler ve şirk son buldu. Bu, Allah'ın bir lütfu ve yardımındı. Tevhidin yayılması, kaidelerinin ve temellerinin yerleşmesi, ilim nurunun parlaması ve tevhidin etrafındaki şüphelerin açıklığa kavuşması, cehalet bulutlarının dağılması ve cahiliye inançlarının son bulması, birlik ve kardeşliğin yerleşmesi ve güvenliğin sağlanması ile tevhid ehli sevindi. Gemisini, çılgın dalgalar arasında ustalıklı yönetecek ve Allah'ın izniyle güvenli bir şekilde sağ-salim karaya ulaştıracak yönetimin varlığıyla huzur buldular ki; bu da zaten, dinimize göre yöneticiliğin gereklerindedir ve kazanımlar ancak bu şekilde korunabilir.

İslam Ümmeti!.. Büyük ıslahat hareketi ile birlikte Allah'ın bu yarımadaı bağışladığı nimetlerden biri de, onun eşsiz özellikler ve saygın sabit değerlerle öne çıkmasıdır. Bu özelliklerin ve sabit değerlerin en önemlisi incanın kapkara bir örtüye büründüğü ve Allah'a has kılınması gereken tevhide hurafelerin ve sapıklıkların karıştırıldığı, kuruntuların ve hayallerin tevhid ehli ile alay ettiği, Müslümanların gayri müslimlere dönüştüğü, zulüm ve karanlıklar çukuruna düştüğü, bütün dünyanın bulanık bir havada ve kapkaranlık bir ortamda yaşadığı bir zamanda incanın saf ve temiz olmasıdır. Dünya bu karanlığın içerisindeyken; tevhidin ve ilmin, davetin ve asaletin yuvası Necd çölü tarafından meşhur ıslahâtçı imamın ve büyük müceddidin, ümmeti derin uykusundan uyandırmak isteyen sesi duyulur. Allah toprağını bol eylesin ve mekanını cennet kılsın. Rahmetini ve rızasını, iyiliğini ve mağfiretini üzerine yağdırsın. Böylece ıslahâtın ilk ışıkları belirir ve hakkın sözcüsü "Haydi kurtuluşa!" diye bağırır. Hak ve hakikat güneşi sönmek üzere iken yeniden parlar. Cehalet

karanlığı yayılmak ve heryeri kaplamak üzere iken dağılıp yok olur. Sana hamdolsun Allah'ım, sana şükürler olsun!..

Arap yarımadasında, ayrıntıları göz yaşartacak bir karmaşa, dağınıklık ve güven yokluğu yaşanmaktaydı. İslahât hareketi yerleşip birlik sağlanınca Arap yarımadası güçlendi. İmar faaliyetleri ve güvenlik yaygınlaştı. İslahât hareketinden sonra Arap yarımadası, Necd'i ve Hicaz'ı ile, güneyi ve kuzeyiyle eşi az bulunur bir bütünlüğü sağladı. Birçok yerde ırksal ve bölgesel ayrılıklar nedeniyle en derin anlamıyla bölünme yaşandığı bir dönemde, ayrılık ümmetin birliğini tamamen bozmuşken düzenli bir birliklik sağlandı. Bunun sonucu, korkunun bütünüyle hakim olduğu bir dünyada -Allah'a hamdolsun- güvenliğin sağlanması oldu. Bu nedenle, Allah'a çokça hamdolsun. Verdiği nimetlerde O'nun bir dengi daha yoktur.

İslam Ümmeti!.. Arap yarımadasının evlatları!.. Bu yarımadaadaki önemli sabit değerlerden biri de, şeriatın uygulanması, Kur'an'ın ve Sünnet'in hükmüne başvurulmasıdır. Mezheplerden veya yönelimlerden herhangi birine taassup yoktur. Bununla birlikte İslami eğitime önem verilmekte, eğitim metotlarının ve şer'i kurumların üzerinde durulmaktadır.

Yine bu yarımadaadaki sabit değerlerden biri de, İslami birliğin sağlanması ve İslami dayanışmanın desteklenmesidir. İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma kurumunu kuvvetlendirmek, gönüllü yardım kuruluşlarını yüceltmek ve mensuplarına değer vermektir. Açık saçıklıktan ve erkeklerle bir arada bulunmaktan uzak bir şekilde örtüsüne, iffetine ve hayâsına bağlılığı konusunda Müslüman kadına özen göstermektir. Bu yarımadaanın genç kızları, kendilerinin korunması noktasında büyük bir pay elde etmişlerdir. Sahte özgürlük ve ilerleme iddialarıyla kutsal değerlerinden onları soyutlayacak akımlardan korunmuşlardır.

Bu yarımadaadaki sabit değerlerden biri de, Müslümanların büyük davalarına sahip çıkmaktır. Bu davaların ilk başında, ilk kıblemiz ve kutsal mescidlerimizin üçüncüsü, insanların ve cinlerin efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in oradan miraca çıkmak üzere yürütüldüğü Mescid-i Aksâ (Filistin) davasıdır ki bu günlerde bu dava tehlikeli bir aşamadan ve daha önce görülmemiş bir entrika ve saldırı geçidinden geçmektedir. Allah onu esaretinden kurtararak Müslümanların gözünü aydın kılsın. Aynı şekilde; dünyanın her bir köşesindeki Müslüman azınlıkların davalarına sahip çıkmak da bu değişmez değerlerdendir. Allah bütün bunları, rızasına has faaliyetler kılsın!.

Ey Müslümanlar!.. Bütün bunlar, nimetleri veren Allah Subhânehu'ya şükredilmesi için söylenmiştir. Çağdaş medeniyetin sahte parlaklığına aldanmasından korkulan bugünkü gençlik, sabit değerleri hatırlasın diye onlara vurgu yapılmaktadır. Bu değerleri unutmaması, ders ve ibret alması için ümmet teşvik edilmektedir.

Bu söylenenler, ne hiç kimseye yaranma ve hiç kimseyi övme, ne de başkasını yerme ve kötüleme amacıyla söylenmiştir. Bilakis, Allah için söylenmiştir. Gerçeği ve tarihi bilgileri belirtmek için söylenmiştir. Bu yarımadaanın halkı bunları bilsin ve geçmiştekilerin yolunu takip etsin. Böylece; sabit değerlere ve asalete bağlı kalmada onlar için hayırlı bir halef olsun. İfrat ve tefrit yollarından uzak durarak, gevşemeden ve yenilgi hissine kapılmadan; inançta, düşüncede, eğitim ve öğretimde, medyada, kısacası hayatın her alanında şaşkınlığa düşmeden ölçülü ve itidalli bir biçimde çağın getirdiği değişimlere güzelce uyum sağlasın.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Düşmanlar, her yeni bir nimetin ortaya çıkmasıyla ve belanın ortadan kalkmasıyla seslerini yükseltmeyi adet haline getirmişlerdir. Bu yarımada ve onda gerçekleşen ıslahât hareketi aleyhine taraflı medya kampanyaları sürdürmekte ve asılsız iddialar yaymaktadırlar. Arap Yarımadası'nda gerçekleşen ıslâhat hareketinin Vahhabilik adıyla beşinci bir mezheb ve ilk Müslümanların yolundan çıkış olduğunu öne sürmekte veya ona terör ithamı yapıştırmaktadırlar. Kendi ipini düşmanına teslim eden, aklını ve fikrini başkasına kiraya veren bazı kimseler de bunu tekrarlayıp durmaktadır. Bilmediği şeyleri sayıklamakta ve bilmeyerek veya kasıtlı olarak, durup düşünmeden, bakıp incelemeyen konuşmaktadır. Şuurlu Müslüman ise olaya doğru bilgi ve sağlıklı akılla bakar. Hepimize düşen bir görev de, güzel sözlerle ve parlak kalıplarla süslenirse bile, sabit değerlerimize ve doğru metodumuza ters düşen bütün çağrılardan sakınmaktır.

Ey Arap yarımadası halkı! Akidemiz ve şeriatımız noktasında kararlılık gösterin. Uygarlığımızın kazanımlarını ve yarımadamızın icraatlarını koruyun! Yalnızca geçmişin asaleti ile övünmek yok. Bilakis; yükselmek ve yücelmek için, diğer uygarlıklara benzemeyen eşsiz bir uygarlık kurmak için ona bağlı kalmak ve kararlılık göstermek, çalışmak ve ciddi olmak var. Böylece, çocuklar ve torunlar da babaların ve dedelerin kurduğu binayı kurarlar ve tıpkı onların yaptığını yaparlar. Belki bu, Arap Yarımadası halkını bu şerefe layık olmaya ve sorumluluğu hissedip kendine güvenmeye teşvik eder. Tevhid sancağının altında ve nübüvvet metodu üzere Müslüman topluluğun yolunda yürürler. Fırkalar ve hevâ ve hevesler onları parçalamaz. Cemaatler, hizipler ve görüşler onları bölmez. Bu dinin unutulmuş yönlerini diriltirler. Birbirine karışan anlayışları düzeltirler. Her türlü karışıklık çıkarma girişimine karşı uyanık olurlar. Kötüleme ve iftira amaçlı her türlü kışkırtmadan ve söylentiden uzak dururlar. İslam şeriatının ışığında bu yarımadaanın ayrıcalıklı olma hakkını korurlar. Akideyi ve şeriatı korumakla birlikte, çeşitli alanlarda çağdaş uygarlığın ürünlerinden körükörüne bir taklit anlayışıyla değil, bağımsız ve şahsiyetli bir şekilde faydalanırlar. Bu nedenle; dışardan gelen veya dışardan etkilenenlerin değil, asıl evlatlarının eliyle bu yarımadaada çağdaşlığı ve asaleti bir arada bulunduran mutlu bir hayatın kurulabilmesi için ümit ve iyimserlik, ciddiyet ve çalışma ruhunun mutlaka canlı tutulması gerekir. Başlarını önlerine eğerek iplerinin ucunu düşünce korsanlarına ve dış kaynaklı akımların simsarlarına teslim eden ve psikolojik yönden yenilgi hissi duyanlar bunu böylece bilsin!..

Sevgili kardeşler!.. Allah'ın, İslam'ın beşiği ve imanın toplandığı bu yarımadaaya bağışladığı bütün özellikler ve ayrıcalıklarla birlikte, insaf sahiplerine göre mükemmellik yalnızca Allah'a aittir. Peygamberlerin, Allah'ın şeriatından tebliğ ettikleri şeylerde masum olmasının dışında kullarından hiçbiri masum değildir. Başarılı kimse, hayra kapı açan ve kötülük kapısını kapatandır. Başka bir amaçla değil, dini ve şeriatı savunmak için bu ayrıcalıkları göstermeye gayret edendir. Şer'i üsluplarla ıslahât bayrağını yükselterek, saldırılar ve meydan okumalarla çalkalanan bir dünyada bu özellikleri koruyucu tedbirleri almaya çalışandır. Dışarıdan gelen azgın dalgaları Arap yarımadasından ve halkından, özellikle de delikanlılarından ve genç kızlarından uzak tutmaya çalışandır. Tâ ki, çeşitli alanlarda dışarıdan gelen zehirli akımlara ve sapık görüşlere ortam hazırlanmasın. Allah; dinine, ümmetine ve toplumuna karşı samimi olanların yardımcısı olsun. Şüphesiz O, ne güzel vekil ve ne güzel yardımcısıdır! **(Allah kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir. Onlar (o mü'minler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekatı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.)** (22/el-Hacc/40-41)

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah'a döneceğiniz bir günden korkun! O günün sonrasında her nefse kazandığı verilir ve onlar asla zulme uğramazlar. Müslümanların birliğine (cemaate) bağlı kalın, çünkü Allah'ın eli cemaatin üzerindedir. Müslümanların birliğinden ayrılan, cehenneme ayrılır.

Allah'ın kulları!.. Bu yarımada ile ilgili söylenen bütün ayrıcalıklar ve özellikler bölgecilik veya ırkçılık değildir. Bilakis, evrensel İslami bir çağrıdır. Çünkü İslam, gerçek evrensel çağrıdır. **(Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.)** (21/el-Enbiyâ/107) Bu, Allah'ın bu yarımada için kevnî ve şer'î takdiridir. Daha da ötesi onun için şeref ve övünç kaynağıdır. **(Andolsun size, içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hâlâ akıllanmaz mısınız?)** (21/el-Enbiyâ/10) Bu yarımada'nın dünyadaki yeri, namaz kılanlar için kible'nin yeri ve takılar içerisinde tacın yeri gibidir. Allah için söyleyin; kim kiblesini sevmez, peygamberlerin en sonuncusunu barındıran ve en değerli çağrının çıkış noktası olan kutsal mekanların sevgisiyle yanıp tutuşmaz?!.. Daha da ötesi, onun sevgisi her mü'minin kalbinde coşar ve her kötü insanın kalbi ondan yoksundur. Akıl ve insaf sahibi kimse, gözünü ve basiretini kin ve düşmanlık, haset ve buğz kaplamamış kişidir. Bu gerçeklerin, şeriatın belirgin işaretlerinden ve bu ümmetin özelliklerinden biri olduğunu, mutlaka anlatılması gerektiğini bilir. Uluslararası davet alanlarında, yeryüzünün bir çok bölgesindeki İslami hayır faaliyetlerinde bu yarımada'nın ve insanların tarih boyunca büyük katkısı olmuştur ve bu durum, bu katkının gelecekte daha çok olacağı ümidini vermektedir. Bunda şaşılacak bir şey yok. Çünkü bu, onun sabit değerlerinden ve en önemli hedeflerindedir. İnsanlık için hak ve adalet sancağını yükselten, insanlığı kötülük ve şiddet, terör ve anarşiden uzak tutan eşsiz bir metotla gerçekleştirdiği en meşhur icraatlarından ve kazanımlarındandır. Allah onu rızasına has kılsın ve sevabını artırsın. Lütfu ve keremiyle hayrını ve başarısını artırsın. Hainlerin tuzağından ve kindarların kininden onu korusun. Soylu yarımadamız yaşasın ve asırlar boyu bölgenin incisi olarak kalsın. Güvenlik vahası ve tüm insanlık için hayır kaynağı olarak kalsın. Gökler ve yer varoldukça inancın bekçisi, şeriatın savunucusu olarak kalsın. İslam ve Müslümanlar için, daha da ötesi tüm insanlık için her türlü hayır ve doğruluk için çalışsın. Onun kötülüğünü bekleyen düşmanların ve kindar hasetçilerin burnu yere sürtülsün. **(Allah işinde galiptir fakat insanların çoğu bilmezler.)** (12/Yusuf/21)

Sonra seçilmiş peygambere, Allah azze ve celle'nin emrettiği gibi salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.))** (33/el-Ahzâb/56)

Önce Kendimizi Düzeltmeliyiz

Şeyh Salih b. Humeyd

Mekke, 24/09/1423 Hicri – 29/11/2002 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Sizlere ve kendi nefsimi Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin! Ömrü, ibadet dışında boşa geçirmekten sakının. Sürekli ertelemekten korkun; sürekli ertelemek ne kötü bir iştir. Ne kadar ümit eden ümit ettiğine ulaşamadı. Kendisiyle yapmayı arzu ettiği amel arasına girildi ve ecel değerini onun da üzerinden geçti. Yüz çevirirken kendisine ne kadar nasihat edildi. İhmali dolayısıyla pişman oldu, geri dönmeyi diledi fakat güç yetiremedi. (**“Rabbim! Beni geri gönder. Ta ki boşa geçirdiğim dünyada iyi iş yapayım”** der. Hayır! Onun söylediği bu söz laftan ibarettir. Onların gerisinde ise, yeniden dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.) (23/el-Mü'minun/99-100)

Ey Müslümanlar! Yüce Ramazan ayı; inişiyile ve mukabelesiyle Kur'ân-ı Kerim ayıdır. İslam ümmetinin zaferler kazandığı, güç ve üstünlük sağladığı; şehvetlerine, heva ve heveslerine galip geldiği aydır. Şüphesiz İslam ümmeti içinde yaşadığı durumda ders ve ibret almaya, durumunu gözden geçirmeye muhtaçtır. Bu nedenle, hatırlatma Kur'ân ile olmuştur. (**Tehdidimden korkanlara Kur'ân'la öğüt ver!**) (50/Kâf/45) Uyarı Kur'ân ile olmuştur. (**Bu Kur'ân bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarman için vahyolundu.**) (6/el-En'am/19) Mücadele Kur'ân ile olmuştur. (**Onlara olanca gücünle büyük bir savaş aç!**) (25/el-Furkan/52) Yine bu nedenle Kur'ân, İslam ümmetinin izzeti ve şerefi olmuştur. (**Andolsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir Kitap indirdik. Hala akıllanmaz mısınız?**) (21/el-Enbiya/10) (**Sen, sana vahyedilene sınımsız sarıl. Şüphesiz sen dosdoğru yoldasın. Doğrusu Kur'ân sana ve kavmine bir öğüttür. İleride ondan sorumlu tutulacaksınız.**) (43/ez-Zuhruf/43-44)

İslam ümmeti ve Müslümanlar bu ayı oruç ve Kur'ân ile yaşamaktadır. İşte ümmetin durumu için Kur'ân'dan uyarılar... Yaşadığı sorunlar ve krizler için çözümler... Ümmetin hali hakkında Kur'ân'ın sözünü okuyun ve düşünün! (**Size bir iyilik dokunsa, bu onları tasalandırır; başınıza bir musibet gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez.**) (3/Âl-i İmran/120) (**Sizden önce nice milletlerin vakâları gelip geçmiştir. Onun için yeryüzünde gezip dolaşın da yalan sayanların akıbeti ne olmuş, görün! Bu bütün insanlığa bir açıklamadır; takva sahipleri için de bir hidayet ve öğüttür. Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.**) (3/Âl-i İmran/137-139) (**O topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız onlar da, sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz Allah'tan, onların ümit etmedikleri şeyleri umuyorsunuz. Allah ilim ve hikmet sahibidir.**) (4/en-Nisa/104)

Ey Müslümanlar!.. Başkaları istila ve güç dalgalarının, bencillik eğilimlerinin hakim olduğu dönemlerden geçerken İslam ümmeti hali hazırda güçsüzlük, bölünmüşlük ve karanlık dönemlerinden geçmektedir. Fakat bu dönemin bütün bu karanlığı ve sıkıntısı, Allah'ın izniyle parlak bir geleceğe ve mamur bir yola işaret etmektedir.

Batılın azgınlığı ve hainliği artsa da –ki bu yahudinin işgal altındaki Filistin'de işlediği yıkım ve katliamda açıkça görülmektedir–; batılın azgınlığı ve hainliği bu

şekilde artsa da şüphesiz bu mü'minin inancına göre Allah'ın izniyle, onun başlangıcı anlamındadır. **(Nihayet peygamberler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir.)** (12/Yusuf/110) **(Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve beraberindeki mü'minler "Allah'ın yardımı ne zaman!" dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.)** (2/el-Bakara/214) **(Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü.)** (59/el-Haşr/2)

Şüphesiz Müslüman beklentilere ve temennilerin serabına aşırı bağlanmaz. Fakat aynı zamanda hezimet bataklıklarında ve zillet alanlarında da başı eğik dolaşmaz. Müslümanın emeli, kendini beğenmişlik veya gerçeğin ve olayların dışına çıkmak değildir. Bilakis, iman ettiği ve çerçevesince amel ettiği sağlam bir inançtır. Dayanağı, Allah azze ve celle'nin Kitabı'dır. **(Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü ancak kafirler topluluğu Allah'ın rahmetinden ümit keser.)** (12/Yusuf/87) **(Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümit keser.)** (15/el-Hıcr/56)

Umutsuzluk; çokça geri adım atan ve yalnızlığı tercih eden acizlerin işidir. Musibet, büyük bir beklentiye de birlikte taşır. Kurtuluş yolu Allah azze ve celle'ye güvenmektir. Gerçek mü'mini musibetler sarsmaz ve tuzaklar çökertmez. Bilakis bu onun fedakarlığını artırır. **(Nice peygamberler vardı ki, beraberinde bir çok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.)** (3/Âl-i İmran/146) **(Onların sözleri, sadece şöyle demekten ibaretti: Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla; ayaklarımızı sabit kıl; kafirler topluluğuna karşı bizi muzaffer kıl! Allah da onlara dünya nimetini ve ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah, iyi davrananları sever.)** (3/Âl-i İmran/147-148)

Ey Müslümanlar topluluğu! İlim ve görüş ehlinin, davetçilerin ve ıslahatçıların en büyük görevlerinden biri de ümmet mensuplarının gönüllerine doğru beklentiye yaymaktır. Dinde kararlılığa ve dine sımsıkı sarılmaya, dinin zaferi için çalışmaya ve onu savunmaya, Allah'ın yardımının dostlarına mucize ile değil, hangisinin daha güzel amel işlediğini denediği kurallara bağlı olarak indigine inanmaya çağıran bir umudu ümmete yaymaktır. Bu, yalnızca yapılacak bir öğütyle ya da okunacak bir hutbe ile gerçekleşmez. Bilakis imanın tadını almış ve Allah'ın, takva sahibi dostlarına vaat ettiğini doğrulamış güçlü ve salih örneklerle -Allah'ın izniyle- gerçekleşir.

Ey Müslümanlar!.. Gücün azgınlığı ve gururu, sahibini başkalarının konumuna ve haklarına aldırılmaz hale getirir. Daha da ötesi gelenekleri ve karşılıklı ilişki kurallarını küçümser. Başkasının; çıkarını düşünmesini, hakkını aramasını ya da kimliği ve değerleri ile gurur duymasını reddeder. Zulüm terazisine göre güçsüzler için boyun eğmekten ve teslim olmaktan başka hak yoktur.

Milletler güçsüz düştüğünde bastırılmış kin patlar ve her yerde düşmanlar başkaldırarak çatışmaya başlar. Bütün insanlık, düşmanlık ateşi ve yıkıcı çatışmalar yayan; milletlerin inancını, düşüncesini ve dinini küçümseyen kin dolu kalplerden yükselen tehlikeyi görmezden gelmesi durumunda kendisini bekleyen tehlikelere

karşı durup düşünmeye davetlidir. Zulüm, çatışmaların yakıtıdır. Öfke ancak öfke doğurur. Beşeriyetin akıllı insanları ve tarih okuyanlar zulmün gücünün çabucak sönen bir kıvılcım gibi olduğunu idrak ederler. Canlı ümmet, güçsüz düşürülmüş olsa bile zulmü asla kabul etmeyecektir. Daha da ötesi bu baskılar ve değişimler uyanışına sebep olacaktır. Zayıf söylem belirli bir aşamada direnişe yetmese de izzetinde ve ilkelerinde aşığılığa asla razı olmaz ve başkalarına teslim olmaya ve dilenmeye de asla razı olmayacaktır.

Ey Müslümanlar!.. Olgunluk ve anlayışın delillerinden biri de krizleri her yönüyle anlamak ve onlardan alınacak dersleri ümmetin dirilişi için, güçlü bir psikoloji ile binası için kullanacaktır. Yenilgilerin, milletlerin oluşumunda kaçınılmaz bir olgu olduğunu kabullenmek hakkın ve hikmetin bir gereğidir. Bu şekilde rahatlık, lüks ve eğlence görüntülerine son verilebilir. Zor şartlara tahammüle alışılır ve daha sağlam zeminlere ulaşmak için zayıf tabakalar ortadan kaldırılır. Ümmeti toplumsal hastalıklar kaplayınca ve zulüm hakim olunca, haksızlıklar şiddetlenip haklar ihmal edilince, eğlence düşkünleri günaha dalıp pislikler çoğalınca hezimetler daha çok görülür. Hezimet ve düşmanların saldırısı ümmetin uyanması ve çözüme yönelmesi için bir ceza ve uyarı olur. Bu sınavla birlikte ciddiyet üzere eğitim ve basiretli yürüyüş gerçekleşir. İşte o zaman –Allah’ın izniyle- üzerinde yürünen yol düzgün olur.

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz ki İslam ümmeti işlerini düzene koymaya; siyasi, ekonomik ve düşünce alanındaki büyük gelişmeleri anlayacak, imkanlarının farkına varacak, etkisinin ve kuvvetinin sınırlarını elde edecek bir inceleme ile durumunu incelemeye ihtiyaç duymaktadır.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Sorunları çözüm yolunu ararken şu kesin olarak vurgulanmalıdır: Önceliklerin ilki; ümmetin doğru bir iman, temiz bir tevhid ve saf bir ihlas olmadan bayrağın yükselmeyeceğini ve değerinin artmayacağını bilmesidir. Bu iman, kalbi aydınlatan ve âzâları doğru yola sokan bir iman olmalıdır. Bu da ancak ciddi bir eğitim ile olur. Zayıf bir eğitimin etkisini ve ümmetin gücünün, imanının tadını giderici işlerde tüketildiğini görünce üzülürsün. İmanın tadını almamış nefislerle zafer elde etmek nasıl düşünülebilir? İmanın tadını ancak Allah’ı rabb, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’i peygamber ve İslam’ı din olarak kabul edenler tadabilir.

Dışardan gelecek baskılara ve meydan okumalara karşı koymada takip edilecek en doğru metodun onlara reddiye vermekle uğraşmak olmadığını vurgulamak gerekir. Bu kaybedilecek savaşlara sürükleyebilir. Gerçek ıslah ve ciddi tashih içeriye yönelmede ve onu arındırmada kendini gösterir. **(Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez.)** (3/Âl-i İmran/120) Şüphesiz düzelmenin içerden başlaması nefse zor ve ağır gelir. Çünkü insan bu durumda nefisini eleştirecek ve düzelterektedir. Yani nefisini aynı anda hem taş hem de heykeltraş yerine koyacaktır.

Çıkmaz yola koyulanlar daima eleştirilerini dışa yöneltirler. **(Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez.)** (3/Âl-i İmran/120) Ayet-i kerime içeriği düzeltmenin yolunu öğretmektedir. Bu ayete, dışarıya karşı koymanın yolunu içeriği ıslah olarak gösteren şu ayette de katılır. Ayette, Uhud Savaşı anlatılarak şöyle buyrulur: **((Bedir’de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud’da) kendi başınıza geldiği için mi “Bu**

nasıl oluyor!” dediniz? De ki: O, kendi kusurunuzdandır.) (3/Âl-i İmran/165)

Düşmanı, yenilmesi çok uzak bir ihtimal derecesinde gözde büyütme hikmetli bir davranış değildir. Çünkü düşmanda bir beşerdir. Onun da hesapları ve dengeleri, sorunları ve belirli imkanları vardır. **(O topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız onlar da, sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz Allah’tan, onların ümit etmedikleri şeyleri umuyorsunuz. Allah ilim ve hikmet sahibidir.)** (4/en-Nisa/104)

Genel zaferden önce mutlaka özel bir zafer gerçekleştirilmelidir ve düşmanlarına karşı zafer kazanan millet daha önce içerideki zaferi kazanan millettir.

Son olarak sabır silahına da vurgu yapmak gerekir. Burada sabır ile kastedilen, şartlar ne kadar zor olursa olsun, yükümlülüklerin yerine getirilmesinde zorluklara katlanmak ve devamlılıktır. Sabır, kötü durumlara ve zor şartlara teslim olmak anlamına gelmez. Bilakis, çok çabuk sonuç elde etme yoluna başvurmamak demektir. Çünkü çok çabuk sonuç almanın peşinde koşmak sonu hayal kırıklığı ve ümitsizlik olan içinden çıkılmaz sonuçlar doğurur. Veya düşünmeden hareket etmeye ve tedbirsizliğe yol açar ki, bu da sorunların çözümsüzlüğünü artırır, gerçek çözümü ulaşılması zor hale getirir. Sabır; yakın vakitte çözülmesi mümkün olmayan sorunların çözümü için doğru zamanı seçmektir.

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz zafer, sabırla kazanılır ve kurtuluş, zorlukla birliktedir. **(Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır.)** (94/el-İnşirah/5) Her sıkıntının bir çözümü vardır ve bunun yolu, Allah’ın izniyle, doğru din ve aydınlık bir akıldır.

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **(Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva gösterirseniz, muhakkak ki bu, azmedilmeye değer işlerdendir.)** (3/Âl-i İmran/186)

Milletlerin, hezimetlerden sonra ayağa kalkması ve ümitlerin, kırıldıktan sonra yeniden canlandırılması zor işlerden biridir. Fakat gerçek yiğitler zorlukları kolay görür, günlerce sabreder ve krizleri aşarlar. Evet; canlı bir ümmet, işlerini temel ölçüleri ile kıyaslayarak gözden geçirmekten çekinmez, engelleri ve çözüm yollarını araştırmaktan bıkmaz.

İslam ümmeti, hatalarını ve kusurlarını itiraf edecek cesareti göstermeye muhtaçtır. Geçici sorunlarla hastalıkları birbirinden ayırmaya muhtaçtır. Tâ ki geçici sorunları çözüp gerçek problemleri ihmal etmesin. Arka arkaya gelen olaylar ümmetin anlayış problemini, olayları okumadaki eksikliğini ve bir çok kimsenin tarafı yayın yapan medyaya teslim olduğunu göstermiştir. Düşmanın yönlendirdiği bu medya karmaşaya neden olmuş ve şüphe yaymış, bunun sonucunda da maalesef bazı noktalarda güç sahiplerinin isteklerine ve medyanın baskılarına teslim olunmuştur.

Ey Müslümanlar!. İslah, mutlaka içeriden başlamalıdır, medyanın çıkardığı gürültü ile değil.. **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirmeye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.)** (13/er-Ra’d/11) Şüphesiz ıslah, kalplerin doğruluğunda ve bilinmeyenleri bilen Allah’a bağlılığında ve teslimiyetinde gizlidir.

İslam ehlinin, bu mübarek ayı yaşarken ıslaha yönelmesi öncelik gerektiren bir davranıştır ve en öncelikli yapılması gereken de işe nefsi ıslah ile başlamaktır.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu mübarek günler samimi olarak durup düşündüğünüz günler olsun. Özellikle de son on gün... Çünkü Ramazan'ın son on günü en değerli ve müslümanın hayır ve ıslah ümit edeceği en uygun vakitlerdendir. Sizin için Nebiniz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'de güzel bir örnek vardır. Ramazan'ın yirmi gününü oruç ve gece namazı ile geçirirdi. Son on günü gelince daha çok ibadet ederdi. İçerisinde Kadir Gecesi'nin bulunması Ramazan'ın son on gününe fazilet olarak yeter. **(Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sana ne bildirdi? Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır.)** (97/el-Kadr/2-3) **“Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Kadir Gecesi'nde ibadete kalkarsa geçmiş günahları bağışlanır.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! İçinde bulunduğunuz ayın bitmesi yaklaştı. Sonunun hayırlı olması için çalışın ve bu aya tevbe ile veda edin. **“Her ademoğlu hata edicidir ve hata edenlerin en hayırlıları tevbe edenlerdir.”** Yapacağınız hayırlı amellerden biri de oruçluyu kötü ve boş sözden arındıran, fakirleri doyuran fitır sadakasını vermenizdir. Bayram namazından önce verilirse fitır sadakası olarak makbuldür. Bayram namazından sonra verilirse herhangi bir sadaka gibi olur. Fitır sadakasını gönül rızası ile verin.

Allah'ın kulları!.. İçinde bulunduğunuz bu ayın göçü yaklaştı. Kalanı ciddi şekilde ibadet edenlerin yararlanması için iyi bir fırsattır. Ürperen bir kalp ve yaşaran bir göz yok mu? Günahlar ardarda üzerine yığılan ve bu nedenle görüp işitemeyen harap olmuş kalplere ne yazık!..

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin!.. **(Rabbimizin bağışına koşun.)** (3/Âl-i Imrân/133) Sonra Nebiniz Muhammed'e salât ve selamda bulunun. Allah azze ve celle sizlere bunu emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Aile Bağlarının Kopması

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys
Mekke, 26/08/1423 Hicri

Ey Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsimе her şeyi bilen ve her şeyin sahibi olan Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Çünkü O'ndan hakkıyla korkmak kopmayan bir bağıdır, kalpleri ve anlayışları aydınlatan bir meşaledir: **(Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının.)** (4/en-Nisa/1)

Ey müslümanlar! Toplumun mutluluğunun gerçekleşmesinde ve istikrarının garantisinde geçerli en büyük kaide, ümmetin uygarlığını ve soyluluğunu bina etmedeki en yüce temel; Rabbi'ne imanından ve akidesinden sonra toplumsal bağlarında gizlidir. Ortak sevgi, içtenlik ve sürekli diyalog gibi duyguları kin, nefret ve düşmanlıklardan uzak bir şekilde düzenleyen değerler manzumesinde gizlidir.

Muhterem müslümanlar! İslami toplumların bir çoğundaki sosyal durumu inceleyen onun, sosyal değişimler denizinde, materyalist hayatın ve çıkar çatışmalarının girdabında bir takım davranış biçimlerinin ve tehlikeli türlerin ortaya çıktığını görür ki; bunların ümmetin sosyal düzenini bozmasından, globalleşme ahtapotunun bu davranışların ateşini yükseltmesinden ve bu olumsuzlukların fitilini tutuşturmasından korkulur. Bu durum da; ümmetin inanç esaslarına, uygarlık değerlerine ve sosyal ahlakına sarılmasının önemini vurgulamaktadır.

Değişen olayların ümmet içinde ortaya çıkardığı sorunların belki de en tehlikelisi sosyal konularla ilgili olanlardır. Bu alanda yeni yeni kendini gösteren olumsuz görüntüler neredeyse aileyi kökünden yıkmakta ve sosyal dayanışmayı tehdit etmektedir. Çocukların anne-babaya karşı saygısızlığı ve babaların da ihmalkarlığı artmıştır. Ailenin görev alanı daralmış ve kötülükler çoğalmıştır. Boşanma oranı ve sosyal sorunların sayısı yükselmiş; suç nedenleri, intihar olayları, aile içi şiddet ve eşler arası sorunlar artmıştır. Bağların birçoğu incelmış ve akrabalar arası ilişkiler zayıflamıştır. İlgisizlik ve duyarsızlık diyalogun ve samimiyetin yerini almıştır. Kardeşlik ve sevgi bağları zayıflamış, toplumsal değerlerin yerine bencillik yayılmıştır. İşte bu durum sosyal bir krizin fitilini tutuşturduğunu haber vermektedir ki onu söndürmek için çabuk davranmak ve sosyal sorunlarımıza gereken özeni göstererek mutlaka bu krizin üstesinden gelmek gerekmektedir.

Ey akide kardeşleri! Burada, ailevi sorunların en tehlikelilerinden biri üzerinde birazcık duracağız. Fert ve aile üzerinde, toplum ve ümmet üzerinde olumsuz etkileri bulunan sosyal sorunların ortaya çıkardığı bir olguyu teşhis edeceğiz. Bu olgu, bugün bir çok toplumun yaşadığı sosyal kopukluk ve ailevi parçalanma olgusudur. Bu olgu; toplumların varlığını tehdit eden, temellerini sarsan, uygarlık binasında ve sosyal düzeninde çatlaklar oluşturan toplumun alt yapısını tehdit eden, kökünü kazıyan ve yok oluşunu bildiren yakın bir tehlikeyi haber vermektedir.

İman kardeşleri! Ailevi bağlar ve sosyal dayanışma yüce şeriatımızın önemli özelliklerinden biridir. İslam toplumlarından bir çoğu üzerinde çağdaşlaşma ve modernleşme kasırgaları estiği gün kanatları altında taşıdığı ailevi barış ve sosyal mutabakat gibi özelliklerin yokluğunu hissettiği bir geçiş dönemi yaşamıştır ki bu durum; topluma yabancı bir tarzda yaşayan bir nesil ortaya çıkarmıştır. Ve bu nesil bazı İslam toplumlarına da bulaşan ve ahlaki ve sosyal değerlerini kasırğa gibi

kökünden söken çağdaş uygarlığın hastalıklarından oluşan bir bataklıkta dibe doğru batmaktadır.

İslam ümmeti! Batılı toplumların yaşantısını dikkatle inceleyen, bugün bu toplumların çektiği en büyük sorunun ailevi parçalanma ve ferdiyetçilik olduğunu daha iyi anlar. Ferdiyetçilik kalplerini daralttıktan sonra evlerini de onlara dar etmiştir. Mahalle sakinlerinin, kimsenin haberi olmadan ölen ve çürümeye başladıktan sonra kokusu ortalığa yayılan bir ihtiyarın ölüsünü kaldırması için güvenlik güçlerini çağırmasında şaşılacak bir şey yoktur.

Ey Allah'ın kulları! Maddiyatçılık ahlaki değerlerin üzerine çıkarsa işte durum böyle olur. Bundan daha kötüsü ve daha acısı, bu hastalığın bazı İslam toplumlarına da bulaşmasıdır. Oysa Batılılar, aile yapısının nasıl tamamen yok olmak üzere olduğunu kendi gözleriyle görmektedirler. Bazı toplumlarda ne çok ailevi parçalanma ve anne-babaya karşı saygısızlık örneği iştiririz. Bir baba ihtiyarlamış, kemikleri zayıflamış ve çocuklarına muhtaç hale gelmiştir. Huzurevine bırakılmaktan başka bir karşılık bulamaz. Lisan-ı haliyle sanki daha önce aynı konuda yaralı olanın söylediği şu sözleri söylemektedir:

“Bebekken doyurdum seni, çocukken baktım”

“Senin için devşirdiğimden yedin ve içtin.”

“Gece seni hastalıklarla karşılayınca”

“Hastalığınla uyuyamayıp kıvrandım durdum.”

“Sen ise senden bir şeyler beklediğim o yaşa ulaşınca”

“Sanki sen lütuf ve ihsanda bulunmuş gibi”

“Katılık ve kabalıkla karşılık verdin.”

“Babalık hakkımı görmeden bile keşke”

“Komşunun komşuya yaptığını yapsaydın.”

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu sözleri duyunca ağlar ve çocuğun yakasına yapışarak şöyle buyurur: **“Sen de, malın da babanınısınız.”**

Bir başkası yaşça ilerlemiştir, hastaneye girer. Hasta yatağında mahrumiyet acısı çekmektedir. Şöyle der: “Bir aydan beri buradayım; vallahi, çocuklarımdan ve akrabalarımdan hiç kimse ziyarettime gelmedi!” Hatta olay bundan daha çirkin bir boyuta gelmiştir.

Bir başka ahmak kişi, annesi yaşlanınca ondan bıkar ve hizmetçisine emrederek onu kapının önüne koydurur. Zavallı kadın ertesi gün komşular görüp sahip çıkana kadar kapının eşiğinde geceler. Bir başkası ise bir tartışma nedeniyle babasını vurur ve öldürür.

Allah için; bu saygısızlar kendilerine en yakın ve en değerli insanlara karşı ne büyük bir suç işlemektedirler!? Bu yaptıkları nedeniyle onlara yazıklar olsun! Kalpleri sanki taştan ve sert kayadan koparılmıştır! Allah yardımcımız olsun!

Hayret verici gelişmelerin yaşandığı bu zamanda anne-babaya saygısızlık ve akrabalık ilişkilerini koparma örnekleri çokça görülmektedir. Böylelerinde acıma duygusu ve din nerede? Daha da ötesi kişilik ve insanlık nerede? Anne-baba karşısında böyle davranırlarsa akrabalara karşı nasıl olurlar dersiniz? **(Geri dönerseniz, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya ve akrabalık bağlarını kesmeye dönmüş olmaz mısınız? İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, sağır kıldırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.)** (47/Muhammed/22-23) Bazı

insanlar için durum öyle bir hale gelmiştir ki; kalbi akrabalarına karşı kin ve nefretle doludur. İlişkilerini keser, daha da ötesi onlara düşmanlık eder. Bir avuç dünya malı, bir dil sürçmesi ya da çocukların kavgası gibi basit bir nedenle onların ölmesini diler. Aylar-yıllar gelip geçer, kalbi içten içe yanan volkan gibi düşmanlıkla kaynamaktadır.

Ancak öfke ile köpürdüğünde, eziyet ettiğinde ve bozup dağıttığında, kusurlarını ve kötü gördüğü yönlerini ortaya döküp yaydığında rahat eder. Bu; fitne çıkarmaktan başka bir şeyden zevk almayan ve kargaşa çıkarmadan rahat edemeyen insanların adiliğinin, aşağılığının ve kişiliksizliğinin işaretlerindedir.

Şeyhulislam İbni Teymiyye şöyle der: “Mü’min ısrarcı, azarlayıcı ve kavgacı olmaz.” Toplumdaki özellikle de aile fertleri ve akrabalar arasındaki akrabalık bağlarını koparma salgını, şahsi hedeflerin ve kişisel çıkarların azması öldürücü birer hastalıktır. Ümmetin bünyesine yerleşince onu bitkin düşürür. Bu hastalıklar her türlü belanın kaynağı ve her türlü düşmanlığın sebebidir. Daha da ötesi, şeytanın kalplere karşı çektiği keskin kılıçtır. Şeytani bir çalkantı ve heyecan içinde kalpleri ayırır ve ilişkileri koparır. Dizginleri serbest bırakılırsa ümmetin bugününü ve yarınını mahveder. Kalplerin sevgisi dağılınca diyalog çerçeveleri kırılır ve kötülük nefislere işler. İnsanlar azgın kurtlara ve vahşi hayvanlara dönerler: **(Allah’ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yer yüzünde fesat çıkaranlar; işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarıdır.)** (13/er-Ra’d/25)

İslam ümmeti! Birçoklarının kalplerinde dindarlık duygusunun zayıfladığı, şeriati bilmemenin arttığı ve maddeciliğin azdığı gün diyalog bağları zayıflamış ve ilişkileri koparma görüntüleri çoğalmıştır. Değilse, akrabalık bağlarını gözetmek iman ehlinin özelliklerindedir. **(Onlar, Allah’ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözetken, Rablerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir.)** (13/er-Ra’d/21) Akrabalık bağlarını gözetmek Allah’a ve Ahiret gününe imanın meyvelerindedir. Buhari ve Müslim, Ebu Hureyre radiyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Kim Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsa akrabası ile bağ kursun.”** Akrabalık bağlarını gözetmek, aynı zamanda rızıkta ve ömürde bereketin nedenidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim rızıkının genişletilmesini ve ecelinin geciktirilmesini isterse akrabası ile bağ kursun.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim, Enes radiyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Ebu Hureyre radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Yüce Allah yaratacağı mahlukların ne hal üzere bulunacaklarını takdir edip onlara ait kazayı tamamladığı zaman akrabalık ayağa kalkıp "Ya Rabb! Burası akrabalık ilişkilerini kesmekten sana sığınanların makamıdır" der. Allah da, "Evet öyledir. Sen; seninle bağlarını koruyanlarla benim de bağımı korumama, seninle bağlarını koparanlarla benim de bağımı koparmama razı olmaz mısın?" buyurur. Akrabalık da "Olurum ya Rabb!" der ve Allah "Bu hüküm sana aittir" buyurur.”** Cübeyr b. Mut’im radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“(Akrabalık bağlarını) koparan cennete giremez.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Akrabalık bağlarını koparan her bir kimsenin, bu tehditler kulağında çınlarken, vakit geç olmadan akrabaları ile yeniden bağ kurması gerekir. Çağdaş iletişim araçlarının sağladığı hizmetlerden sonra kimsenin bu konuda özürlü kabul edileceğini sanmıyorum. Kendisi ile ilişkiyi kesseler bile akrabaları ile ilişkisini kesmeyen,

kendisine karşı soğuk davranışlar bile onları sürekli ziyaret eden ve onlara hediye götüren kişiye Allah rahmet etsin. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“(Akrabalık bağlarını) gözeten aynısı ile karşılık veren değildir. Bilakis (akrabalık bağlarını) gözeten, akrabaları onunla bağlarını koparıncaya onlarla bağ kurandır.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Özrü kabul ederek ve affederek, ufak-tefek hataları görmezden gelerek akrabalık ilişkilerinin kurulmasına yardımcı olana bu yaptığı kutlu olsun! O, iyilik yaparsa başa kalkmaz. Sövme nedir bilmez ve çokça azarlamaz. Çünkü sevgi ve azarlama birlikte devam etmez. Tartışmaktan ve çekişmekten uzak durur. Güzel ve etkili söz söyler. Akrabalarının üzüntü ve acılarına ortak olur, sevinçlerini paylaşır. Her hayrın anahtarıdır ve her türlü kötülüğü engeller. Ögüt verir, rezil etmez. Kusurunu örter, ayıplamaz. İşte bunda zikredenler için bir uyarı ve ibret alanlar için bir ibret vardır. Allah’tan, halimizi ıslah etmesini ve gelecekte bizleri mutlu etmesini dileriz. Şüphesiz O, çokça veren ve bağışlayandır.

Ey Allah’ın kulları!.. Allah’tan hakkıyla korkun! **(Allah’a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının.)** (2/el-Bakara/281) Bilin ki sözlerin en doğrusu Allah’ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulan bid’atlardır ve her bid’at sapıklıktır.

Ey kardeşler!.. İlişkileri koparma ve toplumsal ayrışma olgusu ile ilgili hastalığı teşhis ettikten sonra sıra ilacını tanımlamaya ve bu tehlikeli toplumsal soruna karşı koruyucu önlemleri almaya gelmektedir. Belki de çözüm aşamalarının ilki; Allah’tan korkarak ve O’nun gözetimini hissederek bu konudaki emir ve yasaklarına saygı duyarak nefisleri ıslah etmektir. Nefisleri; dayanışma ve iyilik yapma üzere eğitmektir. Söylentiler karşısında dili korumak ve gerçeği araştırmaktır. Öfkeden sakınmak ve öfkeyi tutmaktır. Sabırla ve tahammülle, bağışlama ve güzellikle ıslaha çalışmaktır. Ümmetin gücünün, mensuplarının birbirine bağlılığında ve kaynaşmasında gizli olduğuna inanmaktır.

Sevgili dostlar!.. Ümmet hayır ve bereket ayının kapısında iken bu konuyu hatırlatmak umarız ki nefislerin ve toplumun ıslahı için adım atılmasına yol açacak en büyük etkenlerden biri olur. İslam ümmeti bu değerli ayı bu şekilde karşılamalıdır. Bununla birlikte uzmanların bu ve benzeri olguları ciddi şekilde incelemelerine, sağlıklı ve uygulanabilir çözümler ortaya koymalarına da aşırı ihtiyaç vardır.

Ey müslümanlar! Ey mübarek Ramazan ayına ulaşma aşkıyla coşanlar! Onu karşılamak için ne hazırladınız? Cennetleri kazanmak istemiyor muydunuz? Kazanç günleri yaklaştı; azığınız ve hazırlığınız nerede? Mevsimlerin en değerlisi için hazırlığınız nerede? Kurnaz ve samimi kimse yarış ve rekabet için hazırlanır, bu mübarek ay başlar başlamaz sağa-sola bakmadan harekete geçer. Zirveye ulaşmak için azmi yüksektir. Gayesi, gözlerinin önündedir. Şevki onu, vaat edileni kazanıncaya kadar yarış alanında ciddiyetle yarışa devam etmeye sevkeder. İnsanlar hoşlarına giden yiyecek ve içecekleri satın almak için dünya çarşılarına inerken o, kazançlı bir alışveriş için cennet çarşılarına iner.

İslam ümmetine bu ayları kutlu olsun. Genel bir tevbe ile, çeşitli alanlardaki hatalarından samimi ve kapsamlı bir dönüş ile onu güzel bir şekilde karşılamak için hazırlansın. Problemlerini çözeceği, söylem birliği sağlayacağı ve Allah’ın izniyle

düşmanlarına karşı zafer kazanacağı daha iyi bir geleceğin muhasebesini yapmak üzere bir sayfa açsın.

Sonra seçilmiş peygambere Allah azze ve celle'nin emrettiği gibi salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.))** (33/el-Ahzâb/56)

İslami Uygarlık Projesi

Şeyh Abdurrahman es-Südeys

Mekke, 27.07.1423 Hicri – 04.10.2002 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Uygarlık yarış çağında ve İslam Dini'ne karşı yürütülen medyatik önyargı girdabında İslam Ümmeti'nin İslamî uygarlık projesi görevini üstlenmeye ihtiyacı sürekli büyümektedir. Ta ki yolunu düzeltsin ve bakışını doğrultsun. Gayretini ve konumunu ayarlasın. Değerler manzumesini yüceltsin. Sevgi, hoşgörü ve merhamet yaysın. Yardımlaşma ve anlayış ruhunu canlandırınsın. Böylelikle insanlığı yüceltsin ve beşeriyeti mutlu etsin.

Ey Müslümanlar topluluğu! Vahyin metinleri incelendiğinde tarih olaylarından ders alındığında ve yaşanan dünya üzerinde düşünüldüğünde; duyarlı ve olayları takip eden insan; İslam'a saldırıların, islam'ın gerçek yüzünü karalamaları ve güzelliklerini silme girişimlerinin bitmediğini ve büyüyerek sürekli arttığını görür. Medya savaşının fitili ateşlendiğinde ve propaganda saldırıları kızıştığında bu saldırılar daha tehlikeli ve daha şiddetli olmaktadır. Öyle ki; art niyetli birkaç yazarla sınırlı kalmamakta, düzenli ve planlı bir önyargıyla araştırma ve inceleme merkezleri bunu üstlenmekte, kurumlar ve müesseseler konuyu ele almaktadır.

Bu durum; İslam Ümmeti'ni, bu saldırıların boyutlarını ve hedeflerini incelemek, onlara karşı koymak için pratik çözümler ve araçlar belirlemek üzere ciddi şekilde durup düşünmeye davet etmektedir. Bu noktadan hareketle; İslam Ümmeti'nin, İslamî uygarlık projesini üstlenmesi ihtiyacı doğmaktadır. İkili ilişkilerde ve tasarruflarda, ahlakını ve davranışlarını kontrol etmede İslam'ın güzelliğini gösterme şeklinde dahi olsa her dindar ve duyarlı insanın gücü yettiğince buna katkıda bulunması gerekir.

İnanç kardeşleri!.. Bu uygarlık projesinin ortaya atılmasındaki belki de en önemli etken, oklarını ümmetin dinine ve kutsal ilkelerine, sabit değerlerine ve ülkelerine yönelten saldırılardır. Bu saldırılar; ilahlık ve rablık makamına kadar uzanmış, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e kadar ulaşmıştır. Şeriattaki had cezaları ile alay etmiş ve bu cezaların kaldırılmasını istemiştir. Müslüman kadının örtüsüne ve onunla ilgili konulara hücum etmiş, İslamî eğitim programlarına saldırmıştır. İnsani ve yardım amaçlı hayır kurumlarını suçlamış, uluslar arası arenada üstlendikleri öncü rolü karalamaya çalışmıştır. Harameyn ülkesine, varlığını oluşturan en önemli noktalarda, gerçekleri karalamak, basit ve değersiz şeyleri büyütme için keskin dilli hainler musallat etmiştir.

Bütün bunlar Harameyn ülkesi İslam'ın yuvası, imanın beşiği ve Kur'an'ın indiği yer olduğu içindir. Müslümanların sorunlarını üstlenmede ve haklarını savunmada büyük bir konuma sahip olduğu içindir. Bundan daha acısı ise; uluslar arası barışın dayanaklarını yıkan, devletlerarası güvenliğe zarar veren, uygarlıklar arası diyalog fırsatlarını zayıflatan ve kurumlar arası çatışmayı destekleyen, insanlığı kinle besleyen, halklar arasında nefret duyguları yayan, tezlerde ve görüşlerde nesnellığı ve güvenilirliği sarsan, yalanları ve söylentileri piyasaya süren ürkütücü metotlardır. Bütün bunlar, Allah'a hamdolsun bu dine zarar veremeyecektir. Bilakis bu dine yönelmenin ve onun hakkında yazılanları okumanın nedenlerinden biri olmuştur. Yine bu iftiralar, Allah'ın izniyle, ümmetin sabit değerlerine tutunması karşısında parçalanacaktır. Ümmetin, dini hakkındaki kanaatinin sarsılmaması şeklinde ortaya

çıkan set önünde eriyecektir. İleri görüşlü olmayı, akıl ve hikmeti ön planda tutmayı, büyük çıkarları kaçırmamak için küçük çıkarları geri plana itmeyi, daha büyük kötülükler olmaması için en küçük kötülükleri dahi engellemeyi gerektiren zor bir dönemde kendini gösteren ümmetin yönetenleri ve yönetilenleri arasındaki kaynaşma karşısında tükenecektir. Din ve ümmet, toplum ve ülke en değerli unsurları açısından hedef halindedir. Bu nedenle İslam Ümmeti'nin, İslamî uygarlık projesini üstlenmesi, sabit değerlerini ve kimliğini koruyacaktır. Tehlikelere karşı koymadaki çabalarını birleştirecektir. Ümmeti, kaybedilecek savaşlara çekilmekten ve bazı mensuplarını, sonucunu ancak Allah'ın bilebileceği felaketler tufanına ve fitnelere ümmeti sürükleyecek biçimde kışkırtılmaktan Allah'ın izniyle koruyacaktır. Ayrıca; ümmetin iç bütünlüğünü ve birliğini ve bu uygarlık projesinin harekete geçeceği sağlam zemini sağlayacaktır.

Böylece dünya hayır ve iyilik, mutluluk ve gelişim, barış ve güvenlik, hoşgörü ve anlayış gölgesinde kötülüklerden ve şiddetten, terörden, zulüm ve bozgunculuk yollarından uzak bir şekilde yaşayacaktır.

İman kardeşleri!.. İslam ümmeti'nin bu uygarlık projesini üstlenme vaktinin geldiğini vurgulayan bir gerçek de bu art niyetli saldırıların dünyaya sahte boyalarla ve yapay uygarlık makyajlarıyla boyanarak çarpıcı bir kalıpta sunulmasıdır. Oysa çok geçmeden maskesi düşmekte, bu uygarlıkların coşkusunun ve sloganlarının gerçek olmadığı ortaya çıkmaktadır.

İslam'a saldırılar; insan hakları ve terörle mücadele sloganı adı altında; özgürlük, adalet, eşitlik, açılım, insanlığı geri kalmışlıktan kurtarma ve modern ölçülerin hakim olduğu bir hayata ilerletme adı altında ve süslü sözleriyle ümmet mensuplarından neredeyse bir çoğunu aldatan tehlikeli kavram savaşı içinde İslam Ümmeti.. Bu propaganda saldırıları İslam'ın parlak yüzünü yok etmeyi ve ışık saçan görüntüsünü karalamayı, İslami uygarlığımıza ve toplumsal değerlerimize hücum etmeyi hedef almıştır. İslam ümmeti'ne düşünce ve ahlak planında egemenliğini dayatan ve inanç noktasında tehlikeli boyutlar taşıyan şüpheli bir globalleşme içinde bütün bunlar yapılmaktadır. Düşünce ve kültür dünyasından olduğunu öne süren bazı kandırılmış kişilerin papağanvari bir şekilde, bu art niyetli saldırı sahiplerini ümmetine kışkırtması üzüntü vericidir. Bazıları bunu bilerek yapar, bazıları da İslam'ın gerçek çağrısını bilmediği için yapar ve İslam'ı ahlaki yönleri ve güzellikleri ile birlikte dünyaya iyi bir şekilde sunmazlar. **(Ta ki helak olan kişi açık bir delille helak olsun. Hayatta kalan kişi de açık bir delil üzere yaşasın.)** (8/el-Enfal/42)

İslam Ümmeti! Olayın tehlikesi ve entrikanın boyutları ortaya çıktıktan sonra bu medyatik saldırılara karşı koymak duyarlı insanlar için mutlaka yapılması gereken bir iş haline gelmiştir. Çünkü onlar, İslam Ümmeti'ne karşı ihmal edilmeyecek ve görmemezlikten gelinemeyecek entrikalar hazırlamaktadır. Bazı tavizler vermenin ve bu saldırıların baskısına boyun eğmenin, bunları yapanları, İslam Ümmeti'ne karşı hayallerini gerçekleştirmekten alıkoyacağı sanılmamalıdır. Müslümanların en büyük davası olan Filistin sorununu buna canlı bir şahit olarak ele alabiliriz. Filistin sorunu, bu düşmanca propagandaları yürütenlerin aşağılık amaçlarına sıcak bir örnektir. Öyle ki, haklı direniş ve cihadî başkaldırı terör olayları olarak gösterilmektedir. Bugün, bir buçuk milyara yakın müslümanın duygularına meydan okuyan ve olaylar için ağır bir darbe olan, Kudüs şehrinin tarihsel haklara ve uluslar arası kararlara aykırı bir şekilde tehlikeli bir kararla yahudileştirilme kararını görmekte ve işitmekteyiz. Üzüntümüzün neredeyse hiç bitmemesine neden olan bu durum; ilk kiblemiz ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in miraca çıktığı yer olan Kudüs'ün

yahudileştirilmesine karşı her alan ve seviyede acilen İslami bir seferberlik gerektirmektedir.

Bu noktadan hareketle, İslam Ümmeti'nin uygarlık projesini üstlenmesi bu saldırılara tepkisel olmayan davranışlarla karşı koymaya katkıda bulunacaktır. Ümmetin kişiliğini sağlamlaştırılmayı, hayır ve rahmet ümmeti olarak rolünü yerine getirmeyi, tarihsel hakkını ve parlak yüzünü sergilemeyi, İslam ve Müslümanlar hakkında verilen çarpık bilgileri düzeltmeyi hedefleyen uygar üsluplarla bu saldırıları uzaklaştıracaktır. İslam Ümmeti'ni; dinine ve ilkelerine karşı, ülkesine ve kutsal değerlerine karşı yürütülen saldırılar karşısında aydınlatacaktır. Ümmetin durumunu düzeltmeye çalışacaktır. Rabbi'ne inancını güçlendirerek, yönetimle halk arasında samimi bir kaynaşma sağlayarak; yan konulardaki anlaşmazlıkların ve hayali çatışmaların bir kenara bırakılmasını talep ederek krizleri uzaklaştıracaktır. Herkesi kasıp kavurmaya çalışan tufan önünde birliği oluşturacak ve bulanık sularda avlananlara karşı bütün gediklerin kapatılması için çalışmaları organize edecektir. İslam'a yönelik saldırılara karşılık vermek için aynı araçlara ve bilimsel programlar yapmaya aşırı derecede ihtiyaç vardır. Bu programlar, güzel bir şekilde sunulmalı ve Allah Tebârake ve Teâlâ'nın şu ayetlerinde kendini gösteren üsluba sahip olmalıdır: **(İnsanlara güzellikle söz söyleyin.)** (2/el-Bakara/83) **(Mü'min kullarıma söyle sözün en güzelini söylesinler.)** (17/el-İsra/53) **(Onlarla en güzel bir şekilde mücadele et.)** (16/en-Nahl/125)

Gerçekler bütün dünyaya izah edilmeli ve bu haksız saldırıların tehlikesi açıklanmalıdır. Bu saldırıların dünyaya düşmanlık yaydığı, kin ve nefret duygularını yükselttiği, insanlığa mutsuzluk getirdiği belirtilmelidir. Gerçekte; İslamî medyanın yokluğu, teknik gelişmelere ayak uydurulamaması, uydu kanallarının ve internet imkanlarının yeterince değerlendirilememesi doğru söylemin ve yararlı diyalogun dünyaya ulaşmasının önündeki en büyük engellerden biridir. İslam Ümmetine mensup işadamları ve medya mensupları dinlerini, ümmetlerini ve ülkelerini savunmak için bu uygarlık projesine katkıda bulunmaları gerektiğini anlıyorlar mı? Bütün delillerin net bir şekilde ortaya konulması ve hak yolun aydınlatılması için Şeriat alimleri ve İslam davetçileri sahip oldukları hakkı ve sahip oldukları değerleri ilkelerle ve gayelerle, ahlak ve edep kurallarıyla bağlantılı olarak, çabalarını organize ederek ve kötülüklerden uzak durarak, öncelikleri gözeterek ve iletişim araçlarındaki ve metotlardaki değişimleri iyi değerlendirerek sunuyorlar mı? Hak hiç şüphesiz üstün gelir ve mağlup edilmez. Dolunay çıktığında Zühal yıldızının ışığına ihtiyaç yoktur. **(Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir.)** (13/er-Ra'd/17)

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak en hayırlı nişan ve en hayırlı örtüdür. Cebbar olan Allah'ın gazabından onunla kurtulunur ve cennete onunla girilir. Müslümanların birliğine sarılın. Çünkü bu, hayırlı insanların yoludur. Kötülerin ve günahkarların yolundan sakının!.

Ey kardeşler!.. Bu uygarlık projesinin özelliklerinden ve dünyaya içinde yaşadığı mutsuzluktan kurtuluşun yolunu çizmek için dayandığı niteliklerden bazıları şu şekildedir: Rabbanidir, cihanşümüldür, orta yolludur, sefidir, ahlakidir, insanîdir, uygardır, olumludur, kapsamlıdır ve gerçekçidir. Soyluluğu, çağdaşlıkla birleştirir. Olayları büyütmez güvenilirliğe bağlı kalır. Yenilgi duygusuna kapılmadan gerçekçi kalır. Karmaşa değil şeffaflık vardır. İnsaf ilkesi ve adalet kılavuzudur. Hoşgörü üslubudur. Ümmetin gücünü bölmeye değil, birleştirmeye çalışır. Yaratıcı'ya karşı ihlas yoluna, yaratılmışlara karşı rahmet ve şefkat yoluna koyulur. Akıl, hoşgörü ve

hikmet niteliklerine sahiptir. Kibirten, şiddetten, düşüncesizlikten ve aşırılıktan sakınır. Böylece ümmetimiz, uygarlık önderliğine sahip olur ve tarihsel asaletini geri kazanır. Kendisini boğan krizlerden kurtulur ve Allah'ın izniyle durumunu düzeltir.

Ey kardeşler!.. Bu konuda atılabilecek ilk adım, kendimize dönmek ve nefis muhasebesi yapmaktır. İnanıcı düzeltmek, ahlâkı yüceltmek, sağlıklı bir şekilde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e uymak ve bid'atlardan kaçınmak, İslam Ümmeti'nin inancına, metoduna sonradan giren yanlış yönleri düzeltmektir. İslam Ümmeti'nin, Kur'an ve sünnetin nuruna, sahabe ve tabiîn'in yoluna bağlı kalmasıdır. Bazı insanların, Recep ayı ve yirmi yedinci gecesi hakkında inandığı gibi, İslam ümmeti'nin selefinde görülmeyen birtakım özel günler ve geceler, törenler ve ibadetler belirlememelidir. İmam Hafız İbni Hacer rahimehullah şöyle der: "Recep ayının veya ondan bir gecenin fazileti hakkında ne yirmi yedinci gecesi ne de başkası hakkında delil olabilecek sahih bir hadis rivayet edilmemiştir. Bununla ilgili sahih bir hadis olsa dahi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabının yapmadığı bir ibadeti o günlere has kılmak caiz değildir. Eğer bunda bir hayır olsaydı onlar bunu bizden önce yaparlardı." Şeyhulislam İbni Teymiyye, Hafız İbni Recep, Şevkani ve benzeri bir çok alim de aynı şeyi söylemiştir.

Ey Muhammed Ümmeti! Bu, kedimizle diyalog için bir fırsattır ve başkası ile diyalogun altyapısıdır. İslam Ümmeti; Rabbi ile arasını düzeltmedikçe, faaliyetlerini Kur'an ve sünnete göre ayarlamadıkça; kendisini bütün bir dünyaya takdim etmenin ötesinde, başkalarıyla da anlaşamayacaktır. Teklifin samimi, düşüncenin açık ve görüşünün net olması ümmetin uygarlık projesinin en önemli özelliklerindendir. Fakat bunun taassup ve hoşgörüsüzlük üslubuyla, kin ve şiddet diliyle olması gerekmez. Bilakis, muhalife karşı dahi şefkat, merhamet ve adalet üslubuyla olmalıdır. **(Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsizliğe itmesin. Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan bir davranıştır.)**
(5/el-Maide/8)

Haksız Yere Cana Kıymanın Haramlığı

Şeyh Usâme el-Khayyât

Mekke, 22.03.1424 Hicri – 23.05.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! İbadeti O'na has kılın. Gözlerin dikilip kaldığı bir günde O'nun önünde duracağınızı hatırlayın! **(O gün insan yapıp ettiklerini hatırlar.)** (79/en-Nâziat/35) **(O gün hiçbir kimse başkası için bir şey yapamaz. O gün iş Allah'a kalmıştır.)** (82/el-İnfitar/19)

Ey Müslümanlar! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emrine karşı gelmek, O'nun yolundan yüz çevirmek ve sünnetini bir kenara atmak zilletlerin sebebidir. Belânın aslı ve kötülüğün alâmetidir. Fitnelere düşmenin basamakları ve elem verici azaba giden yoldur. Allah Subhanehu kullarını, Allah'a ve Rasulü'ne karşı gelme çukuruna düşmekten sakındırmış, peygambere uyma yolunu bir kenara bırakmanın sonucunun fitneye düşme ve acı verici azaba uğrama olduğunu açıklamıştır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Onlar başlarına bir belâ gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar)** (24/en-Nur/63)

Allah Subhanehu, O'nu sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek almayı vacip kılmış O'nun Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden herkes için gerçek örnek olduğunu açıklamıştır. Mü'min, bu örnekle sapıklıktan korunur ve kavuşmayı umduğu cennete ulaşır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Andolsun ki, sizin için, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü ümit eden ve Allah'ı çokça anan kimseler için, Rasulullah'ta güzel bir örnek vardır.)** (33/el-Ahzab/21)

Peygambere uyma yolunu terk edene ve peygamberi örnek alma yolundan sapana isabet eden fitneler sayılamayacak kadar çoktur. Fakat bu fitnelerin en tehlikelisi ve en çok zararı görüleni, İslamî hayatta geniş bir bozgunculuk ortaya çıkaran tekfir fitnesidir. Bu bozgunculuk, İslamî hayatın her yönünü kaplamış, Müslüman topluma sonsuz belalar ve kötülükler sokmuştur.

Allah'ın kulları! Şüphesiz tekfir, yani bir kimsenin kafir olduğuna hükmetmek, tehlikeli bir olaydır. Tehlikesi ve zararının şiddeti; tekfir edilenin kanının ve malının helal olması, eşyle arasının ayrılması, Müslümanlarla bağlarının kopması, mirasının alınmaması, Müslümanlardan miras alamaması, kendisi için dostluk ve himaye olmaması, öldüğü zaman yıkanmaması ve kefenlenmemesi, cenaze namazının kılınmaması ve Müslümanların mezarlığına gömülmemesi gibi tekfir üzerine bina olunan hükümlerin bilinmesiyle açığa çıkar.

Bu nedenle, sahih hadiste bu sınırı aşana; ilimsiz ve delilsiz, Allah'tan ve Ahiret Günü'nden korkmadan bu karanlık ve derin denize dalana ağır bir uyarı ve tehdit gelmiştir. Buhari ve Müslim'de, Ebu Zer el-Gıfari radiyallahu anh'ın Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle derken işittiği rivayet edilir: **“Bir adam bir adamı fasıklıkla itham eder ve onu kafirlikle itham ederse ve o kimse böyle değilse o (söz) mutlaka kendisine döner.”**

Kur'ân ve sünnet ışığında yaptıkları açıklamalar ve verdikleri hükümler kabul gören, sahih delilin önüne başka bir şeyi geçirmeyen, ve sahih delilden başkasına razı olmayan Ehli Sünnet ve'l Cemaat alimleri, bu konuda gerçeğin açıklanmasına ve

ayrıntılı olarak izah edilmesine önem vermişlerdir. İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: “Bu konuda işin doğrusu şudur: Muhalefeti ile kafir olunacak bir hüccet olmadan, aynı olayda sözün kendisi küfür olsa dahi, imanı sabit olan belirli bir şahsın küfrüne hükmedilmez. Seleften bir grup, Kur’ân’dan olduğunu bilmedikleri için Kur’ân’ın bazı harflerini inkar etmiş fakat kafir olmamıştır. Ailesine, “Öldüğümde beni yakın” diyen kimsenin durumunu da araştırmacı alimler bu şekilde yorumlamışlardır. Çünkü o, bunu yapınca Allah’ın kudretinin ne olacağını bilmemektedir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in bildirdiği şeylerden bazılarını bilmeyen herkes tekfir edilecek değildir. Çünkü kendisi hakkında tekfirin sabit olabilmesi şartların yerine gelmesine ve engellerin ortadan kalkmasına bağlıdır.”

Ey kardeşler! Bilinen bir gerçektir ki, şartların yerine gelmesini ve engellerin ortadan kalktığını bilmek herkes için geçerli değildir. Bunu gelişigüzel icthatlara ve şahsi görüşlere bırakmak doğru olmaz. Bilakis bu; kadılar ve müftüler, sözüne itibar edilen şeriat heyetlerinin ve komisyonlarının üyeleri gibi ilim ehlinin işidir. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah’ın dile getirdiği bu görüş, İmam Muhammed b. Abdulvehhab ve İmam b. Suud (Allah ikisine de rahmet etsin) zamanından beri bu mübarek ülkenin alimleri tarafından açıklanan ve hâlâ açıklanıyor olan görüştür. Bu onların kitaplarında, derslerinde ve ufuklara yayılan fetvalarında yayınlanmıştır ve bilinmektedir. Bir çok İslam ülkesindeki inşafı ve tarafsız akıl sahipleri; söylentilerden ve haksız ithamlardan, açıklamaya ve delile muhtaç iddiaların pisliğinden arınmış temiz kalpler onların fetvalarını ve kitaplarını kabul etmiştir. Çünkü bu nebevî üslupta ve selefti yolda, Müslümanları bu dinin seçkin çağlardaki temiz ve saf haline döndürmekten başka bir şey yoktur.

Bid’atlar ve şahsi görüşlerle, İslamî hayatın her yönünü karartan ve Müslümanların geri kalmasının, lider pozisyonundayken gerilere düşmesinin en belirgin sebeplerinden biri olan heva ve heveslerle kirletilmeden önceki haline döndürmekten başka bir şey yoktur.

Ey Allah’ın kulları! Bu mübarek metodun sancağı Allah’a hamdolsun ki, hâlâ bu ülkenin üzerinde yükselmektedir ve daima; kendisine yönelenler için bir yol gösterici, yolunu şaşırırlar için bir ışık, tevhid ehli için bir göz aydınlığı olmaya devam edecektir. Ne muhalefet edenin muhalefeti, ne de düşmanlık edenin düşmanlığı ona zarar verebilecektir. O, inşallah, Allah’ın yardımı ve desteğiyle, koruması ve gözetmesi ile desteklenmekte ve ona yardım edilmektedir. Sonra bizim görüşümüze göre ve her tarafsız akıl sahibinin görüşüne göre bu ülkenin idarecileri; onların ardından da erkeğiyle ve kadınıyla, genciyle ve yaşlısıyla bu ülkenin ilim ve fazilet ehli, hayır ve ıslah ehli insanları desteklenmelidir. Allah’ın izniyle, Allah’ın razı edecek ve Rasulü’nü razı edecek, samimi mü’minleri sevindirecek; kindarları ve iftiracıları, onların yolundan giden yıkıcı ve bozguncuları, Allah’a ve Rasulü’ne karşı samimi ve ihlaslı, ahiretten sakınan ve Rabbi’nin rahmetini uman her mü’minin kendilerinden ve yaptıkları kötülüklerden Allah’a sığınacağı anormal insanları sindirecek eşsiz bir dayanışma örneği gösterilmelidir. Samimi mü’mine düşen, kendisini diriltecek şeye davet ettiklerinde, Allah’ın ve Rasulü’nün çağrısına katılmaktır. Ona düşen ancak, Kur’ân’ın çağrısına ve kendisini kurtuluşa davet eden Rahman’ın sözüne kulak vermektir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun ve başka yollara uymayın. Sonra sizi onun yolundan ayırırlar. İşte, sakınasınız diye Allah size bunları tavsiye etti.)** (6/el-En’am/153)

Ey Allah'ın kulları! Temel esaslarını öğrenerek ve kaidelerini anlayarak, delillerini bilerek ve gereğiyle amel ederek sahih inanca özen göstermek Rabbimiz'in Kitabı'ndaki ve Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetindeki delilleri ve Selef-i Salih'in anlayışını bir kenara attığı için hoş karşılamadığımız her düşüncenin ve reddettiğimiz her inanışın etkisinden kurtuluşun en belirgin faktörlerindendir. Böylece fitne ve ayrılık çıkarmak, bid'at icat etmek ve mü'minlerin yolundan başkasına uymak isteyenlerin önündeki kapılar kapatılır ve sonuç hayırlı olur. İyilik ve takvada yardımlaşılır, tevhid üzere birleşilir.

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e uyarak, sünnetine sarılarak ve emrine ters düşmekten sakınarak Allah'ın rızasına ulaştıracak amelleri işleyin ki kurtulanlardan olun. Allah'ın sizlere; peygamberlerin sonuncusu ve takva sahiplerinin imamı Allah'ın alemlere rahmeti olan elçisine salât ve selamda bulunmanızı emrederek şöyle buyurduğunu hatırlayın: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Terör

Şeyh Salih b. Humeyd

Mekke, 15.03.1424 Hicri – 16.05.2003 Miladi

Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsimi Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Hep birlikte Allah'tan korkun ki, Allah da size rahmet etsin. Bizlere ne çok nimetler verdi ve ne çok lütfunu bize gösterdi. Bizleri dinimize yöneltti ve bedenlerimizi kusursuz kıldı. Bizleri Müslümanlar olarak yaşattı ve salih bir kavimde yetiştirdi. Bu nimetleri O'nun rızası doğrultusunda değerlendirin ki, O'na itaatte size yardımcı olsun ve sizleri cennetine ulaştırsın. Vakitlerinizi ibadetli geçirin ve dininizi oyun ve eğlence haline getirmeyin.

Ey Müslümanlar! Çocuklar ve hoyrat insanlar, olgunlaşmış meyveleri düşürmek için ağaçların tepelerini taşlarlar. Bizim ülkemiz ve diyarımız da dini ve mukaddes değerleri ile bir hazinedir. İlkeleri ve insanları ile bir servettir. Konumu yüksek ve gerçekleştirdikleri olgun birer meyvedir. Yaygın güvenlik; iftiracıların endişesine yol açmakta; birliğimiz ve gücümüz açgözlüleri ve kindarları rahatsız etmektedir. Bu Beyt'in (Kabe'nin) Rabbi'ne güvenmek, tuzak kuranların tuzağını bizden uzaklaştırmakta, Allah'ın koruması sonra yöneticilerin hikmetli davranması pusuda bekleyenlerin zannını boşa çıkarmaktadır.

Bu ülke İslam'ın üssü ve imanın kalesidir. Davetin barınağıdır. Kur'ân bu topraklarda inmiş, Allah Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem burada peygamber olarak gönderilmiştir. Bu devlet inancında İslam'a bağlı ve kanunlarını İslam'a göre belirleyen bir devlettir. Bayrağına "Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın Rasulü'dür" yazarak onu yükseltir. Değer vererek ve sorumluluk duyarak onu sahiplenir. Allah bu ülkeyi; Haremeyn-i Şerife'nin yönetimi ile şerefleştirmiş, onların hizmeti ve gözetimi ile üstün kılmıştır.

Arş'ın yüce Rabbi, kerem sahibi Allah'tan bizleri İslam üzere yaşatmasını, iman üzere canımızı almasını ve hidayette kıldıktan sonra saptırmamasını dileriz. Rabbimiz! Bizleri zalimler topluluğu için bir fitne kılma ve rahmetinle bizleri, kafirler topluluğundan kurtar!

Bütün bu anlayışların açıklığına, nimetlerin ortada olmasına ve ilkelerin sabitliğine rağmen bu ülke dünyanın diğer ülkelerine göre yeni bir ülke değildir. İletişim bağı ve çeşitli ulaşım araçları ile, birçok basın yayın organı ve uydu yayınları ile birbirine yakınlaşmış geniş bir dünyada başkalarının başına musibet geldiği gibi onun başına da musibet gelebilir. Bu ülke, dünyadan kopuk değildir. Bu değerli ülkenin başkenti Riyad'da gerçekleşen bombalı saldırılar, planlı olduğu belirtisi taşıyan suçun ve musibetle imtihanın bir türüdür. Bunu söylerken, saldırganlara teslim olmak için veya onlara karşı tavır takılmaktan aciz kaldığımız için söylemiyoruz. Bilakis; yaşanan gerçeği açıklamak; bunları işleyen ve teşvik edenlere, bunun için bir takım fertleri ve grupları yetiştirenlere karşı tavrımızı ortaya koymak istiyoruz. Gerçek imtihan ve beceri, yıkıcı ve planlı şiddet olaylarına maruz kalmak değildir. Bu her zaman ve her mekanda olabilecek her halkın ve her bölgenin başına gelebilecek bir şeydir.

Fakat imtihan ve beceri sonuçlara karşı koymada; sağlıklı tavırlar almada ve bütün bunların insanlar ve toplum üzerindeki etkisinde gizlidir. Bu da, durup düşünmeyi gerektirir.

Üzerinde durulması gereken ilk nokta, bu olayın suç kabul edilmesidir. Bu, bir düşmanlık ve saldırdır. Cinayet ve korkutmadır. Yıkım ve tahriptir. Masum kanı akıtmak ve öldürülmesi haram kılınan cana kıymaktır. Dinine ve güvenilirliğine saygı duyanın ötesinde insanlığına değer veren herkes için ucuz ve utanç verici bir kazançtır.

Aykırılık ve düşmanlıktır. Sapık fikirlere ve aykırı görüşlere, yanlış ilkelere ve anlayışlara sahip olmanın yol açtığı bir suçtur. Anarşiye sevk eden, halkları heder eden, canları ve kanları ucuzlatan bir görüş ve davranış nasıl kabul edilebilir?

Bunlar, -Allah korusun- öldürülmesi haram kılınan canlara kıymakla birlikte kendi canlarına da kıymışlardır. Sahih hadiste şöyle buyrulur: **“Haram bir cana dokunmadıkça kişi dininde bir genişlik içinde olmaya devam eder.”** Kur’ân-ı Kerim’de ise şöyle buyrulur: **(Kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah, sizi esirgeyecektir. Kim bir düşmanlık ve haksızlık ile bunu yaparsa onu ateşe koyacağız. Bu ise Allah’a çok kolaydır.)** (4/en-Nisa/30)

Bunun ardından üzerinde durulması gereken ikinci nokta terörün anlamıdır. Terör; öldürme ve kaçırma, tahrip ve havaya uçurma, yıkım ve gaspla, karmaşa yaratmak ve yeryüzünde bozgunculuk çıkartmakla insanları korkutmaya yönelik bir davranıştır.

Terör, meşru bir sebep olmadan masum kanı dökmek ve cana kıymaktır. Bombalı saldırı ve yıkım gibi şiddet olayları yüce değerler çizemez ve geçmişte yapılan işleri yok edemez. Ne bir halkı özgürlüğüne kavuşturur, ne bir görüşü zorla kabul ettirebilir, ne de bir gruba yardım edebilir. Şiddet ve terörün din ve inanç olmasından öte saygı duyulacak bir kural veya makbul bir yol olması mümkün değildir.

Şiddet ve terör tahrip ve bozgunculuktan başka bir proje taşımaz. Şiddet, dünyanın hiçbir yerinde hedefine ulaşmakta başarılı olamamıştır. Daha da ötesi kendi adamlarını yok eder. Terör, hiçbir siyaseti değiştirmez ve sempati kazanamaz. Bilakis; teröristlerin fikri yönelimlerine düşmanlık mizacı ve kan dökme ruhu iyice hakim olur.

Terör ne vatan tanır, ne de ırk.. Ne zaman bilir, ne de mekan.. Bütün akıllar ve duygular terörü reddetmede, terörden ve teröristlerden uzak durmada birleşir. Dolayısıyla terör, aykırılığın ve yalnızlığın işareti olarak kalır. Terör, teröristlerin istediğinin aksi bir sonuç doğurur. Terörle imtihan edilen milletin toplumsal ve siyasal açıdan birliği güçlenir. Toplum, aykırı bir takım kişilerin kendilerine yollarını değiştirme veya ilkelerinde ve sabit değerlerinde şüphe uyandırma yönündeki telkinlerini dinlemeyecektir.

Ey Müslümanlar! Üzerinde düşünülmesi gereken ikinci nokta olarak şu gelir. Olaylara bakan ve düşünen, Ümmetin bu çirkin tasarruf ve suç karşısında tek bir tavır almasını takdir eder. Ümmet, yöneticilerinin ardında tek saf olarak bu fiili kınamakta ve hiçbir gerekçeyi kabul etmemekte, bu fiili işleyenlerden uzak olduğunu belirtmektedir.

Ümmet, Rabbi'ne ibadet etmekte ve dinine sarılmaktadır. Yöneticilerinin etrafında toplanmakta ve kazanımlarını korumaktadır. Allah'ın izniyle hepimiz inancımızın bekçisi ve ülkemizin savunucusuyuz. Dinimize ve mukaddesatımıza karşı duyarlıyız. Bu nedenle, bir kimsenin yıkıcı faaliyetlere hazırlandığını bilen bunu bildirmesi gerekir ve gizlemesi caiz değildir.

Aynı şekilde bizler, bu dünyanın hak ve adalet üzerine kurulmasına katkıda bulunan bir parçasıyız. Rabbimizin Şeriatı'nın direktifleri doğrultusunda insanlığın çıkarı ve selameti için hayır ürünlerini koruruz. Bu ülke; sabit değerlerimize, siyasetimize ve yönetimimize el uzatmaya çalışan hiçbir tehdit ve baskı karşısında -Allah'ın izniyle- sarsılmayacaktır.

Ümmet ve devlet, adımlarına güvenmektedir. Cesaret ve sabırla, yumuşak başlılık ve ölçülülükle, uzak görüşlülükle yolunda kararlıdır ve işte bu şimdi üzerinde duracağımız noktanın konusudur.

Ey Müslümanlar! bu devlet din ve tecrübe, ilim ve amel gibi sağlam temeller ve sabit kaideler üzerine kurulmuştur. Kuruluşu ve binası için büyük çabalar sarf edilmiştir. Bu gibi sorumsuz davranışların, onu yıkması bir yana, sarsması dahi mümkün değildir.

Bu devlet; halkı, inancında ve kanunlarında Allah'ın Dini'ne bağlı olmakla birlikte eğitim ve öğretimde, ekonomik ve sosyal konularda, plan ve karar aşamasında gerekli yenilikleri aynı anda yansıtan bir devlettir.

Değeri ve özellikleri böyle olan bir devletin hak olan İslam ile İslam adına sapmayı birbirine karıştırmaması doğru ve uygun olmaz. Aynı şekilde, bazı aşırıların varlığı gerekçesiyle İslam'a darbe vurması veya değerini düşürmesi de kabul edilemez. Bu devletin metodu, hak olan İslam'ın kalıcı olması için aykırı davranışları durdurmaktadır.

Bu son olaylar aykırılık dairesinde kalacaktır. Ülke halkı ve bu ülkede ikamet edenler canları ve aileleri, malları ve hakları konusunda rahat olsunlar!

Bu ülke halkı ve onu seven herkes ondan, Allah'ın Dini'ne daha çok sarılmasını beklemektedir. Dine ve din ehline, şeriat ehline ve kurumlarına, toplumun hangi işinde olursa olsun samimi olarak çalışan herkese daha çok destek vermesini beklemektedir.

İslam Ümmeti! Bu arada, ilim ve görüş sahiplerinin üstlenmesi gereken bir nokta daha var. Bizler, açık ve şeffaf diyalog kapısını açmalıyız. Yapıcı ve uygar bir diyalog kapsamında bunu alimlerimiz yönlendirmelidir. Diyalogda adil olmak, şeffaflığı ve açık sözlülüğü, herkesin tarafsız davranmasını gerektirir. Tâ ki Ümmet; bütün mensuplarıyla birlikte, dindarlıkta orta yollu ve güvenilir bir düşünce alanına ulaşsın. Bu konudaki sorumluluk büyüktür. Yeni yetişen nesilleri bilinçlendirmek, sapık görüşlerden ve gruplardan koruyacak şeylerle onları aydınlatmak gerekir.

Değerli alimler, zihinlerdeki karışıklığın ve nefislerdeki sıkıntının ortadan kalkması için sonu geldi ve üslubu nasıl olursa olsun soru soranların sorularını gönül rahatlığıyla kabul etmelidir. Böylece birbirine yakınlık ve birbirini kabul gerçekleşir. Akılları çirkin düşüncelerden arındırma mücadelesinde ilim ehli sabır silahıyla silahlanmış olur. Yeni yetişen nesillerle alimler ve eğitimciler arasındaki güven ve

iletifim dairesini mutlaka genişletmek gerekir. Ne kadar acayip ve yuzeysel, sert ve alifılmadık olursa olsun sorularını gormezden gelmemek ve surat asmamak gerekir. Olayları ve şahısları küçümsemeyele sorun çözülmmez. Aynı şekilde, temeline inmeden ve açıkça delil göstermeden, doğrudan saldırı ve suçlama ile de çözülmmez.

Gençlik doğru bilgiden ve köklü bilgiye sahip alimlerden uzaklaşırsa bilinçli bir görüşe sahip olamaz. Düşünceler birbirine girer; doğru ve yanlış, hak ve batıl birbirine karıştırır.

Sakin bir diyalog ve yapıcı eleştiri için geniş yürekli olmak, görüşleri dinlemek ve saygı duymak gerekir. Yeni yetişen nesillerle ve gençlerle ilgilenmek, ihtiyaçlarını, dertlerini ve ilgi alanlarını araştırmak gerekir. Onların bütün beklentileri sporla ya da mübah bir eğlence ile sınırlı değildir. Bilakis; inanç düzgünlüğü ve düşünce sağığı ile ilgilenmek; kültür ve sanat alanlarındaki açıklarını doğru şekilde gidermek, şer'i ölçüler çerçevesinde dilediğı faaliyetlerde bulunmalarını sağılamak gerekir.

Bu ülkede şeriat alimlerinden sonra düşünürler ve kültürlü insanlar gelir ve onların da, özel mesajları vardır. Allah'ın Dini'ne ve ilkelerine, devletin yönetim ve yargı şekline, devlet düzenine ve Harameyn-i şerifayn'ın gözetimine, iyiliğı emretme ve kötülükten alkoyma ilkesine bağılıklarından kaynaklanan ayrıcalıklar vardır. Devletin üzerine kurulduğı sahiplendiğı, gurur duyduğı ve övündüğü bu ilkeler, kültür ve düşünce mensuplarını, Allah'ın şeriatı'na ters düşen şeylerden temizlenmesi için bilgi kaynaklarına dikkat etmeye çağırılmaktadır. Tâ ki, insanlara yararlı olan şeyler kalsın ve çer-çöp atılsın.

Evet; ey kardeşler! Sabit değerlerimize güçlü bir şekilde yapışmamıza ve dinimizdeki kararlılığımıza rağmen bizler ıslah ve özeleştiri yolunda yürümekteyiz. Öncelikle Allah'a bağılılık içinde; dinimize, ümmetimize ve vatanımıza karşı samimiyet içinde bütün işlerimizi yeniden gözden geçirme yolundayız.

Ey kardeşler! Saygıdeğer ve aydın yöneliş, hak olan İslam ile aşırılığa kaçan anlayışları birbirine karıştırmaktan mutlaka kaçınmalıdır. Aşırılık, doğru bilginin ve düzgün anlayışın yayılması ile def edilir. Allah'ın Kelamı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in buyruğı ve Selef-i Salih'in anlayışı ile giderilir. Allah bu ülkenin dinini ve güvenliğini korusun! Hilekarların hilesini ve kindarların kinini ondan uzaklaştırsın. Birliğini ve bütünlüğünü artırsın. Dünyanın her yerindeki Müslümanların halini ıslah etsin. Şüphesiz O; her şeyi işitendir, dualara cevap verendir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: (Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiğı dinini onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağılayacağını vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkar ederse, işte bunlar asıl büyük günahkarlardır. Namazı kılın; zekatı verin; peygambere itaat edin ki merhamet göresiniz.) (24/en-Nur/55-56)

Ey Allah'ın kulları! Gücünüz yettiğince Allah'tan korkun ve ihmal ettiklerinizi samimi tevbe ile telafi edin.

Ey Müslümanlar! Bazı grupların sapmasına eğitim sisteminin ve İslami davet araçlarının sebep olduğunu söylemek tarafsızlık ve insafa sığmaz. Eğitim sistemi ve İslami davet, bu mübarek devletin kuruluşundan beri uygulanmaktadır. Bu ülke topraklarında yaşayan genç-ihtiyar, erkek-kız herkes; değişik eğilimlere ve görüşlere sahip alimler, düşünürler, doktorlar, mühendisler, aydınlar ve tarihçiler bu eğitim sisteminden mezun olmuştur. Peki, niçin yalnızca belirli bir grubun bu eğitim sisteminden etkilendiği söylenmektedir?

Bazı grupların aşırılığı ya da ilgisizliği, sonradan ortaya çıkan bir durumdur. Fakat şu soruyu sormak gerekir: "Aynı eğitim programını aldıkları halde kültürel ve fikri yönelimlerinde niçin diğerlerinden ayrıldılar?" Bunun cevabı ise şudur: "Belirli bir grupta ilgisizliğe yolaçtığı gibi diğer bir grupta da aşırılığa yolaçan bazı etkenler var." Öyleyse yeniden soruyoruz: "Görüş ve yöneliş ayrılığına iten sebep nedir?" Bu sorunun cevabı büyük ve geniştir. Üzerinde araştırma yapılması gerekir ve araştırma merkezleri, alimler ve düşünürler bu konu üzerinde düşünmeye yönlendirilmelidir.

Ey Müslümanlar!. Bizler -Allah'ın izniyle- ülkemizin, üstün aklın ve soylu görüşün vatanı olduğundan, güven ve istikrar noktasında sağlam bir üs olduğundan eminiz. Bu çirkin davranışlar -Allah'ın izniyle- istikrarımızı ve gelişimimizi olumsuz yönde etkileyemeyecektir. Bu nedenle; yorumda bulunurken aşırıya kaçmamak gerekir. Bu gibi terör olaylarına maruz kalan yalnızca biz değiliz. Bu nedenle yorum yaparken aşırıya kaçılmamalıdır. Tâ ki hiç kimse, bu aykırı grubun toplumumuzun temellerini ve sabit değerlerimizi yıkmaya gücü yettiğini sanmasın. Allah'ın izniyle asla böyle bir şey söz konusu değildir. Bununla birlikte; bunlara karşı koymak ve tek saf halinde bunları reddetmek, bu tür davranışlara karşı direnmek ve yoldan çıkanları tekrar doğru yola çevirmek gerekir.

İyilik ve ıslah ehli, mukaddesat diyarında dinleriyle rahat olsun. Devlet de, değerli ve akıllı devlet adamları ile rahat olsun. İslam ümmeti, kararlılık ve adalet gerektiren konumlarda yöneticilerin uyanıklığından ve bilincinden emin olsun. Allah, atılan adımları doğru ve çabaları bereketli kılsın. İşimizin güvencesi olan dinimizi korusun. İçerisinde geçimimiz olan dünyamızı ve dönüş yerimiz olan ahiretimizi ıslah etsin. Bizim için; hayatı, her türlü hayırda artış ve ölümü, her türlü kötülükten kurtuluş vesilesi kılsın. Bütün işlerde sonumuzu hayırlı eylesin. Şüphesiz O; her şeyi hakkıyla işitendir, dualara cevap verendir.

"Seni Ancak Alemlere Rahmet Olarak Gönderdik!"

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib

08.03.1424 Hicri – 09.05.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkarak, O'nun rahmetini kendinize çekmeye çalışın! **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Rasulü'ne inanın ki O, size rahmetinden iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin; sizi bağışlasın. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.)** (57/el-Hadid/28) Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. Dünyaya ve dünya süslerine güvenmeyin. Çünkü dünya asıl değildir. İyi ve kötü ondan yer. Ahiret ise gerçek hayattır. Orada, hakla batılı adaletli bir şekilde ve bilerek ayıran kudret sahibi hükümler hükmeder.

Ey Müslümanlar! Ümitsizlik ve hayal kırıklığı anında, sıkıntı ve darlık yıllarında, değerlerin ve ölçülerin tersyüz olduğu çağda, ilkelerin ve anlayışların gerilediği vakitlerde, silahların konuştuğu ve canların ucuzladığı saatlerde, güçlülerin güçsüzleri ezdiği ve zenginlerin fakirlere tepeden baktığı bir zamanda, bu uygarlığın dalgaları ve girdapları içinde milletler, uygarlık gemisini seçkin ilkelerin kıyılarına demirlemeye ne kadar da muhtaçtır! O kıyılarda acılarını ve yaralarını sarar, nefisler ve ruhlar seçkin sıfatlarla yücelir. Milletler, uygarlıklarındaki eksikliği fark edip gidermeye ve yaşantılarına giren kusurları aramaya ne kadar da muhtaçtır!

Nereden geldiklerini artık sorma vakti gelmiştir! Bu uygarlıkla nasıl başkalarını sıkıntıya soktular ve kendileri sıkıntıya düştüler? Bu uygarlık nasıl bedeni rahatlatıp ruhu yordu? Niçin kederler hayatlarını kaplıyor ve asla gitmiyor? Ve bunun gibi cevapsız birçok soru... Ancak başını semaya kaldıran cevabını Kur'ân'da bulur: **(Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, kıyamet günü kör olarak dirilteceğiz. O: Rabbim! Beni niçin kör olarak dirilttin? Oysa ben, hakikaten görür idim!, der. (Allah) buyurur ki: İşte böyle. Çünkü sana ayetlerimiz geldi; ama sen onları unuttun. Bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun!)** (20/Tâ-Hâ/124-126) Uygarlığın özü çıkarılıp ruhu ve cevheri kaybedilince, değerlerin ve ahlakın çoğu yok olunca işte o zaman hayat kupkuru olur ve nefisler azar.

Ey Allah'ın kulu! Bunu bir tarafa bırak ve Allah Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in hayat hikayesini incele; yüce sıfatlarla, güzel ahlak örnekleriyle, teorik ve pratik ilkelerle dolu olduğunu görürsün. Bu nedenle; O'nun şariatının uygarlığı, dünyaya mutluluk kazandıran tek uygarlıktır.

Aişe radiyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Uhud gününden sonra daha ağır gelen bir gün yaşadın mı?" Şöyle buyurur: **"Kavmin (Kureyş)den gelen bir çok zorlukla karşılaştım. Onlardan gördüğüm zorluğun en ağırı Akabe günü idi. Ben hayatımın korunmasını Abdul Külal oğlu İbnu Abdi Yalil'e teklif ettiğim zaman dileğime olumlu cevap vermemişti. Ben de kederli bir halde yüzümün doğrusuna (Mekke'ye) yollandım ve ancak Karnu's-Sealib denilen yere ulaştığımda kendime gelebildim. Burada başımı kaldırıp baktığımda bir bulutun beni gölgelendirmekte olduğunu ve içinde Cebrail'in bulunduğunu gördüm. Cebrail bana: "Yüce Allah, kavminin hakkında söylediklerini işitti ve seni korumayı reddettiklerini gördü. Allah sana şu Dağlar Meleği'ni gönderdi. Bu meleğe kavmin hakkında ne dersen emredebilirsin" dedi. Bunun**

üzerine Dağlar Meleği bana nida edip selam verdikten sonra: “Ey Muhammed! Allah, kavminin sana söylediklerini işitti. Ben Dağlar Meleği’yim. Rabbin, halkın hakkında istediğin şeyi bana emredesin diye beni gönderdi. Onları ne yapmamı istersin? Eğer şu iki yalçın dağı birbirinin üstüne Mekke halkı üzerine yıkmamı istersen, yapayım” dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise: “Hayır, ben Allah’ın bu müşriklerin soyundan yalnız Allah’a ibadet edecek ve ona hiç bir şeyi ortak koşmayacak bir nesil meydana getirmesini niyaz ederim” dedi.” Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Mekke ehli, etrafındaki kuşatmayı daraltır. O’na düşmanlık ve ashabına işkence ederler. Sonra O’nu takip eder ve Mekke’den çıkarırlar. O’nunla savaşır ve O’nu öldürmeye çalışırlar. Uhud’da, sahabilerini öldürürler. Mübarek yüzünü yaralarlar. Ve O, yüzündeki kanı silerek şöyle der: “Allah’ım! Kavmimi bağışla! Çünkü onlar bilmiyorlar!”

Ey Müslümanlar! Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem; bu rahmet ve şefkatle gönderildi. Merhametli Rasul, düşmanlarına da ashabına davrandığı gibi bu acıma duygusuyla davrandı. Merhamet, Allah celle ve alâ’nın sıfatlarından biridir. O, Rahman’dır, Rahim’dir. Kullarına acır. Değerli Rasulü’nü, rahmetle göndermiştir: **((Ey Rasulüm!) Seni biz ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik!)** (21/el-Enbiya/107) İslam Şeriatını da, bu içerikle getirmiştir: **(Andolsun ki, size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü’minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.)** (9/et-Tevbe/128) Allah O’na salât ve selam eylesin.

Ümmetine ağır gelen şey O’na da ağır gelirdi. İki şeyden birini seçmesi istenirse, günah olmadığı sürece kolay olanını seçerdi. Kaç yerde “Ümmetime ağır gelmeyeceğini bilsem, şunu emrederdim; bunu yapardım” buyurdu. Namaza başlar ve namazı uzatmak ister, çocukların ağlama sesini duyunca, annelerin sıkıntısını bildiği için bundan vazgeçerdi.

Ey Müslümanlar! Merhamet; incelik ve şefkattir. Sevgi göstermek ve yumuşak davranmaktır. Merhamet, acıma duygusuna sahip kalpte bulunan ve değerli bir yürekte fişkırın hisler ve duygulardır. Peygamberlerin niteliklerinden biridir. İmanın kusursuzluğuna ve İslam’ın güzelliğine delildir: **(Muhammed Allah’ın Rasulü’dür. Beraberinde bulunanlar da kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler.)** (48/el-Feth/29)

Üsâme b. Zeyd radiyallahu anhuma şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in yanında idik. Kızlarından biri elçi göndermiş O’nu çağırıyor, çocuğunun ölmek üzere olduğunu haber veriyordu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem elçiye şöyle buyurdu: **“Ona geri git ve şunu haber ver: “Aldığı da, verdiği de Allah’ındır. Her şey O’nun katında belirli bir süreyledir.” Ona sabretmesini ve ecrini Allah’tan beklemesini emret! ”** Elçi geri döndü ve “O, kendisine gelmen için yemin etti” dedi. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ayağa kalktı. Ben de onlarla birlikte çıktım. Çocuk, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e verildi. Camı sanki eski bir kurbanın içindeymiş gibi hışırtı çıkarıyordu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in gözlerinden yaş boşandı. Sa’d dedi ki: “Bu nedir, ey Allah’ın Rasulü?” Şöyle buyurdu: **“Bu; Allah’ın, kullarının kalplerine koyduğu acıma duygusudur / merhamettir. Allah ancak, merhametli kullarına rahmet eder.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Merhamet insanlar arasında sevgi ve yakınlaşma doğurur. Merhamet; kalpte mutluluk ve cennete giden yoldur. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **“Cennet ehli üç guruptur: Tasaddukta bulunan ve başarılı kılınan adaletli otorite sahibi, her akrabaya ve Müslümana karşı ince kalpli ve merhametli olan kişi, bakmakla yükümlü olduğu kişiler bulunan ve insanlardan istemekten ve haramdan çekinen iffetli kimse.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Merhamet, kalbi yumuşatır. Kendinden aşağıdakilere, hayvanlara ve kuşlara bile merhamet eder. İbni Mes'ud raduyallahu anh şöyle der: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile bir yolculuktaydık. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ihtiyacını gidermek için uzaklaştı. Yanında iki yavrusuyla bir kuş gördük. Yavrularını aldık. Kuş yanımıza gelerek kanatlarını açıp çırpırmaya başladı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem geldi ve **“Kim bunu, yavrularını alarak korkuttu? Yavrularını ona geri verin”** buyurdu.” Bu hadisi Ebu Davud sahih bir isnatla rivayet eder.

Abdullah b. Cafer şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ensar'dan bir adamın bahçesine girdi. Bir de ne görsün, orada bir deve vardı. Deve, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i görünce duygulandı ve gözlerinden yaş boşandı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun yanına gelerek başının arkasını okşadı ve deve sustu. **“Bu devenin sahibi kim?”** dedi. Ensar'dan bir genç gelerek “Benim, ey Allah'ın Rasulü” dedi. Rasulullah ona şöyle dedi: **“Allah'ın sana mülk olarak verdiği bu hayvan hakkında Allah'dan korkmaz mısın? Bana onu aç bıraktığından ve zorlayıp yorduğundan şikayet etti.”** Bu hadisi Ebu Davud sahih bir isnatla rivayet eder ve hadisin aslı, Sahih-i Müslim'de vardır.

Hayvanlar hakkında bu böyleyse, insanlara eziyet edene, güçsüzlerin hakkını yiyene ve küçük-büyük hiç kimseye merhamet etmeyene ne dersin?!. Oysa insanlara merhamet etmek, Allah'ın kula rahmetini çeker. Sahih hadiste şöyle buyrulur: **“Merhamet edenlere Rahman rahmet eder. Yeryüzündekilere merhamet edin ki semadaki (Allah) da size rahmet etsin.”** Merhamet, bu ümmetin sıfatıdır. **“Mü'minleri birbirlerine merhamet etmede, birbirlerini sevmeye ve birbirlerine şefkat göstermede vücut misali görürsün. Bir organ rahatsız olursa, vücudun diğer bölümleri ateş ve uykusuzlukla ona ortak olmaya çağırır.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Aynı şekilde; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in belirttiği gibi, **“Merhamet etmeyene merhamet edilmez.”** Hükümlerdeki ve kurallardaki merhamete gelince, bu uzun bir konudur. Şeriatın hepsi merhamettir. Uygulamalarında, araçlarında ve amaçlarında hep merhamet vardır.

Ey Müslümanlar!.. İşte İnsanların Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem ile gönderilen rahmet!.. Ve işte rahmet dini olan dinimiz!.. Barışta ve savaşta, düşmanlara ve dostlara, hayvanlara ve kuşlara merhamet... İbadette, yardımlaşmada ve hükmetmede merhamet... Şeriatın bütün ayrıntılarında merhamet...

Aişe radiyallahu anha'dan şöyle dediği rivayet edilir: “Mekke ehli esirlerini kurtarmak için fidye gönderdiklerinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kızı Zeynep de kocası Ebu'l Âs'ı kurtarmak için bir miktar mal gönderdi. Hatice radiyallahu anha'nın (kendisine hediye ederek) evlendiği gün onunla Ebu'l Âs'ın yanına soktuğu bir gerdanlığı da o malın içerisinde gönderdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gerdanlığı görünce (Hatice radiyallahu anha'yı ve kızının yalnızlığını hatırlayarak) oldukça duygulandı ve şöyle buyurdu: **“Esirini onun için bırakmak ve ona ait**

olan şeyi kendisine geri vermek isterseniz bunu yapın.” “Evet, (isteriz) ey Allah'ın Rasulü!” dediler. Onu (Ebu'l Âs'ı serbest bıraktılar ve ona (Zeynep'e) kendisine ait olan (gerdanlığı) geri verdiler.”

Allah katında en değerli insanın merhametini her yönüyle anlatmaya kelimeler yetmez ve cümleler eksik kalır. Bu nerede, rahmet ve adaletten yoksun sahte uygarlıkların iddia ettikleri nerede?

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kendisini öldürmek istedikleri halde, kavmini mazur görür. Kendisine karşı savaştıkları halde onlara acır. Hidayete ermelerini ve mutlu olmalarını ister. Bu gün merhamet iddiasında bulunanlar ise, bu duyguya sahip değildirler. Vurup yıkmak için özür aramaktadırlar. Savaş ve katliam, bozgunculuk ve yıkım için yalan üretmektedirler. **(Onlara yeryüzünde fesat çıkarmayın, denildiği zaman, “Biz ancak ıslah edicileriz” derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların tâ kendileridir. Lakin anlamazlar.)** (2/el-Bakara/11-12) Böylelerini engellemek ve yaptıklarına mani olmak insanlığa merhamettir. Onlara karşı şiddetli olmak; İslam'ın getirdiği rahmettir ve tağutların karşısında durmaktır.

Ey Müslümanlar! İnsan, bedeni ve gücüyle üstün değildir. Çünkü yaratılmışlar arasında ondan daha büyük ve güçlü olanlar vardır. Bilakis kalbiyle ve ruhuyla, akıyla ve duygularıyla diğer yaratıklardan ayrılır. İnsanın kaba ve sert olması övünülecek bir şey değildir. Bilakis övünülecek olan, ahlakı ve tabiatı ile yüce olmasıdır. Merhamet zayıflık ve güçsüzlük değildir. Bilakis yerinde bir merhamet yücelik, büyüklük ve güzelliştir. Sevgi, hoşgörü, incelik ve şefkat gibi insanlığın parlak yönlerinin en güzelleri merhamette kendisini gösterir.

Abdullah b. Şeddad, babasının şöyle dediğini nakleder: **“Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem akşam ve yatsı namazının ikisinden birinde Hasan veya Hüseyin'i taşıyarak yanımıza çıktı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem öne geçti ve onu yere koydu. Sonra namaz için tekbir aldı ve namaz kıldı. Namazın arasında bir secde yaptı ki o secdeyi uzattı.”** Babam dedi ki: Başımı kaldırdım. Bir de ne göreyim; çocuk, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sırtında ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem secdeye geri döndüm. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem namazını bitirince insanlar dedi ki: “Ey Allah'ın Rasulü! Namazın arasında bir secde yaptın ki onu uzattın. Bir şey oldu ya da sana vahyediliyor sandık.” Şöyle buyurdu: **“Bütün bunlar olmadı. Fakat oğlum (torunum) sırtıma bindi. İhtiyacını giderinceye kadar acele edip onu (indirmek) istemedim.”** Bu hadisi Nesai, sahih bir isnatla rivayet eder.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın! Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi. Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara damış.)** (3/Âl-i İmran/159)

Ey Müslümanlar! Peygamberinizin güzel ahlakıyla ahlaklanın ve dininizin ilkelerine sarılın. Şüphesiz bu din bütün hayırları bir araya getirmiştir.

İslam Ümmeti! Merhamet, nefsin alçakgönüllü olması ve kibrin kırılmasıdır. Merhamet; iyilik ve ihsanda bulunmak, muhtaçları teselli etmek ve akrabalarla ilişkiyi koparmamaktır. Merhamet; güçsüzlere hastalara, özürülere, yetimlere ve yoksullara yardım ederek, mutlu ederek ve kalplerine sevinç sokarak onlara şefkat göstermektir. Zulme uğrayana yardım etmek, zalime engel olmak, arsız insanların

arsızlığına izin vermemek merhametin gereğidir. Merhamet; Müslümanların işleriyle ilgilenmek, sorunlarını paylaşmak, acılarına ve umutlarına katılmak, onlara yardım etmek demektir. İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, Müslümanlara eğitim ve öğretim merhametin en üst seviyelerindedir.

Ebu Hureyre radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Benimle insanların misali, şu insan misalidir: O, bir ateş yakar, kelebekler ve ateş böcekleri kendilerini ateşe atmaya başlarlar. O, onları ateşten uzaklaştırmaktadır. Ben, sizin kemerinizden tutarak ateşten (sizi uzaklaştırıyorum) ve siz, benim elimden kaçılıyorsunuz.”** Allah'ım! Bizlere katından, başkasına muhtaç olmaktan kurtaracak bir rahmet yağdır!

Ey Müslümanlar! Evs b. Evs radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **“Şüphesiz ki, günlerinizin en faziletlilerinden biri Cuma günüdür. Adem onda yaratılmış ve onda ruhu alınmıştır. İlk kez ve ikinci kez onda sûra üflenir. Bana çokça salavât getirin. Çünkü salavâtınız bana sunulur.”** Derler ki: “Ey Allah'ın Rasulü! Senin (bedenin) çürüdüğü halde salavâtımız nasıl sana sunulur?” Şöyle buyurur: **“Şüphesiz Allah azze ve celle peygamberlerin bedenlerini (yemeyi) toprağa haram kılmıştır.”** Bu hadisi Ebu Davud, Nesai ve İbni Mace sahih bir senetle rivayet eder.

Hayır ve Yardım Faaliyetleri

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys

Mekka, 01.03.1424 Hicri – 02.05.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki Allah'tan hakkıyla korkmak (takva) sağlam bir sığınaktır. Sakin bir yaşam ve eşsiz bir gelecek onunla gerçekleşir. Ondan uzaklaşan ise vebale, kötü bir sona ve azaba uğrar.

Ey Müslümanlar! Şuurlu ve akli selim sahibi ümmet, yaşadığı krizlerden faydalanmayı bilen, musibetlerden dersler ve ibretler çıkarandır. Ümmetimizin başına gelen son felaketler, üzerinde düşünülmeden ve ibret almadan geçilmemesi gereken bir takım durumları ortaya çıkarmıştır. Bunların başında; tarihinin bu tehlikeli dönemecinde ve aşamasında İslam Ümmeti'nin, samimi bir şekilde Allah Subhanahu'ya sığınmaya olan ihtiyacı gelmektedir. Kuvvetler arasındaki çatışmanın, gökler ve yer varoldukça süreceğini; zaferin, ümmetin dinine yardımına, şeriatını yüceltmesine, Rabbi'nin Kitabı'na ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine tutunmasına bağlı olduğuna inanarak ve Allah'ın hak sözüne güvenerek O'na sığınmalıdır.

Bu arada hatırlanması gereken önemli bir etki de şudur: Ümmetimize yöneltilen büyük saldırılar, ümmet mensupları arasında mutlaka bir şuurlanmaya, görüş ve fikir sahipleri içerisinde yaşananları iyi değerlendirilecek ve ümmetin yapısını sağlamlaştırırda kullanacak bir uyanışa yol açmalıdır. Böylece düşmanın içeriye sızdığı zayıf noktalar kapatılır, ümmetine karşı duyarlı insanların, ümmet mensuplarının güçlerini inancına ve dinine yardıma götüreceği, ümmetin varlığını savunacak ve çıkarlarını gözetecek, güvenliğini ve gücünü koruyacak, davasına ve kutsal değerlerine sahip çıkacak ciddi bir çalışma programında görevlendirilmelerini sağlar.

Çünkü artık yüzlerdeki maskeler düşmüş ve gerçekler ortaya çıkmıştır. Sloganların sahteliği belli olmuş, aramızda bulunan kandırılmış insanlar asılsız ilericilik örneklerini görmüştür. Ümmetin durumu yeniden gözden geçirip tehlike aşamasını teşhis etmesinin vakti gelmiştir. Böylece; dininin, sabit ve kutsal değerlerinin krizlerini çözüme ve sıkıntılarında kurtulmada çıkış noktası olduğuna şüphesiz bir şekilde kesin inanarak programını ve üslubunu kriz fikhına ve gelişen konumlara göre yeniden gözden geçirme fırsatı olur.

Ey Müslümanlar topluluğu! Felaket bulutları işte dağılmak üzere. Acaba İslam Ümmeti kendisi için ne istenildiğini fark edebildi mi? Sizler Rabbiniz'in ipine sınımsız sarılırsanız yarın ayrılığa düşmezsiniz. Bu sıkıntılı anınızda birliği bulursanız, Allah'ın izniyle asla sapmazsınız!

İslam kardeşleri! Irak'a karşı yürütülen savaş bitse ve alevi sönsen de kardeşleriniz hâlâ onun acısını çekmekte ve ateşle yanmaktadır. Bu da; özellikle bu aşamada yapılması gerekenin, güçsüz düşürülen kardeşlerine yardım etmek ve yaralıların yaralarını sarmak için teselli vermek, maneviyatlarını yükseltmek, her türlü alanda ihtiyaç duydukları yardımı ulaştırmak için ümmetin azmini yükseltmek olduğunu vurgulamaktadır.

Bu nedenle ey cömert ve vefakar, seçkin ve zengin insanlar! Şefkat ve merhamet meydanlarına buyurun! Bağışlarınızla onların yaralarını sarın ve üzüntülerini giderin. Onlara iyilikte bulunmanızın sıkıntı ve kederlerini gidereceği size gizli olan bir şey değildir. Fakire ve yoksula yardım edin. Yaralının yarasını sarın. Üzülenin üzüntüsünü giderin. Kur'ân-ı Kerim'e bakın; buna teşvik eden ayetlerle doludur. Sünnet-i Mutahhara denizi de -Allah'a hamdolsun- aynı şekildedir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Hayır olarak yaptıklarınız kendi iyiliğiniz içindir. Yapacağınız hayırları ancak Allah'ın rızasını kazanmak için yapmalısınız. Hayır olarak verdiğiniz ne varsa, karşılığı size tam olarak verilir ve asla haksızlığa uğratılmazsınız.)** (2/el-Bakara/272) İyilik ve yardım yolunda harcadığınız mallar, bu dünyada ve ahirette sizin için saklanacaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sahih bir hadiste şöyle buyurur: **“Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez ve onu yüzüstü bırakmaz. Kim kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah da ondan Kıyamet günü sıkıntılarında bir sıkıntıyı giderir. Kim bir Müslüman'ın ayıbını örterse, Allah da Kıyamet günü onun ayıbını örter. Kul, kardeşinin yardımında bulunduğu müddetçe, Allah da o kulun yardımındadır.”** Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem birbirini seven ve birbirine karşı şefkatli davranan Müslüman toplumunun birliğini ve dayanışmasını nebevi bir üslupla ve parlak bir şekilde şöyle özetler: **“Birbirlerini sevmeye, birbirlerine acımada ve birbirlerine şefkat etmeye mü'minlerin tek bir vücut olduğunu görürsün. Ondan bir organ rahatsızlanırsa, vücudun diğer kısmı uykusuzluk ve ateşle ona katılır.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde de, Osman radiyallahu anh'tan, şöyle dediği rivayet edilir: Bizler Allah'a yemin olsun ki, yolculukta ve ikamet halinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte olduk. Az çok her şeyi bizimle paylaşırdı.” Evet; anam-babam O'na feda olsun! **(Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.)** (21/el-Enbiya/107) Rivayet edilen hikmetli sözlerden birinde şöyle denir: “Yapılan iyilikler kötü ölümden korur.”

İnanç kardeşleri! Bir çok yerdeki din kardeşlerinize; özellikle de Filistin ve Irak'takilere darlık ve felaket isabet etmiştir. İşkencenin ve baskının en acısını çekmektedirler. Onların gözü yaşlı dullarını ve ağlayan çocuklarını, ne yapacağını şaşırılmış analarını hatırlayın! Sürgüne gönderilen çocukları ve acı çeken babaları hatırlayın. Yaşlıları ve ilaç bulamayan müzmin hastaları hatırlayın! Akan gözyaşlarını ve kan içinde kalmış cesetleri hatırlayın! Aç-susuz, çıplak ve yalınayak mültecileri hatırlayın!

Daha da ötesi, nimetini yaşadığınız refahı ve gölgesinde rahat bir şekilde hayat sürdüğünüz güvenliği hatırlayın ve kardeşlerinize para ve yiyecek, giyecek ve ilaçla yardım elini uzatın. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.)** (34/Sebe/39) İmam Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Mes'ud el-Ensari radiyallahu anh kanalıyla şu hadis rivayet edilir: “Bir adam, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e yularlı bir deve getirerek “Bu, Allah yolunadır” der. Bunun üzerine Allah Rasülü sallallahu aleyhi ve sellem, **“Senin için Kıyamet günü onun karşılığı olarak hepsi yularlı yüz deve vardır”** buyurur.” Allahu ekber! Kesintisiz bir bağış ve kazancı kesin bir ticaret!..

Dikkat edin!.. Özellikle Filistin'deki ve Irak'taki kardeşlerimizin üzerimizdeki bir hakkı da; durumlarını düzeltmeleri saflarını birleştirmeleri, söylem birliği sağlamaları ve aralarındaki anlaşmazlıkları aşmaları, iç bünyeye özen göstermeleri, ülkelerinin çıkarlarını ve güvenliğini korumaları, düşmanlarına fırsat vermemeleri, tarihsel ve uygarlık miraslarına sahip çıkmaları, haklarını ve kazanımlarını korumaları için ciddi şekilde çalışmalarının önemini hatırlatmaktadır.

Ulaşmak istedikleri hayır ve güvenliğin gerçekleşebilmesi için Kur'ân ve Sünnet üzere bir araya gelmelerinin önemini hatırlatmaktadır. Böylece -Allah'ın izniyle- işgale karşı direnebilirler. Şikayetleri duyulduğu ve sıkıntıları nedeniyle inleme sesleri yükseldiği halde bazı insanların, sanki olay uzaktan-yakından kendisini hiç ilgilendirmiyormuş gibi omuzunu silkererek cevap vermesi Müslümanlar için büyük bir yenilgidir. Allah yardımcımız olsun!

İman kardeşleri! Allah Subhanahu'nun **(Mü'minler ancak kardeşirler.)** (49/el-Hucurat/10) kavlinde ve **(Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler.)** (9/et-Tevebe/71) kavlinde kendini gösteren gerçek İslam kardeşliği; Müslüman'ı, kardeşlerinin darlığını gidermeye güçlü bir şekilde iten etkindir. Onların üzüntüsü ve acısı gidene kadar başlarındaki sıkıntı ve zulüm ortadan kalkana kadar rahat edemez. Allah Subhanahu'nun nimetlerinden biri de; ışığı ve saflığıyla seçkin selefın yürüncesini ve peygamberliğin ufuklarını hedefleyen bu İslâmi yolun, müslümanın kardeşine karşı taşıdığı ince duyguların en seçkini olmasıdır.

Ey Filistin halkı Allah size yeter! Ey Irak halkı Allah size yeter! Ey nerede olursa olsun, zulme uğrayıp güçsüz düşürülmüş halklar! Allah size yeter! Allah sizi terk etmeyecektir. Sabredin ve direnin! Ümitli olun!

Ey Müslümanlar topluluğu! İyilik yolları ve o yollara kendini adamak, çekici ve geniş bir ufuktur. Müslüman nefisler orada, geniş güzelliğiyle ve apaçık neticesi ile nimetlenirler. Şüphesiz hayır ve yardım amelleri mutlu eden bir inanç ve değerli bir huydur. Başarı merdivenlerinde ve kurtuluş yolunda yükselmektir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.)** (22/el-Hacc/77) Aynı şekilde; hayır ve yardım faaliyeti, Müslüman'ı nefislerin cimrilikten ve verimsizlikten kurtuluşunda, en yüksek derecelere ulaştırır. Çünkü iyilik ve ihsan; savaşların ve felaketlerin ardından fakir kalanlara, mültecilere, dullara ve yetimlere şefkat göstermek insanlık için en değerli, en temiz ve en kalıcı örnektir. Bunu; merhamet duygusuna sahip iyi bir kalp, değerli ve uyanık bir vicdan tasavvur edebilir. Bu ne kadar parlak bir manzaradır. Cimrilik ve bencillik zincirlerinden kurtarıcıdır. Özellikle kin ve yıkım manzarasıyla karşılaştırılırsa bu manzaranın eşsiz bir manzara olduğu anlaşılır.

İslam Ümmeti! Hayatı güzelleştiren ve yücelten, onu iyi bir seviyeye getiren ve canlandıran yalnızca dünya için yapılan amellerden ve kişisel menfaatlerden arınmış riya ve gösterişten uzak amellerdir. Öyleyse bu ameller, Allah rızası ve bol sevabı istenerek yapılan amellerdir. Hiçbir şeyi gizli değildir. Dışı şefkat ve iyilik, içi merhamet ve sevgidir. Müslüman toplumumuz faaliyetleri sağlam ve eşsiz bir biçimde dokumuştur. Bu faaliyetler; çeşitli yollarla ve farklı şekillerde yapılan hayır ve yardım faaliyetleridir.

Güvenlik içinde yaşayan, Allah'ın şeriatı uygulanarak korunan, hayırlarda yarışan, İslam Dini'nden kaynaklanan örnek ilkeler üzere yürüyen devlet kutlu olsun! Geçmişte beri darda kalanlara ve felakete uğrayanlara yardım eden, musibetlerin ve

afetlerin başa gelmesi halinde diğer toplumlarla dayanışma göstererek yeryüzündeki tüm Müslümanların sorunlarını üstlenen ülke kutlu olsun! İşte tarih, Irak'a ve daha öncesinde Filistin'e yapılan aynı ve nakli yardımlarla üçüncü ve dördüncü kez en parlak kardeşlik ve merhamet manzaralarını tescil ediyor. Allah onları kendi rızası için halis kılsın. Bunlarla, sevapları ağır kılmasını ve herkesin doğruluğunu ve başarısını artırmasını O'ndan dileriz. Ayrıca, Allah Teâlâ'dan, bu yardımları yapanları en güzel şekilde mükafatlandırmasını, bizleri ve onları doğru yola iletilenlerden eylemesini dileriz.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları! Bilin ki darda olanı kurtarmak ve yoksula iyilik etmek ne güzel bir hazine ve sermayedir. Bunu ihmal eden ve yapmayan kendisini alçaltmıştır.

Ey kardeşler! Takva ve Allah rızası üzere kurulan hayır ve yardım faaliyeti kıymetli ve bereketli bir yoldur. Yücelik ve güzellikte en başta gelen İslami bir huydur. İslam ehli maddi ve manevi yönden yardım ehlidir. Onların bu yaptıkları karşılığında hiçbir ücret veya teşekkür, gösteriş veya öne çıkma beklemediğini görmüyor musunuz? Bilakis onlar, yüce makamı ve kalıcı nimeti isterler. Kitabı'nda bildirdiği gibi, Allah ile birlikte olmayı umarlar. **(Çünkü Allah sakınanlar ve güzel amel edenlerle beraberdir.)** (16/en-Nahl/128) Allah'ın kulu ile birlikte olması ne yücedir! İşte o zaman kul için üstünlük gerçekleşir ve yolu aydınlanır. Ticareti kazançlı ve durumu düzgün olur. İslam'ın, dünyaya yansıyan güzel bir örneği olur.

Ey seçkin hayırseverler! Ey değerli yardımseverler! Düşmanlar tarafından bu salih amellerin yoluna serilen ve asılsız iddialardan oluşan zehirli dikenler Allah'ın izniyle amacına ulaşamayacaktır. Onlar; bunu başarmak, art niyetli iddialarla hayır ve yardım faaliyetlerine karşı bir karış suda fırtına koparmak için çok çalışacaklardır. Fakat hak ile batılın savaşının sürekli sonucu, ne zaman batıl apaçık hakkın karşısında durmuşsa bozguna uğramış ve aşağılanmış bir şekilde geriye dönüp kaçmıştır.

Ey Allah'ın kulları! Bu arada, buradan uyardığımız gereken önemli bir hatırlatma vardır: Bu gibi kriz anlarında sürdürülen hayır faaliyetleri; ümmete, gelecek kriz anlarında faydalanacağı iyi bir tecrübe kazandırır. Bu nedenle, hayır faaliyeti ve bu faaliyetleri sürdüren kurumlar bu aşamanın gerektirdiği seviyede olmalıdır. Bu da, yüksek kurullar ve güvenilir koordinasyon meclisleri aracılığıyla ileriye yönelik planların yapılmasının, bu aşamanın gerektirdiği fikri ve inanç yönlerinin üzerinde durulmasının zaruri olduğunu vurgulamaktadır.

Yine bu arada önemli bir nokta daha var ki, o da şudur: Çeşitli şekillerine rağmen hayır faaliyetleri, sağlam İslam inancından ve iman bağından, bunların öğütlediği hayır ve merhamet duygularından kaynaklanmaktadır. Bu faaliyetler; iyilik, sevgi ve insanlık anlayışlarının kendisine yöneldiği faaliyetlerdir. Kim bundan başkasını zannederse, İslam ümmeti hakkında kötü zanda bulunmuştur. Kötü tuzağa ancak kazan kimse düşer. Allah, dinleri ve ümmetleri için samimiyetle çalışanların yardımcısı olsun.

Üstünlüğün Tamamı Allah'ındır!

Şeyh Salih b. Humeyd

Mekke, 23.02.1424 Hicri – 25.04.2003 Miladi

Sizlere ve kendi nefsim, Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki sizi korusun! O'nu anın ki, O da sizi ansın. O'na şükredin ki, size olan nimetini artırsın! O, ne kadar günahı affetmiş ve ne kadar ayıbı örtmüştür. Kalbi vesveselerle meşgul olan, zikrin tadını alamaz! Kim bir şeyi severse onu çokça anar. Kim de bir şeyi büyük görürse, onun değerini yüceltir. Sevenlerin zikri ile Allah'ı zikredin. Tevhid ehlinin yüceltmesi ile Allah'ı yüceltin. Şeytan Allah'ın zikri ile meşgul olanı saptıracak yol bulamaz. Ömrünü Allah'a itaatle geçireni aşağılık kılamaz. **(Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin. Ve O'nu sabah-akşam tesbih edin.)** (33/el-Ahzab/41-42)

Ey Müslümanlar!.. Kafile, yolların ayrım noktasında şaşkın bir şekilde durunca ve sonunun izleyeceği yola ve kurtuluşunun seçimine bağlı olduğunu bilince, işte o zaman ayağını doğru yola koymak ve yol uzasa da amacına ulaşmak için yapacağı incelemeye bütün gücünü harcamalıdır. İslam Ümmeti, bir imtihan ve daha da ötesi çekişme ve musibet yaşadığı bu günlerde belki samimi olarak durup kendini hesaba çeker, yolunu araştırır ve adımlarını inceler.

Ümmetin başına musibetler ve felaketler gelince, üzerinde bunun yansımaları görülür. Yoluna ve ayak bastığı yerlere işaret eden davranışlar belirir. Kendisi için ne çizmıştır? Ya da onun için ne çizilmiştir?

Ey kardeşler! Ciddi bir hesap yapılırsa yenilgi faktörlerini ortadan kaldırmanın, düşmanın izlerini ortadan kaldırmaktan daha öncelikli olduğu görülür. Ümmet; çabaladığı ölçüde istediğine ulaşır. Zirveye ulaşmak için çabalamadan önce, büyük beklenti üzere eğitim gerekir.

Ey Müslümanlar! Rabbimiz'in Kitabı bizlere yolu aydınlatmış, güçlülük ve zayıflık nedenlerini açıklamıştır. Hastalıkların teşhis ve tedavisini anlatmıştır. O; heva ve heveslerle okunan siyasi bir rapor değildir. Sonuçları yanlış çıkan sosyal bir araştırma veya hesapları tutmayan psikolojik bir yorum da değildir. Bilakis O; hidayet ve nur kitabıdır. Hükmünde şüphe yoktur. Ve gösterdiği yolda gideni şehvetler saptıramaz. O, kesinlikle Alemlerin Rabbi'ndendir.

Sevgili kardeşler! Kur'ân ayetleri ve ilâhi kurallar ışığında, İslam Ümmeti'nin tarihinde ve diğer ümmetlerin tarihlerinde görülenler ışığında sebepler, onları ortaya çıkaran etkenlerle birleşir. Neticeler, öncesindeki faktörlere bağlanır ve amaçlar araçlarıyla bilinir. Bütün bunlar, bilinen sebeplerin kesin sonuçlarıdır. Düşmanın akın akın saldırısını ancak İslam durdurabilir ve ölçü bozukluğunu ancak Kur'ân düzeltebilir. Musibet anındaki büyük tehlike; musibetin ne anlama geldiğini bilmemen, nedenlerini ve boyutunu anlamamandır. Ondan sonra da, çıkışın nerede olduğunu bilmemendir.

Ey Müslümanlar! Irak'a karşı savaş geride endişeler bırakarak ve bir çok kişide hayal kırıklığı uyandırarak sona erdi. Bu gibi kötü şartlarda ve karanlık ortamlarda, Irak'ın ötesine uzanmasından korkulan etkiler üzerinde İslam Ümmeti durup düşünmeye; Allah'ın kurallarını, İslam'ın ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem 'in tarihini

incelemeye muhtaçtır. İslam Ümmeti'nin başına uzun tarihi boyunca musibetler ve felaketler gelmiştir. Kafirlerin, haçlıların, müşriklerin ve putperestlerin dışardan saldırılarına uğramıştır. Müslümanlar, onlarla imtihan edilmiş ve şiddetli bir şekilde sarsılmışlardır. Fakat İslam sabit kalmış; Müslümanlar sabit kalmıştır. Daha da ötesi bu belâların ve sarsıntıların çoğu uyanışın ve Allah'ın Dini'ne dönüşün nedenlerinden biri olmuştur. Geçmişte düşmanlar maddi ve askeri yönden zafer kazandılar. Fakat ruhtan yoksun idiler. Daha da ötesi, iç dünyalarında yenilmiş bir haldeydiler. Bu nedenle Müslüman toplumun değerleri kısa sürede onları etkisi altına aldı. Zafer kazandıkları halde Tatarlar Müslüman oldu. Haçlılar, galip geldikleri halde intihar ettiler. Müslümanlar maddi ve askeri açıdan yenilmelerine rağmen, değerleri ve ilkeleri yenilmedi. Ruhları ve imanları yenilmedi ve ümmetin yenilgisi zafere dönüştü.

Daha çok açıklama için, Rabbi'nin Kitabı'ndaki şu ayeti düşünün: **(Andolsun ki peygamber kullarımıza söz vermişizdir. Onlar mutlaka galip geleceklerdir.)** (37/es-Saffat/171-172) Allah'ın elçileri; muzafferdirler. Allah'ın elçileri galiptirler. Bu, Allah'ın sözüdür ve bütün engellere rağmen, bütün yalanlara ve şüphe uyandırma girişimlerine rağmen gerçekleşecektir. Dünya ehlinin medeniyeti bir müddet hüküm sürer ve sonra yok olur. Peygamberlerin inançları üstün ve mükemmel olarak kalır. Bu; samimi olan her Allah'a davet için ve Allah'a davet eden samimi her davetçi için geçerlidir. Batıl ne kadar demir ve ateş gücüne, reklam ve iftira gücüne dayanırsa dayansın, Allah'a davet ve davetçiler galip ve muzaffer olur. Hak ehli ve batıl ehli arasında savaşlar gerçekleşir fakat sonuçları değişir. Tâ ki; Allah'ın peygamberlerine, dostlarına ve askerlerine verdiği söz yerine gelinceye kadar. Bu, mutlaka gerçekleşecek olan bir sözdür. Yeryüzünün bütün güçleri karşısında dursa dahi Allah'ın kuralı gerçekleşecektir. Fakat bu, Allah'ın takdirine bağlıdır. Dilediği şekilde ve dilediği zaman gerçekleştirir. İnsanların kısacık ve sınırlı ömürlerine kıyasla, izleri çok yavaş ortaya çıkabilir. Fakat asla geri kalmaz ve mutlaka gerçekleşir. Daha da ötesi, insanların anlamayacağı şekilde gerçekleşir. Çünkü onlar, alışılmış zafer ve üstünlük çeşitlerini görmek isterler. Alışılmışın dışındaki bir zafer şeklini ancak belirli bir süre sonra fark edebilirler. İnsanlar zafer ve üstünlüğün belirli bir şeklini isteyebilir. Allah ise, daha mükemmel ve kalıcı olan başka bir şekli ister ve Allah'ın askerleri beklediklerinden daha çok zorluğa katlansalar dahi Allah'ın istediği olur. **(Siz kuvvet ve silah bulunmayan (kervan) ın sizin olmasını istiyordunuz. Allah da sözleriyle hakkı üstün kılmayı ve kafirlerin arkasını kesmeyi istiyordu. Tâ ki hakkı devamlı üstün kılsın, bâtili yok etsin. Günahkarlar hoş görmese de...)** (8/el-Enfal/7-8)

İnsanlar zaferin anlamını gözleriyle görebilecekleri belirli şekillerle sınırlandırılır. Fakat zafer şekilleri çeşitlidir. Bin yıl da yaşasa, şehit olmasıyla yardım ettiği gibi dinine yardım edemeyecek ne çok şehit vardır. Kanıyla çizdiği bu çizgi benzeri yüce amellere binlerce kişiyi sevk eder ve insanların kalplerine yüce anlayışlar yerleştirir. Gelecek nesiller için canlı bir hareket unsuru olarak kalır ve belki de, nesiller boyu bütün bir tarihin adımlarına etki eden bir faktör olur.

Ey Müslümanlar! Allah'ın vaadine inancımız kesindir. Krizler ne kadar şiddetlenirse şiddetlensin ve sıkıntılar ne kadar artarsa artsın, Allah'ın Dini üstün ve muzaffer olarak kalacaktır. Yeryüzü Allah'ındır; onu kullarından dilediğine miras bırakır ve onu, Allah'ın salih kulları miras alır. Evet; Kabe'nin Rabbi'ne yemin olsun ki, Allah'ın Dini üstün olarak kalacaktır. Üstünlük, ilke üstünlüğüdür. Üstünlük, değer üstünlüğüdür. Cemaatlerin ve grupların üstünlüğü değildir. Ümmet için yenilgi, değerlerini terk ettiği ve ilkelerinden uzaklaştığı zaman gerçek yenilgidir. Zafer

kazanan değerlerdir, şahıslar değil! Bu gerçeği görmek için, Allah celle ve alâ'nın şu kavlini düşünün: **(Kim izzet ve şeref istiyor idiyse, bilsin ki izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır.)** (35/el-Fâtr/10) İşte bu asla değişmeyen sabit bir gerçektir. Değerlerin ve ölçülerin düzelmesine, hükümlerin ve takdirlerin düzelmesine, araçların ve sebeplerin kontrol altına alınmasına kefil olan bir gerçektir. Bu gerçek, mü'minin kalbinde tam olarak yerleşince, onu bütün dünyanın önünde sarsılmaz ve sapaşğlam, üstün ve şerefli olarak durdurur.

İşte o zaman başı, hiçbir zorba yaratığın, tağutun veya ne olursa olsun bir çıkarın önünde eğilmez. Hak, onun gayesi ve adalet, arzusudur. Bâtıl, hasmı ve zalim düşmanıdır. Bu açıklıkla birlikte üstünlük, kibirle sürdürülen bir inat değildir. Günahkar bir azgınlık da değildir. Bir kaprise ya da şehvete boyun eğen haksız bir çıkar sağlama da değildir. Haksız yere vuran ve adaletsizce yürüyen kör bir kuvvet de değildir. Üstünlük, nefsin hevâ ve heveslerine galip gelmek ve Allah'tan başkasına boyun eğmemektir. Bilakis üstünlük, Allah'a boyun eğmek ve darlıkta ve bollukta O'nu gözeterek O'ndan korkmaktır. Bu boyun eğmekle alınlar yükselir ve bu korku ile, O'nun istemediğı her şeyden kaçınılır. Allah'ı gözetme, O'nun rızasından başkasını istemez.

Ey Müslümanlar! Bu peygamberlerin zaferi ve Allah'ın kurtuluşa eren askerlerinin galibiyetidir. İşte bu, gerçek üstünlüktür. Maddi üretim, bilim ve teknolojideki keşifler ve kazanımlar, aletler ve icatlar; bütün bunlar sahibi olmayan bir mirastır. Sebeplerini gerektirdiğı gibi yerine getiren onları alır. Değerler ve ilkeler ise; peygamberlerin çağrılarına sahip ve onların mirasçısı olan ümmet tarafından üstlenilecek özel bir mirastır.

Milletlerin uygarlığı yalnızca maddi güçlerle ölçülmez. Bilakis ahlakındaki ve düzenindeki ilkelerle, adaleti sağlamasıyla ve hakka saygı göstermesiyle ölçülür. İnsanın değeri ırkı ve uyuğu nedeniyle değildir. Bilakis değeri; imanı ve ahlaki, inancının doğruluğu iledir. Bu günlerin sıkıntılarında ve fitnesinde sizin için bütün bunları açıkça ortaya koyan dersler vardır.

Uygarlık değerleri, adalet ve insaf ölçüleri, insan hakları gibi sahte sloganlarla maskeledikleri sahte yüzü açığa çıkarmıştır. Doğal kaynakları yağmalama, milletleri kuşatma altına alma ve geleceğine hükmetme isteğı bütün çıplaklığıyla göz önüne serilmiştir. O değerlerin, çıkarlara göre seçilerek alındığı ve ilkelerin, propaganda amaçlı olduğı, çıkar savaşı ve tamahlar karşısında duramadığı açıkça görülmüştür.

Evet, ey Müslümanlar!.. Musibetlerin içinde ne çok hayırlar vardır. Ümmet mensuplarından kandırılmış bir çok kimsenin konumlarını gözden geçirmeye ve başkalarına hayranlıklarının korkunç bir hayal kırıklığına dönüşmesi belki de bunlardan biridir. Bu musibetler münafıkların içlerinde gizlediklerini ortaya çıkarmıştır. Bu, zaferin müjdelerinden ve üstünlük görüntülerinden biri değil midir? Müslümanlardan bir çoğı uykudan uyanmış, üzerlerindeki gaflet bulutları dağılmıştır. Bu musibetler, yok olan veya yok olmak üzere olan bir ruhu yeniden canlandırmıştır. Ümmet, zor şartlara rağmen güçlü bir şekilde üstünlüğünden ve şerefinden, haklarından bahseder olmuştur. Ümmet, eğitim, kadın ve aile, kültür ve benzeri, gereken özeni göstermediğı konularda ve alanlarda düşmanlarının tehlikesini ve planlarının büyüklüğünü, daha uyanık ve dikkatli bir şekilde takip etmeye başlamıştır.

Bütün bunlardan sonra ey Müslümanlar; bu derslerin ve ibretlerin hepsi ümmetin iki temel esasa; tevekküle ve sebeplere sarılması gerektiğini vurgulamaktadır. Allah'a tevekkül kalbin ibadetidir. İslam, hak dindir. İslam ehlinin birleşmesinden başkası ise hak değildir. Olayların, tartılması gereken ölçülerle tartılmasından başkası hak değildir. Gafiller uyanmalı, günahkarlar günahı terk etmeli, ümitsizliğe kapılanlar ümitsizlikten kurtulup iyimser olmalıdır. Doğru yolda olup itaat edenler, sebat etmelidir.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Eğer kafirlere uyarsanız, gerisin geriye döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz. Oysa sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardımcılarının en hayırlısıdır.)** (3/Âl-i İmran/149-150)

Beklentisi yüksek ve kararlı olan mutlaka istediğine ulaşır. Düşmana tavrımız toprak ve sınır savaşı değil diri ve var olma tavrıdır. Siyaset ve ekonomi savaşı değil, din ve inanç savaşıdır. Ümmetin sorunlarını bütünüyle İslamî eksene döndürmelidir. Mandacılık bayrakları ve küfür sancakları mutlaka atılmalıdır ki İslam ve Kur'an gerçek yerini alsın. Kur'an sancağı yükselsin ve ümmet; Kur'an'ın nuruyla yürüsun. Sorunlar asıl çizgisine çekilsin. Bütün sloganlar ve davalar iflas etikten sonra İslam gücü kutsal değerleri savunmak için topyekün harekete geçsin.

Kudüs'e bakın ve düşünün. Arap Müslüman Ömer ibnu'l Hattab onu fethetti. Kürt Müslüman Selahaddin el-Eyyubî onu hürriyetine kavuşturdu. Türk Müslüman Sultan Abdulhamit onu korudu. Acaba bu kardeş halklardan hangisi onu ikinci kez hürriyetine kavuşturacak? Buyursun; bütün ümmet tekbir ve kelime-i tevhid sesleriyle onun arkasındadır!

Ey Müslümanlar! Günler ve olaylar, çekişmenin gün be gün gerçek yüzünü ortaya koyduğunu göstermiştir. İslam Ümmeti'ne düşen, başkalarından yardım dilemeden önce kendi dâvâlarına yardım etmektir. Başkalarından destek istemeden önce bütün gücünü kullanmaktır. İslamî dâvâların zaferi ve hakların geri alınması başkalarının çabalarıyla olmaz. İslam Ümmeti, Allah'a, Rasulü'ne ve mü'minlere dostluğunu açıkça bildirmeli ve bütün alanlarda topyekün cihad ilan etmelidir. Kalemle cihad, siyasette cihad, ekonomi ve malla cihad, güç ve kuvvetle cihad...

Allah'tan korkun ki, Allah da size rahmet etsin. Rabbiniz'in Kitabı'na tutunun ve Nebiniz'in Sünneti'ne sarılın ki size vaat ettiği dünyada üstünlüğü ve ahirette güzel mükafatı gerçekleştirsin.

İnanıyorsanız En Üstün Sizsiniz!

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib

Mekke, 16.02.1424 Hicri- 18.04.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'tan hakkıyla korkmayı kendinize şiar edinin. Gizli ve aşikar hallerinizde O'nun sizi gözettiğini hissedin ki Allah size hayır kapıları açsın ve darlıktan kurtarsın. **(Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir.)** (8/el-Enfal/29) **(Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder; ona beklemediği yerden rızık verir.)** (65/et-Talak/2-3)

Ey İslam Ümmeti! Ey Muhammed Ümmeti! Ey ülkeler fetheden sahabilerin ve ülkeler kuran selefin ümmeti! İlim ve uygarlık, barış ve akın ümmeti! Ümmetiniz bugün en kötü çağını ve en sıkıntılı dönemini yaşıyor. Bu Ümmet uzun tarihi boyunca her ümmetin gördüğü zafer ve yenilgiler gördü. Fakat hepsinde değişmez sonuç güzel bir son oldu. Tarihe dönüp bakın, bunu en güzel bir şekilde dile getirdiğini ve açıkladığını görürsünüz. Doğu; bütün felaketlerini bizim üzerine atıp, karşı konulmaz bir sel gibi Tatar ordularını üzerimize göndermedi mi? Çekirgelerin yeşil tarlalara saldırdığı gibi İslam ülkelerine saldırdılar. Sonuçta bu ordular, Memlükler'i ortadan kaldırdı. Hülagu, Bağdat'ta halifeliğin tahtına ulaştı ve halifeyi öldürdü. Tahtını yerle bir etti ve devletini yıktı. O muhteşem Bağdat, dünyanın uygarlık merkezi, İslam'ın başkenti yakılıp yıkıldı ve harap edildi. Sonra yeryüzünde serbestçe dolaştılar. Öyle ki, güçsüz, insanlar bu durumun İslam'ın sonu olduğunu sandı. Minberlerde İslam'ın ölümü haber verildi ve Müslümanlar ağtılar yaktı. Öyle ki, büyük İslam tarihçisi İbni Esir rahimehullah şöyle dedi: "Yıllar boyu çok büyük gördüğüm ve bahsetmekten hoşlanmadığım için bu büyük olaylardan bahsetmekten uzak durdum. İslam'ın ve Müslümanların ölüm haberini yazmak kimin için kolay olabilir? Bundan bahsetmek kimin için basit olabilir? Keşke annem beni hiç doğurmasaydı ve keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim. Bu; herkesi içine alan ve özellikle Müslümanlara daha çok isabet eden büyük bir olay ve büyük bir musibettir. Bir kimse; "Allah Teâlâ, Adem'i yarattığından beri dünya bunun gibi bir belaya uğramadı" dese doğru söylemiş olur. Çünkü tarih kitapları ne buna benzer ne de bunun dengi bir musibeti içermemiştir."

Fakat İbni Esir'in görmediği ve bu sözlerine ekleyemediği sonuç şudur: İslam, Tatarları da kanatları arasına almış, sancağı altında gölgelendirmiştir. Tatarlar da İslam bayrağı altında toplanmış, Hind diyarlarını fethetmiş, oraları İslam diyarlarına ve halklarını Müslümanlara katmışlardır. Aralarından alimler ve fatih komutanlar çıkmıştır. Ümmetimizin, doğudaki temsilcileri olmuşlardır. Musibet unutulmuş; öyle ki; bugün birçok insan Tatarların yaptığını bilmez olmuştur.

Akdeniz bizlere, kılıç ve haç taşıyan Hıristiyan gemilerini göndermedi mi? Şam'ı istila ettiler ve her tepenin başına bir kale, her vadiye bir garnizon kurdular. Seneler geçti ve İslam orduları onları Avusturya'nın başkenti Viyana surlarına kadar sürdü.

Son çağlarda işgal güçleri İslam ülkelerine gelip, Arap Yarımadası'nın orta yeri hariç basmadık toprak bırakmadılar. Dinin garipliği iyice yerleşti ve Müslümanların bilgileri zayıfladı. Sonra durum değişti ve o işgalciler, rüzgarın alıp götürdüğü bulutlar gibi oldular. Gökyüzü berraklaştı ve onların ardından, büyük bir dini uyanış başladı. Bu ümmetin, tökezledikten sonra sıçrayışı ne kadar çoktur. Nasıl olmasın? O;

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği gibi iyiliği başında mı yoksa sonunda mı bilinmeyen Allah'ın kendisine yardım ve rahmet ettiği bir ümmettir. Bitkin düşen fakat ölmeyen, yaralanan fakat öldürülemeyen bir ümmettir.

Ey Müslümanlar! Fitne ve kriz anlarında Müslüman'ın karşılaşabileceği en kötü şey bu dine inancının sarsılması ve Âlemlerin Rabbi'ne güveninin zayıflamasıdır. Allah'a yemin olsun ki bu, derin yaralar açan bir darbedir ve ülkelerin yağmalanması bunun yanında basit kalır.

Allah Teâlâ'nın yarattıklarıyla ilgili kurallarından biri de, hak ile batıl mücadelesinin sürmesidir ki, Allah iyiyi kötüden ayırsın. İman ehlini arındırsın. Belalarla imtihan edip, onların derecelerini yükseltsin. Ümmetin başına gelen, nefislerin hoşlanmadığı ve kalpleri daraltan büyük olaylar –Allah'ın izniyle- Müslümanların üstünlüğü ve zaferi ile sonuçlanacaktır. Allah'ın mü'min kullarının hakimiyeti ve zillet sebeplerinin ortadan kalkması ile sonuçlanacaktır. Bu ümmet, diğer ümmetler gibi değildir. Zafer ve üstünlük vaat edilmiş bir ümmettir. Bütünüyle helak olmaktan korunmuştur. Bütün yaralara rağmen üstün gelecek ümmettir. **(Gevşemeyin, üzülmeyin, sizler en üstünsünüz!)** (3/Âl-i İmran/139) “Sizler en üstünsünüz” Allah Teâlâ bunu, İslam ordusuna, henüz Uhud savaşından yeni çıkmışken ve en değerli mensuplarından yetmiş kişiyi Uhud Dağı eteklerinde şehit olarak geride bırakmışken söylemiştir. “Sizler en üstünsünüz” Allah Subhanehu bunu, İslam Ümmeti'ne, Peygamberi'nin avurdu yarılmış ve dışı kırılmış bir halde yaralarını sarmaya çalışırken söylemiştir. Çünkü Allah Teâlâ iman ettiği sürece her halükarda, zaferinde ve yenilgisinde, azlığında ve çokluğunda bu ümmete izzet ve üstünlük yazmıştır. **(İnanıyorsanız en üstün sizsiniz!)** (3/Âl-i İmran/139)

Ey Müslümanlar! Mutlaka inanılması ve nefse hatırlatılması gereken şeylerden biri de, bu kainatta küçük-büyük hiçbir şeyin Allah'ın bilgisi dışına çıkamayacağıdır. **(Durum şu ki, Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister.)** (47/Muhammed/4) Sebepler ve sonuçlar, araçlar ve amaçlar O'nun yaratması ve takdir etmesi ile gerçekleşir. Bunu bilirsek, işte o zaman Allah'a sığınmamız, O'nun ipine yapışmamız, yardımı ve kurtuluşu O'nun katından talep etmemiz gerekir. Çünkü O, verendir ve engelleyendir, alçaltandır ve yükseltendir. Yarattıkları için bir takım kurallar belirlemiştir. **(Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın!)** (35/el-Fâtır/43) **(Allah'ın kanununda asla bir sapma da bulamazsın!)** (35/el-Fâtır/43) Allah Subhanehu'nun kurallarından biri de, kullarını musibetle imtihan etmesi ve arındırması, sonuçta onlar için güzel bir son hazırlamasıdır. **(Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve beraberindeki mü'minler “Allah'ın yardımı ne zaman!” dediler. Biesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.)** (2/el-Bakara/214) **(Elif. Lâm. Mîm. İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece “İman etik” demeleri ile bırakılvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmiştir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancılara da mutlaka ortaya koyacaktır.)** (29/el-Ankebut/1-3)

Ümmetin başına gelen belalar ve sıkıntılar, musibetler ve fitneler arınma zincirinin bir halkası ve hakimiyete giden yoldur. Bu olayların ümitsizliğe ve hayal kırıklığına yol açması caiz değildir. Yemek yiyenlerin yemek kabına saldırması gibi milletler üzerimize saldırırsa bile... Bilakis bu musibetler ve fitnelerde şiddet ve darlık olduğu

miktarda, içinde birçok hayırlar ve Allah'ın hikmeti vardır. **(Sizin için daha hayırlı olduğu halde belki bir şeyi sevmeyebilirsiniz. Sizin için daha kötü olduğu halde belki bir şeyi sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.)** (2/el-Bakara/216) **(Belki hoşlanmadığınız bir şeyde Allah pek çok hayır takdir etmiş olabilir.)** (4/en-Nisa/19)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sıkıntı anlarındaki sünneti müjdelemek ve cesaretlendirmektir. Allah Teâlâ'nın kulları üzerindeki kurallarına işaret etmek için geçmişlerin hayatından örnekler vermektir. Habbab b. Eret radiyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Kabe'nin gölgesinde kaftanına yaslanmış halde iken, kendisine durumunu şikayet ederek, "Bizim için yardım talep edemez misin? Bizim için dua edemez misin?" dedik. Şöyle buyurdu: **"Sizden öncekiler içinde öyle kişiler vardı ki; (müşrikler tarafından) alınır, kendisi için yerde bir çukur kazılır ve o çukura gömülürdü. Sonra testere getirilir, başının üzerine konur ve başı ikiye ayrılırdı. Eti ve kemiği demir taraklarla taranırdı. Fakat bütün bunlar onu dininden alıkoymazdı. Allah'a yemin olsun ki, Allah bu dini tamamlayacaktır. Öyle ki; yolcu, Sana'dan Hadramut'a kadar gidecek ve Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmayacak; sürüsü için kurttan korkmayacak! Fakat siz, acele ediyorsunuz."** Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bununla bize, geleceğin bu dinin olacağını ve sonucun İslam'ın ve Müslümanların lehine olacağını açıklar. Bundan şüphe duymamız kesinlikle caiz değildir. **(Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.)** (61/es-Saff/9) **(Andolsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir. Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır. Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.)** (37/es-Saffat/171-173) **(Şüphesiz peygamberlerimize hem dünya hayatında hem de şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.)** (40/el-Mü'min/51)

Temim ed-Dâri radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şunu işittiğini nakleder: **"Bu din, gecenin ve gündüzün ulaştığı yere ulaşacaktır. Allah; bir azizin izzetiyle veya bir zelilin zilletiyle, Allah'ın İslam'ı üstün kılacağı bir izzetle ve kafiri zelil kılacağı bir zilletle, yerleşik ya da göçebe herkesin evine bu dini mutlaka sokacaktır."** Bu hadisi İmam Ahmed, sahih bir senetle rivayet eder.

İslam Ümmeti! Zafere inancımız, Allah Teâlâ'nın vaadine güvenmemiz ve zaferi müjdeleyen unsurların belirlenmesi hiçbir şey yapmama anlamına gelmez. Aynı şekilde, ümmetin içinde hâlâ varlığını sürdüren hata ve kusurları görmeme anlamına da gelmez. Bilakis yapılması gereken, Allah'ın vaadine güvenmekle birlikte, Allah Subhanahu'ya samimi şekilde dönüş yapmaktır. Her bela bir günah sebebiyle inmiş ve ancak tevbe ile kaldırılmıştır. Allah Teâlâ, bir kavim kendi nefislerinde olanı değiştirmedikçe onlar hakkındaki hükmünü değiştirmez. Öyleyse değişim içeriden olmalı ve herkes kendini düzeltmelidir. Allah'ın kuralı değişmez! Üzerine bela inen, dini ve toprakları düşman tarafından hedef alınan bir ümmetin oyun ve eğlenceden, dünyaya ve dünyanın süsüne dalmaktan insanların en uzağı olması gerekir. Gücünü ve enerjisini Allah'a yaklaşımda, dini O'na has kılmada ve Alemlerin Rabbi Allah'ı birlemede kullanmalıdır. Heva ve isyanı terk etmede, günahlarda ve kötülüklerden uzak durmada kullanmalıdır. Çünkü bunlar, ümmetin bir bölümünü karanlık denizlere sürüklemiştir.

Yine her Müslüman'a düşen görev, Allah'ın dosdoğru yoluna sarılmaktan, Allah'ın emrini ve yasağını uygulamaktan, fert ve toplum seviyesindeki her türlü düşünce ve davranışta O'nun hükmünü ve şeriatını ön planda tutmaktan başka dünya ve ahirette mutluluğa götüren, başarıya ve kurtuluşa götüren bir yol olmadığını sürekli hatırlamaktır. Kulun; hevası, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğine uygun oluncaya kadar mü'min olamayacağını unutmamaktır. Bu, vahyin saf kaynağına samimi bir şekilde dönmeyi, Kur'an ve Sünnet'e sarılmayı, her türlü işte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna uymayı, insanların zihinlerinin uydurduğu görüşlerden ve vahye ters düşen görüşlerden uzak durmayı gerektirir.

Ey Müslümanlar! İslam, güzel bir şekilde ele alan hayat veren canlı bir dindir. Doğudan ve batıdan saldırılar olsa da, canlılığını korur ve gelecek nesillere nakleder. **(Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar.)** (47/Muhammed/38)

Ey Müslümanlar! Geçen günler dinden yoksun medeniyetin iflasını, anlaşmalara ve ittifaklara muhalefetini, merhamet ve adaletten yoksunluğunu ortaya çıkarmıştır. Çünkü, şeriat ölçüsünü uygulamamış ve öğretilerini, vahyin nurundan almamıştır. Bu, çağdaş kalkınmanın başlamasından beri İslam alimlerinin ilân ettiği bir gerçektir ve işte Filistin sorununda, Irak'a karşı savaşta kendini göstermektedir. Daha da ötesi; Müslümanların gelmiş ve gelecek bütün sorunlarına yaklaşımda kendini göstermektedir. Bu; Müslümanların içinde buldukları durumu anlamaları ve düşmanın gerçek yüzünü tanımaları için; Müslümanlıklarına, inandığımız dinin doğruluk ve adaletine, savunduğumuz davaların haklılığına ve yararlılığına güvenlerinin artması için; hep birlikte Rabbimiz'e yönelip O'ndan yardım dilememiz için bir fırsattır.

Ey Müslümanlar! tekrar tekrar hatırlatılması ve özellikle fitne ve kriz anlarında vurgulanması gereken şeylerden biri de, şeri metoda bağlı kalmaktır. Fitneler ortaya çıktığında sabretmek, Müslümanların birliğine bağlı kalmak, ayrılık ve bölünmeyi bir tarafa bırakmaktır. Acele tavır almaktan uzak durmak, İslam ülkelerinin güvenliğini ve bütünlüğünü korumaktır. Müslüman farkında olarak veya olmayarak İslam ülkelerinde fitne çıkmasına araç olmamalıdır. Çünkü pusuda bekleyen düşman, İslam ülkelerinde fitne çıkarmak ve onları birbirleriyle meşgul etmek istemektedir. **(Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar. Halbuki onu, Rasul'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi.)** (4/en-Nisa/83)

Yine; Müslümanlara dil uzatmaktan ve başkalarına hüküm vermeyi hafife almaktan sakınmalıdır. İnsanları yüzüstü cehenneme yuvarlayan, dilleriyle kazandıklarından başkası değildir. Kıyamet günü sayfalar açıldığında ağzının konuştuğu ve elinin yazdığı ortaya dökülecektir.

Allah'ın kulları! Sürekli Allah'a yakarın ve O'ndan isteyin, O'na dua edin ve O'ndan bekleyin! **(O'na korkarak ve ümit ederek dua edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti, iyi hareket edenlere yakındır.)** (7/el-A'raf/56)

Kriz Fıkhı

Şeyh Abdurrahman es-Südeys

Mekke, 09.02.1424 Hicri- 11.04.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Sizlere ve kendi nefsim, her şeyin sahibi ve yegane rızık verici olan Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Çünkü Kıyamet Günü kurtuluş Allah'tan hakkıyla korkmakla olur. Allah'tan hakkıyla korkmada yarış içinde olun. Bu konuda ihmalkar olmaktan sakının. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmada ihmalkar olanların sonu dayanılmaz bir azaptır ve onlar için ne bir dost ne de bir koruyucu vardır.

Ey Müslümanlar! Krizlerin gölgesinde ve felaketlerin getirileri arasında İslam Ümmeti derin bir anlayışa, dikkatli bir bakışa ve kriz fıkhı olarak kendini gösteren güvenli bir metoda her geçen gün daha çok ihtiyaç duymaktadır. Tâ ki kağıtlar birbirine karıştırılmasın, dengeler bozulmasın ve ölçüler ters çevrilmesin ve bunun sonucu olarak ayaklar kaymasın, anlayışlar sapmasın, kalemler körelmesin ve medya güvenilirliğini kaybetmesin.

Felaket ve kriz anlarında kimliğe ve sabit değerlere karşı tehlike daha büyük olur. Ümmet gemisi, ümmetin inançsal haklarının ve kelime-i tevhid üzere söylem birliğini gerçekleştirme umudunun korunabilmesi için kendisini, en güzel şekilde huzur ve güven sahiline ulaştıracak usta kaptanlara muhtaç olur. Çünkü bunlar, ümmetimizi saran ve neredeyse tarihi boyunca yaşadığı bütün krizleri unutturacak derecede tehlikeli olan kasırgalar karşısındaki güvencedir.

Ey Müslümanlar topluluğu! Bu dünya imtihan dünyası ve hesap-ceza yurdu ahirete geçiş olduğu için Allah celle ve alâ, hikmeti gereği insanların bu dünyada bolluk ve darlık, şiddet ve rahat arasında dolaşmalarını; musibetlere ve imtihanlara uğramalarını dilemiştir. Bu nedenle insanların hayatı musibetlerden, krizlerden ve fitnelere yoksun olmaz. Bütün bunlarda, Allah'ın yüce bir hikmeti vardır. Allah celle ve alâ, kullarına rahmeti gereği yüce bir şeriat bağışlamıştır. Her zaman ve bütün şartlarda onlara hükmünü bildirir. Bollukta ve darlıkta yollarını aydınlatır. Musibet ve kriz günlerinde ellerinden tutar. Bu; makam ve soy farklılığından arındıran Rabhani bir kuraldır. Ve hiç şüphesiz fertlerin ve kalplerin sorunlarını derinlemesine alarak milletlerin ve halkların hastalıklarını temizler. Bu arıtmada kararlılık gösteren zafere ve üstünlüğe ulaşır. Sabırsızlık ve tahammülsüzlük gösteren ise, -Allah korusun- ziyana uğrar ve bataklığa saplanır. Hiç kimse darlıkla imtihanın tamamen kötü olduğunu sanmasın! Bilakis darlıkla imtihan, basiret sahipleri için gizli olmayan hikmetler ve sırlar içerir. Bunlardan biri de Allah Subhanehu'ya dönmek ve O'na boyun eğmektir. Kainatta gerçekleşen olayların, O'nun takdiri ile olduğuna, kaçacak ve sığınacak yerin sadece O olduğuna kesin olarak inanmaktır. **(Rabbin dileseydi onu da yapamazlardı.)** (6/el-En'am/112) Allah Subhanehu, sıkıntı anında kendisine boyun eğip yalvarmayanları ayıplayarak şöyle buyurur: **(Andolsun, biz onları sıkıntıya düşürdük de yine Rablerine boyun eğmediler, yakarıp niyazda da bulunmazlar.)** (23/el-Mu'minun/76) Yine bu hikmetlerden biri de, nefisleri belâlara karşı hazırlamaktır. Çünkü bu ne ilktir, ne de son olacaktır. Ümmetimiz; tarih boyunca büyük olaylar ve belalar yaşamış, sıkıntılara ve felaketlere uğramıştır. Allah'a hamdolsun, hepsinden zaferle çıkmıştır. **(Onlar hem yukarıdan hem de aşağından üzerinize yürüdükleri zaman; gözler yıldığı, yürekler gırtlığa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü**

şeyler düşündüğünüz zaman; işte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı.) (33/el-Ahzab/10-11)
Özetle; musibetler ve krizler, iman ehli için ibretten yoksun olmaz. Gafil uyarılır, cahil bilgilendirilir, birlik ve bütünlük bağları güçlenir. Çekişmeler, ayrılıklar ve düşmanlıklar bir kenara bırakılır. **(Birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider.)** (8/el-Enfal/46)

İslam ümmeti! Allah azze ve celle'nin kaza ve kaderi geçerlidir. Ve bize ancak O'na tevekkül etmek ve O'na sığınmak düşmektedir. İşte İslam Ümmeti topraklarımızdaki; Irak topraklarındaki büyük problem ve gittikçe artan sıkıntı yüzünden korku ve endişe içinde yaşamakta zorluk ve acı çekmektedir. Bu önemli felaket, İslam'ı seven ve her güvenliği arzulayan kişiyi bitkin düşürmüştür.

Zırhlı birlikler, ateşlerin alevi, bomba sesleri, dumandan bulutlar, çaresizlerin inlemeleri, top atışları, gasp ve yağma... Binaların yıkılması ve evlerin bombalanması... Suçsuz sivillere en acı işkenceyi çektiren bir savaş... Rahmetini dileriz ey Rabbimiz!... Allah'ım; koru!

“Irak'ta ve Kudüs'te ne kadar kederli kimse var”
“Derdini arzetti ve şikayeti yankılandı.”
“Ey inançlı insanlar! Size yara dokunduysa”
“İslam için bize de benzerleri dokundu.”
“Bir halk öldürülüyor ve dünya seyrediyor.”
“Sanki onlar insanoğullarından değilmiş gibi”
“Sıkıntı içindeler; sürgün ve katliam”
“Korku ve açlık, ölüm ve yoksulluk”
“Yardım isteyenlerin sesleri yüreği dağlamakta”
“Fakat ne kurtaran var, ne de dinleyen”

Öyleyse; İslam Ümmeti'nin üzerinden bu kâbus bir an önce kaldırılmalı, fitili hâlâ yanmakta olan bu savaşa yüce şeriatın ve uluslar arası kuralların, insan hakları sözleşmelerinin ve ülkelerin bağımsızlığına saygı gösteren anlaşmaların gölgesinde adalet, hikmet ve ileri görüşlülük üzerine kurulu hızlı ve barışçı çözümlerle bir son verilmelidir. Bizler, Müslüman halklar ve insanlık adına uluslar arası kamu oyuna ve karar alıcılara bu savaşın, bölgeyi karanlık dehlizlere ve bilinmeyen bir sona sürükleyen karmaşanın derhal durdurulması çağrısında bulunuyoruz. İnsanlık şiddet ve savaşlardan ne çok acılar çekti. Halklar arasında bunlar ne çok nefret duygusu ve medeniyetler arasında çatışmalar doğurdu. Savaşların ve felaketlerin etkisi uzundur. Kazancı az ve acısı çoktur. Bu nedenle sivilleri korumak, can ve mal kaybını azaltmak, halkların ve toplumların varlığını muhafaza etmek, ilmi ve İslami uygarlık başkentlerindeki tarih ve uygarlık eserlerinin yok olmasını engellemek, dünyanın bu savaşla ilgilenmesini fırsat bilerek Filistin topraklarındaki nüfuzunu genişleten siyonist güçlerin önündeki yolu tıkamak için savaş sona erene kadar fitilini söndürmeye çalışmak gereklidir.

Ey barış yanlıları! İnsan hakları ve özgürlük savunucuları! Ey dünyanın her yerindeki şerefli insanlar! Uluslar arası kurum ve kuruluşlardan bir çoğu güvenilirliğini kaybetmeden önce bu trajedik sorunu ve insanlık ayıbını bitirecek çözümü bulmakta acele edin.

Bilin ki; darlığa giren her şey hızlı atılan adımlarla genişler. Ortaya çıkan her açıklık, anlaşmalar ve ittifaklarla giderilir. Allah yardımcımız olsun. **(De ki: Allah'ın bizim**

İçin yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlamızdır. Onun için mü'minler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler. (9/et-Tevbe/51) (Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.) (65/et-Talâk/7) Sıkıntılar arasında kazanımlar, belalar içinde nimetler vardır. "Bil ki zafer, sabırla ve kurtuluş sıkıntıyla birliktedir. Ve zorlukla beraber bir kolaylık vardır."

İman kardeşleri! Sizler, baş gösteren bu sıkıntılar ve felaketlerle karşı karşıyasınız. Bu olayları iyice inceleyin ve onlardan, özellikle de tevhid ve birlik konusunda dersler ve ibretler çıkarın. **(Hakikaten bu bir tek Ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.) (21/el-Enbiya/92)**

İslam Ümmeti! Bu kanlı olaylar tufanında ve sıcak dönemler arasında kişilikten yoksun, vefa ve şeref duygularından arınmış bazı güçsüz kimseler ümmetin birlik ve bütünlüğünü bölme yoluna giderler. Suçsuz ve temiz insanlara bir takım iddiaları ve zanları asılsız söylentilerle ve uydurma yalanlarla süsleyerek sunarlar. Bunlar; öldürücü mikroplar, yok edici virüsler ve sürekli kanayan yaralardır. Bu, tehlikeli ve psikolojik savaştır. Maneviyatı yıkar, umutları yeşermeden öldürür. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.) (49/el-Hucurat/6)** Ve şöyle buyurur: **(Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.) (33/el-Ahzab/58)** Söylentilerin ve yalanların sahası ne kadar geniş olursa, Allah katındaki günahı da o kadar büyük olur. Bu psikolojik ifrazatlar karşısında müslümana düşen Allah celle celaluhu'nun şu kavlini göz önünde bulundurmalıdır: **(Onu duyduğunuzda: "Bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Hâşâ! Bu, çok büyük bir iftiradır!" demeli değil miydiniz!) (24/en-Nur/16)**

İbni Ebi'd-Dünya, Hammad b. Zeyd'den şunu rivayet eder: Muhammed b. Vâsı'nın bir mecliste oturduğu, orada bulunan birinin çok konuştuğu ve bunun üzerine Muhammed'in şöyle dediği rivayet edilir: "Ne olurdu sizden biri sussaydı, konuşacağı sözü seçseydi ve konuşmakta acele etmeseydi?"

Ey Müslümanlar! Sözünde gevşeklik bulunan Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın şu kavlini hatırlasın: **(İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın.) (50/Kaf/18)**

Ey Allah'ın kulları! Birliği yıkan; yöneticilerle yönetilenler, alimlerle genel halk, gençlerle ihtiyarlar arasında bozan; toplum mensupları arasında şüphe ve kötü zan sokan ve öldürücü bir silah haline gelen art niyetli söylentileri taşımaktan sakının! Özellikle de; bazı siteleri ve forumları, pislğiyle ve kokusuyla burun direklerini kıran elektronik birer tuvalete dönüşen çağdaş iletişim araçlarının yayılmasından sonra... Bu siteler ve forumlar akıllı ve şerefli insanların asla tenezzül etmeyeceği ne çok çirkinliği meşhur etti, ne çok kötülüğü yaydı. Müslüman topluma düşen görev, art niyetli söylentiler karşısında sağlam bir kale gibi olmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Her işittiğini konuşması kişiye yalan olarak yeterlidir."** Bu hadisi Müslim Sahih'i'nde rivayet eder. Müslüman, söylentilerden yüz çevirmeli, onları dinlemeyi ve başkasına aktarmayı kendine yakıştırmamalıdır. Söylentilere dayanmak ve onları başkalarına nakletmek, toplum yapısını tehdit eden, ümmet binasının temellerini sarsan, birlik ve bütünlüğü yok eden tehlikeli kötülöklere yol açar.

İslam Ümmeti! Kriz anlarında anlayışlı olmanın bir gereği de, krizleri yorumlarken şeriat açısından bakmaktır. İslam; zulmü ve haksızlığı haram kılar. Şartların gerektirdiği şekilde yardımlaşmayı Müslümanlara vacip kılar. Müslümana düşen, dualarında Müslüman kardeşlerini unutmamasıdır. **((Onlar mı daha hayırlı) yoksa darda kalana kendine yalvardığı zaman karşılık veren ve sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri kılan mı? Allah'tan başka tanrı mı var?))** (27/en-Neml/62)

Değerlerin birer birer döküldüğü kriz anlarında; müslümanın, doğru inançta kararlılık göstermesine yardımcı olacak faktörlere sarılması mutlaka gereklidir. Yumuşak başlılık ve sükunet, emin olmak ve acele etmemek, dili korumak ve olayların sonucuna bakmak, ümmet içindeki nasihat sahiplerine ve toplumdaki salih insanlara yakın olmak, fitnelere yönelmemek gibi şeriat kurallarına bağlı kalmalıdır. “Çünkü onlara yönelen kendisini onlardan alamaz.” Bu; Buhari ve Müslim’de, Ebu Hureyre radiyallahu anh kanalıyla rivayet edilir. Şer’i delilleri, çağdaş olaylara indirgemek için zorlamamalıdır. Yine; zayıf ve uydurma hadisleri aktarmamalıdır. Aynı şekilde; aklı duygudan, mantığı heyecandan, görüş alışverişinde bulunmayı cesaret zannedilen atımdan üstün tutmalıdır. Kuru gürültü çıkarmaktan başka hiçbir işe yaramayan kalabalıklardan uzak durmalıdır. Hedefi belirsiz ve şer’i şartları gerçekleşmemiş hayali cihad iddialarının peşinde sürüklenmekten sakınmalıdır. Toplumsal yapımızı ve iç cephemizi, Müslüman idarecilerden ve Rabbanî alimlerden oluşan şer’i ve ilmi yönetimimizi korumakta bağlı kalınması gereken şer’i kurallardandır. Onlar hakkında güzel zan beslemek ve kriz anlarında ortaya çıkan ve bulanık suda avlanan iftiracıların sözlerini onaylamamak gerekir. **(Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar. Halbuki onu, Rasul’e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi.)** (4/en-Nisa/83)

İnanç kardeşleri! Ufuklar gözden ne kadar da kaybolursa, Allah’a hamdolsun ki dininiz, kararlılık dinidir ve kalıcıdır. Yok olması ve ortadan kalkması imkansızdır. İmam Ahmed ve Hakim, sahih bir senetle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Bu din, gecenin ve gündüzün ulaştığı yere ulaşacaktır. Allah; bir azizin izzetiyle veya bir zelilin zilletiyle, Allah’ın İslam’ı üstün kılacağı bir izzetle ve kafiri zelil kılacağı bir zilletle, yerleşik ya da göçebe herkesin evine bu dini mutlaka sokacaktır.”** Allah Subhanehu; Peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’e ümmetini genel bir kıtlıkla helak etmeme ve kendilerinden olmayan düşmanı, onlara karşı her yönden toplansalar dahi hakimiyetlerini tamamen ortadan kaldıracak şekilde musallat etmeme sözü vermiştir. Bu hadisi Müslim Sahih’inde, Sevban radiyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

İslam ümmeti, zafer ve yenilgi nedenlerini yeni bir bakış açısı ile araştırmaya, asâletimizin ve şerefimizin –Allah’ın izniyle- yeniden yükselmesi için amaçları ve neticeleri incelemeye ne kadar da muhtaçtır. Ümitsizlikten ve çaresizlikten sakınılmalı ve daha çok iyimser olunmalıdır. Çünkü zafer, İslam’ın ve Müslümanlarındır. Güç ve kuvvetin hepsi Allah’ındır. **(Halbuki asıl üstünlük, ancak Allah’ın, Peygamberi’nin ve mü’minlerindir. Fakat münafıklar bunu bilmezler.)** (63/el-Münafıkun/8) **(Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.)** (6/el-En’am/45)

Allah, ümmetimizi hilekarların hilesinden, kindarların kininden ve zalimlerin zulmünden korusun. Müslümanların hallerini düzeltsin. Sıkıntıyı bu ümmetin başından kaldırsın. Bizi ve tüm Müslümanları, görünen ve görünmeyen her türlü fitneden korusun. Şüphesiz O, çok cömert ve çok kerem sahibidir.

Ey kardeşler! Allah'ın izniyle kısa ömürlü olacak bu olaylar ve krizler karşısında ümmetin bilinçli ve uyanık gençlerine ve hatta bütün Müslümanlara düşen görev Allah'ın izniyle kendilerini koruyacak iki zırha bürünmeleridir. Bunların birincisi Allah'a tevbe zırhıdır. Samimi bir şekilde Allah'a sığınmak ve duada ısrar etmektir. Bu, şaşmayan ok ve hayal kırıklığına uğratmayan gizli silahtır. İkincisi ise direktif almak ve yol göstermelerinden faydalanmak üzere Müslüman idarecilerin ve Rabbanî alimlerin etrafında toplanmaktır. Çünkü onlar dinin yardımcıları ve yol göstericileridir. Onlarla din korunur. Onlar, Alemlerin Rabbi'nin hükmünü bildirirler. Onların görüşünün dışına çıkanın zillete düşmesinden ve helak olmasından korkulur.

Şeriat alimleri ve davetler, özellikle fitne ve sıkıntı anlarında boyunlarında asılı olan emanetin farkındadırlar. İnsaf sahibi kimse onların adalet ve hikmetle hakkı açıklamada ve ümmeti yönlendirmede insanların en hırslıları olduklarını görür. Kötülükleri uzaklaştırmak ve yararları çekmek gibi genel kurallara ve şeriat kurallarına uyarlar. "Tebea ile ilgili tasarruf şer'i maslahata bağlıdır" kuralını uygularlar.

Özellikle de; duygular alevlendiğinde Ümmet ihlaslı delile ve mahir kaptana, akli selimle ve doğru görüşle hareket eden olgun idareciye daha çok muhtaçtır. Kaptanlar çoğalırsa gemi batar.

Anlaşmazlıkları ve asılsız çekişmeleri, yan konulardaki kısır diyalogları aşmak gerekir. Medya araçlarının eğitim rolünü harekete geçirmek gerekir. Olayları büyütmemek ve karmaşaya meydan vermemek gerekir. Şahsi görüşlerden ve ferdi davranışlardan, asılsız fetvalar yaymaktan; akıllara durgunluk veren, insanları ve ülkeleri sonucunu ancak Allah'ın bileceği fitnelere sürükleyen haksız hükümler vermekten sakınmak gerekir.

İslam Ümmeti'nin asil tarihinde kararlılığın ve hikmetin parlak örnekleri vardır. İşte İslam'dan dönönlere karşı Ebu Bekir radiyallahu anh'ın tavrı... İşte "Kur'ân mahluktur" diyenlerin fitnesine karşı Ahmed b. Hambel'in tavrı... Ve işte Şeyhulislam İbni Teymiyye... Biz burada, ümmetin gençliğinden fıskıran din ve Ümmet üzerine duyarlı duyguları köreltmek istemiyoruz. Gayretleri mübarek ve adımları düzgün olsun. Bilakis onların bu durumunu över ve onları, Allah'ın izniyle hayırla müjdeleriz. Fakat bu duyguları güzel bir şekilde değerlendirmeye ve sonuçları güzel bir şekilde değerlendirmeye ve sonuçlarını göz önünde bulundurmaya çağırıyoruz. Akıl ve duygunun birlikte kullanılmasına çağırıyoruz. Çünkü onlardan sadece birini kullanmak kötülüğe yol açar ve haktan sapmadır. İkisini birlikte kullanmak ise orta yollu olmak ve Allah'ın izniyle doğru yola koyulmaktır. Allah, bunun sadece onlara olan sevgiden kaynaklanan bir öğüt olduğunu bilir.

Allah'ın, Harameyn ülkesine lütuf ve ihsanından biri de bu ülkenin özellikle fitne ve kriz anlarında kendini gösteren seçkin yapısıdır. Yöneticileri, bu fitneyi söndürmek için bütün güçleriyle çalışmışlar ve hâlâ da çalışmaktadırlar. Alimleri, yöneticileri ve yönetilenleri imanla ve kararlılıkla bu ateşi söndürmeye gayret etmektedir. Allah çabalarını artırsın.

Güzel Hayat

Şeyh Abdülbâri es-Sübeyti

Medine, 7/11/1423 Hicri – 10/01/2003 Miladi

Sizlere ve kendi nefsim Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak, dünya ve ahirette kurtuluşun yoludur.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkek ya da kadın kim mü'min olarak iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz.)** (16/en-Nahl/97) Tefsir alimleri ayet-i kerimede geçen "güzel hayat" ile ilgili bir çok görüş belirtmiş; "dünyada güzel ve helal bir rızık", "kanaat", "rıza" ve benzeri şeylerle açıklamışlardır. Fakat İbnu'l Kayyim rahimehullah daha derin bir anlama dikkat çeker ve şöyle der: "Doğrusu bu; kalbin hayatı ve nimetidir. İmanı ile mutluluğudur. Allah'ı tanınması ve sevmesidir. O'na dönmesi ve O'na tevekkül etmesidir. Çünkü, o kalbin sahibi için cennet nimetlerinden başka daha üstün bir nimet ve daha iyi bir yaşam yoktur. Bilge bir insan şöyle der: "Yaşadığım bazı anlarda 'Cennet ehli böyle iseler şüphesiz onlar güzel bir yaşantı içindedir' derim." Kalbin hayatı güzel olunca azaların hayatı da ona uyar. Çünkü kalp, onların hükümdarıdır."

Üzüntü ve keder sebeplerinin çoğaldığı bir zamandayız. Fitneler ve dertler çoğaldı. Kin ve düşmanlıklar baş gösterdi. Meşguliyetler arttı. İnsanların başlarına felaketler geldi ve bölünüp parçalandılar.

Çağdaş yaşam; insanoğlu için yeni zevk ve refah metotları icat etti fakat güzel yaşamı, kalbin mutluluğunu ve nefsin huzurunu temin edemedi. Modern ilim ilerlemede yüksek bir noktaya ulaşmasına rağmen maddi bir zevk, görünür bir lezzet ve aletsel bir refahtan başka bir şey gerçekleştiremedi. Nefse ulaşır ona güzel bir hayat tattıramadı.

Bazı insanlar güzel hayatı parlak ışıklarla, geçici makamlarla ve lüks araçlarla birlikte düşünür. Bazıları da mal yığma, şehvet bataklıklarına dalma ve uyuşturucu zehirini yudumlama ile birlikte tasavvur eder. Bir diğeri ise yüksek saraylar dikme ve gösterişli koltuklara yaslanma olarak düşünür.

Ümitsizlik, endişe, gam ve keder bütün dünyada kol gezmektedir. İsyankarlık, bölünmüşlük, trajedi ve mutsuzluk çağdaş yaşamın niteliği haline gelmiştir. Kargaşa dünyayı boğmakta, düzen adına geri kalan ne varsa dağıtmakta ve yaşamı darmadağın etmeye çalışmaktadır. Güzel hayat; güvenilir, mutlu, huzurlu ve istikrarlı bir hayat her insanın isteği ve her akıl sahibinin gayesidir. Böyle bir hayatın tadını kendi nefislerimizde nasıl hissedebiliriz ve toplum olarak nasıl yaşarız? Onu gelecek nesillere nasıl temin ederiz? Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkek ya da kadın kim mü'min olarak iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız)** (16/en-Nahl/97)

Allah Subhanehu; yaşantı güzelliği veren salih amelin faydalı olabilmesi için imanı şart koşturmuştur. Onu gözü aydın, mutlu ve huzurlu yapar. İşlerini toplar. Onu razı olma duygusu ve güzel yaşamla rızıklandırır. Rabb ve ilah olarak Allah'a gerçekten iman etmek güzel yaşamın en büyük etkenidir. **(Erkek ya da kadın kim mü'min olarak iyi amel işlerse...)** (16/en-Nahl/97)

Kul; Rabbi Tebarake ve Teâlâ'yı güzel isimleri ve sıfatları ile tanıyınca, Rabb olmasının ne anlama geldiğini; O'nun bütün işlerin hükümdarı olduğunu ve bütün yaratıkların idaresinin O'nun elinde olduğunu bilince O'ndan başka hiç kimseden korkmaz ve O'nun dışında hiç kimseye boyun eğmez. Allah'ın peygamberi Hud aleyhisselam'a bak! Sahte ilahları ile kendisini korkuttuklarında bütün kavmine meydan okur ve onlara şöyle der: **(“Ben Allah'ı şahit tutuyorum. Siz de şahit olun ki, ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım. O'ndan başka (ibadet ettiklerinizin hepsinden uzağım). Haydi hepiniz bana tuzak kurun. Sonra da bana mühlet vermeyin. Ben; benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Yürüyen hiçbir varlık yok ki, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbim doğru bir yol üzeredir.”)** (11/Hûd/54-56)

Bu kainatın sahibi ve hükümdarı kim? Yaratıcısı kim? Şüphesiz Allah!.. O, her şeyin yaratıcısı ve her şeyin Rabbidir. Yalnızca O, işleri düzenleyendir. Alçaltan ve yükselten, izzet ve zillet veren, zarar ve fayda veren O'dur. Her şeyin hükümdarlığı elinde bulunan ve her şeye gücü yeten sadece O'dur. Göklerin ve yerin gözetimini yapandır. Kul bunu bilince, Rabbinden başkasından korkmaması gerekir. O'na itaat etmekten ve yüceliğine boyun eğmekten başka bir şeyde izzet aramamalıdır. O'ndan başkasına yönelmemeli ve kalbini O'ndan başkasına bağlamamalıdır. Başına gelen bütün felaketlerde ve sıkıntılarda yalnızca O'na sığınmalıdır. Çünkü O; Rabbi ve sahibidir. İşlerini düzelter ve düzenleyendir. İşte o zaman nefsi mutmain olur. Endişesi dimer ve kalbi güçlenir. Çünkü o; sağlam bir köşeye sığındığını, hükümdarların hükümdarının himayesine girdiğini bilir. Ölmeyen diriye tevekkül etmiştir. Bu onun nefsinin, sürekli huzurlu ve yaşantısını güzelleştirir.

Kim bu şekilde ise, kendisi için güvenlik ve gönül huzuru gerçekleşmiştir. Çünkü o, o zaman bir Rabbe kuldur. Onun tek bir yönelimi olur. Bu nedenle nefsi yanıp tutuşmaz ve birçok yöne yönelmez. Allah Teâlâ'nın mülkün yegane sahibi ve hakimlerin hakimi olduğunu bilen kimse bir zararın giderilmesi için O'ndan başkasına yönelmez.

Kimin de; Allah Teâlâ'dan başka kendisine ibadet ettiği bir velisi, Allah'ın şeriatının dışında kendisine itaat ettiği bir yöneticisi, Allah'a isyan pahasına bağlandığı bir arzusu, zulmünden korktuğu için kendisinden ümit ettiği bir tağutu ya da Allah'ı bırakıp kulu-kölesi olduğu bir malı varsa; işte o, birbiriyle anlaşamayan ortakların kendisi hakkında çekişip durduğu bedbaht kimsedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, çekişip duran bir çok ortakların sahip olduğu bir adam ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı örnek olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Hamd, Allah'a mahsustur. Fakat onlar bilmezler.)** (39/ez-Zümer/29)

Güzel yaşama yol açan etkenlerden biri de farzları yerine getirerek ve günahlardan sakınarak Allah'tan hakkıyla korkmaktır. Bir darlıkta ve sıkıntıda isen, işinle ve geleceğinle ilgili olarak Allah'tan hakkıyla kork! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İyi bilin ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur ve onlar, üzülmeceklerdir. Onlar, iman edip de takvâ sahibi olanlardır. Onlar için dünya hayatında da, ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir.)** (10/Yunus/62-64) Takvâ sahibi mü'min insanların en güzel yaşantıya sahip olanıdır. Kafası en rahat, göğsü en ferah ve kalbi en huzurlu olanıdır. İşte bu, ahiret cennetinden önce bu dünyada yaşanan cennettir.

Namaz, güzel yaşamın gerçekleşmesine yol açan en büyük etkenlerden biridir. Göğsü ferahlatır ve darlığını giderir. Kalbe, rahat ve huzur atışları gönderir. Namaza

başlayıncaya kadar kul, sanki bir hapiste ve darlıkta gibidir ve namaz ile rahatlar. Kula, iman kuvveti verir. Yaşam zorluklarına karşı ona yardım eder. Namazla gamlar, kederler ve üzüntüler yok olur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Sabır ve namaz ile Allah'tan yardım dileyin. Şüphesiz o (sabır ve namaz), kalbi Allah'a saygı ile ürperenler dışında herkese ağır gelen bir görevdir.)** (2/el-Bakara/45) Hadis-i şerifte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem hakkında şu rivayet edilir: **“Zor bir işle karşılaşırna namaza koşardı.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Güzel yaşamın en önemli faktörlerinden biri de zikre devam etmektir. Zikir; kalp için huzur ve nefis için güvencedir. Onu, kötülüklerden korur. Allah'ın zikri ile dolu olan kalp güçlü bir kalptir. Allah Teâlâ'dan başkasından korkmaz. Yalnızca Allah'tan korkar. Çünkü o, sürekli olarak Allah'ın kendisiyle birlikte olduğunu ve kendisine yardım ettiğini hisseder. Allah Subhanehu, kudsi hadiste şöyle buyurur: **“Ben; beni zikrettiği ve dudakları benim zikrimle hareket ettiği müddetçe kulumla beraberim.”** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Dünya ve ahirette güzel yaşamın nedenlerinden biri de Allah'ın; kulu her günah işlediğinde ya da işlemek istediğinde tevbe ve istiğfara yöneltmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Takvâ sahipleri var ya; onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp, hemen gerçeği görürler.)** (7/el-A'râf/201)

Güzel yaşamın sırrı, rızka kanaat etmek ve Allah'ın paylaşırmasına rıza göstermektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisi bu anlayışı açıkça ortaya koyar: **“Sizden kim evinde ve ailesinin yanında güvende olursa, bedeni sağlıklı olur ve yanında bir günlük yiyeceği bulunursa sanki dünya bütünüyle onun olmuştur.”** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Müslüman olan (Rabbine hakkıyla teslim olan), yeter miktarla rızıklandırılan ve Allah'ın, kendisine verdiği kanaat bağışladığı kimse kurtuluşa ermiştir.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder. İnsanların elinde dolaşan dünya güzelliklerine bakmak; sana, yaşantını bozacak bir üzüntü ve keder verir. Bugünlerde, insanlardan birçoğunun hayatını çekilmez kılan en önemli faktör, kendisine verilene razı olamamasıdır. Bizden her biri, mal ve makam olarak kendisinden daha yukarıda olana bakar. Şu hadis, bu konuda doğru yolu göstermektedir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizden aşağıda olanlara bakın ve sizden yukarıda olanlara bakmayın. Çünkü bu, Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini küçümsememeniz için daha uygundur.”** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Malın ne kadar az ve durumun ne kadar kötü olursa olsun; anlayış ve ilim, soy ve nesep bakımından senden aşağıda olmayan binlerce insanın durumundan daha iyidir.

Hayat kısadır; onu bozacak ve yokedecek gamlara ve kederlere teslim etme!.. Hikmet sahibi insanlardan biri şöyle der: “Bedenin rahatı az yemekte, nefsin rahatı az günah işlemekte, kalbin rahatı az kederlenmekte ve dilin rahatı az konuşmaktır.”

Geleceğe umutla bakmak ve hayatta iyimser olmak kalbi mutluluğa boğar ve yaşamı sevinçle doldurur. Böylece müslümanın yaşantısı rahat olur. Geçici acıların yerini umutlar kaplar.

İyilik yapmakla, zorda olana yardım etmekle, insanların ihtiyaçlarını gidermekle, onlara sevinç kazandırmakla ve ihtiyaçları için koşmakla yaşam güzelleşir. Ey Müslüman! Zavallı ve güçsüz insanların kalplerine sevinç kattığında yaşamın zevkine

varır ve haz duyarsın. Evet; herhangi bir insana mutluluk verdiğinde, mutluluk sanki damarlarında dolaşır.

Bütün endişelerin Allah rızasını kazanmak üzere toplanması hayatın güzelliği ve kalbin hayatıdır. Kimin de endişeleri dağılırsa, endişe ettiği şeyler onu helak edinceye kadar işkence çeker. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim endişelerini tek bir endişeye, ahiret endişesine indirirse Allah onu dünya endişesinden kurtarır. Kimi de, endişeler dünya işlerinde darmadağın ederse, Allah onun hangi vadisinde helak olduğuna aldırılmaz.”** Bu hadisi İbni Mâce rivayet eder.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: “Bütün endişeleri bir araya toplanan ve Allah Teâlâ'nın rızasını kazanma endişesi haline gelen kimsenin hayatından hangi hayat daha iyidir?!. Kalbi dağılmamış, bilakis Allah'a yönelmiştir. Her bir vadede bir bölümü dağılmış olan düşünceleri ve iradesi Allah Teâlâ için bir araya gelir. Zikri, en yüce sevgilisi için olur. O'nu sever, O'na kavuşmaya özlem duyar ve O'na yakınlıkla yalnızlığı gider. Ona hakim olan O'dur. Kalbinden geçen her düşüncede endişeleri, istek ve arzuları O'nunla ilgilidir. Susarsa Allah için susar. Konuşursa Allah için konuşur. İştirse Allah için iştir ve bakarsa Allah için bakar. O'nun için vurur ve O'nun için yürür. O'nun için hareket eder ve O'nun için durur. O'nun rızasına uygun yaşar, O'nun rızasına uygun ölür ve O'nun izniyle yeniden dirilir.”

Güzel hayat; Allah'tan yardım dilemeden ve O'na sığınmadan, dini yaşantının düzelmesini ve dünyevi yaşantının güzelleşmesini Allah'tan istemeden gerçekleşmez. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bunu böyle öğretmiştir. Şöyle dua eder: **“Allah'ım! İşimin esas olan dinimi ıslah et! Geçimim içinde olan dünyamı ıslah et! Döneceğim yer olan ahiretimi ıslah et! Her türlü hayır için hayatımı artır ve ölümü, benim için tüm kötülüklerden kurtuluş kıl!”**

Mü'minlerin dünyadaki yaşamlarının güzel olması, onların ahiretteki mükafatlarından bir şey eksiltmez. Bu iyilik ve kerem sahibi Rabbin sözüdür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar için dünya hayatında da, ahirette de müjde vardır.)** (10/Yunus/64) Ve şöyle buyurur: **(Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarımızız.)** (41/Fussilet/31)

Duanın Fazileti ve Âdâbı

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 08.01.1423 Hicri

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla...

Yerin-göğün Rabbi Allah'a hamdolsun. O, her nimeti bağışlayan, duayı işitendir. Darlığı ve zorluğu ortadan kaldırır. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. En hayırlı isimler onundur. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Yüce hanif dini ile gönderilendir. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve takva ehli sahabilerine salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra; Allah'dan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. O'na tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin.

Ey müslümanlar!.. Bilin ki yerde ve gökte Allah'ın kaza ve kaderi dışında hiçbir şey olmaz. Allah'ın dilemesi ve yaratması olmadan hiçbir sevimli ya da sevimsiz iş gerçekleşmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz her şeyi bir kader ile yarattık.)** (54/el-Kamer/49)

Allah, işleri yöneten ve kalplerde olanı bilendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Görmekte olduğunuz gökleri direksiz olarak yükselten, sonra Arş'a istiva eden, güneşi ve ayı emrine boyun eğdiren Allah'tır. Her biri muayyen bir vakte kadar akıp gitmektedir. O, Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için her işi düzenleyip ayetleri açıklamaktadır.)** (13/er-Ra'd/2)

Mutluluk için bir takım sebepler yaratmış, bedbahtlık için de bir takım sebepler yaratmıştır. Etkenleri sebeplerine göre düzenlemiştir. Sebeplerini yaratmış ve sebeplerin etkilerini yaratmıştır. O'nun dilemesine ve iradesine hiçbir şey hükmedemez. Dilerse yaratır ve bir şeyi etkensiz olarak yoktan var eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Dilediği şeyleri mutlaka yapandır.)** (85/Buruç/16) Ve şöyle buyurur: **(Bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir.)** (7/el-Araf/54)

Dua, Allah katında en değerli şeydir. Allah duayı, hayırların elde edilmesi ve şerhlerin defedilmesi için koymuştur. Dua, hayırları ve bereketleri kazanmak için büyük bir sebeptir. Hoşlanılmayan şeylerin, kötülüklerin ve sıkıntıların giderilmesi için de bir sebeptir. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **"Dua inene de, inmeyene de fayda verir."** Dua; kadedendir. her hayrı getiren ve her şerri defeden faydalı etkenlerdendir. Allah Teâlâ, bir çok ayette kullarına dua etmelerini emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin ki kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.)** (40/el-Mü'min/60)

Duanın gerçeği, dünyevi ve uhrevi ihtiyaçların giderilmesinde, sıkıntıların ortadan kaldırılmasında, dünyevi ve uhrevi kötülüklerin ve hoşlanılmayan şeylerin defedilmesinde Allah Teâlâ'ya rağbetin yüceltilmesidir. Dua ile; Alemlerin Rabbi'ne ibadet edilir. Çünkü dua kalbin Allah Teâlâ'ya bağlanmasını, O'na karşı samimi

olmayı; fayda sağlamada ve zararı defetmede Allah azze ve celle'den başkasına yönelmeyi içerir. Dua, Allah'ın her şeye gücü yettiğine ve hiçbir şeyin O'nu aciz bırakamayacağına, her şeyi bildiğine ve hiçbir şeyin O'na gizli kalamayacağına, Rahman ve Rahim olduğuna, diri ve Kayyum olduğuna, cömert ve kerem sahibi olduğuna, cömertliğinin ve kereminin sınırı olmadığına, iyilik ve ihsanının bitmeyeceğine, bereket hazinelerinin tükenmeyeceğine yakinen inanmayı içerir.

Bu ve benzeri yüce sıfatlar nedeniyle Allah subhanehu'dan ümit edilir ve O'na dua edilir. Göklerde ve yerde olanlar, dillerinin çeşitliliğine rağmen ihtiyaçlarını O'ndan isterler. Dua, kulun Rabbine ihtiyacını ve zaruretini içerir. İşte bu yüce anlamlar ibadetin gerçeğidir.

Duanın şanı ne yüce ve etkileri ne büyüktür! Bu nedenle, duanın fazileti hakkında Ebu Davud ve Tirmizi'nin Numan b. Beşir kanalıyla rivayet ettiği şu hadis gelmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "**Dua ibadetin ta kendisidir.**" Tirmizi, bu hadis için "Hasen-Sahih bir hadistir" der. Enes radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: "**Dua ibadetin beynidir.**" Bu hadisi; Tirmizi rivayet eder. Ebu Hureyre radiyallahu anh da Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle buyurduğunu rivayet eder: "**Hiçbir şey Allah katında duadan daha değerli değildir.**" Bu hadisi Tirmizi, İbni Mace ve Hakim rivayet eder.

Dua ibadet olduğu için, onun ancak Allah Teâlâ için yapılması gerekir. Allah'dan başka bir meleğe, ya da bir peygambere, bir veliye ya da bir cine dua edilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde, Allah ile birlikte başkasına yalvarmayın.)** (72/el-Cin/18) Allah'dan başka bir peygambere ya da meleğe, bir veliye ya da cine, bir yatıra ve benzerine dua eden kişiyi İslam'dan çıkaran bir şirk ile ibadette Allah Teâlâ'ya şirk koştur.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim Allah ile birlikte diğer bir tanrıya taparsa, -ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur- o kimsenin hesabı ancak Rabbinin nezdindedir. Şurası muhakkak ki kafirler iflah olmaz.)** (23/el-Mü'minun/117) **(Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, o taktirde sen mutlaka zalimlerden olursun. Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O, hayrını kullarından dilediğine erdştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir.)** (10/Yunus/106-107) **(O gün Allah, onların hepsini toplayacak; sonra meleklerle: Size tapanlar bunlar mıydı? diyecek. (Melekler de): Sen yücesin, bizim dostumuz onlar değil, Sensin. Belki onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmıştı; diyecekler.)** (34/Sebe/40-41)

Allah'ın kulları!.. Müslüman her saatte ve her vakitte, dünya ve ahirette kendisine fayda verecek bir hayır elde etmek ve dünyada ve ahirette kendisine zarar verecek bir şerri ve kötülüğü defetmek için duaya muhtaçtır.

Kim dua etmeye muvaffak kılınırsa Allah onun için büyük bir hayır kapısı açmıştır. Ona sınıksız sarılsın! Müslüman küçük-büyük bütün ihtiyaçlarını Rabbinden istemelidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "**Sizden biri ihtiyacını, ayakkabısının bağını bile Rabbinden istesin!**"

Müslüman her nimeti, küçük-büyük her ihtiyacı üzerinde düşünse yakinen bilir ki, Allah Teâlâ onu yoktan var edip; kudreti, ihsanı ve keremiyle ona sunmasaydı asla onu var edip ondan faydalanamazdı. Duanın değerini hafife alan nefsinin büyük bir hayırdan pay almasına engel olmuştur.

Ey müslüman!.. Hemen olsun sonraya bırakılmış olsun dua ile birlikte karşılığı da vardır. Ömer radiyallahu anh şöyle der: "Şüphesiz ben duanın karşılığının derdini taşıyorum. Bilakis dua etmenin derdini taşıyorum. Çünkü dua etmek bana ilham edilince karşılığı da onunla birlikte dir." Ubade b. Samit radiyallahu anh Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yeryüzünde Allah'a dua eden hiçbir müslüman yoktur ki Allah ona istediğini vermesin ya da bir benzeri kötülüğü ondan uzaklaştırmasın. Tâ ki bir günahı ya da akrabalık bağı kesmeyi istemesin."** Topluluktan bir adam der ki: "Öyleyse çokça yapalım!" Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah(ın lütfu ve ihsanı) daha çoktur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-Sahih bir hadistir." Hakim bu hadisi Ebu Said el-Hudri kanalıyla rivayet eder ve şu ziyadeyi zikreder: **"Ya da bir benzerini onun için (ahirete) saklar."**

Ey müslüman!.. Daima duaya sarıl! Kalbin Allah Teâlâ'ya bağlı olsun. Allah azze ve celle'den bütün ihtiyaçlarını gidermesini dile! Çünkü O, her şeye gücü yetendir. Bir şeyi diledi mi, onun sebeplerini yaratır. Ya da kudreti ve dilemesi ile yoktan var eder. Duana İslam'ı ve tüm müslümanları da ortak et! Allah'ın her yerde İslam'ı ve İslam ehlini üstün kılmasını, her yerde İslam'ı ve İslam ehlini korumasını ve İslam düşmanlarını alçaltmasını dile! Özellikle de müslümanların musibetlerinin arttığı, Allah Teâlâ'dan başka kimsenin kurtaramayacağı bir hale düştükleri bu çağda Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak dua et. Allah Teâlâ O'na şöyle emreder: **(Bil ki Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendinin hem de mü'min erkek ve mü'min kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.)** (47/Muhammed/19) Arşı taşıyan melekleri örnek al! Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(Arşı yüklenen ve bir de onun çevresinde bulunan (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na iman ederler. Mü'minlerin de bağışlanmasını isterler: Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru! (derler).)** (40/Mü'min/7) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurur: **"Müslümanların işiyle ilgilenmeyen onlardan değildir."** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbimize yalvara yalvara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez. İslah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.)** (7/el-A'râf/55-56)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın. Bizi ve sizleri içindeki ayetler ve hikmetli zikir ile faydalandırsın. Bizleri peygamberlerin efendisinin sünneti ve doğru sözüyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler, Yüce Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahı bağışlanma dilerim. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. O, Rahman ve Rahim'dir. O'na hamdeder ve geniş lütfu nedeniyle O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, kuvvetli ve sağlamdır. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz

Muhammed O'nun kulu ve güvenilir elçisidir. Allah'ım! Kulun ve Rasulün Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam eyle!

Bundan sonra... Emirleri yerine getirerek ve yasaklarını terkederek Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ki nimet cennetlerini kazanın. Allah'ın dosdoğru şeriatı ile dünyanız düzene girsin.

Allah'ın kulları! Müslümanın ihlas ile bütün kalbiyle dua etmesi Allah azze ve celle'ye en sevimli ameldir. Allah Yüce Kitabı'nda şöyle buyurur: **(Kullarım beni sana soracak olurlarsa : Ben çok yakıным. Bana dua ettiğİ vakit dua edenin dileğİne karşılık veririm. O halde benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar.)** (2/el-Bakara/186) Ve şöyle buyurur: **(Haydi, kafirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, Allah için dindar ve ihlalsi olarak dua edin!)** (40/el-Mü'min/14)

Müslümanın duanın az ve öz olanını seçmesi müstehaptır. Aişe radiyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem duanın kapsamlı (sözleri az anlamı çok) olanını müstehap görür, bunun dışında olanını terkederdi." Bu hadisi Ebu Davud iyi bir senetle rivayet eder.

Müslüman gücü yettiğince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in dualarını ezberlemeye çalışmalıdır. Duanın en kapsamlılarından biri de şudur: **(Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından korusun!)** (2/el-Bakara/201)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem her durum için dua ve zikir belirlemiştir. Kişinin dua etmeden önce salih bir amel işlemesi, Allah'ın kendini övgüyle zikrettiğİ isimlerden bazısı ile Allah'a övgüde bulunması, peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selam getirmesi müstehaptır. Çünkü dua, O'na salâta bulununcaya kadar gökle yer arasında asılı kalır. Allah'ın salâtı ve selamı O'nun üzerine olsun. Allah'a en güzel isimleri ile ve Allah'ın güzel isimlerinden kendisine uygun olanı ile yönelir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.)** (23/el-Mü'minun/118) Ve Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Bizi rızıklandır; zaten sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.)** (5/el-Maide/114) Müslümana düşen yiyeceğinin temiz ve kazancının helal olması, onu helal yolda harcamasıdır. Çünkü helal yemek ve helal yoldan giyinmek duanın kabul edilmesinin nedenlerindedir.

Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Kim bana bir salât getirirse Allah da ona bunun karşılığı on salâta bulunur."**

Ümmetin Halinden Kesitler

Şeyh Salâh el-Budeyr

Medine, 16/10/1423 Hicri – 20/12/2002 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak en üstün kazanç ve en yüce şereftir. **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin!)** (3/Âl-i İmran/102)

Ey Müslümanlar! Kötülük ne kadar büyürse büyüsün; tehlike ve zarar ne kadar artarsa artsın bilin ki, ancak takdir edilen olur, yazılan gerçekleşir, Allah'ın dilediği olur ve Allah'ın hükmettiği gerçekleşir. O'nun alçalttığını yükseltecek ve yükselttiğini alçaltacak, verdiğini engelleyecek ve engellediğini verecek yoktur. O, dilediğini yapar. Korku ve endişe yok! Sabır ve direniş var! İslam ehli için zafer ve üstünlük, düşmanları için bozgun ve zillet olacağı yönünde iyimserlik var: **(Allah emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** (12/Yusuf/21)

Ey Müslümanlar! İslam Ümmeti bugün; şiddetli bir düşmanlık, kirli bir oyun ve zalim bir savaşla karşı karşıyadır ve bütün bunları alçak bir topluluk yürütmektedir. Olaylar, onların yüzündeki perdeyi kaldırmıştır. Onlar; kin ve düşmanlık getirir, zehirlenmiş hazineler taşırlar. Dünyayı düşmanlıkla doldurdular ve ateşe boğdular. Onların dünyaya kalıcı barış ve huzur getirmesi nerede?

Çıkarılan olaylar ve oynanan roller... İftira ve itham... Baskı ve sefahat... Despotluk ve aşırılık... Zulüm ve çalgınlık... Zalimle birlik ve bütünlük...

Bütün bunlar öfkenin patlamasına ve güvenliğin yok olmasına, korkunun yayılmasına ve birçok yerde durumların bozulmasına yol açtı. Dünyaya orman kanunu, tehdit ve terör siyaseti, tehdit ve korkutma lügatı hükmeder oldu. Kişisel çıkarlar ve egoist düzenler... Başkalarına, köle muamelesi yapan diktatör idareler... Değerler değil, çıkarlar siyaseti... Eşitlikle hükmetmeyen, hiçbir konuda adaletli olmayan haksız davranan ve çifte standart uygulayan bir siyaset... Suç ve haksızlık... Saldırı ve küstahlık... Güç sahibinin inancına ve çıkarına uygun belirlediği kötülük.. İslam Ümmetinin, birbirine düşman ve birbiriyle savaşır duran bölük pörçük ülkeler haline gelmesi için Müslümanlar arasında kargaşa ve ayrılık çıkarma çabaları... Bu, her onurlu ve hür insanın dikkatini çekecek acı gerçeğin apaçık görünen yüzü...

İsrail'in işlediği suç siyonist zulmün gördüğü destek, daha çok katliam ve yıkım yapması için ona ortam hazırlanması körü körüne kin ve düşmanlığa, Yahudiler nezdinde adaletin hiçbir rolü ve anlamı olmadığına şahit olarak kalacaktır.

Ey Müslümanlar! Bıçak kemiğe dayandı, hile ve zulüm son haddine ulaştı. Zulüm devam etmez ve uzun sürmez. Zaman geçecek ve yok olup gidecek... Ve zalimler gururlarının sonunu görecek! Güvenlik ve sükunet içinde yaşayan, bolluk ve servetle refah süren zalim milletler nerede? Başlarına felaketler geldi ve helak oldular. Onların varlığını hissediyor veya onlara ait cılız bir ses işitiyor musun? Ebu Musa radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah zalime mühlet verir, sonunda onu tuttuğunda asla bırakmaz."** Sonra şu ayeti okur: **(Rabbin haksızlık eden memleketleri yakaladığında,**

O'nun yakalayışı işte böyledir. Şüphesiz O'nun yakalaması pek elem vericidir, pek çetindir.) (11/Hûd/102) Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Zalimlerin gücü ve mazlumun güçsüzlüğü nereye ulaşırsa ulaşsın, şüphesiz zalim yenilecek ve terk edilecektir. Eli-kolu bağlıdır. Zalimin yıkılışı en hızlı gerçekleşen şeylerdendir. Zulme uğrayanın Allah'a duası ise okların en etkilisidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Üç kişinin duası reddedilmez: İftar edinceye kadar oruçlunun, adaletli yöneticinin ve zulme uğrayanın duası. Allah onu bulutların üzerine yükseltir, semanın kapılarını ona açar ve Rabb Tebârike ve Teâlâ şöyle buyurur: “İzzetim ve celalim hakkı için bir süre sonra da olsa sana yardım edeceğim.”** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Zulme uğramış kederli insanın inlemesini duyan, sıkıntıda olanın çağrısını işiten, zulme uğrayanın konumunu yükseltip zalimi alçaltan Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.

Ey insanlar!.. Zulüm ve düşmanlıktan daha çok insanların vicdanlarını ifsat eden ve ondan daha hızlı yeryüzünü harap eden bir şey yoktur. Azgınlığın ortaya çıktığı yerde imar olmaz. Zalim, kin ve nefret duygularının kuşatması altında kalacaktır. Güvenlik içinde yaşamayacak ve huzuru tadamayacaktır. Bütün hayatı korku, endişe ve tehlikeler içinde geçer. Çünkü zalim, nefreti kendine çeker ve fitnelere yol açar. Zulüm nimetleri yok eder ve gazaba yol açar. Şöyle denir: Güvenlik en kolay yaşam ve adalet en güçlü ordudur. Adaletin sağlanması ve zulmün ortadan kaldırılması her türlü kötülüğün engellenmesinin en kolay yoludur.

Ey Müslümanlar! Bazen Allah, kafire makam ve zenginlik verebilir. Fakat bu, ona verilmiş bir mühletten başka bir şey değildir: **(İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını arttırmaları için fırsat veriyoruz.)** (3/Âl-i İmran/178) **(Onlara mühlet veririm. Ama benim cezam çetindir.)** (7/el-A'raf/183) **(Sanıyorlar mı ki, onlara verdiğimiz servet ve oğullar ile kendilerine faydalar sağlamak için can atıyoruz. Hayır, onlar işin farkına varamıyorlar.)** (23/el-Mü'minun/55) Bu, musibetlerle ve hastalıklarla, korku ve endişe ile karışık bir zenginliktir. **(Allah'ın vâdi gelinceye kadar inkâr edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir bela gelmeye devam edecek veya o bela evlerinin yakınına inmeye devam edecek. Allah, vâdinden asla dönmez)** (13/er-Ra'd/31) **(İnkârcıların refah içinde dolaşmaları sakın seni aldatmasın.)** (3/Âl-i İmran/196) Onların silahları ve hazırlıkları seni aldatmasın. Onların büyüklenmeleri ve despotlukları seni aldatmasın. **(Azıcık bir menfaattir o. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.)** (3/Âl-i İmran/197) **((Kafirler mallarını) Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kafirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır.)** (8/el-Enfal/36)

Ey Müslümanlar! Müslümanların geri kalmışlığı ve güçsüzlüğü, günahlarının ve Allah'a isyanlarının sonucudur. Sevban radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Yemek yiyenlerin birbirlerini yemek kabına çağıracağı gibi, neredeyse milletler her ufuktan size karşı birbirlerini çağırır.”** Dedik ki: “Ey Allah'ın Rasulü! O gün bu, azlığımızdan mı olacak?” Şöyle buyurdu: **“Hayır; siz o gün çok olacaksınız fakat selin taşıdığı**

çör-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanınızın kalbinden korkuyu alacak ve sizin kalbinize “vehn” koyacak.” “Vehn nedir?” dediler. **“Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamak”** buyurdu. Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder. İbni Ömer radiyallahu anhuma’dan şu rivayet edilir: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu işittim: **“İyne (vadeli olarak satın alınan aynı kişiye peşin olarak geri satmak) ile alışveriş yaptığınızda, ineklerin kuyruklarına yapışıp ziraate razı olduğunuzda ve cihadı terkettiğinizde Allah sizin üzerinize dininize dönünceye kadar kaldırmayacağı bir zillet musallat eder.”** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Baskı ve zulme sürükleyen bir açgözlülük... Ulaşılamayacak şeylere ulaşma hırsı... Şehvetler, dünyalıklar, heva ve hevesler... Saçmalığa alışan nesiller... Kötülük kanallarının yayıldığı toplumlar.. Büyük bir arsızlık ve cüretle, kadını istismar... Faiz, hiçbir beis görülmeyen bir mubah olmuş... Zalimlerin eli fakirlere ve güçsüzlere uzanmış ve onları baskı altına almış... İnsanların mallarını haksız yere alanlar zalimlerdir. Karşılıksız ve sebepsiz mülk sahibinin mülkünü elinden alanlar zalimlerdir. Çalışanların hakkını yiyenler zalimdir. Sürünün çobanı uyursa, kurtlar onu darmadağın eder. Allah’ın kendisine tam bir yönetim ve genel bir liderlik verdiği her insana düşen, haksızlık yapanların korkup vazgeçmeleri ve zalimlerin zulümden el çekmeleri için adaleti sağlamaktır. Ebu Said el-Hudri radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Güçsüzün hiçbir eziyet görmeden hakkını almadığı bir toplum asla arınmasın!”** Bu hadisi İbni Mace rivayet eder.

Ey Müslümanlar! İslam Ümmeti’nde mahrumiyeti gerektirecek inanç sapsmaları ve kalbî bozukluklar görülmektedir. İslam Dünyası’nda ibadet edilen türbeler, ziyaretine gidilen kabirler vardır. Onlar için kurban kesilir ve onlara secde edilir. Toprağına yüz sürülür. Onlardan yardım talep edilir. Bütün bunlar, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in dinine ters düşen davranışlardır.

İslam ümmetine düşen görev, sıkıntıların ve musibetlerin ortadan kalkması için tevhid inancını yaymak ve her türlü şirkle mücadele etmek üzere davetçiler hazırlamaktır. İslam’a davet eden kişi bilmelidir ki; anlatacağı ve insanları yönlendireceğı en hayırlı şey, himayesi için gayret göstermesi gereken en önemli şey ibadette Allah’ı birlemek , yalnızca O’na yönelmek ve O’ndan istemektir.

Ey Müslümanlar! Bizler sağlık, afiyet ve güvenlik içinde yaşıyoruz. Bu durum, Allah’a şükretmeyi gerektirir. İslam’a karşı vefakar olmak ve İslam için güvenilir insanlar olmak Allah’ın üzerimizdeki bir hakkıdır. Gelecek nesillerimizin ve vatanımızın bizim üzerimizdeki hakkıdır. Ayıplardan ve basın-yayın organlarının pisliklerinden arınmalıyız. Gelecek nesillerin eğitim ve öğretimini en iyi şekilde vermeliyiz. Vatanın sınırları, Rahman’a itaatten daha iyi bir şeyle korunamaz.

Acizlikten kurtuluşun yolu budur. Zaferin yolu budur. Kendimizi düzeltme vakti gelmiştir. Tâatle, nimetlerin devamını isteyin. Kalplerin doktoru, güzelliklerin ve kusurların aynası Rabbanî alimlerden size yol göstermesini isteyin. Onlar, insanların en değerlileridir. Düşüncesi en sağlıklı ve görüşü en kuvvetli olanlarıdır. Yenilik ve sınırsız özgürlük çağrısında bulunanlardan sakının. Onlar, kötü insanların yaşantısını taklide çağırın başka bir şey değildir. Doğru yoldan uzaklaşın ve hak yolundan sapan, kibir ve inat yoluna koyulanlardan olmayın. Olaylardan ders alın ve doğru bir şekilde düşünün ki kötü sonuçlar sizin ayağınızı kaydırmaz. Hakk Teâlâ’nın şu kavline kulak verin: **(İman edip de imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarıdır ve onlar doğru yolu bulanlardır.)** (6/el-En’am/82)

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak en güçlü destek ve en sadık yardımcıdır. Her iş, Allah'a kolaydır ve her şey O'na muhtaçtır. Bütün işler sonunda O'na döner ve O; her şeyi işiten ve her şeyi görendir. Müslümanların yaşadığı büyük zulüm ve baskı O'na gizli değildir: **(Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir.)** (22/el-Hacc/39)

Ey Müslümanlar! Zamanın acı ve tatlı iki tadı vardır. Günler zor ve kolay olmak üzere iki türüdür. Her sıkıntının sonu rahatlıktır. Her dert sonunda ortadan kalkar. Bulanıklıktan sonra bir saflık ve yağmurdan sonra açık bir hava vardır. Güneş batar, sonra yeniden doğar. Ağaçlar yapraklarını döker, sonra yeniden yeşerir. Allah'ın, haddi aşanı yenilgiye uğrattığı ve büyüklenden intikam aldığı günler vardır. Rahatta Allah'ı bileni, Allah da sıkıntı anında unutmaz. Hile ve tuzakları ondan uzaklaştırır. Otururken ve ayaktaiken, uyurken ve uyanırken onu korur. Tâatle donanın ve cemaatle birlikte olun. Tartışmaktan ve birbirinizle zıtlaşmaktan sakının. Ciddiyetle çalışın ve gayret edin. Bilin ki; dilediğini yapan sonunda kötü şeylerle karşılaşır. Bozuk yönlerini düzelten, kendisini çekemeyeni mahveder. En sağlam sığınak, İslam Ümmeti'nin selefinin anlayışı üzere Kur'an ve Sünnet'e sarılmaktır. **(Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (O'nun dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz. İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bunun sebebi, Allah'ın indirdiğini beğenmemeleridir. Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları yere batırmıştır. Kafirlerle de onların benzeri vardır. Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kafirlerle gelince, onların yardımcıları yoktur.)** (47/Muhammed/7-11)

İbadet Ramazan'a Has Değildir!

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım

Medine, 02/10/1423 Hicri – 06/12/2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder ve O'ndan yardım ve başışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi doğru yola iletirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu doğru yola iletcek yoktur. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Allah'ın kulları!. Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak, gizlice yaptığınız amellerin en değerlisi ve açıkça yaptığınız amellerin en güzelidir.

Ey Müslümanlar! Günler, aylar ve yıllar ecellerin ölçüsü ve amel vakitleridir. Ölüm geceyi ve gündüzü kuşatırken günler, aylar ve yıllar çabucak tükenir ve hepsi gelir geçer. Günleri tükenen ve saati gelen geciktirilmez. Günler, amellerinizi barındıran depolardır ve Kıyamet günü o amellerle çağrılırsınız. **(O gün, herkes iyilik türünden ne işlediyse onu hazırlanmış bulacak.)** (3/Âl-i İmran/30) Rabbiniz şöyle seslenir: “Ey kullarım! Bunlar ancak sizin amellerinizdir. Onları sizin için sayarım ve sonra size onların karşılığını veririm. Bu nedenle kim bir hayır bulursa Allah'a hamdetsin. Kim de bundan (hayırdan) başka bir şey bulursa kendinden başkasını suçlamasın!” Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Oruç ayı amellerinizle geçip gitti. Ondaki sözleriniz ve davranışlarınız noktalandı. Kim onu kötü geçirmişse; tevbe kapısı kapanıp kitaplar dürülmeden tevbe etmekte ve güzel amel işlemekte acele etsin. Kim de bu ayda Rabbi'ne dönmüş ve doğru amel işlemişse yaptığını tamamlasın ve nimetler dolayısıyla nimet verene şükretsin. İpliğini iyice büküp sağlamlaştırdıktan sonra bozan kadın gibi olmasın. Ardından ibadetler gelen ibadet ne güzel! Hasenatları toplayan hasenat ne güzel! Arka arkaya gelen halkalar şeklinde birbirine bağlı iyi ameller ne değerlidir! Şüphesiz bunlar, Allah'ın belirlediği ve teşvik ettiği kalıcı salih amellerdir. Amelin kabul edilmesine daha çok özen gösterin. Çünkü Allah, ancak Allah'tan hakkıyla korkanlardan kabul eder. İyilikten sonra yapılan kötülük ne çirkindir. Nasıl ki iyilikler kötülükleri gideriyorsa, kötülükler de salih amelleri boşa götürebilir.

Ey Müslümanlar!.. İyilik ve hayır ayında idiniz. Gündüzünde oruç tutuyor, gecesinde namaza kalkıyordunuz. Sevap umarak ve cezadan korkarak çeşitli ibadetlerle Rabbinize yaklaşıyordunuz. O günler sanki hayal gibi geçti. Hayatımızdan geri gelmeyecek bir aşamayı daha aldı götürdü.

Ramazan ayı çıktı; karşılayan kaç kişi onu tamamlayamadı. Uman kaç kişi ona ulaşamadı. Ömrün günleri işte böyledir. Ahiret yurduna giden yolda gün be gün katettiğimiz aşamalarıdır.

İbadetin devamı ve zamanın uzaması Salihler için bir nimettir ve ihsan sahiplerinin umudunun gerçekleşmesidir. Tâatın sınırlı bir zamanı ve ibadetin belirli bir süresi yoktur. Bilakis ibadet, Allah'ın kulları üzerindeki hakkıdır. Zaman içinde ibadetle kainatı imar ederler. Ramazan ayı Salihlerin icabet ettiği ve ihsan sahiplerinin

yarıştığı bir alandır. Bütün benlikleriyle faziletli ameller işlemeye gayret ederler ve kendilerini aşağılık işlerden alıkoyarlar.

Ramazan'dan sonra da nefisler, hidayet ve doğruluk üzere yürümelidir. Çünkü, Alemlerin Rabbi'ne ibadet etmek Ramazan ile sınırlı değildir. Kul için ölümden başka ibadetin sonu yoktur. Allah'ı ancak Ramazan'da tanıyanlar ne kötü insanlardır!

Ey Müslümanlar!.. Bu ayda kazancın ve amellerin kabulünün bazı alametleri, kaybın ve amellerin reddinin bir takım belirtileri vardır. İyiliğin kabulünün bir alameti de kendisinden sonra iyilik yapılmasıdır. Kötülüğün bir alameti de kendisinden sonra gelen kötülüktür. Bu nedenle; iyilikleri iyiliklerle sürdürün ki onların kabulüne işaret olsun. Kötülüklerden sonra iyilik yapın ki onlara kefarete olsun ve onların tehlikesinden korusun. Muhakkak ki iyilikler kötülükleri giderir ve bu zikredenler için bir hatırlatmadır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Nerede olursanız olun Allah'dan hakkıyla korkun ve kötü amelinizden sonra iyi amel işleyin ki onu silsin. İnsanlara güzel bir ahlakla muamele edin.”** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Kim Ramazan'dan sonra tekrar günaha ve ihmale dönmeye karar vermişse bilsin ki Allah ölmeyen diridir, zamanın dönmesi ve ayların birbirini takip etmesi O'nu yok etmez! O, hangi ayda olursa olsun, kendisine itaat edenden razı olur ve hangi vakitte olursa olsun kendisine isyan edene kızar. Mutluluğun ekseni ömrün uzunluğu ve amelin güzelliğidir. Müslümanın belirli bir zamanla ya da mekanla sınırlanmaksızın ibadete devam etmesi ibadetinin kabulüne, doğru yolda oluşuna en büyük delildir.

Ey Müslümanlar! Ramazan mevsimi bitse de diğer aylarda da tutulacak oruçlar vardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Pazartesi ve Perşembe günü oruç tutmayı sünnet olarak belirlemiş ve şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki ameller o günlerde Allah'a sunulur ve ben, amellerimin oruçluken sunulmasını isterim.”** Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Hureyre radiyallahu anh'a her aydan üç gün oruç tutmayı öğütlemiş ve “Her aydan üç gün oruç tutmak bütün seneyi oruç tutmak gibidir” buyurmuştur. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Ramazan orucunun ardından Şevval'den altı gün oruç tutun. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim Ramazan'da oruç tutar ve sonra ona Şevval'den altı gün eklerse bütün sene oruç tutmuş gibi olur.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ramazan'da kılınan gece namazı Teravih bitse de bütün yılın her gecesi gece namazı kılmak meşrudur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den sabit olduğu gibi; Allah azze ve celle, her gece gecenin son üçte biri kaldığında dünya semasına iner ve şöyle buyurur: **“Kim bana dua eder, duasına karşılık vereyim. Kim benden ister, ona vereyim. Kim benden bağışlanma diler, onu bağışlayayım.”** Amellerin Allah'a en sevimsisi az da olsa devamlı olanlarıdır. Allah'a itaattan yüz çeviren aldanmış, Allah'ın rahmetinden mahrum edilen gerçekten mahrum olmuştur.

Allah'ın kulları!.. Bazı gençler oruç ayında şehvetlere dalarken ve günahlar arasında dolaşırken bazı gençlerin hayır yoluna koyulduğunu görürsün. Kalıcı salih amellerden fazlaca işlemek için çaba gösterirler. Allah'ın evlerinde itikafa girerler. Yaratıcı ile bağ kurmak için yaratılmışlarla ilişkiyi keserler. Allah'ın rızasını heva ve heveslerinden üstün tutarlar. O'na ibadeti kendi isteklerinden üstün tutarlar. Onları rüku eder, secde eder ve ağlar görürsün. Rableri'nin Kitabı'nı okurlar ve Yaratıcılarını çokça

anarlar. İşte onlarla övünülür ve onlar gibilerle babalar gurur duyar. Onlar, ümmete umudu ve ümmet mensuplarına doğruluğu yeniden döndürürler.

Doğruluk ve arınmada onların yolundan gidilmelidir. Onlarla babaların gözü aydın olsun. **(De ki: Allah'ın lütfu ve rahmetiyle ve yalnız bunlarla sevinsinler. Bu onların topladıklarından daha hayırlıdır.)** (10/Yunus/58)

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Erkek olsun kadın olsun, kim mü'min olduğu halde salih amel işlerse Biz şüphesiz ona çok güzel bir hayat yaşatırız. Ve bunları elbette işlediklerinin en güzeliyle mükafatlandıracağız.)** (16/en-Nahl/97)

Allah beni ve sizleri yüce Kur'ân'la mübarek kılsın.

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve lütfu dolayısıyla O'na şükürler olsun. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki; efendimiz ve nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve sahabilerine çokça salât ve selam eylesin!..

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak her işin başıdır. O'na itaat edin ki rızasını kazanın. Haramlarından sakının ki azabından ve gazabından kurtulun! Yeniden O'na isyana dalmayın! Çünkü günahlara dalmak O'nun azabını gerektirir. Salih amellerde Rabbiniz ile alış-veriş yaptığınız mevsimlerden yüce ve mübarek bir mevsimi geride bıraktınız. Allah onu bu kible ehline rahmeti ve rızası ile nimet olarak verdi. Günahların esir ettiği kimseler bu ayda bağışlandı, mutluluğa erişti ve bedbahtlıktan kurtuldu. Rabbinin ödülünü kazanana kazancı kutlu olsun.

Ümidi boşa çıkan ve pişman olana ise ne yazık! Amellerinizin tükendiğini ve dünyanın geçip gittiğini düşünün. Böylece, karşınıza çıkacak korkutucu durumlara karşı salih amellerle hazırlanın. Her şeyin hükümdarı Allah önünde durmak üzere göç vakti gelmiştir. Nefesleriniz sayılı ve ölüm meleği peşinizdedir. Amellerinizin arkasını keser ve evlerinizi harap eder. Kendine bakan ve bu günden yarını için bir şeyler hazırlayan kula Allah rahmet etsin. Seni sapıklığa ve helaka götüren yerlerden doğruluk ve olgunluğa götüren yerlere taşın! Dünyanın süsüne kanıp helak olanların çokluğu sakın seni aldatmasın! Hak yola koyulanların azlığı da seni haktan uzaklaştırmasın.

Sonra bilin ki Allah sizlere, Nebisi Muhammed'e salât ve selamda bulunmayı emretmiştir...

Ramazan'a Vedâ Ederken

Şeyh Huseyn Âlu's-Şeyh

Medine, 24/09/1423 Hicri – 29/11/2002 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Günler ve geceler ne hızlı geçiyor, aylar ve yıllar ne çabuk tükeniyor. Bu hayatın kuralıdır. Günler geçer, yıllar birbiri ardınca tükenir: **(O'nun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz ancak O'na döndürüleceksiniz.)** (28/el-Kasas/88) Evet... Zamanın dönmesinde ibretler, hallerin değişmesinde bir uyarı vardır.

İman kardeşleri!.. Ramazan ayı neredeyse tamamlanıyor. Perdesini indirmesi yaklaştı. Çadırları toplandı, günleri ve geceleri tükendi, yolculuğu yaklaştı. Ondan ancak az bir şey kaldı. Veda etmeye hazırlanıyor ve hızla gidiyor. Hükmettiği ve gerçekleştirdiği şeyler dolayısıyla Allah'a hamdolsun. Verdiği ve bağışladığı nimetler için O'na şükürler olsun. Ramazan'ın sayfası dürülüyor. Hayır ve hasenâtle dolu çarşısı toplanıyor. Onda kazanan kazandı, kaybeden kaybetti.

Ay geçti gitti ve tükendi,

Çalışanlar cennetleri kazandı.

Bu ayda sermayesi takva olana

Ve Allah'ın ipine sarılana ne mutlu!

Hayırlara koşarak ibadetleri ve faziletli amelleri değerlendirerek Ramazan'ın kalanını idrak etmeye çalışın.

Allah'ın kulları! İçinde bulunduğunuz bu ay taşınmaya karar verdi ve yolculuğa niyet etti. İşte lehinize ya da aleyhinize şahit olarak onda işlediğiniz amelleri almış gidiyor. Ne dersiniz, acaba yaptığınızı beğenerek mi gidiyor, yoksa ihmalinizi ayıplayarak mı? Kim onu iyi geçirmişse aynı şekilde tamamlasın. Kim de ihmal etmişse sonunu güzel tamamlasın. Çünkü ameller sonlara göre değerlendirilir.

Ey kardeşler! İslam'ın kuralları bitip tükenmeyen sınırlar ve ulaşılmaz yüce amaçlar içerir. Orucun amaçlarından biri de Müslüman'ın yüreğinde en geniş anlamıyla ve en ince şekliyle takva sıfatını bina etmek için büyük bir araç olmasıdır.

Acaba Ramazan'ı, her türlü hayra sevk edecek güçlü bir azim ve irade kuvveti kazandıracak; davranışları düzenleyecek, nefisleri ıslah edecek, huyları düzeltecek, insanın içini ve dışını güzelleştirecek ve hayırlara karşı irade kuvveti, ameller ve kalpler için temizlik ve saflık kazandıracak bir okul edindik mi? İşte o zaman Müslüman hayatında; faziletli amellerle, güzel davranışlar ve değerli niteliklerle dolu parlak bir sayfa ile çıkar. Oruç onun için günahlardan koruyan sağlam ve güvenli bir kale olur. Ruhu arınır ve kalbi incilir. Nefsi ıslah olur ve ahlakı güzelleşir.

İslam kardeşleri! Ramazan'ı karşılarken ve veda ederken durup düşünmek için fırsatlar vardır. Umulur ki ümmet durumunu idrak eder, ıslah için çaba sarfeder, zayıflayan yönünü güçlendirir ve bozulan yanını onarır. Bunlar parlak dönemlerdir; keşke samimi niyetlerle ve doğru metotlarla gereği gibi değerlendirilebilse...

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti musibetler ve sıkıntılar yaşadığı bu günlerde, güçsüzlük ve zillet içinde olduğu bu zamanlarda Ramazan gibi münasebetler gelip geçerken ibretler ve öğütler almak için, şeytana karşı haklı mücadelesinde kararlılığını yenilemek için, doğru yolda yürüyüşü gerçekleştirebilmek için; bu yürüyüşte her türlü azgınlık ve kötülüğe karşı savaşı yaygınlaştırmak için durup düşünmeye ne kadar da muhtaç...

İslam kardeşleri! Ramazan, İslam ümmeti için bir okuldur. Onların bu okuldan ancak durumunu ıslah ederek, dini ve dünyevi bütün işlerinde eksik yönleri gözden geçirerek çıkması gerekir. Fitneler çevresini kuşatmışken ve sıkıntıları artmışken, bütün felaketlere ve yaralara uğramışken İslam ümmetinin yönetenler ve yönetilenler olarak bu değerli ayı, bölünmüşlük ve ihtilaftan uzak, birlik ve bütünlüğe dönüşüm noktası haline getirmesi gerekir.

İslam ümmeti bu ayı; Rablerinin Kitabı ve Nebileri sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ışığında bütün işlerini hak yola uygun hale getirmek üzere ciddi bir değişim aşaması haline getirmelidir. Ümmet bu ayı; hikmetlerini almadan, verilenlerinden faydalanmadan, meyvelerinden ve hayırlarından yararlanmadan, faziletlerinden ve hayırlı sonuçlarından yararlanmadan geçirmemelidir. Böylece gerçek İslam, ümmetin yaşantısında farkedilen bir durum, hissedilen ve görülen bir davranış olarak kendini gösterir. Bu Allah için zor bir şey değildir.

İslam ümmeti!.. Ramazan bize Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in her türlü hayırda ve ibadette cömertliğini hatırlatmaktadır: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, hayırda insanların en cömerdi idi. Ramazan'da en cömert halinde olurdu..."

Yaşantımızda, bütün işlerimizde ve her anımızda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yaşantısından doğru ve samimi bir şekilde faydalanmaya ne dersiniz? Çünkü O'nun yaşantısı parlak bir güneş ve ışık saçan bir meşaledir. Bütün çelişkilerin ve tüm sapıklıkların karanlığını yok eden güçlü bir ışıktır.

Ümmet; yaşadığı çağlar içinde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yaşantısını bilmeye bu çağdaki kadar muhtaç olmamıştır. Çünkü bu çağda musibet dalgaları ümmeti bir o yana bir bu yana savurmuş, fitne halkaları birbirine bağlanmış, heva ve hevesler galip gelmiş, kişisel görüşler ve varsayımlar kökleşmiştir.

Ümmet bu çağda; çeşitli engellemelerle, tahriklerle ve entrikalarla karşı karşıya kalmıştır. İşte bu nedenle; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sevgisi kalplerinde yaşamalı, davranış ve düşüncelerimiz her an O'na uymalıdır. O'nun yaşantısından; imanımızı artırıcı, yaşantımızı güzelleştirici, ahlakımızı yüceltici ve yolumuzu düzeltici unsurlar edinerek sünnetini şekli olarak değil gerçek anlamda ihya etmeliyiz.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Andolsun ki, Rasulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.)** (33/el-Ahzab/21)

Ey Müslümanlar! Fakirleri doyurmak, sizleri kötü ve boş sözden arındırmak üzere Fıtır sadakası sizlere farz kılınmıştır. Buhari'de, İbni Ömer radiyallahu anhuma kanalıyla şu hadis rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hurmadan bir sa' (2,917kg) ya da arpadan bir sa' fıtır zekatını Müslümanlardan köle ve hür, erkek ve kadın, küçük ve büyük herkese farz kıldı ve insanlar musallâya (bayram namazı kılınacak mekana) çıkmadan önce verilmesini emretti."

Müslüman'ın bu sadakayı kendi adına ve bakmakla yükümlü olduğu eşi, çocukları ve anne-babasından her biri adına ayrı ayrı vermesi gerekir. Anne karnındaki çocuk için fitir sadakası vermek ise müstehabtır. Fitir sadakasının vacip olan miktarı buğdaydan, arpadan, kurutulmuş süzme peynirden, hurmadan ya da kuru üzümünden bir sa' (2,917kg)dır. Pirinç ve benzeri o ülke insanının yiyeceği türden vermek de caizdir. Buhari'de, Ebu Said el-Hudri radiyallahu anh'tan şu rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem döneminde, Fitir (Ramazan Bayramı) günü bir sa' yiyecek verirdik."

Yiyecek yerine karşılığı miktarda para vermek caiz değildir. Çünkü para vermek, bu konuda gelen kesin delile aykırıdır ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emri olmayan her amel reddedilmiştir. En faziletlisi sabah namazı ile bayram namazı arasında vermektir. Bayramdan bir ya da iki gün önce de vermek caizdir. Oruçlunun bulunduğu yerde verilir. Kişi yolcu ise, kendisi adına ülkesinde fitir sadakası vermek üzere bir kimseyi vekil tayin etmesinde bir sakınca yoktur. Özellikle de bunda gözle görülür bir yarar varsa...

İman kardeşleri! Bu değerli aya güzelce veda etmenin bir şekli de Allah azze ve celle için çokça tekbir getirmektir: **(Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.)** (2/el-Bakara/185) İlim ehli şöyle der: "Bayram gecesi insanların toplu oldukları ve yalnız kaldıkları yerlerde tekbir getirmeleri sünnettir. Erkekler yüksek sesle tekbir getirir, kadınlar ise kısık bir sesle tekbir getirir. Müslüman, hadiste belirtildiği üzere bayram namazını kılıncaya kadar tekbir getirir. Tekbirin şekli hakkında, sahabilerin çoğundan şu nakledilir: "Allahu ekber, Allahu ekber, Lailahe illallahu vallahu ekber, Allahu ekber ve lillahi'l hamd." İbni Abbas radiyallahu anhuma tekbir getirirken şöyle derdi: "Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber ve lillahi'l hamd, Allahu ekber ve ecel, Allahu ekber alâ ma hedâna" Bu hadisi Beyhaki, sahih bir senetle rivayet eder. Abdurrezzak'ın Musannafı'nda ve es-Sünen'ul Kebir'de sahih bir senetle, Selman El-Hayr radiyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Allah'ı tekbir edin: Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekberu kebirâ."

Sonra; nebiniz Muhammed'e, gelmiş ve gelecek bütün insanların efendisine salât ve selamda bulunun...

Günahların Toplum Üzerindeki Kötü Etkisi

Şeyh Hüseyin Âlu's-Şeyh

Medine, 30/10/1423 Hicri – 03/01/2003 Miladi

İslam kardeşleri!.. Şüphesiz Allah celle ve alâ ancak kulları için her türlü hayrı içeren, dünyada ve ahirette onların çıkarlarını gerçekleştiren şeyler emreder. Bu nedenle günahlar, kullar ve ülkeler için zararların en büyüklerindedir. Daha da ötesi; dünya ve ahiretteki her şerrin temeli, çirkin davranışlarda bulunmak ve büyük günahlar işlemektir, kötülükler ve günahlardır. Günahlar; ne çok nimeti yok etmiş, ne çok cezayı gerektirmiş, ne çok zillete ve belaya yol açmıştır.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Günahların; fert ve topluma dönen, kalbe ve bedene isabet eden, ancak Allah'ın bildiği bir şekilde dünyayı ve ahireti kapsayan kötü etkileri vardır. Günahların zararlarından ve kötü etkilerinden bir bölümü bütün insanlara döner ve toplumun geneline zarar verir. Bu büyük zararlar ve kötü etkiler arasında rızıkların engellenmesine, fakirliğin yayılmasına ve kullara verilenlerden bereketin kaldırılmasına neden olanlar vardır. İmam Ahmet'in Müsnedi'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **“Şüphesiz kul, işlediği günah nedeniyle rızıktan mahrum edilir”** İbni Abbas radiyallahu anhuma şöyle der: “İyilik yüze bir ışık, kalbe bir nur verir. Rızkı genişletir, bedene kuvvet ve insanların kalplerine sevgi verir. Kötülük de yüze bir siyahlık ve kalbe bir karanlık verir.”

Ne zaman bir toplumda günahlar yayılırsa o toplumun işleri zorlaşır ve önündeki tüm yollar kapanır. O toplumun fertleri, hayır ve çıkar kapılarının kapalı ve yollarının zor olduğunu görür. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Çünkü Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'tan korkarsa Allah ona işinde bir kolaylık verir.)** (65/et-Talak/4)

Günahlar, kulun Rabbi yanında değersizleşmesinin ve O'nun gözünden düşmesinin nedenidir. Hasan el-Basri şöyle der: “O'nun yanında değersizleştiler ve O'na isyan ettiler. Şayet O'nun yanında değerli olsalardı onları korurdu.” Kim Allah katında değersizleşirse kimse ona değer kazandıramaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah kimi hor ve hakir kılsa artık onu değerli kılacak kimse yoktur.)** (22/el-Hacc/18)

Müslüman toplumda ne zaman büyük günahlar yaygınlaşırsa ve insanlar arasında günahlar ve kötülükler yayılırsa bu, o toplumun bütün insanlar önünde zillete düşmesine ve aşağılığına neden olur. İmam Ahmed'in Müsned'inde Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir. **“Zillet ve aşağılık, emrime karşı gelenlerin üzerine kılındı.”** İzzet ancak, Allah'a itaat ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e itaat etmektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim izzet ve şeref istiyor idiyse bilsin ki izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır.)** (35/el-Fâtır/10)

Kıbrıs fethedilince Ebu'd Derda ağlar, “Allah'ın, İslam'ı ve ehlini üstün kıldığı bir günde seni ağlatan nedir?” denir. Şöyle der: “Allah'ın emrini yerine getirmediğinde kulların O'nun katındaki değeri ne kadar da düşüktür. Onlar hükümranlık sahibi güçlü ve kuvvetli bir ümmet iken Allah'ın emrini terk ettiler ve gördüğünüz gibi oldular.”

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde şu hadis rivayet edilir: **"Yemek yiyenlerin birbirlerini yemek kabına çağıracağı gibi, neredeyse milletler her ufuktan size karşı birbirlerini çağırır."** Dedik ki: "Ey Allah'ın Rasulü! O gün bu, azlığımızdan mı olacak?" Şöyle buyurdu: **"Hayır; siz o gün çok olacaksınız fakat selin taşıdığı çör-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanınızın kalbinden korkuyu alacak ve sizin kalbinize "vehn" koyacak."** "Vehn nedir?" dediler. **"Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamak"** buyurdu. Yine İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Ebu Davud'un Süneni'nde, hasen bir senetle şu hadis rivayet edilir: **"İyne (vadeli olarak satın alınmış aynı kişiye peşin olarak geri satmak) ile alışveriş yaptığınızda, ineklerin kuyruklarına yapışıp ziraate razı olduğunuzda ve cihadı terkettiğinizde Allah sizin üzerinize dininize dönünceye kadar kaldırmayacağı bir zillet musallat eder."** Bir başka rivayette de şöyle buyrulur: **"Allah üzerinize gökten bir bela indirir ve sizler dininize dönünceye kadar onu sizden kaldırmaz."** Bu nedenle, selef alimlerinden bazıları şöyle dua ederdi: "Allah'ım! Taatınla beni izzetli kıl ve masiyetinle beni zillet içinde kılma!"

İslam kardeşleri! Günahların kullar ve ülkeler üzerindeki etkilerinden biri de onların yeryüzünde; suda, havada, ekinlerde, ürünlerde, meskenlerde ve benzerlerinde çeşitli bozukluklar ortaya çıkarmasıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu, ki Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın; belki de tuttıkları kötü yoldan dönerler.)** (30/er-Rum/41) Buradaki fesattan kasıt; kulların günah işlemeleriyle birlikte yeryüzünde ortaya çıkan eksiklik, kötülük ve acılardır. Çünkü onların her yeni bir günah işleyişinde Allah da onlar için yeni bir ceza yaratır. Selef alimlerinden biri şöyle der: "Siz her yeni bir günah işleyişinizde Allah da sizin için hükmünden bir ceza yaratır."

Mücahid der ki: Zalim başa geçince zulmü yaymaya çalışır ve Allah bu nedenle yağmuru engeller. Sonunda ekinler ve nesiller helak olur." Sonra yukarıda geçen ayeti okur ve şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki o, sizin bildiğiniz deniz değildir. Bilakis; akan bir suyun üzerinde bulunan her köy kastedilmektedir." Başka müfessirler de böyle söylerler.

İbni Mace'nin Süneni'nde Abdullah b. Ömer radiyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'nin şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Ey muhacirler topluluğu! Beş şey var ki; onlarla imtihan olursanız ve onlar başınıza gelirse, onlara ulaşmanızdan Allah'a sığınırım: Fuhuşun yayılıp açıkça ilan edildiği her kavimde mutlaka veba ve kendilerinden öncekilerde görülmemiş hastalıklar ortaya çıkar. Ölçü ve tartıda hile yapanlar mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve sultanın zulmünü yaşar. Zekatı vermeyenler mutlaka yağmurdan mahrum bırakılır. Şayet hayvanlar olmasa, hiç yağmur yağmaz. Allah'ın ahdini ve Rasulü'nün ahdini bozanların üzerine Allah, mutlaka kendilerinden olmayan bir düşman musallat eder ve onların elinde olanların bir kısmını alır. İmamları, Allah'ın Kitabıyla hükmetmeyenlerin arasına Allah mutlaka düşmanlık atar."** İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ise Ümmü Seleme kanalıyla şu hadis rivayet edilir: **"Ümmetimin arasında günahlar belirgin olarak ortaya çıkınca Allah onların hepsine katından bir azap gönderir."**

İman kardeşleri!.. Günahların kullar üzerindeki etkilerinden biri de düşmanların saldırısı ve kötü insanların iyi insanlara hakim olmasıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve

sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: “**Nefsim elinde olan Allah’a yemin olsun ki ya iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırınız, ya da Allah’ın sizin üzerinize katından bir ceza göndermesi yakın olur. Sonra O’na dua ederseniz de size karşılık vermez.**” Bu hadisi Tirmizi rivayet eder ve “Hasen bir hadistir” der.

Ey Müslümanlar topluluğu! Günahların bir sonucu da; nimetleri yok etmesi, cezaları gerektirmesi; güvenliği korkuya, mutluluğu mutsuzluğa ve doğruluğu bozgunculuğa dönüştürmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir.)** (42/eş-Sura/30) Ali radiyallahu anh şöyle der: “Hiçbir bela günah işlenmeden inmedi ve tevbe edilmeden kaldırılmadı.”

Kullar ne zaman Allah’a itaati O’na isyanla, Allah’a şükürü O’nu inkarla, Allah’ın rızasını kazandıracak faktörleri O’nun gazabına yol açacak faktörlerle değiştirirlerse içinde buldukları nimetlerde onların aleyhine değiştirilir. Ne zaman da isyanı itaatle değiştirirlerse Allah da onların üzerindeki cezayı esenlikle, zilleti illetle; mutsuzluğu mutlulukla, rahat ve huzur ile değiştirir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirmeye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.)** (13/er-Ra’d/11) Ve şöyle buyurur: **(Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı (güzel ahlak ve meziyetleri) değiştirmeye kadar Allah’ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır.)** (8/el-Enfal/53)

Ey Müslümanlar! Günahların kötü sonuçlarından biri de toplumun fertleri arasında psikolojik hastalıkların yayılması, korku ve endişenin yerleşmesi, üzüntü ve kederin ortaya çıkmasıdır. Çünkü günahlar, kalpleri sağlıktan ve doğru yoldan hastalığa ve sapmaya doğru çeker. Sonuçta kalp, yaşamı ve doğruluğu için gerekli olan gıdalardan yararlanamayacak şekilde hastalıklı olur. Günahların kalplere etkisi hastalıkların bedenlere etkisi gibidir. Daha da ötesi, günahlar kalplerin hastalıkları ve illetidir, onları terk etmekten başka da ilacı yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İyiler muhakkak cennette, kötüler de cehennemdedir.)** (82/el-İnfitar/13-14)

İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: “Bu ayette zikredilen nimetlerin ahiret nimetleri ve yalnızca cehennem ile sınırlı olduğunu sanma. Bilakis üç dönemde de onlar aynı şekildedir. Yani dünya yurdunda, berzah yurdunda ve ahiret yurdunda bunlar nimetler içindedir ve onlar cehennemdedir. Nimet kalp nimetinden başka bir şey midir? Azap kalp azabından başka bir şey midir? Hangi azap korku, keder, üzüntü, göğüs darlığından daha şiddetlidir?” Bu nedenle taat ve takva ehli gam ve kederden emin, kaygı ve endişeden uzaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyeceklerdir.)** (6/el-En’am/48) Ve şöyle buyurur: **(“Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra da dosdoğru yaşayanlara korku yoktur ve onlar üzülmecektir.)** (46/el-Ahkaf/13)

Allah’tan hakkıyla korkun ey Allah’ın kulları! O’na itaat edin ki kurtuluşa eresiniz. O’na isyan etmekten sakının ki mutluluğa erişesiniz. **(Kim Allah’a ve Rasulü’ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** (33/el-Ahzab/71)

İman kardeşleri! Günahlar, dünya ve ahiret bereketini siler. Ömür, rızık, ilim, amel ve benzeri bereketlerini siler. Daha da ötesi yeryüzünden bereket ancak kulların günahları ve isyanları yüzünden silinir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O ülkelerin**

halkı inansalar ve sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık.) (7/el-A'raf/96) Ve şöyle buyurur: **(Şayet doğru yolda gitselerdi, bu hususta kendilerini denememiz için onlara bol su verirdik.)** (72/el-Cin/16-17)

Bu nedenle, günahkarın isyanı, o günahın uğursuzluğunu başkasına da döndürür ve zararı herkese olur. Ebu Hureyre radiyallahu anh şöyle der: “Zalimin zulmü nedeniyle yavrular yuvalarında ölür.” Mücahid şöyle der: “Hayvanlar, kıtlık olan ve yağmur yağmayan yıl ademoğullarının isyankarlarına lanet eder ve “Bu, ademoğlunun isyanının uğursuzluğu nedeniyledir” derler.”

Günahlar ve isyanlar, kula karşı daha önce cesaret edemeyen bir çok mahlukatı cesaretlendirir. Şeytanlar eziyet ve saptırmayla, vesvese ve korkutmayla, üzüntü vermeyle, hatırlaması yararına ve unutulması zararına olan şeyleri unutturmasıyla ona saldırır.

İnsanların şeytanları da güçleri yettiğinde, varlığında ve yokluğunda ona eziyet vermek için saldırır. Hatta ailesi, hizmetçileri, çocukları ve komşuları bile ona karşı gelir. Selef alimlerinden biri de şöyle der: “Ben Allah’a isyan ettiğimde bunu hanımımın ve bineğimin davranışından anlarım.” Çünkü Allah, itaatkar mü’minlerden, dünya ve ahiret kötülüklerini uzaklaştırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur. **(Allah iman edenleri korur.)** (22/el-Hacc/38)

Allah’ın kulları! Şüphesiz Allah, sizlere yüce bir iş emretmiştir ki bu, kerem sahibi Nebi’ye salât ve selamda bulunmaktır...

Yeni Yılın Başında Nefis Muhasebesi

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım

Medine, 04.01.1424 Hicri - 07.03.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak, kazançların en kârlısı ve bağışların en boludur.

Ey Müslümanlar! Ayların ve yılların birbirini takip etmesi Allah'ın kullarına bağışladığı nimetlerden biridir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Düzenli seyreden güneşi ve ayı size faydalı kıldı; geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi. O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.)** (14/İbrahim/34) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **“İki nimet var ki insanların çoğu bunlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit.”**

Allah; Kitabı'ndaki birçok ayette gece ve gündüz, tan yerinin ağarışı, ikindi ve kuşluk gibi vakitler üzerine yemin etmiştir. Bizler bugün, ömrümüzün bir yılına daha veda ettik. Bu yılda, Kıyamet Günü önümüze serilecek amellerimizi işledik. Geçip giden ne kadar da hızlı ve büyük olaylarla geçip gidiyor. Ne çok sevdiğimizden ayrıldık. Ne çok bela ile karşılaştık. Ne çok kötü işle uğraştık. Günler ve geceler amellerin deposu ve ömürlerin merhaleleridir. Yeniye eskitir, uzağı yakınlaştırır. Günler geçer, yıllar döner. Ahiret yolunda nesiller birbirini takip eder. Biri gelir, biri gider. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“İnsanların hepsi çalışır (amel işler); kimi nefisini (Allah yolunda) satarak kurtarır, kimi de (şeytan yolunda satarak) helak eder.”** Zaman içinde acılar sevinçlere, sevinçler üzüntülere dönüşür. Bazıları için günler yıllar gibi geçer, bazıları için de yıllar günler gibi geçer. Akıllı kimse bundan öğüt alandır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Allah geceyle gündüzü birbirine çeviriyor. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır.)** (24/en-Nur/44)

Bir yıl daha, kulların içerisinde işledikleri ve kendilerine sunulacak amellerle geçip gitti. **(O gün insana, ileri götürdüğü ve geri bıraktığı ne varsa bildirilir.)** (75/el-Kıyame/13) Geçip giden günlerine bak; ahiretin için ne hazırladın? Nefis ile baş başa kal ve titiz bir şekilde onu hesaba çek. Meymun b. Muhran rahimehullah şöyle der: “Nefsine karşı, ortağın ortağına karşı muamelesinden daha titiz oluncaya kadar kul takva sahibi olamaz.”

Olgun kimse nefisini hesaba çeken ve azarlayan kimsedir. Yolunu düzeltir ve hatasını anlar. Gecesinde, gündüz yaptığı davranışları gözden geçirir. İyi ise ona devam eder ve benzer davranışlarda bulunmak için yarışır. Şayet kötü ise onu telafi eder ve gelecekte onun bir benzerini yapmaktan kaçınır. Çünkü o, dönüşü olmayan bir yolun yolcusudur. Ebu Hatim b. Hibban şöyle der: “Akıl sahiplerinin konum bakımından en üstünü nefisini hesaba çekmekte en devamlı olanlarıdır.” Nefis muhasebesinin yapılmaması, kulun heva ve hevese batışının uyarıcısıdır. Kafirleri, içinde buldukları dipsiz çukurlara ancak hiçbir gözetici olmadan canları istediği gibi eğlendiklerini düşünmeleri ve hiçbir hesaba çekici olmadan diledikleri gibi sevindiklerini zannetmeleri sürüklemiştir. Allah Subhanehu onlar hakkında şöyle buyurur: **(Çünkü onlar hesap gününü ummazlardı.)** (78/en-Nebe'/27)

Nefsin ayıplarını ve kusurlarını bilmek, onu sapmaktan alıkoyar. Kulun kendini bilmesi ve sonunun kabir olduğunu bilmesi, kendisinde Allah'a kulluk ve boyun eğme

duygusu doğurur. Ne kadar büyük olursa olsun ameli ile gurur duymaz. Ne kadar küçük olursa olsun hiçbir günahı küçük görmez. Ebu'd Derda radiyallahu anh şöyle der: "Allah'ın yanında insanları sevimsiz görmedikçe ve sonra nefesine dönüp onu daha sevimsiz görmedikçe kişi her şeyi tam olarak anlayamaz."

İnsanlarla oturduğun zaman kalbine öğütte bulun. İnsanlar dış görünüşünü gözetler, Allah ise iç dünyanı gözetler. İhlas ve muhasebe ile iç dünyasını düzeltenin; Allah, dış dünyasını çalışkanlık ve kurtuluş ile süsler.

Allah'ın hakkını, lütfunun ve ihsanının büyüklüğünü bilmek; nimetlerinin çokluğunu hatırlamak Cebbar olan Allah azze ve celle karşısında baş eğmeye yol açar. Kişi, nimetlere şükretmekteki eksikliğini anlar. Allah'a dönmekten başka kurtuluş olmadığını, O'na isyan etmek değil, itaat etmek gerektiğini, O'na nankörlük etmek değil şükretmek gerektiğini anlar. İlim ehli şöyle der: "Muhasebenin başlangıcı, Allah azze ve celle'nin nimetleri ile suçunu karşılaştırmadır. İşte o zaman aradaki fark ortaya çıkar. O'nun bağıışı ve rahmeti ya da helaka ve ziyana uğramaktan başka bir yol olmadığını bilirsin."

Nefsin ayıplarını araştırmak, nefsi arındırır ve temizler. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş, onu kötülüklerle gömen de ziyan etmiştir.)** (91/eş-Şems/9-19) Malik b. Dinar şöyle der: "Nefsine "Şunu yapan sen değil misin?" diyen, sonra onu kötüleyen ve dizginleyen, sonra da Rabbi'nin Kitabı'na bağlayan ve nefsinin yönlendiricisi olan kula Allah rahmet etsin!"

Yükümlülük taşıyan kişi için en zararlı şey nefsi ihmal etmek ve hesaba çekmemektir. Helak oluncaya kadar nefsin arzularının peşinde sürüklenmektir. Günahları gözardı edip ve sadece Allah'ın affına güvenip aldananların hali budur. Onlar için günah işlemek ve günaha alışmak kolaylaşmıştır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey insan! O kerim olan Rabbi'ne karşı seni aldatan nedir?)** (82/el-İnfitar/6) Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Mü'mine ancak nefsini paylamak ve ona "Bu kelimem ile ne istedim? Bu yemeğimle ne istedim?" demek yaraşır. Günahkar ise nefsini paylamadan adım atar."

Mü'min; nefsini ıslah edendir, onu hesaba çeker. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Takvaya erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda, hatırlayıp hemen gerçeği görürler.)** (7/el-A'raf/201)

Dünyada nefislerini hesaba çeken insanlara ahiret hesabı hafif gelir. Nefislerini hesaba çekmeyenlere ise ağır gelir.

Hataya düşmekten korunmak ve günahı terk etmek, tevbe istemekten ve ibadetlerdeki ihmal dolayısıyla pişman olmaktan daha kolaydır.

Günlerin devam etmeyecek. Dünyadan ne zaman göçeceğini bilmiyorsun. Nefsine sor; geçen yıl ne yaptın ve bu yıl için ne hazırladın? Ömer ibnu'l-Hattâb radiyallahu anh şöyle der: "Hesaba çekilmeden nefislerinizi hesaba çekin ve sizler tartılmadan siz onları tartın."

Bu yıl başında beş vakit namazı sürekli camilerde cemaatle birlikte kılacağına, daha çok faydalı ilim öğreneceğine, bu ilmin yayılması ve öğretilmesi için çalışacağına;

dilini yalan, gıybet, kötü ve çirkin söz gibi haramlardan koruyacağına dair kendine söz ver. Yeme ve içme konusunda duyarlı ol ve helal olmayan şeylerden sakın!

Anne-babaya iyiliğe ve akraba ilişkilerine, yakın-uzak herkese iyilikte bulunmaya, kalbi kinden ve hasetten arındırmaya özen göster. Müslümanların namuslarına dil uzatmaktan sakın! İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma kuralını yerine getirmeye çalış. Çocukların ve eşin haklarını kusursuz bir şekilde yerine getirmeye gayret et. Yollardaki ve ekranlardaki haramlardan gözünü koru. Bu yılın; toplumlarda değişimin başlangıcı olması ne güzel olur! Allah'ın emrine ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyararak, sahabe kadınların ve salih kadınların yolundan yürüyerek kadınların hayâlarına ve tesettürlerine bağlılıklarını korumalarının başlangıç yılı olması ne güzel olur!

Gece ve gündüz, dünyadan uzaklaştırır ve ahirete yaklaştırır. Ömründen yararlanan ve yeni yılı, geçmiş hakkında nefsini hesaba çekerek karşılayan kişiye ne mutlu!

Güneşi batan her gün sana ömrünün eksildiğini hatırlatmakta. Akıllı insan dününden ders alan, gününde çalışan ve yarını için hazırlanandır. Yakın bir göçe hazırlan ve yolculuk için azık hazırla. Azıkların en hayırlısı takva ile birlikte olandır. Allah katında insanların derece bakımından en üstünü, O'ndan en çok korkandır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun! Çünkü Allah yaptıklarınızdan haberdardır.)** (59/el-Haşr/18)

Ey Müslümanlar! Yılın ilk ayı Muharrem ayıdır ve Allah katında ayların en yücelerindedir. Yılın başlangıcıdır. Allah'ın haram aylarındandır. Muharrem ayında Allah, Musa aleyhisselam'a ve kavmine Firavun ve adamlarına karşı yardım etmiştir. Bu ayın faziletlerinden biri de çok oruç tutulmasıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Ramazan'dan sonra orucun en faziletlisi Allah'ın ayı Muharrem (orucudur). Farzdan sonra namazın en faziletlisi gece namazıdır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Bu ayın en faziletli günü Aşure (onuncu) günüdür. İbni Abbas radiyallahu anhuma şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye geldiğinde Yahudiler'i Aşure günü oruçlu buldu. Onlara dedi ki: **“Oruç tuttuğunuz bu gün nedir?”** Şöyle dediler: “Bu büyük bir gündür. Allah onda Musa'yı ve kavmini kurtardı, Firavun'u ve kavmini denizde boğdu. Bu nedenle Musa o günde şükür olarak oruç tuttu. Biz de bu nedenle oruç tutuyoruz.” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Biz Musa'ya sizden daha layığız.”** O günde oruç tutar ve oruç tutulmasını emreder. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Müslim'in Ebu Katâde radiyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“(Aşure orucunun) önceki yılın günahlarına keffâret olacağını Allah'tan umarım.”** Ehl-i Kitab'a muhalefet olsun diye bir gün öncesinde de oruç tutmaya karar verir. Şöyle buyurur: **“Gelecek (yıla) kalırsam dokuzuncuda da oruç tutacağım.”**

Müslümanlar'ın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyararak ve Allah'ın sevabını isteyerek Muharrem'in onuncu günü oruç tutmaları, Yahudiler'e muhalefet olarak ve sünnetin aldığı son şekille amel ederek bir gün öncesinde ya da bir gün sonrasında da oruç tutmaları müstehaptır. Bu, Allah azze ve celle'nin

nimetlerine Őükretmektir. Bu yıla, Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan sevabı beklenen salih amellerden biri ile başlamaktır.

Yeryüzünde Halifelik Nimeti

Şeyh Salâh el-Budeyr

Medine, 01.03.1424 Hicri – 02.05.2003 Miladi

Ey Müslümanlar!.. **(Allah’a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.)** (29/el-Ankebut/36) **(Sizi ve önceki nesilleri yaratan Allah’tan korkun!)** (26/eş-Şuara/184) Allah sizleri, kudretiyle yaratmış ve hikmeti gereği yeryüzünde halife kılmıştır. Rahmeti gereği yeryüzünü ve yeryüzünün süslerini hizmetinize vermiştir. Sizleri uzun yıllar yeryüzünde yerleştirmiştir.

Dünyanın ve ahiretin mülkü ve idaresi O’nun elindedir. Emri ve kazası dünyada ve ahirette geçerlidir. Hiç kimse O’nu engelleyemez ve O’nunla, istediği arasına giremez. **((Rasulüm) De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah’ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kadersin.)** (3/Âl-i İmran/126)

Hükümlerini uygulamanız, emirlerini yerine getirmeniz, şeriatıyla hükmetmeniz, kendisini birlemeniz ve kendisine itaat etmeniz için sizleri yeryüzünde halife kılmıştır. **(Onlar ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirse namazı kılar, zekatı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah’a varır.)** (22/el-Hacc/41) İşte bu ahit ve misaktır. Kim yerine getirirse dünya mutluluğuna ve huzuruna erişir, bedbahtlığından ve korkusundan güvende olur. Kim de bu ahdi ve misakı bozarsa; karşı gelmesinin vebaline, sapmasının ve cahilliğinin kötü sonucuna katlanır. **(O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.)** (67/el-Mülk/2) Hanginizin kendisine daha çok itaatkar, rızasına koşmakta daha hızlı ve haramlarından daha çok sakınır olduğunu sınamak için. **(Eğer O’ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar.)** (47/Muhammed/38) **(Rabbin zengindir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi yok eder ve sizi başka bir kavmin zürriyetinden yarattığı gibi sizden sonra yerinize dilediği bir kavmi yaratır.)** (6/el-En’am/133) **(Allah dilerse sizi yokluğa gönderip başkalarını getirir; Allah buna kadir.)** (4/en-Nisa/133) Buna gücü yeter ve bu O’nun için kolaydır. **(Siz Allah’ı aciz bırakacak değilsiniz.)** (10/Yunus/53) Bu; Kur’an’ın sık sık tekrar ettiği, ne çok unuttuğumuz ve ne çok ihtiyacımız olan bir gerçektir.

Ey Müslümanlar!.. Yeryüzünde halife olma nimeti, yeryüzünün her bir tarafında yaşama ve gezinme nimeti bir fitne ve imtihandır. Rahatlık fitnesinde ve bolluk imtihanından daha büyüğü yoktur. Çünkü zevkleri hoş gelen, manzarası hayran bırakan ve görüntüsü şık bir dünyada rahatlık unutturur, mal ve mülk oyun ve eğlenceye sevk eder, zenginlik azdırır. Dünyanın fitnesine kapılma, varolan bir şeydir ve ondan kurtuluş zordur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz dünya tatlı ve yeşildir. Şüphesiz Allah, nasıl amel işleyeceğinize bakmak için sizleri orada halifeler kılar. Dünyadan sakının ve kadınlardan sakının! Çünkü İsrailoğulları’nın ilk fitneye düşmesi kadınlarda idi.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder. İmam Nevevî rahimehullah şöyle der: **“Sizleri orada halifeler kılar”** sözünün anlamı şudur: Sizleri O’na itaatle mi yoksa O’na isyanla ve şehvetlerinizle mi amel ediyorsunuz diye bakmak üzere sizden önceki asırlarda yaşıyanların halifeleri kılar.”

Ey Müslümanlar! İşte sizler yeryüzünde, geçmişlerin halifelerisiniz. Onların yaşadıkları yerler, bakanlar için gözler önündedir. **(Sonra da nasıl davranacağınızı görmemiz için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.)** (10/Yunus/14) Nasıl hükmediyorsunuz ve ne yapıyorsunuz? İtaat mi ediyorsunuz yoksa isyan mı ediyorsunuz? Allah'tan hakkıyla korkup şükrediyor musunuz, yoksa inkar edip nankörlük mü ediyorsunuz?

Ömer ibnu'l Hattab radiyallahu anh bu ayeti okur ve şöyle der: "Halife kıldın ey Ömer'in annesinin oğlu! Nasıl amel ettiğine bak!" Ve şöyle der: "Rabbimiz ne doğru buyurur. Bizleri ancak amellerimizin nasıl olduğuna bakmak için halife kılmıştır. Gece ve gündüz, gizli ve açık hallerinizde, Allah'a hayırlı amellerinizi gösterin!" Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hakim kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar.)** (7/el-A'raf/129)

Zengin zenginliğinde, makam sahibi kendisine verdiği makamda, sıhhatli sıhhatinde nasıl amel ediyor; O'na itaat mi ediyor, yoksa isyan mı ediyor bakar. Yeryüzünde hak ile mi, yoksa razı olmadığı şeyle mi tasarrufta bulunduğunuza bakar.

Ey Müslümanlar! Allah çeşitli ümmetleri yeryüzünde uzun süre halife kılmıştır. Yeryüzünde uzun süre kaldılar fakat Allah'ın ahdini gözetmediler. Oysa Rableri onlar için hayır dilemişti. Allah bizlere onların haberlerinden ibret alanlar için ibret taşıyan, zalimlere uyarı ve takva sahiplerine öğüt olan bölümler anlatır. Allah Teâlâ, onlar hakkında şöyle buyurur: **(Onların çoğunda sözünde durma diye bir şey bulamadık. Gerçek şu ki, onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.)** (7/el-A'raf/102) Ahde vefa göstermediler ve güvenilir olmadılar. Bilakis Allah'a itaatten ve emrini yerine getirmekten günaha ve sapıklığa çıktılar. Ümmetler; hüküm sürdü ve sonra helak oldu. **(Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır.)** (26/eş-Şuara/207)

Onların halinden bize de bir pay olmasından sakının! Allah'ın beldelerinde O'na isyan etmekten ve isteğine karşı gelmekten sakının. Çünkü yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğini ona mirasçı kılar.

Ey Müslümanlar! Sizler, hakkıyla şükredilmesi imkansız bol nimetler ve lüks bir yaşam içinde caka satıyorsunuz. Yeme-içmede titiz davranıyor, çeşitli şekillerde giyinip kuşanıyor ve zevkleri tadıyorsunuz. Peki, bütün bu nimetleri veren ve sizleri yeryüzünde halife kılan şükrediyor musunuz? Yoksa kendi yeryüzünde ve semasının altında, O'nun verdiği rızık yerken ve nimetlerinden yararlanırken O'na isyan mı ediyorsunuz?

Ey Müslümanlar! Kim bizleri evlerimizde güvende kıldı? Kim bizim üzerimize örtü çekti? Fitne etrafımızda dolaşırken kim bizlerden belaları ve kötülükleri uzaklaştırdı? Çokça merhamet eden ve çokça bağışlayan Allah değil mi? Öyleyse neden hatalarımız çoğaldı, düşünmemiz ve ibret almamız azaldı. Bize ne oluyor ki, gaflet ve isyan elbisesini giydik. Allah'ın rahmetini umup gazabından korkmayı unuttuk. Bağışlamasını ümit edip azabından korkmayı unuttuk. İşte evlerin hâli... Kötülüklerle dolu ve biz o kötülükleri çıkarıp atmadık. İşte günahların durumu... Toplumlarda çoğaldı ve biz o günahları engellemedik. Çirkin bir ucuzluk, kötü bir gevşeklik ve öldürücü bir vurdumduymazlık... Ey isyan edenler! Allah'ın şiarlarına saygı nerede? Ey haddi aşanlar! Allah'ın çizdiği sınırlarda durmak nerede? Nerede Rablerinden

korkanlar? Nerede Rablerinin korkusu nedeniyle endişeli olanlar! Nerede korku ve ürperme? Nerede kötü amel işleme korkusu?

İffet binasının temelleri yıkılmış ve fazilet duvarları yerle bir edilmiş... Gençliğinin en güzel ve en taze çağında, kötü süt emmiş ve hastalık dolu bataklığa düşmüş bir nesil... Onu helak alanlarına süren kim? Onu bu dikenli alanlara düşüren kim? Dünle bugün arasındaki fark ne büyük! Derin bir çukur ve büyük bir farklılık... Bugün, yeni yetişen nesillerimiz bozgunculuğun ve batıllaştırmanın saldırısına, çözülme ve ihmal hastalığına maruzdur. Ve Allah; bu nesillerin kayboluşunu bizlere soracaktır! Bu soruya cevap hazırladık mı? Bu cevap doğru bir cevap olacak mı?

İbni Ömer radiyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Hepiniz bir çobansınız ve elinizin altındakilerden sorumlusunuz. İnsanların başındaki emir onların çobanıdır ve onlardan sorumludur. Erkek, ev halkının çobanıdır ve onlardan sorumludur. Kadın, kocasının evinin ve çocuğunun çobanıdır ve onlardan sorumludur. Dikkat edin; hepiniz çobansınız ve hepiniz elinizin altındakilerden sorumlusunuz.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Bu cihatta; nefsimize karşı cihatta, toplumlarımızı ve yeni nesillerimizi ıslah etmede başarısızlığa uğrarsak savaş meydanlarında da yeniliriz! Bütün acı verici darbeler ve arka arkaya gelen yenilgiler, gün be gün karşılaştığımız çöküş ancak ve ancak Allah'ın gerçekleştirmemiz için bizleri yeryüzünde bulundurduğu ahde bağlı kalmamamız nedeniyledir.

Ümmete düşen görev, gaflet elbisesini üzerinden atmak ve insanlığın tecrübelerinden ders almaktır. Yaşamın rahatlığına asla aldanmamaktır. Çünkü Allah'ın kanunu değişmez ve geri kalmaz. **(Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki eğer biz dileseydik onları da günahlarından dolayı musibetlere uğrattırдық! Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar işitmezler.)** (7/el-Â'raf/100) **(Allah'ın azabı bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder?)** (40/el-Ğâfir/29) Tevbe ile donanın ve Allah'ın Dini'nin yardımcıları olun. Allah'a boyun eğin ve Rabbiniz'den bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayandır.

Tevbe sizden; silahın defedemeyeceği şeyi defeder, övünmenin ve bağırmanın engelleyemeyeceğini engeller. **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslam'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkar ederse, işte bunlar asıl büyük günahkarlardır.)** (24/en-Nur/55) Yeryüzü bir mirastır ve herkes pay alma telaşındadır. Oysa takva sahipleri, onu miras alacaklardır.

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak en değerli kazançtır ve O'na itaat en yüce bağlıdır. **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin!)** (3/Âl-i İmran/109)

Ey Müslümanlar! Yaşadığınız bu dünya, gelip geçicidir ve kalma yeri değildir. Değersize razı olmayın, sevinçler yurduna ve ruhların lezzet alacağı dünyaya koşun. **(Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.)** (9/et-Tevbe/38)

Enes radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Cehennem ehlerinden, dünyada en çok nimet görmüş olanı getirilir, cehenneme daldırılır ve “Ey ademoğlu! Hiç hayır gördün mü? Hiç nimete uğradın mı?” denir. “Hayır vallahi, ey Rabbim!” der. Cennet ehlerinden, dünyada en çok sıkıntı görmüş olanı getirilir, cennete daldırılır ve “Ey ademoğlu! Hiç sefalet gördün mü? Hiç sıkıntıya uğradın mı?” denir. “Hayır vallahi, ey Rabbim! Hiç sefalet görmedim ve hiç sıkıntıya uğramadım” der.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Can boğaza dayanmadıkça işte tevbe kapısı açık ve yanlışı düzeltme zamanı var!

Ey gaflet çölünde kaybolan! Ey şehvetleri için kendisini alçaltan! Kendisine ısrarla nasihat edilen fakat günahları terk etmeyen! Ebediyete kadar yönetecek, koşacak, toplayacak, ekecek ve biçecek, yiyecek ve içecek, oynayıp eğlenecek değilsin! Ölecek ve yaptıklarından sorulacaksın! **“Dört şeyden sorulmadan ademoğlunun ayakları kaymayacak: Ömrünü nerede tükettiğinden, gençliğini nerede geçirdiğinden, malını nereden kazandığından ve nereye harcadığından, öğrendiği ile ne amel işlediğinden.”**

Ebu Hureyre radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in rüya hadisinde şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Böylece kul, Rabbiyle karşı karşıya gelir. Allah şöyle buyurur: “Ey filan! Ben sana ikram etmedim mi? Seni efendi yapmadım mı? Sana zevce vermedim mi? Atı, deveyi senin hizmetine vermedim mi? Reislik yapmana, ganimet malından dörtte bir almana müsaade etmedim mi?”** Kul, **“Evet ey Rabbim!”** der. Allah, **“Benimle karşılaşacağını hiç düşünmedin mi?”** buyurur. Kul, **“Hayır!”** der. Allah, **“Öyleyse şimdi de ben seni unutuyorum. Tıpkı (dünyada) sen beni unuttuğun gibi!”** buyurur. Sonra ikinci kul Allah'ın karşısına çıkar. Allah şöyle buyurur: **“Ey filan! Ben sana ikram etmedim mi? Seni efendi yapmadım mı? Sana zevce vermedim mi? Atı, deveyi senin hizmetine vermedim mi? Reislik yapmana, ganimet malından dörtte bir almana müsaade etmedim mi?”** Kul, **“Evet ey Rabbim!”** der. Allah, **“Benimle karşılaşacağını hiç düşünmedin mi?”** buyurur. Kul, **“Hayır!”** der. Allah, **“Öyleyse şimdi de ben seni unutuyorum. Tıpkı (dünyada) sen beni unuttuğun gibi!”** buyurur. Sonra üçüncü kul Allah'ın karşısına çıkar ve Allah, ona da aynısını söyler. Kul, **“Evet; ey Rabbim!”** der. Allah, **“Benimle karşılaşacağını hiç aklından geçirdin mi?”** buyurur. Kul, **“Ey Rabbim! Sana, kitaplarına ve peygamberlerine inandım. Namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim!”** der ve elinden geldiğince hayır senâda bulunur. Allah, **“Burada dur!”** buyurur. Sonra ona şöyle denir: **“Şimdi senin aleyhine bir şahit gönderilecek!”** Kul kendi kendine, **“Benim aleyhime şahitlik yapacak da kim?”** diye içinden düşünür. Kulun ağzı mühürlenir. Uyluğuna, **“Haydi konuş!”** denir. Uyluğu , eti, kemiği konuşup, onun amelini, haber verirler. Bu, onun kendisi için bir özür aramaması içindir. Bu kimse, Allah'ın gazabına uğrayan münafıktır.” Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu! Nefsini günah cehenneminden kurtar. Hatalar bağışlanmaz olmadan önce vakit varken yanlışlarını telafi et. Çünkü o zaman yalnızca cennet veya cehennem vardır.

Bugün uykudan uyanan ve hatasını kabul eden, işlediği günahları terk eden ve geçmiş günahları Allah tarafından bağışlanana ne mutlu! **(Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve onunla birlikte olanları utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp gider de, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin" derler.)** (66/et/Tahrim/8)

Ey Müslümanlar! Dinlemenin meyvesi tabi olmaktır. Bu nedenle, sözü dinleyen ve en güzeline tâbi olanlardan olun! Ve, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunun. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

İhsan

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi

Medine, 08.03.1424 Hicri – 09.05.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmakla / takvâ ile O'nun rızasına ve sevabına ulaşırsınız, gazâbından ve azâbından korunursunuz.

Ey Müslümanlar!.. İslam'ın ve yüce şeriatının en büyük gayesi, nefse iyilik yapmak ve yaratılmışlara iyilik yapmaktır. İnsanların, dünyada ve ahirette Rableri katındaki makamlarının yakınlık ve uzaklığı nefse iyilik yapmaya ve yaratılmışlara iyilik yapmaya göre olur. İnsanın, yaratılmışlar tarafından sevilmesi ve sevilmemesi de bu iyiliğe göre olur. Çünkü bütün emirler ve yasaklar, farzlar ve haramlar iyiliğe döner. Allah, iyiliği / ihsanı şeriatına yazmış ve farz kılmıştır. Ebu Ya'lâ Şeddâd b. Evs, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Şüphesiz Allah, iyiliği / ihsanı her şeye farz kılmıştır. Bu nedenle öldürdüğünüz zaman güzelce öldürün. Bir hayvan kestığınız zaman güzelce kesin. Sizden biriniz bıçağını keskinleştirsün ve keseceği hayvanı rahatlatsın!”** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **“Şüphesiz Allah, iyiliği / ihsanı her şeye farz kılmıştır”** sözünün iki anlamı vardır. Birinci anlamı şudur: “Şüphesiz Allah Teâlâ, yapılması gereken amellerin her şeyinde iyiliği / ihsanı farz kılmıştır. Müslüman, onların vaciplerini eksiksiz olarak yerine getirmeli ve müstehaplarını yapmaya çalışmalıdır. Haramların gizli ve aşikârını terk ederek iyi davranmalıdır.” Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Günahın açığını da gizlisini de bırakın.)** (6/el-En'am/120)

Farzları yerine getirerek ve haramları terk ederek iyi davranmak, nefse iyilikte bulunmaktır. Nefse iyiliğin en büyüğü ise, Allah'ı ibadette birlemek ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamaktır. Bundan sonraki iyilikler bu yüce aslın ardından gelir.

İkinci anlamı ise şudur: “Şüphesiz Allah, herkesin her yaratılmışı iyilik etmesini farz kılmıştır.” Her yaratılmışı, kendine göre iyilik yapılmalıdır. Allah Teâlâ iyiliği / ihsanı genel olarak emrederek şöyle buyurur: **((Ve ihsan (iyilik) edin. Muhakkak ki Allah ihsan edenleri sever.))** (2/el-Bakara/195)

Ve şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah adaleti, iyiliği ve akrabaya yardım etmeyi emreder.)** (16/en-Nahl/90) Yine, ayrıntılı olarak açıklayarak iyiliği / ihsanı emreder. Anne-babaya iyiliği emreder. Akrabalara, komşuya, fakirlere ve güçsüzlere, doğal felaketler veya düşman saldırısı nedeniyle sıkıntıya düşenlere, yetimlere ve benzerlerine iyiliği emreder. Yaratılmışlara iyiliğin anlamı, hayırda bulunmak ve kötülük etmemektir. Allah'ın Kitabı'nda nefse iyiliği ve yaratılmışlara iyiliği emreden ayetlerin en kapsamlısı Allah Teâlâ'nın şu kavlidir: **(Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşına, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara iyi davranın. Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.)** (4/en-Nisa/36) Ve şu kavlidir: **(Muhakkak ki Allah adaleti, iyiliği ve akrabaya yardım etmeyi emreder. Çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız size öğüt veriyor.)** (16/en-Nahl/90)

Allah Teâlâ'nın "yakın komşu" kavli, "yakın Müslüman komşu" ve "uzak komşu" kavli, "kafir komşu" anlamındadır. Câbir radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Komşular üçtür: Bir hakkı olan komşu ki, komşuların en az hakkı olanıdır. İki hakkı olan komşu. Üç hakkı olan komşu. Bir hakkı olan komşu, akrabalık bağı bulunmayan kafir komşudur. Onun sadece komşuluk hakkı vardır. İki hakkı olan komşu ise, Müslüman komşudur. Onun, Müslümanlık hakkı ve komşuluk hakkı vardır. Üç hakkı olan komşuya gelince o da, akrabalık bağı bulunan Müslüman komşudur. Onun; Müslümanlık hakkı, komşuluk hakkı ve akrabalık hakkı vardır."** Bu hadisi Bezzâr Müsnedi'nde ve Ebu Nuaym el-Hilye'de rivayet eder. "Yanınızdaki arkadaş" kavlini ise, alimlerden bir grup "eş" olarak açıklamaktadır. Bazıları ise, "yol arkadaşı" olarak açıklamaktadır. Yerleşik hayattaki arkadaş da, haklı olarak buna dahildir.

Yaratılmışlara iyiliğin en büyüğü, insanlara şeriatın gerektirdiği gibi vefâkarlıkla ve dürüstlikle, adalet ve merhametle, alçakgönüllülük, sabırla ve güzel sözle davranmaktır. Onlara, sana davranmalarını istediğin biçimde davranmandır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Akitleri yerine getiriniz.)** (5/el-Maide/1) **(Antlaşma yaptığınız zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin ve Allah'ı üzerinize şahit tutarak pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Şüphe yok ki Allah yaptıklarınızı bilir.)** (16/en-Nahl/91) **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrulardan olun.)** (9/et-Tevbe/119) **(Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsizliğe itmesin. Adaletli olun. Bu, Allah korkusuna daha çok yakışır.)** (5/el-Maide/8) **(Siz insanlar içinden çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz.)** (2/Âl-i İmran/110) Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **"Merhamet edenlere Rahman da merhamet eder."** Ve Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rahman'ın kulları onlardır ki; yeryüzünde tevazu ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attıkları zaman "Selam!" derler.)** (25/el-Furkan/63) **(İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekatı verin.)** (2/el-Bakara/83) **(Mallarınızı aranızda batıl yolla yemeyin!)** (2/el-Bakara/188)

Ukbe b. Âmir radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ey Ukbe! Dünya ve ahiret ahlakının en üstününü sana bildireyim mi? Seninle bağını kesenle sen bağ kur. Sana vermeyene sen ver. Sana zulmedeni sen affet!"** Bu hadisi İmam Ahmed ve Hâkim rivayet eder.

Ebu'd Derdâ radiyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Mizana / teraziye konulan hiçbir şey güzel ahlaktan daha ağır değildir. Şüphesiz güzel ahlak sahibi onunla, oruç ve namaz sahibinin derecesine ulaşır."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ebu Hureyre radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Müslümanlara eziyet veren bir ağacı keserek yolun üzerinden uzaklaştırdığı için cennette dolaşan bir adam gördüm."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları!.. Emrettiği ibadetleri yaparak ve yasakladığı haramları terk ederek kendi nefislerinize ve Allah'ın yarattıklarına iyilikte / ihsanda bulunun. Allah Teâlâ

şöyle buyurur: **(Rabbiniz'in bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun!)** (3/Âl-i Imrân/133)

Allah'tan hakkıyla korkun ve önünüzdeki ahiret korkuları için hazırlanın. Dünya göçüp gideceğini ve yok olacağını haber vermiş ve ahiret içindeki kalıcı bir nimet ya da acı bir azap ile gelmektedir.

Allah'ın kulları!.. Allah'ın her şeye yapılmasını farz kıldığı ve emrettiği iyilik, insanı da, hayvanı da içine alır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim zerre kadar hayır yapmışsa onu görür, kim zerre kadar şer yapmışsa onu görür.)** (99/ez-Zilzâl/7-8) Ve şöyle buyurur: **(Her kim, mü'min olarak iyi olan işlerden yaparsa, artık o, ne zulümden ne de hakkının yenmesinden korkar.)** (20/Tâ-Hâ/112) Ve yine şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki Allah zerre kadar haksızlık etmez. İyilik olursa onu katlar, kendinden de büyük mükafat verir.)** (4/en-Nisâ/40)

Ebu Hureyre radiyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki: **“Bir adam yolda yürürken susuzluğu şiddetlendi. Bir kuyu buldu ve ona inerek su içti, sonra dışarı çıktı. Bir de ne görsün, bir köpek susuzluktan nemli toprağı yiyor! Adam dedi ki: “Bu köpeğe, bana ulaştığı gibi susuzluk ulaşmış!” Bunun üzerine kuyuya indi ve ayakkabısına su doldurdu. Sonra onu ağzıyla tutarak yukarıya çıktı ve köpeğı suladı. Bunun üzerine Allah ona şükretti ve onu bağışladı.”** Dediler ki: “Ey Allah'ın Rasulü! Hayvanlarda da bizim için bir ecir var mı?” Şöyle buyurdu: **“Her canlıda sizin için bir ecir vardır.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Buhari ve Müslim'in naklettiğı bir diğeri rivayette ise şöyle buyurur: **“Bir köpek susuzluktan ölmek üzere bir kuyunun etrafında dolaşırken, İsrailoğulları'nın fahişelerinden bir fahişe onu gördü. Ayakkabısını çıkararak onunla, köpek için su çekti, onu suladı ve bu yaptığı nedeniyle bağışlandı.”** Bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bir fidan diken veya bir ekin eken, kuş ve insan ondan yiyen hiç bir Müslüman yok ki, bu onun için bir sadaka olmasın.”**

Ey Allah'ın kulları!.. Rabbinizden korkun ve Allah'ın üzerinize farz kıldığı iyiliğe / ihsana bağlı kalın. İbadetleri yerine getirerek, haramları terk ederek kendi nefislerinize iyilik edin ve size emredilen şekilde yaratılmışlara iyilikte bulunun ki, Rabbiniz de sizleri şerefli bir mekana soksun ve acı verici azabı sizlerden uzaklaştırsın.

Ey Müslümanlar!.. Kendi ismini zikrederek başladığı bir emri sizlere emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin!)** (33/el-Ahzâb/56)

Güvenlik İslam'dadır!

Şeyh Hüseyin Âlu's-Şeyh

Medine, 22.03.1424 Hicri – 23.05.2003 Miladi

Nefisler huzur ve güven duyacağı şeyler arar. Kalpler, rahatlık ve yakınlık hissedeceği şeyler ister. Bedenler, içinde mutluluk ve neşe duyacağı ortamları arzular.

Geçmişte ve günümüzde düşünürler, bu isteklerin elde edilmesindeki etkenleri ve bu arzuların nasıl gerçekleştirilebileceği üzerinde konuşmuşlardır. Şüphesiz fert ve toplum seviyesinde İslam Ümmeti'nin bugün karışıklık ve endişe, istikrarsızlık ve huzursuzluk yaşarken, iyi bir hayatı ve iyi bir sonu elde etmek için gerekenleri yapması zorunluluktur. Kalplerin ferahlayacağı ve nefislerin huzur bulacağı, zihnin rahat edeceği ve bedenlerin uyum hissedeceği bir hayata ihtiyacı vardır. Daha da ötesi insanlık, var oluş hikmetini artık anlamak zorundadır. İlerleme ve yükseliş faktörlerine ne kadar sahip olursa olsun, Yaratıcısı'nın insanlık için seçtiği ve razı olduğunun, peygamberlerin sonuncusu ve elçilerin efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e indirildiğinin dışında mutluluğa ve iyi bir yaşama yol bulamayacağını bilmelidir.

Rabb olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e tam olarak iman etmek, dünya ve ahirette güvenin ve mutluluğun merdiveni olan Allah dostluğunu elde etmenin temelidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz, Rabbimiz Allah'tır deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: "Korkmayın, üzülmeyin, size vaat olunan cennetle sevinin!" derler.)** (41/el-Fussilet/30) Ve şöyle buyurur: **(Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmecekler de.)** (10/Yunus/62) Bu nedenle, kim bunu yerine getirirse, Allah onu dost edinir. Karanlıkları ondan uzaklaştıracak ya da onu karanlıklardan uzaklaştırarak, onu karanlıklardan çıkarır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah inananların dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların dostları da tağuttur, onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür.)** (2/el-Bakara/257) Buradaki "karanlıklar"; küfür karanlıklarıdır. Nur ise, iman nurudur. Er-Râzi, tefsir alimlerinin bu konuda ittifak ettiğini nakleder.

Ey Müslümanlar topluluğu! Tevhidi gerçekleştirmek, ibadette Allah'a yönelmek, yalnızca O'na sığınmak ve yalnızca O'na bağlanmak, fayda elde etmede ve zararı defetmede O'na mükemmel şekilde tevekkül etmek ve başkasına dönüp bakmamak bütün insanlardan ümidi kesmek ve onlardan bir şey beklememek ile Allah'ın şu üç türlü koruması gerçekleşir:

1.Bedenini, çocuğunu, ailesini ve malını koruması gibi kulun dünyalık çıkarlarını koruması

2.Saptırıcı şüphelerden ve haram olan heva ve heveslerden koruması, ölümü anında dinini koruması ve iman üzere ölmesini sağlamak gibi kulun dinini ve imanını koruması

3.Kulunu; ölümünden sonra koruması, kabir sorgusunda şaşırmasını sağlaması ve kabir azabından koruması; Kıyamet gününün korkularından güvende kılması, cennete sokması ve cehenneminden koruması.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Allah'ın hakkını koru ki Allah da seni korusun. Allah'ın hakkını koru ki O'nu karşında bulasın. İstedğin zaman Allah'tan iste ve yardım diledğin zaman Allah'tan yardım dile. Bil ki bütün ümmet sana bir şey ile fayda vermek üzere toplansa Allah'ın senin için yazmış olduğundan başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şey ile zarar vermek üzere toplansalar Allah'ın senin için yazmış olduğundan başka bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırılmış ve sayfalar kurumuştur.”** Bu hadisi; Tirmizi rivayet eder, “Hasen-sahih bir hadistir” der. Elbâni de onun sahih olduğunu söyler.

Tevhidi kaybetmek ve imanın gerçeklerini elde edememek kişiyi karanlık labirentlere, şaşkınlığa ve kötülüklerle sürükler. Allah'ın dostluğundan ve korumasından uzaklaştırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde, pislikten, putlardan sakının; yalan sözden sakının. Kendisine ortak koşmaksızın Allah'ın hanifleri (olun). Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgar onu uzak bir yere sürüklemiş gibidir.)** (22/el-Hacc/30-31) İbni Cerir şöyle der: “Şüphesiz Allah'a bir şeyi ortak koşanın hidayetten ve hakka isabetten uzaklaşmasının, helak olmasının ve Rabbi'nden uzaklaşmasının misali; gökyüzünden düşüp parçalanan ve kuşlar tarafından kapılarak helak olan veya rüzgarın bir mekana sürüklediği kimsenin misalidir.”

İman kardeşleri! Allah; gerçek iman ve doğru inanç sahibine şirkten ve bid'atlardan arınmış bir tevhide sahip olanın içine düştüğü darlık ve sıkıntılardan, kötülük ve fitnelere bir çıkış yaratır. Allah ona bir kurtuluş yolu açar ve hesap etmediği yerden onu rızıklandırır. İhtiyacı olan ve durumunu düzeltecek şeyleri, hiç beklemediği ve hatırına dahi gelmeyen bir çok yönden takdir eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse Allah ona yeter.)** (65/et-Talak/2-3)

İnsanların ve cinlerin şeytanlarından gelen zararları ve kötülükleri ortadan kaldıracak faktörler, tevhidin gerçekleştirilmesinde ve tevhidin gereklerinin yerine getirilmesinde gizlidir. Kötülüğün yapısında asilik vardır. Çekinmeden saldırır ve Allah'tan korkmadan vurur. Hak yoldan alıkoyacak fitne araçlarına sahip olabilir. Bu nedenle halis tevhide ve doğru imana sahip olanlar, Allah'ın onları savunması ile kurtulurlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.)** (22/el-Hacc/38) Bununla birlikte mü'minin de; bundan sonra gelen ayetlerde belirtilen, Allah'ın cihad emrini ve yeryüzünde hakimiyet kurmanın sebeplerini yerine getirmeyi gözetmesi gerekir.

Ey Müslümanlar topluluğu! Kur'ân, bir çok kişinin habersiz olduğu şu gerçeği açıklamaktadır. Yalnızca Allah'ı anmaktan başka kalplerin huzuruna ve mutluluğuna, rahatına ve sevincine giden bir yol yoktur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.)** (13/er-Ra'd/28) Evet; Allah'a bağlılığı hissetmesiyle huzur bulur. O'nun yakınlığıyla, yaratmadaki hikmetini kavramakla güven duyar. Böylece yolu şaşmaktan kurtulur. Kendini bütün kötülük ve zararlardan, her türlü saldırıdan korunmuş hisseder. Allah'ın dilediği bir şey başına gelirse de, musibetle imtihana razı olarak belaya sabreder.

İbnu'l Kayyim rahimehullah şöyle der: “Kalpte dağınıklık vardır ve onu ancak Allah’a yönelme toplar. Yalnızlık duygusu vardır ve onu ancak yalnız kaldığında Allah ile yakınlık giderir. Hüzün vardır ve onu ancak Allah’ı tanınmasına sevinci ve O’na karşı samimi olması giderir. Endişe vardır ve onu ancak Allah’a sığınmak dindirir. Üzüntülerin ateşi vardır ve onu ancak Allah’ın emrine ve yasağına, kaza ve kaderine razı olmak; O’na kavuşuncaya kadar sabretmek söndürür. Aşırı arzu vardır ve bu tek arzusu Allah rızası oluncaya kadar durmaz. Yoksunluk vardır ve onu ancak Allah sevgisi, O’na dönmek ve sürekli O’nu zikretmek, O’na karşı samimi olmak giderir. Dünya ve içindekiler ona verilse, asla ondan bu yoksunluğu gideremez. Bu nedenle kim tevhidten yüz çevirirse hayatı ve yaşantısı dar ve sıkıntılı olur. Gamlar ve kederler, hüznler ve darlıklar bu dünyadaki cezası ve dünyadaki ateşi olur. Cehennem ise, Rabbi’ne karşı kötü davranan için hazır beklemektedir. Muvahhidin durumu ise bunun tersidir. Sevinç ve mutluluk, gönül ferahlığı; Rabbi ile diyalogun, O’na itaatin ve O’nu zikretmenin lezzetini tatması, O’nu sevmesi ve O’nu anmasıyla ruhunun gıdalanması gibi daha bu dünyada gördüğü güzel karşılık içinde yaşamaktadır. Rabbi ile olan mutluluğu cömert bir hükümdara yakın olan kimsenin onun hükümdarlığıyla mutluluğundan daha büyüktür. Daha da ötesi o, iyi bir hayat ve yaşantı içindedir.”

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslam’a açar; kimi de saptırmak isterse göğe çıkıyormuş gibi kalbini iyice daraltır. Allah inanmayanların üstüne işte böyle murdarlık verir.)** (6/el-En’am/125) Ve şöyle buyurur: **(Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.)** (20/Tâ-Hâ/124) Yine Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Erkek veya kadın, mü’min olarak kim iyi bir amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.)** (16/en-Nahl/97) İbni Kesir şöyle der: “İyi bir hayat; hangi yönden olursa olsun rahatlığın bütün yönlerini kapsar.” Mutluluk, huzur ve gönül rahatlığı gibi...

Güvenlik, hayatın en sevimli taleplerindendir. Fertlerin ve toplumun çıkarlarını, hedeflerini ve beklentilerini gerçekleştirmek üzere yapılan her beşeri çalışma için bir zorunluluktur. Ancak güvenlik ve istikrar için hayat güzelleşir, nefisler mutlu olur ve yaşam rahata erer. Güvenlik, Allah’ın izniyle, tevhid ve iman ehli için gerçekleşmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarıdır ve onlar doğru yolu bulanlardır.)** (6/el-En’am/82) Bu noktadan hareketle şeriatın uyarıları, güvenliği bozacak veya istikrarı olumsuz yönde etkileyecek her türlü bozgunculuk ve saldırıyı ağır bir şekilde haram kılmış ve kesin olarak yasaklamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İslah olduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.)** (7/el-A’raf/56) Ve şöyle buyurur: **(İnsanlardan öyleleri vardır ki, dünya hayatı hakkında söyledikleri senin hoşuna gider. Hatta böylesi kalbinde olana Allah’ı şahit tutar. Halbuki o hasımların en yamanıdır. O, dönüp gitti mi yeryüzünde ortalığı fesada vermek, ekinleri tahrip edip nesilleri bozmak için çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez.)** (2/el-Bakara/204)

Şeriatın sağlam kaidelerinden ve genel amaçlarından biri de gereksinimi; dini, canı, aklı, namusu ve malı korumaktır. Bu nedenle; bunların varlık ve yokluk yönünden selametini muhafaza etmek üzere koruyucu hükümler belirlemiştir ve bu hükümlerin bir benzeri daha yoktur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Müslümanı korkutmak Müslümana helal olmaz.”** Bu hadisi İmam Ahmed ve

Ebu Davud rivayet eder. Yine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanların topraklarında silah çekmeyi yasaklayarak şöyle buyurur: **“Sizden biri kardeşine silah doğrultmasın. Çünkü sizden biri bilmez; belki şeytan onu elinden alır da cehennemden bir çukura düşer.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bize karşı silah taşıyan bizden değildir.”**

İslam’da güvenlik; İslam’ın beşeriyete uygulanmak üzere getirdiği ilkelerden kaynaklanır. İslam’da güvenlik; yalnızca Müslümanlara has olmayan İslami bir anlayıştır.

Bilakis İslam Dini; bütün örnek ilkelerin, yüce huyların ve güzelliklerin dinidir. Gerekli direktifleri ve kesin talimatları yalnızca İslam ülkelerinde veya sadece Müslümanlar için güvenliği sağlamakla sınırlı değildir. Bilakis İslam; mensuplarına, kendilerine ahit ve eman verilenler gibi kafirlerinde güvenliğini sağlamalarını mecbur kılmıştır. İslam ülkelerinde ve inanan toplumlar arasında yaşayıp kendilerine ahit ve eman verilenler için İslam’ın hükümleri can, mal, namus ve varlık güvenliğini garanti etmektedir. Bu, İslam fıkhi hükümlerinde ayrıntılı olarak yer almaktadır. Bu hükümler; Müslümanların karşılıklı çıkarlar veya beklenen yararlar çerçevesinde değil, bilakis fert ve toplum olarak İslam devletinin hakkıyla gözetmesi gereken şeriat kuralları çerçevesinde bağlı kaldığı hükümlerdir. Bu hükümlere bağlılık, siyasi bir çıkar ya da uluslar arası bir bağımlılık olmadan öte dini bir görevdir.

İslam, yüksek ve insancıl bir toplum kurar. Bu topluma; adalet, iyilik ve merhamet gibi sağlam temeller üzerine kurulu ilâhi bir şeriat hükmeder. Bu ilâhi şeriat insanlığın yıkımını ve yok olmasını istemez. Bilakis; hidayetini, düzelmesini ve hayrını ister. Bu nedenle İslam, kafirlere karşı iki önemli şeyle davranır: Hoşgörü ve kolaylıkla ön plana çıkan ahlâki bir düzen... Canların ve hakların korunması, zulüm ve saldırganlıktan sakınılması... İşte o zaman İslam Şeriatı, Müslüman toplumda, Müslüman olmayan için güvenli yaşamı garanti eder. İslam ülkelerine devlet başkanının izniyle çalışmak için, mübah bir iş için veya Müslümanlara yarar sağlayacak kamusal bir görev için gelen ve kendilerine ahit ve eman verilenlerden saldırıyı ve zulmü uzaklaştırmayı Müslüman topluma vacip kılar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim bir muâhidi (İslam devleti başkanı tarafından kendisine güvence verilen kafiri) öldürürse, cennet kokusunu alamaz. Şüphesiz onun (cennetin) kokusu, kırk yıllık mesafeden duyulur.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Rufâa b. Şeddâd der ki: Peygamberlik iddiasında bulunan yalancı Muhtar b. Ebi Ubeyd’in başında bekliyordum. Yalanı ortaya çıkınca, Allah’a yemin olsun ki, kılıcımı çıkarıp onunla boynunu vurmak istedim. Tâ ki, Amr b. Hımak’ın bize bildirdiği bir hadisi hatırladım. Amr dedi ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu işittim: **“Kim bir adama canı üzerine güvence verirse ve sonra onu öldürürse, Kıyamet günü ona hıyanet sancağı verilir.”** Bu hadisi İmam Ahmed, Nesai ve Tahavî sahih bir hadisle rivayet eder. İmam Ahmed’in ve Tahavi’nin hasen bir isnatla rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyrulur: **“Kim bir adama kanı üzerine güvence verir ve sonra onu öldürürse, öldürülen kafir bile olsa ben ondan uzağım.”** Abdurrezzak’ın Musannafı’nda bir rivayette ise şöyle buyrulur: **“Hangi bir kimse bir kimseye kanı üzerine güvence verir de sonra onu öldürürse, öldürülen kafir bile olsa Allah’ın zimmeti öldürenen uzaklaşmış olur.”** Kurtubî rahimehullah (Allah, iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.) (22/el-Hacc/38) ayetinin tefsirinde şöyle der: Mü’minler hakkında indiği rivayet edilir. Mü’minler

Mekke'de çoğalınca ve kafirler onlara eziyet edince, bazıları Habeşistan'a hicret eder. Bazı mü'minler de Mekke'de kalarak, imkan bulduğu kadar kafirleri öldürmek, suikast düzenlemek, hile ve tuzak kurmak ister. Bunun üzerine bu ayet iner. Allah Subhanehu onda, mü'minleri savunmayı vaat eder, ihanet ve hainlikten açık bir şekilde meneder.”

Ey Müslümanlar topluluğu! Allah'ın emri üzere dosdoğru olmadıkça Müslümanların hayatı iyi olmayacaktır. Hayatın her alanında Allah'ın ve Rasulü'nün emrini yerine getirmediğçe bedbahtlık kalkıp yerine rahatlık gelmeyecektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey inananlar! Hayat verecek şeylere çağırıldığı zaman, Allah ve Rasulü'ne uyun.)** (8/el-Enfal/24)

Allah ve Rasulü'nün çağırıldığı şeylerden biri de, bu dünyada güvenliğin sağlanmasıdır. Toplumda güvenliğin sağlanması yeryüzünde yaşayan her ferdin taşıması gereken büyük bir sorumluluktur.

İslam'ın bu dünyada yerine getirilmesi gereken en büyük kaidelerinden biri de şudur: **(İyilik ve takva üzere yardımlaşın. Günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın.)** (5/el-Maide/2)